Ahirzaman FİTNELERİ Ve KIYAMET

HAFIZ İBN-İ KESİR

İSLAMİ E KİTAP YAYINLARI

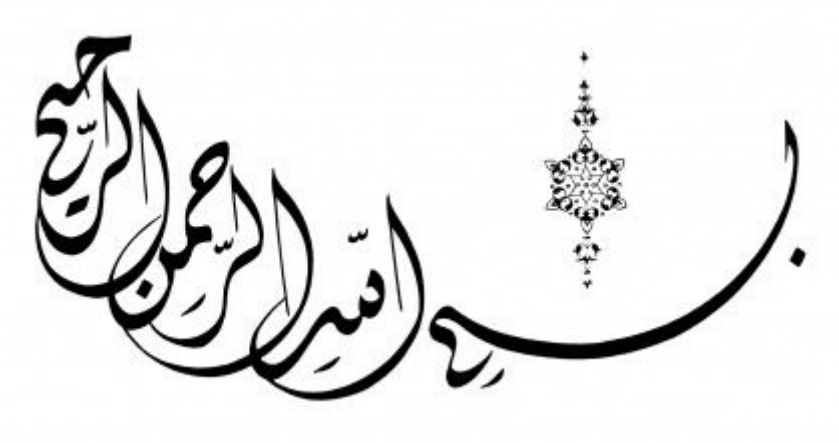
Kitap ismi:**Ahir zamanda Fitneler ve Kıyamet**

Pdf Editör:**Özgür el Erdişi**

Metin: **İbn-i Kesir- Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001**

www.kitap-indir.com

Duanda bizi unutma kardeşim..

بسم الله الرحمن الرحيم

Hutbetu'l-Hace

Şüphesiz hamd, Allah içindir. O'na hamd eder, O'ndan yardım ve mağfiret dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve amellerimizin kötülerinden O'na sığınırız. Allah kimi hidayete erdirirse onu saptıracak yoktur! Kimi de saptırırsa onu hidayete erdirecek yoktur!

Allah'tan başka ilah olmadığına şehadet ederim. O tektir ve ortağı yoktur. Yine şehadet ederim ki, Muhammed **(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)** O'nun Kulu ve Rasulüdür.

"Ey iman edenler! Allah'tan sakınılması gerektiği gibi sakının ve ancak Müslümanlar olarak ölün!"

Âl-i İmran 102

"Ey insanlar! Sizi tek bir nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan ve ikisinden birçok erkekler ve kadınlar üretip yayan Rabbinizden korkun! Adını kullanarak birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık haklarına riayetsizlikten de sakının! Şüphesiz Allah, üzerinizde gözetleyicidir."

Nisa 1

"Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğru söz söyleyin ki, Allah işlerinizi düzeltsin ve günahlarınızı bağışlasın! Kim Allah ve Rasulüne itaat ederse büyük bir kurtuluşa ermiş olur."

Ahzab 70, 71

Bundan sonra: Sözlerin en doğrusu Allah'ın Kitabıdır, yolların en hayırlısı Muhammed **(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)**'in yoludur. İşlerin en şerlisi muhdes olanlardır. Dine sonradan sokulan her şey bid'attır, her bid'at dalalettir, her dalalet ateştedir!

Muhdes: Dinden olmayan şeyin din adına çıkarılmasıdır.

Hutbetu'l-Hace: Bu duayı, Cuma hutbelerinde ve tüm konuşmalarında okuyan Rasulullah **(Sallallahu Aleyhi ve Selem)**bizzat ashabına da öğretmiştir.

Müslim 867, Nesei 3/188

Bu kitap; Hz. Peygamberin (s.a.v) ahir zamanda meydana geleceğini bildirdiği fitnelerden, savaşlardan, kıyamet alâmetlerinden; kendiliğinden konuşmayan, konuşması sadece bildirilmiş bir vahiy olan, doğru sözlü, sözü doğrulanmış efendimizin (s.a.v) haber vermesi sebebiyle inanılması gereken kıyamet öncesi görülecek büyük olaylardan bahsetmektedir.[1]

"Bu ümmetime rahmet edilmiştir. Ahirette azap görmeyecektir. Dünyadaki azabı ise fitneler, depremler ve öldürme olacaktır"
Ebû Davud, el-Fiten ve'1-Melâhim, 7.

Aziz Ve Celil Allah'ın Muhammed Ümmetine Olan Rahmeti:

Ebû Davud ... Ebû Musa el-Eş'arî'den rivayet etti ki Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Bu ümmetime rahmet edilmiştir. Ahirette azap görmeyecektir. Dünyadaki azabı ise fitneler, depremler ve öldürme olacaktır." [2]

Hz. Peygamberin, Vukuunu Önceden Bildirdiği Bazı Hâdiseler

Hz. Peygamberin, Kendisinden Sonra Ebubekir (r.a.)'in İslâm Ümmetini Yöneteceğine İşaret Buyurması:

Hz. Peygamber, geri dönmesi için bir kadına emir verirken kadın; onun öleceğini imâ edercesine, "Ya geldiğimde seni bulamazsam?" deyince kadına şu cevabı vermişti: "Eğer beni bulamazsan Ebû Bekir'e gel." [4] Bu hadisi Buharî rivayet etmiş ve Hz. Peygamber'den sonra idarenin başına Ebubekir (r.a.) geçmiştir.

Hz. Peygamber kendisinden sonra halife olsun diye Ebubekir (r.a.) için bir mektup yazmak istemiş, ancak daha sonra onun ilk iman eden ve faziletli biri olduğunu bildiklerinden ashabının onu bırakıp da başkasını halife seçmeyeceklerini bildiğinden ötürü mektubu yazmaktan vazgeçmiş ve şöyle buyurmuştur:

"Allah ve mü'minler, Ebû Bekir'den başkasına razı olmazlar." [5] Gerçekten de Hz. Peygamber'in dediği gibi oldu. Ayrıca şu vasiyette de bulunmuştur: "Benden

sonrakilere Ebubekir ve Ömer'i vasiyet ediyorum." Bu hadisi Ahmed b. Hanbel (5/385), İbn Mâce [6] ve Tirmizî [7] rivayet etmiş; İbn Yemân da sahih ve hasen olduğunu söylemiştir,

Hülasa Hz. Peygamber'den sonra ve tıpkı onun dediği gibi Ebû Bekir; ondan sonra da Ömer halifeliğe geçmiştir. [8]

Mısır'ın Müslümanlar Tarafından Fethedileceğine Hz. Peygamberin İşaret Buyurması:

İmam Mâlik.....Kâ'b b. Mâlik'ten rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Mısır'ı fethettiğinizde kıpfîlere (başka bir rivayete göre [9] MlSir halkına) İyi davranın. Çünkü onlara verilmiş bir ahid ve onların (bize) akrabalığı [10] vardır."[11]

Nitekim Hz. Ömer'in zamanında hicretin 20. senesinde Amr b. Âs, Mısır'ı fethetti.

Sahih-i Müslim'de anlatıldığına göre Ebû Zerr (r.a.), Rasûlullah (s.a.v)'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir. "Kırat'tan [12] söz edilen bir diyarı fethedeceksiniz. (Fethettiğinizde) oranın ahalisine iyi davranın. Çünkü onlara verilmiş bir ahid ve onların (bize) akrabalığı vardır."[13]

Bizans Ve Sasani Devletlerinin Bîr Daha Geri Dönmemecesine Yıkılacaklarına Hz. Peygamberin İşaret Buyurması:

Buharı ve Müslim'in Sahihlerinde yer alan bir hadis-i şerifte Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "(Bizans İmparatoru) Kayser öldükten sonra başka bir kayser; (Sasani hükümdarı) Kisrâ öldükten sonra başka bir kisrâ gelmeyecektir. Canım kudret elinde bulunan zât'a yemin ederim ki; onların hazinelerini Allah yolunda harcayacaksınız." [14]

Bu ihbar, Hz. Peygamber'in bildirdiği gibi ayniyle vaki oldu. Şöyle ki; Ebû Bekir, Ömer ve Osman'ın zamanlarında Bizans İmparatoru Herakli-us'un Şam ve Cezîre'deki hakimiyeti sona erdi. Sadece Anadolu toprakları onun hakimiyeti altında kaldı. Oysa Araplar Şam ve Cezire'yle birlikte Ana-doluya da hakim olan kimselere Kayser diyorlardı. İşte bu hadis-i şerifte Şamlılara, Bizans hakimiyetinin artık kıyamete dek Şam'a tekrar dönmeyeceği müjdesi verilmektedir.

Kisrâ'ya gelince o, Hz. Ömer'in zamanında hakimiyetindeki toprakların çoğunu kaybetmiş; Hz. Osman'ın zamanında, başka bir rivayete göre ise hicretin 32. yılında hükümranlığını tamamen yitirmişti. Hamd ve minnet Allah'adır. Çünkü Hz. Peygamber, kendisine göndermiş olduğu mektubunu yırttığını duyunca, "Allah da onun hükümdarlığını yırtıp parçalasın!" diye beddua etmiş ve bedduası tahakkuk etmişti. [15]

Hz. Peygamber'in, Ömer (r.a)'in Öldürüleceğine Önceden İşaret Buyurması:

Buharı ve Müslim'in Sahihlerinde nakledildiğine göre A'meş ile Cami b. Raşid, Huzeyfe (r.a)'nin şöyle dediğini rivayet etmişlerdir; «Hz. Ömer'in yanında oturmaktaydık. Bize şöyle bir soru sordu:

"Hanginiz Rasûlullah'in fitneyle ilgili hadisini biliyor?" Ona: "Ben biliyorum" dedim. Bana; "Haydi, oku bakalım. Doğrusu sen cür'etlisin" diye karşılık verince dedim ki: "Rasûlullah (s.a.v), adamın ailesinde, malında, çocuğunda, komşusunda meydana gelecek fitneyi anlatmış ve bu fitneler için namazın, sadakanın, iyiliği emredip kötülüğü menetmenin keffaret olacağını söylemişti." Hz, Ömer bu defa şöyle dedi:

— Ben bunu kasdetmiyorum. Benim kasdettiğim, deniz gibi dalgalanacak olan fitnelerdir. Sana onları soruyorum.

— Ey müminlerin emiri, seninle o fitneler arasında kilitli duran bir kapı vardır.

— Söylesene ne olur; o kapı açılacak mı, yoksa kırılacak mı?

— Kırılacak!

—- Öyleyse artık ebediyyen kapatılamaz, değil mi?

— Evet, Öyle.» [16]

Şekik b. Seleme diyor ki: «Biz, Huzeyfe'ye; "Hz. Ömer o kapının kim olduğunu biliyor gibiydi. Öyle değil mi?" diye sorduğumuzda şu cevabı verdi' "Evet. Çünkü ben ona, demagoji olmayan sahih bir hadis rivayet ettim!"» Bundan sonra Huzeyfe'ye kapının kim olduğunu sormaya korktuk. Ona sorması için Mesruk'u devreye soktuk. Mesruk ona, fitneler karşısındaki kapalı kapının kim olduğunu sorduğunda, "Ömer'dir!" cevabını verdi. Bunun doğruluğu, Hz. Ömer'in hicrî 23. senede şehid edilmesiyle ortaya çıktı. Artık insanlar arasında fitneler meydana geldi. Onun öldürülmesi, insanlar arasında fitnenin yayılmasına neden oldu. [17]

Hz. Peygamber'in, Osman (r.a)'ın Belâlara Maruz Kalacağına Önceden İşaret Buyurması:

Hz. Peygamber, Osman (r.a.)'ın, başına gelecek musibetler mukabilinde cennete gireceğini haber vermiş ve öyle de olmuştur. (Bk. Müslim, Fedailu's-Saha-be 28, 29.) Osman (r.a.); evinde kuşatma altına alınmış, sabretmiş, bunun karşılığını Allah'tan beklemiş ve nihayet şehid edilmişti. Allah ondan razı olsun. Şehid edilişinden bahsederken, çok önceleri Hz. Peygamber'in, onun şehid edileceğini duyuran ve bildiren hadislerini nakletmişizdir. O hadislerde bildirilen hususlar ayniyle vaki olmuştur. Cemel ve Sıffîn savaşlarından bahsederken de,

vuku bulmalarından çok önceleri Hz. Peygamber'in bu savaşların vuku bulacağını ve bunlarda meydana gelecek fitneleri haber verdiğine dair hadisleri nakletmiştik. Yardımına başvurulacak olan zât, yüce Allah'tır. [18]

Hz. Peygamber'in, Ammar b. Yâsir'in Şehid Edileceğine İşaret Buyurması:

Hz. Peygamber, çok önceleri Ammar'ın şehid edileceğini haber vermiş ve gerçekten de Ammar, şehid edilmişti. [19]

Hz. Ali'nin öldürdüğü, kendilerine gazaplandığı ve tevbe edenlerini hayatta bıraktığı Haricîler'e gelince, bu konuda nakledilen hadisler cidden çoktur. Bu hususu önceki kısımlarda detaylı olarak anlatmıştık. Hamd ve minnet Allah'adır. Hz. Ali'nin şehid edilişinden bahsederken de konuyla ilgili mezkûr hadisi çeşitli varyantlarıyla aktarmıştık. [20]

Hz, Peygamber'in, Hilafeti Otuz Yıllık Bir Süreyle Sınırlaması:

imam Ahmed, Ebû Davud, Neseî ve Tirmizî.....Sefine'den rivayet ettiler ki Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Halifelik benden sonra otuz yıldır. Ondan sonra hükümdarlık olacaktır." [21]

Bu otuz yıl; Ebubekir es-Sıddık'ın, Ömer el-Faruk'un, Osman eş-Şehid'in ve Ali b. Ebi Talib eş-Şehid'in halifelik zamanlarını kapsamaktadır. Ali b. Ebi Talib'in halifeliği altı ay sürdü. Sonra oğlu Hasan hilafete geçti. Hicrî 40. vSenede otuz yıllık süre dolunca Hz. Hasan, Muaviye b. Ebi Süfyan lehine halifelikten feragat etti. Müslümanlar bunun üzerine Muaviye'ye biat ettiler. Onun etrafında toplandılar. Bu nedenle o seneye, Cemaat Senesi denildi. Nitekim bu hususu da önceki kısımlarda teferruatlı olarak anlatmıştık. [22]

Allah'ın Hz. Hasan Vasıtasıyla İki Büyük Müslüman Grubu Barıştıracağına Hz. Peygamber'in Önceden İşaret Buyurması:

Buharı, Ebû Bekre'den rivayet etti ki; yanında Hz. Hasan dururken minberde Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Bu oğlum seyyid (efendi ve lider)dir. Allah bunun vasıtasıyla müslümanlardan iki büyük grubu barıştıracaktır." Nitekim Öyle de Oldu. [23]

Ümmü Haram Binti Melhan'ın Deniz Savaşında Öleceğine Hz. Peygamber'in İşaret Buyurması:

Buharı ve Müslim'in sahihlerinde Ümmü Haram binti Melhan'dan rivayet olunduğuna göre Rasûlullah (s.a.v), denizdeki savaşlarının iki grupta yapılacağını, Ümmü Haram'ın birinci gruptakilerle olacağını söylemiştir. Hicretin 27. senesinde Ümmü Haram, Muaviye'yle birlikte Kıbrıs savaşına katılmıştı. O zaman Muaviye, Kıbrıs'a savaşmaya gitmek için Hz. Osman'dan izin istemişti. Hz. Osman izin verince o, Müslümanları gemilerle Kıbrıs'a götürmüş ve şiddet kullanarak orayı fethetmişti. Bu savaşa gitmekteyken Ümmü Haram, denizde vefat etmişti. Muaviye'nin zevcesiyle birlikte Fahite binti Kurze bulunuyordu. [24]

ikinci gruba gelince; bunlar hicretin 52. senesinde Muaviye'nin hakimiyeti zamanında İstanbul'u kuşatmaya gitmişlerdi. Muaviye bu askerlerin başına oğlu Yezid'i komutan olarak atamıştı. Yezid'in beraberinde Ebû Eyyub el-Ensari gibi önde gelen sahabîler de vardı. Bu zat İstanbul'da vefat etmiş ve komutan Yezid b. Muaviye'ye, kendisini mümkün olduğunca düşmanın deniz tarafındaki surlarına en yakın olan yerde atların ayak bastıkları yere defnetmesini vasiyet etmişti. Yezid, onun bu vasiyetinin gereğini yaptı.

Buharı ... Ümmü Haram'dan rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: «Ümmetimin deniz savaşı yapacak olan ilk ordusuna (cennet) va-cib olmuştur.

Ümmü Haram diyor ki: Ben kendisine sordum:

— Ya Rasûlallah, ben o orduda bulunacak mıyım?

—- Sen o ordudaki askerler arasında olacaksın.

Bundan sonra Rasûlullah (s.a.v); "Kayser'in şehrine (İstanbul'a) savaşmaya gidecek olan ümmetimin ilk ordusu bağışlanmıştır." deyince ben kendişine; "Ya Rasûlallah, ben de aralarında bulunacak mıyım?" diye sordum.

"Hayır-" diye cevap verdi.» [25]

Hz. Peygamber'in, İslâm Ordusunun Hind Ve Sind'e Kadar Gideceğine Önceden İşaret Buyurması:

İmam Ahmed... Ebû Hüreyre'nin şöyle dediğini rivayet etmiştir: «Doğru s jzlü dostum Rasûlullah (s.a.v) bana dedi ki: "Bu ümmetten bir (savaş) grubu Sind'e ve Hind(istan)'a gidecektir." Eğer ben bu orduyla oralara gidip şehid olursam ne âlâ. Eğer dönersem o zaman ben, Allah'ın cehennemden azâd ettiği hür Ebû Hüreyre olurum.» [26]

Yine İmam Ahmed... Ebû Hüreyre'nin şöyle dediğini rivayet etmiştir: "Rasûlullah (s.a.v) Hind(istan) gazasını bize va'd etti. Eğer ben o gazada şehid olursam, şehidlerin en hayırlısı olurum. Geri dönersem de ben (Cehennemden azâd edilmiş) hürriyetine kavuşmuş Ebû Hüreyre olurum." [27]

Müslümanlar Hicretin 44. senesinde Muaviye döneminde Hindistan'a bir akın düzenlemişlerdi. Orada birçok olaylar cereyan etmişti ki onları detaylı olarak Önceki kısımlarda ani atmış izdir.

Hicretin 400. yılı sınırlarında Gazne'nin ve oraya bağlı yerlerin sahibi büyük ve mutlu hükümdar Sultan Mahmud da Hindistan'a bir sefer düzenlemiş, orada takdire şayan meşhur işler yapmıştı. Orada Somınat adıyla bilinen büyük putu kırmış, üzerindeki takı ve kılıçlan alıp ganimet elde etmiş, olarak ülkesine salimen geri dönmüştü. Bu arada Emeviler'e bağlı valiler de Sind ve Çin ülkelerinin uç noktalarında Türkler'le savaşıyorlardı. Türkler'in Büyük Kaan'ım mağlub etmiş, ordusunu dağıtmış, malına ve mülküne el koymuşlardı.

Türkler'in evsaf ve eşkâline ilişkin hadisler nakledilmiştir. Biz bunlardan bazısını özet olarak aktaracağız. [28]

Hz. Peygamber'in, Müslümanların Türkler'le Savaşacaklarına Önceden İşarette Bulunması:

Buharı... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Peygamber (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Siz ayakkabıları keçe olan bir kavimle savaşmadikça; gözleri küçük, yüzleri kırmızı, burunları küçük, yüzleri deri üstüne deri kaplanmış kalkanlar gibi olan Türkler'le savaşmadıkça kıyamet kopmayacaktır. Bu işten en fazla tiksinen hayırlı insanların da bu işe dahil olduklarını göreceksiniz. İnsanlar madenler gibidirler. Cahiliyet döneminde hayırlı olanları, İslâmiyet döneminde de hayırlı kimseler olacaklardır. Sizden birinize öyle bir zaman gelecek ki, beni görmesi, mal ve ailesinin bir misli artmasından daha ÇOk hoşuna gidecektir." [29]

Buharı ... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Sizler Acemlerden kırmızı yüzlü, basık burunlu, deri üstüne deri kaplanmış kalkan gibi yüzleri olan ve keçeden yapılma ayakkabılar giyen Huzistanh ve Kirmanlılarla savaşmadıkça kıyamet kopmayacaktır." [30] Süfyân b.

Uyeyne, bunların Bariz halkı olduklarını söylemiştir. [31] Belki de Bariz onların, günahların ve fasıklıkların irtikâb edildiği pazarlarıdır.

imam Ahmed b. Hanbel... Amr b. Sa'leb'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Kıyamet alametlerinden biri de, sizin geniş yüzlü bir kavimle savaşmanızdır. Onların yüzleri -deri üstüne deri kaplanmış-kalkanlar gibidir." [32]

Sahabîler Türkler'le savaşmış, onları yenilgiye uğratmış, mallarını ganimet edinmiş, kadınlarını ve çocuklarını esir almışlardı. Kelimelerin açık anlamından anlaşıldığına göre bu hadiste sözü edilen savaşın kıyamet alâmetlerinden biri olması gerekiyor. Eğer kıyamet alâmetinin» kıyametin kopmasından kısa bir süre önce meydana gelmesi gerekir denilecek olursa, o zaman demek ki, Müslümanlarla Türkler arasında yemden büyük bir savaş olacaktır ki bunun sonunda da Ye'cüc ile Me'cüc ortaya çıkacaktır. Nitekim bunlarla ilgili açıklama daha sonra yapılacaktır. Ama eğer kıyamet alâmetleri, kıyametin kopmasına yakın bir zamanda meydana gelmelidir denmeyecek kadar genel bir kavramsa, o zaman, kıyametin kopmasından çok önceleri meydana gelmiş olsa bile bu da meydana gelmiş diğer alâmetlerden biri olarak kabul edilir. Şu kadar ki, bunun, Hz. Peygamber'in zamanından sonra meydana gelmiş olması gerekir. Nitekim Öyle de olmuştur. Bu konuda nakledilen hadisler üzerinde düşünüldüğünde bu gerçek ortaya çıkacaktır. Nitekim bu husus, inşaallah ileride de anlatılacaktır.

Hz. Hüseyin'in, Yezid zamanında Kerbela'da şehid edileceğine ilişkin hadislerle Emevi halifelerinden ve Abdülmuttalib soyundan gelen gençlerden bahseden hadisleri önceki kısımlarda nakletmiştik. [33]

Bazı Çocukların Müslümanları Yöneteceklerine Ve O Zamanda Meydana Gelecek Bozgunculuklar:

İmam Ahmed b. Hanbel... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Ümmetimin helaki, bazı gençlerin eliyle olacaktır." [34]

Mervan dedi ki: "Bu sözün söylendiği mecliste, yanımızda idarenin başına geçmiş bir kimse yoktu henüz. O gençlere Allah la'net etsin. Allah'a yemin ederim ki, 'O gençler falan kabiledendir, falan ailedendir' demek isteseydim bunu diyebilirdim. İktidara gelmelerinden sonra babamla birlikte Mervanoğulları'nın yanma giderdik. Onların çocuklara bey'at ettiklerini gö-rürdük. Hatta onlardan bazıları, kundaktaki çocuğa bile bey'at ederlermiş. Ben, "Yoksa şu bey'at ettikleriniz, Ebû Hüreyre'nin sözünü ettiği gençler olmasınlar. Çünkü bu hükümdarlar birbirlerine benzerler." dedim. Bu konuda nakledilen hadisler gerçekten çoktur. Bu hadisleri "El-Bidâye ve'n-Niha-ye"adlı kitabımızın "Peygamberlik Delilleri" bölümünde açıklamalı olarak nakletmiştik.

Sakif kabilesinden çıkacak biri yalancı, diğeri katil iki kişi hakkında va-rid olan hadisi de önceki kısımlarda nakletmiştik. Yalancı, Abdullah b. Zü-beyr zamanında Kûfe'de ortaya çıkan Muhtar b. Ebû Ubeyd'dir. Katil ise, Abdullah b. Zübeyr'i öldüren Haccac b. Yusuf es-Sakafî'dir. Hicretin 302. senesinde hakimiyeti Emeviler'den aldıklarında Abbasiler'in ortaya getirdikleri siyah bayraklarla ilgili hadis de önceki kısımlarda nakledilmişti. O zamanda halifelik, Emevîlerin son halifesi Mervan b. Muhammed b. Mervan b. Hakem b. Ebi'l-Âs'tan, hadiste kendisinden açıkça söz edilen Seffah Ebü'l-Abbas Abdullah b. Muhammed b. Ali b. Abdullah b. Abbas b. Abdülmutta-lib'e geçti. Bu, Abbasilerin ilk halifesiydi. Kendisinden bahseden hadis, Ahmed b. Hanbel'in

Müsned'inde yer almaktaydı. Emeviler'in son halifesi Mervan'a, "Eşek Mercan" anlamına gelen Mervan el- Himar deniliyordu. Çünkü Hariciler'le yaptığı savaşlarda teri kurumaksızın muharebeye devam ediyor ve savaşın zahmetlerine katlanıyordu. Ca'd b. Dirhem el-Mutezüî'nin öğrencisi olduğu için kendisine Mervan el-Ca'dî de deniliyordu.

Ebû Davud et-Tayâlisî... Muâz b. Cebel'den rivayet etti ki; Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Allah bu işi (İslâmiyeti) peygamberlik ve rahmetle başlattı. Bu daha sonra hilafet ve rahmete, sonra izzet ve hürmete (kibir ve tasalluta), sonra da ısırıcı bir hükümdarlığa ve ümmet içinde fesada dönüşecektir. O hükümdarlık ve fesat sebebiyle (helal olmayan) tenasül organlarını, içkileri ve ipeği helal sayacak, bu hususta yardımcı olacaklardır. Aziz ve Celîl olan Allah'ın huzuruna çıkıncaya dek ebediyyen rızıklanacaklardır." [35] Beyhakî... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur:

"Peygamberlerden sonra, Allah'ın kitabıyla amel eden ve Allah'ın kullarına adaletle hükmeden halifeler gelecektir. Halifelerden sonra, intikam alan, adamları öldüren, mallan seçip alan hükümdarlar gelecektir. Kimi insanlar kötülüğü eliyle değiştirecek, kimi diliyle, kimi de kalbiyle değiştirecektir. Bunun ötesinde imandan bir şey yoktur." [36]

Sahih-i Buharî'de nakledildiğine göre Ebû Hüreyre, Peygamber (s.a.v)'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: "İsrailoğulları'nı peygamberler idare ederlerdi. Her bir peygamber vefat edince ardından bir başka peygamber gelirdi. Doğrusu benden sonra peygamber gelmeyecek, ancak birçok halifeler gelecektir." Kendisine, "Yâ Rasûlallah, şu halde o zaman ne yapmamızı emredersin?" diye sorduklarında da şöyle buyurmuştu: "İlk halifeye, sonra

sırasıyla diğerlerine biat edin ve haklarını verin. Çünkü Allah da onlara, idareleri altında bulunan kimselere nasıl davrandıklarını soracaktır." [37]

Sahih-i Müslim'de nakledildiğine göre Abdullah b. Mes'ud, Rasûlullah (s.a.v)'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: "Her peygamberin rehberliğiy-le hidayet bulan, onun sünnetine uyan havarileri olmuştur. Onlardan sonra kötü evlatlar gelecek ve yapmadıklarını söyleyecek, kötü dedikleri işleri ya-pacaklardır." [38]

Hz. Peygamber'in, Kureyşli On İki Halifenin İslâm Ümmetinin Başına Geçeceklerine Önceden İşaret Buyurması:

Buharî ve Müslim'in Sahihlerinde anlatıldığına göre Câbir b. Semüre, Peygamber (s.a.v)'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: "On iki halife olacaktır. HepSİ de Kureyş'tendir." [39] Ebû Davud...., Câbir b. Semüre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Hepsi de Kureyşli olan on iki halife gelip geçinceye dek bu ümmetin işi yolunda gitmeye ve düşmanlarına karşı gaibiyetleri devam edecektir." Başka bir rivayette ise hadisin son kısmı şöyle gelmektedir: "... Bu din ayakta durmaya devam edecektir." Hz. Peygamber böyle buyururken sahabîler; "Sonra ne olacak?" diye sormuşlar, o da: "Sonra çatlaklar meydana gelecek" diye cevap vermişti. Yukarıdaki iki hadiste müjdelenen on iki halife, Rafizilerin masum olduklarını yalan ve iftirayla iddia ettikleri on iki imam değildir. Çünkü bunların çoğu bu ümmete halife olmadıkları gibi başka bir ülkede de yönetimin başına geçmiş değillerdir. Bunlardan sadece Hz. Ali ile oğlu Hasan, Müslümanların başına geçmişlerdir. Allah ikisinden de razı olsun. [40]

On İki Kureyşli Halifeden Kasıt, Hz. Peygamber'den Sonra Peşpeşe Gelenler Değildir:

Kureyşli on iki halifeden kasıt, Hz. Peygamber'den sonra Emevî Devle-ti'nin kuruluşuna kadar peşpeşe gelen halifeler değildir. Çünkü Sefîne'nin rivayet ettiği, "Halifelik benden sonra otuz senedir." [41] mealindeki hadis -her ne kadar Beyhakî tarafından zayıf görülmüşse de- bunu imkânsız kılmaktadır. Otuz seneden sonra ise hükümdarlık dönemi başlamaktadır. Kitabımızın, Peygamberlik Delilleri bölümünde, yukarıdaki hadisi burada tekrarlamaya ihtiyaç bırakmayacak şekilde açıklamıştık. Hamd ve minnet Allah'adır. Ama Ebû Bekir, Ömer, Osman, Ali, oğlu Hasan, Ömer b. Abdülaziz, cumhur-u ammeye göre bu Kureyşli on iki halifelerdendir. Abbasi halifelerinden bazıları da bu kapsama dahildir. Diğerleri de zamanla gelecektir. Geleceği müjdelenen Mehdî de bunlardan biri olacaktır. İleride de açıklanacağı gibi onun geleceği, hakkında varid olan hadislerde müjdelenmektedir. Kendisine güvenilip dayanılacak ve yardımına başvurulacak olan zât, yüce Allah'tır. Birçokları da bizim bu dediklerimizi söylemişlerdir. [42]

Alâmetler (Hicrî) 200. Seneden Sonra Görüleceğine Dair Nakledilen Rivayetler Sahih Değildir:

İbn Mâce... Ebû Katâde'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buurmuştur: "Alâmetler iki yüz (üncü sene)den sonra görülecektir." [43] Bu sahih değildir. Şayet sahih ol-"a bile bu, Kur'ân'ın yaratılmış olduğunu söyleme nedeniyle İmam Ahmed b Ha'.bel ile arkadaşları olan diğer hadis imamlarının karşılaştıkları fitnelere yorulabilir. Nitekim bunu yerinde detaylı olarak açıklamıştık.

Raviliği münker olan Rüvad b. Cerrah... merfu olarak Huzeyfe'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: «(Hicretin) iki yüz (üncü senesinden sonra sizin en hayırlınız, arkası hafif olandır. "Arkası hafif olan ne demektir, ya Rasûlallah?" diye sorduklarında, "Ailesi ve çocuğu olmayandır " diye cevap verdi.» Bu münker bir hadistir. [44]

Nesillerin En Hayırlısı Hz. Peygamber'in Zamanında Yaşayanlar, Sonra Onları Takip Edenlerdir:

Buharî ve Müslim'in Sahihlerinde anlatıldığına göre Şu'be... İmran b. Husayn'dan rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Ümmetimin en hayırlısı zamanımdakilerdir. Sonra peşleri sıra gelenlerdir. (Ravî İm-rân dedi ki: Bilemiyorum, Rasûlullah, kendi zamanındaki nesilden sonra iki mi yoksa üç nesilden mi bahsetti?) Sizden sonra öyle bir kavim gelecek ki; şahitlikleri istenmeyecek ama şahitlik edeceklerdir... Hainlik edeceklerdir, kendilerine güvenilmeyecektir.. Adak adayacaklar ama adaklarını yerine getirmeyeceklerdir. Onlarda şişmanlık görülecektir." [45]

Beş Yüz Yıl Bahsi:

Ebû Davud... Sa'd b. Ebi Vakkas'tan rivayet etti ki; Peygamber (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Ümmetimin Rabbi katında yarım gün bekletilmeden kurtulacağını umuyorum." Sa'd'a; "Yarım gün ne kadardır?" diye sorulduğunda, "Beş yüz yıldır." diye cevap verdi. Eğer bu hadisin merfu olarak rivayeti sahih ise ümmetin hesabının görülmesi bu süreyi geçmeyecektir. Doğrusunu Allah bilir. [46]

Hz. Peygamber'in, Yeryüzünde Bin Yıldan Fazla Kalmadan Kıyametin Kopacağını Söylemiş Olması Doğru Değildir:

Hz. Peygamber'in yer altında bin seneden fazla beklemeden kıyamet kopacağı şeklinde halk çoğunluğunun söylediği söz asılsızdır. [47] Bu güvenilir hadis kitaplarında yer almadığı gibi, büyük-küçük hiçbir eserde de bunu görmuş değiliz. Hz. Peygamber'in kıyametin kopma zamanını belirleyen bir hadisi de sabit değildir. Ancak o, inşaallah ileride açıklayacağımız bazı kıyamet alâmetlerinden sozetmiştir. [48]

Şam'a Bağlı Busra'daki Develerin Boynunu Aydınlatacak Bir Ateşin Hicaz Diyarında Ortaya Çıkacağına Dair Rivayet:

Buharı... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Hicaz diyarında, Busra'daki develerin boyunlarını aydınlatacak bir ateş görülmedikçe kıyamet kopmayacaktır." [49]

Hicretin 654. Senesinde Medine'de Uzun Süre Devanı Eden Bir Yangının Çıkması:

Kendi zamanındaki hadisçilerin şeyhi ve tarihçilerin üstadı Şeyh Şiha-büddin Ebû Şame'nin anlattığına göre Hicretin 654. senesinin Cemaziyelahir ayının beşinde Cuma günü Medine-i Nebevîye'nin bazı vadilerinde 4 fersah uzunluğunda ve 4 mil genişliğindeki bir alanı kaplayan büyük bir yangın çıkmış; bu ateş, kayaları eritip adeta kurşuna, sonra da siyah kömüre dönüştürmüştü. İnsanlar bu ateşin aydınlığında geceleyin Medine'den Teyma'ya kadar gidebilîyorlardı. Yangın bir ay devam etmişti. Medineliler bu durumu tutanakla tespit etmişler ve hakkında şiirler yazmışlardı. Bunları önceki kısımlarda nakletmiştik. Dımaşk'taki Hanefîlerin kâdilkudatı Sadreddin Ali b. Kasım el-

Hanefî'nin, Busra'daki Hanefîlerin müderrisi olan babası Şeyh Safiy-yüddin'den naklen bana anlattığına göre, Busra varoşlarından bir bedevi, Hicaz'da çıkan yangının verdiği aydınlık sebebiyle Busra'daki develerin boyunlarını geceleyin görebildiklerini sabahleyin ona bildirmiştir. [50]

Zamanımızdan Sonra Meydana Gelecek Olayları Hz. Peygamberin Önceden Bildirmesi

İmam Ahmed b. Hanbel... Ebû Zeyd el-Ensarî'nin şöyle dediğini rivayet etmiştir: "Rasûlullah (s.a.v) bize sabah namazını kıldırdı. Sonra minbere çıktı. Öğlene kadar bize hitapta bulundu. Sonra indi. İkindiyi kıldırdı. Sonra yine minbere çıktı. Gün batıncaya dek bize hitapta bulundu. Olmuş ve olacak şeyleri bize anlattı, bildirdi. Biz de o anlattıklarını hafızamıza yerleştirdik." [51]

Geçmiş Olaylara Ve Gelecekte Kıyamete Dek Meydana Gelecek Olaylara Hz. Peygamberin İşaret Buyurması:

Sahih-i Buharî'nin "Bed'ül-Halk" bölümünde... Tarık b. Şihab'dan rivayet olunur ki; Ömer b. Hattab (r.a.) şöyle buyurmuştur: "Rasûlullah {s.a.v) kalkıp bize yaratılışın başlangıcından bahsetti. (O kadar çok açıklamalarda bulundu ki), nihayet cennetlikler yerlerine, cehennemlikler de yerlerine girdiler. Bunu kafasına yerleştiren yerleştirdi. Unutan da unuttu." [52]

Ebû Davud, Sünen'inin Kitabü'l-Fiten kısmının başında Osman tarikiyle... Huzeyfe'nin şöyle dediğini rivayet etmiştir: "Rasûlullah (s.a.v) kalkıp bize hitap etmeye başladı. Kıyamete kadar olacak her şeyi bize anlattı. Söylediklerini ezberleyen ezberledi, unutan da unuttu. Bu arkadaşlarım da o söylenenleri biliyorlardır. Onun bize anlatmış olduğu şeyler arasından şimdi bir olay meydana gelince, bir adamın kayıplara karışmış bir tanıdığını görünce hemen

tanıyışı gibi ben de o olayın meydana geleceğini Rasûlullah'ın önceden bize bildirmiş OİduğunnU hatırlıyorum." [53]

Vukubulacaklannı Hz. Peygamber'in Önceden Haber Verdiği Bazı Olayların Vukubulduklarına Huzeyfe'nin

Tanıklık Etmesi:

Buharı... Ebû Nasre'den rivayet etti ki; Ebû Saîd şöyle demiştir: "Rasûlullah (s.a.v) bir gün bize ikindi namazını kıldırdı. Sonra kalkıp gün batımı-na dek bize hitapta bulundu. Kıyamete dek olacak şeylerden bize anlatmadık bir şey bırakmadı. Anlattıklarını ezberleyen ezberledi; unutan da unuttu. Söylediklerinden biri de şuydu: "Ey İnsanlar! Doğrusu dünya yeşil ve tatlıdır. Allah sizi orada halef olarak bıraktı. Yaptıklarınıza bakmaktadır. Dünyadan sakının. Kadınlardan sakının..* Gün batınıma az kalmıştır. Geçmiş zamana msbetle dünyanın geride kalan ömrü, bu gününüzün gecen kısmına nisbet-e kalan kısmi kadardır." [54]

Bu hadisin ravüerinden Ali b. Zeyd b. Hadcan et-Teymî'nin garip ve münker rivayetleri vardır. Ama rivayet etmiş olduğu bu hadisin sahihliğini teyid eden başka varyantlar da vardır [55] Evet, dünyanın az bir ömrü kalmıştır. Ama ne kadar ömrü kaldığını net ve kesin olarak belirleyemeyiz. Bunu ancak onur ve üstünlük sahibi yüce Allah bilir. [56]

Dünyanın Geçen Ve Kalan Ömrünü Bildiren Isrâiliyat Haberlerinin Aslı Esası Yoktur:

Dünyanın ne kadar zamandan beri var olduğunu da yüce Allah'tan başkası bilemez. Dünyanın şu kadar bin ve şu kadar yüz seneden beri var olduğu şeklinde İsraillilerin ve Ehl-i Kitabın kaynaklarında yer alan ifadelerin İsrailliler

ve Ehl-i Kitap tarafından uydurulmuş asılsız şeyler olduğunu birçok âlim kesin olarak bildirmiştir. Onların bunu yaptıklarını söylemek, yerindedir. Bir hadiste şöyle buyurulmuştur: "Dünya, ahiret cumalarından bir cumadır." Bunun da senedi sahih değildir. Kıyametin ne zaman kopacağını kesin olarak ifade eden hadislerin hiçbirinin senedi sabit değildir. Zira yüce Allah buyurmuş ki:

"Ey Muhammedi Senden kıyametin ne zaman gelip çatacağını sorarlar. Nerde senden onu anlatması? Onun bilgisi Rabbine aittir. Sen sadece kıyametten korkanı uyaransın. Kıyameti gördükleri gün dünyada ancak bir akşam yahut bir kuşluk vakti kadar kalmış olduklarını sanırlar." (Nâziât, 79/42-46)

"Ey Muhammed! Sana kıyamet saatinin ne zaman gelip çatacağını soruyorlar. De ki: "Onu ancak Rabbim bilir. Onun vaktini O'ndan başka belirtecek yoktur. Göklerin ve yerin, ağırlığını kaldıramıyacağı o saat, sizlere ansızın gelecektir." Sen sanki öğrenmişsin gibi sana soruyorlar. De ki: "Onu bi-mek ancak Allah'a mahsustur, ama insanların çoğu bu gerçeği bilmezler." (A'raf, 7/187)

Bu konudaki âyet ve hadisler çoktur. Yüce Alah buyurdu ki: "Kıyamet saati yaklaşır, ay yarılır." (Kamer, 54/1-2) Sahih bir hadiste şöyle buyurulmuştur: "Ben şunlann birbirine yakınlığı gibi kıyamete yakın bir zamanda gönderildim." (Hz. Peygamber böyle buyururken, işaret parmağıyla orta parmağını göstermiştir.) [57]

Kıyametin Yaklaşması:

Bir rivayette anlatıldığına göre Hz. Peygamber şöyle buyurmuştur: "Az kalsın kıyamet benden önce kopacaktı." [58]Bu da dünyanın geçen ömrüne nisbetle kıyamet saatinin yaklaştığını gösteriyor. Yüce Allah buyurdu ki:

"İnsanların hesab görme zamanı yaklaştı. Fakat onlar halâ habersiz, haktan yüz çeviriyorlar." (Enbiyâ, 21/1)

"Allah'ın buyruğu gelecektir; acele gelmesini istemeyin." (Nahl, 16/1) "O'na inanmayanlar, acele olmasını beklerler. İnananlar ise korku ile titrerler ve onun gerçek olduğunu bilirler." [59]

Kıyamet Gününde Müslümanın, Sevdiği Kimseyle Birlikte Haşrolunacağı:

Sahih hadiste anlatıldığına göre bedevinin biri Hz. Peygamber'e kıyametin ne zaman kopacağını sormuş. Hz. Peygamber de;; "Kıyamet mutlaka kopacaktır. Sen onun için ne hazırladın?" diye sormuş. Bedevi; "Allah'a yemin ederim ki; ya Rasûlallah; ben çok namaz kılmak, çokça (sahih) amel işlemek ;ibi bir hazırlık yapmadım. Ancak Allah'ı ve Rasûlünü seviyorum." dive cevap verince Hz. Peygamber; "Sen sevdiğinle beraber olacaksın." diye karşılık vermişti. Müslümanlar bu hadise sevindikleri kadar hiç bir şeye se-VİnmemİŞİerdİ.[60]

Ölenin Kıyameti Kopar:

Bir hadiste analtıhiığına göre Hz. Peygamber'e kıyametin ne zaman kopacağı sorulunca yanında duran bir çocuğa bakarak şu cevabı vermiş: "Bu çocuk ihtiyarlamadan kıyamet size gelip çatacaktır." [61] Yani Hz. Peygamber'in zamanında yaşayan nesil, o çocuk ihtiyarlamadan son ferdine kadar ölüp ahiret âlemine göçeceklerdir. Nitekim bazı kimseler "Ölenin kıyameti kopar" derler. Bu anlamda söylenirse bu söz doğrudur. Bazı inançsızlar ise bunu söylerken batıl olan bir manâya işaret ederler. Asıl büyük kıyamet ise, önceki ve sonraki nesillerin aynı platformda bir araya gelmeleri vaktidir. Ne zaman kopacağını sadece yüce Allah'ın kendisinin bildiğini beyan buyurduğu kıyamet işte budur. [62]

Gaybın Anahtarları Beştir. Bunları Ancak Yüce Allah Bilir:

Sahih bir hadiste sabit olduğuna göre Peygamber (s.a.v), "Gaybın anahtarları beştir. Onları ancak yüce Allah bilir." dedikten sonra şu âyet-i kerimeyi okumuş: "Kıyamet saatini bilmek ancak Allah'a mahsustur. Yağmuru O indirir. Rahimlerde bulunanı o bilir. Kimse yarın ne kazanacağını bilmez ve hiç kimse nerede öleceğini bilemez. Allah şüphesiz bilendir. Her şeyden haberdardır." [63]

Hz. Peygamber, Kıyametin Ne Zaman Kopacağım Bilmez:

Cebrail (a.s) bir bedevî kılığında Hz. Peygamber'e gelip İslâm'ı, imânı, sonra da ihsanı sorduğunda Hz. Peygamber ona bunların cevabını vermişti. Ona kıyametin ne zaman kopacağını sorunca, "Kendisine sorulan, bunu sorandan daha iyi biliyor değildir." diye cevap vermişti. Cebrail (a.s), "Öyleyse bana kıyametin alâmetlerini anlat" deyince Hz. Peygamber ona; metin, se-ned ve eşkâlleriyle ileride nakledilecek olan hadislerde anlatıldığı biçimde kıyamet alametlerini anlatmıştı. [64]

FİTNELERİN ÖNCE ÖZET OLARAK, SONRA DA DETAYLI OLARAK ANLATILMASI BAHSİ

Hayır Ve Şerrin Birbirlerini İzleyeceklerine Hz. Peygamberin İşaret Buyurması:

Buharı... Ebû İdris el-Havlanî'den rivayet etti ki; Huzeyfe b. Yeman şöyle demiştir: İnsanlar Hz. Peygamber'e hayrı soruyorlardı. Ben de bana bulaşmasından korktuğum için şerri ona soruyordum.

Ona dedim ki:

"Ya Rasûlallah. Biz şer ve cahiliyet içindeydik. Allah bize bu hayrı getirdi. Bu hayırdan sonra artık şer var mıdır?" Bana şu karşılığı verdi:

“Evet.”

“Peki o serden sonra bir hayır gelecek midir?”

“Evet ama o, katıksız bir hayır olmayacaktır.”

— O hayrı bulandıran şey nedir?

— Bir kavim benim yolumdan başka bir yola koyulacaktır. İyilikleri olduğu gibi kötülükleri de olacaktır.

— O hayırdan sonra bir şer gelecek midir?

— Evet. Cehennem kapısında duran bazı cehennem dâvetçileri olacaktır. Çağrılarına uyanları cehenneme atacaklardır.

— Onların niteliklerini bize anlatır mısın?

— Onlar bizim kavmimizden olup bizim dilimizle konuşacaklardır.

— Öyle bir durumla karşılaşırsam ne yapmamı emredersin?

— Müslümanların cemaatinin ve imamının yanından ayrılma.

— Müslümanların cemaati ve imamı yoksa ne yapayım?

— Bir ağacın kökünü ısıracak olsan bile o fırkaların tümünden uzak dur. Ölüm seni yakalayıncaya dek o halde dur." [65]

İslâmiyetin Başlangıçta Olduğu Gibi Tekrar Garip Hale Geleceği:

A'meş... Abdullah b. Mes'ud'dan rivayet etti ki; Rasûlııllah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "İslâmiyet garip olarak başladığı gibi tekrar garip hale gelecektir. Gariplere ne mutlu?" "Garipler kimdir?" diye sorulduğunda, "Kabilelerden uzak duranlardır." diye cevap verdi. [66]

Ümmetlerin Bölünmesi:

İbn Mâce... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Yahudiler yetmiş bir fırkaya bölündüler. Ümmetim ise yetmiş Üç fırkaya bölünecektir." [67]

Fitnelerin Ümmeti Böleceğine, Kurtuluşun İse Cemaate Sarılmakta Olduğuna Hz. Peygamberin İşaret Buyurması:

Amr b. Osman... Avf b. Mâlik'ten rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Yahudiler yetmiş bir fırkaya bölündüler. Biri cennette yetmişi cehennemde olacaktır. Canım kudret elinde bulunan zâta yemin ederim ki. ümmetim yetmiş üç fırkaya bölünecek, bunlardan biri cennette, yetmiş ikisi cehennemde olacaktır." Kurtuluşa eren fırkanın hangisi olduğunu sorduklarında onların "ehl-i cemaat" olduğunu söylemiştir. [68]

İbn Cemaa... Enes b. Mâlik'ten rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Doğrusu İsrâiloğulları yetmiş bir fırkaya bölündüler. Benim ümmetimse yetmiş iki fırkaya bölünecektir. Biri dışında hepsi ateştedir. (Kurtuluşa eren) o bir fırka ise cemaattir."[69]

İmam Ahmed bj Hanbel... Muaviye b. Ebi Süfyan'dan rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Dikkat edin! Sizden önce Ehli Kitap yetmiş iki fırkaya ayrıldılar. Bu ümmetse yetmiş üç fırkaya ayrılacaktır. Yetmiş ikisi cehennemde, biri ise cennette olacaktır. O bir fırka cemaattir." [70]

Hâkim'in Müstedrek'inde anlatıldığına göre Hz. Peygamber'e, "Kurtuluşa eren o bir fırka kimlerdir?" diye sorduklarında Hz. Peygamber: "Bugün ben ve ashabımın tutmuş olduğu yolu tutanlardır." diye cevap vermiştir, [71]

Huzeyfe'nin rivayet ettiği hadiste anlatıldığına göre fitne vukuunda kurtuluşa ermek için çare, cemaate tabi olmak ve idareciye itaatte bulunmaya devam etmektir. [72]

İslâm Ümmeti Sapıklıkta Bir Araya Gelmez:

Abbas b. Osman ed-Dımaşkî... Enes b. Mâlik'ten rivayet etti ki: Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Şüphesiz, ümmetim sapıklıkta bir araya gelmeyecektir. İhtilâfı gördüğünüzde büyük topluluğun yanında yer alın." [73] Ancak bu hadis zayıftır. Çünkü bunu rivayet edenler arasında yer alan Muaz b. Rüfaa es-Sülâmî'yi birden fazla hadis imamı zayıf görmüştür. Bazı rivayetlerde ise şöyle denmektedir: "Büyük topluluğun, hakkın ve ehl-i hakkın yanında yer alın." Ehl-i hak, ümmetin büyük topluluğudur. Özellikle bu, Islâmiyetin ilk zamanlarında böyleydi. O kuşakta bid'at ehli kimseye rastlanmazdı. Ama son çağlarda hakkı destekleyen ve hakkı yerine getiren kimseler yine de yok olmayacaktır. [74]

Fitne Zamanında Bir Kenara Çekilmeye İzin Verilmiştir:

Huzeyfe b. Yeman'ın rivayet ettiği hadiste Hz. Peygamber, fitne zamanında müslümanların büyük topluluğunun ve imamının yanında yer alınmasim, büyük topluluğun ve imamın bulunmaması durumunda ise şu tavsiyeye uyulmasını emretmiştir: "O zaman bir ağacın kökünü ısıracak olsan bile bütün bu fırkalardan uzaklaş. Ve ölüm gelip seni yakalayıncaya dek bu halde dur." [75] "İslâmiyet garip olarak başladığı gibi tekrar garip hale gelecektir." mealindeki sahih hadis, önceki sayfalarda geçmişti [76] Şöyle bir hadis de nakledilmiştir: "Allah Allah diyen bir kimse bulunduğu sürece kıyamet kopmayacaktır." [77]

Kısaca demek istediğimiz şudur ki; fitneler ortaya çıktığında insanlardan uzaklaşıp uzlete çekilmek caiz olur: Nitekim bir hadiste şöyle buyurul-muştur: "İtaat edilen bir cimrilik ve uyulan bir keyfi düşünce ve heves görürsen ve herkesin kendi görüşünü beğendiğine şahid olursan o zaman kendi işine bak; halkın İşini bırak." [78]

Buharı... Ebû Saîd'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Çok sürmez (öyle fitneler ve fenalıklar ortaya çıkacak ki) bir müs-lürnanın en hayırlı malı, -kendi dinini fitnelerden kurtarmak için- dağ başlarında gezdirip (birikmiş) yağmur suyu başlarında güttüğü davarlardan ibaret) olacaktır." Başka zamanlarda her ne kadar yakaslanmışsa da böyle bir du-rurnla karşılaşıldığında ölümü temenni etmek caiz olur. [79]

Ölümü Temenni Etmek Yasaklanmıştır:

İmam Ahmed b. Hanbel... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Sizden biri ölümü temenni etmesin. Eceli gelmeden ölümü istemesin. Kişi ölünce ameli kesilir. Kişinin ömrünün uzaması ancak hayrını fazlalaştırır." [80]

İmam Ahmed b. Hanbel'in Müsned adlı eserinde Muaz b. Cebel (r.a.)'dan rivayet ettiği rüyayla ilgili uzunca bir hadis, fitne anında ölümü temenni etmenin caiz olduğuna delil teşkil etmektedir. Mezkur hadisin bir yerinde şöyle denmektedir:

"Allahım! Senden hayırlı işler yapmayı bana nasib etmeni, beni bağışlamanı ve bana merhamet etmeni diliyorum. Bir kavmi fitneye uğratmak dilediğinde beni o fitneye düşürmeden canımı al. Allahım! Seni sevmeyi, seni seveni sevmeyi, seni sevmeye yaklaştıracak olan amellerde bulunmayı bana nasib et."

[81] Bu hadisler, insanların başına çok şiddetli bir zamanın geleceğini, o zamanda dünyanın her yerinde veya bazı taraflarında müslüm ani arın hakkı ayakta tulacak bir cemaatinin bulunmayacağına birer deli olmaktadırlar. [82]

Ulemanın Ölümüyle İlim Ortadan Kalkacaktır:

Sahih hadiste anlatıldığına göre Abdullah b. Amr, Rasûlullah (s.a.v)'in öyle buyurduğunu rivayet etmiştir: "Allah ilmi insanların elinden çekip alarak ortadan kaldıracak değildir. Ama âlimlerin ölümüyle ilmi ortadan kaldıracaktır. Nihayet (dünyada) âlim kalmayacak, o zaman insanlar cahil reisleri başlarına geçirecekler, o reislere sorular sorulacak, onlar da ilimsiz fetva vererek hem kendileri sapacak, hem de başkalarını saptıracaklardır." [83]

Kıyamete Dek Bu Ümmetin Hak Yolda Sebat Edecek Bir Fırkasının Mevcud Olacağına Hz. Peygamber'in İşaret Buyurması:

"Ümmetimden bir fırka hak yolda sebat etmeye hep devam edecektir. Kendilerini desteksiz ^ırakanlar ve muhalefet edenler onlara zarar veremez. Nihayet onlar bu haldeyken Allah'ın emri gelecek (yani kıyamet kopacaktır." [84]

Cenab-ı Allah'ın Yüz Senede Bir Bu Ümmete Dinî Bir Müceddid Göndereceğine Hz. Peygamber'in İşaret Buyurmuş Olması:

Hepsi de hadis ehli olan Abdullah b. Mübarek ve birçok imamın yanısı-ra Ebû Davud... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur:

"Doğrusu Cenab-ı Allah, her yüz senenin başında bu ümmete dinî işlerini yenileyecek birini (bir müceddidi) gönderecektir." [85] Her kavim kendi imamlarının bu hadiste sözü edilen müceddid olduğunu iddia etmiştir. Doğrusunu Allah bilir ya bu hadis; tefsirci, hadisçi, fıkıhçı, gramerci, dilci vb. her

gruptan ve her sınıftan âlimleri kapsamaktadır. Abdullah b. Arnr'ın rivayet ettiği, "Allah ilmi insanlardan çekip alarak ortadan kaldıracak değildir. Ancak âlimleri vefat ettirerek ortadan kaldıracaktır." mealindeki hadise gelince Allah bilir ya bu açıkça gösteriyor ki; Cenab-ı Allah kendilerine bahşettikten sonra ilmi, ilim adamlarının kalbinden çekip alacak değildir. [86]

Hz. Peygamber'in Bildirdiği Bazı Kıyamet Alametleri:

İbn Mâce... Enes b. Mâlik'in şöyle dediğini rivayet etmiştir: Rasûlullah (s.a.v)'den duyduğum ve benden sonra kimsenin size nakletmeyeceği bir hadisi size nakledeyim mi? Onun şöyle buyurduğunu işittim: "İlmin ortadan kalkması, cehaletin açıkça ortaya çıkması, zinanın yaygın hale gelmesi, içki içilmesi, erkeklerin yok olup kadınların ortada kalması, öyleki elli kadının durumuyla sadece bir erkeğin ilgilenecek olması, kıyamet alâmetlennden-d""-" [87]

İlmin Ahir Zamanda İnsanlar Arasından Kalkması:

İbn Mâce... Huzeyfe b. Yeman'dan rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "İslâmiyet, eskiyen elbisenin nakışlarının silinişi gibi silinip yok olacaktır. Öyleki oruç nedir, namaz nedir, ibadet nedir, sadaka nedir bil inmeyecektir. Onur ve üstünlük sahibi olan Allah'ın kitabı bir gecede yok olup gidecektir. Ondan bir ayet dahi geride kalmayacaktır. Geride insanlardan bazı ihtiyar ve acuzeler kalacak ve onlar şöyle diyeceklerdir: "Babalarımızın şu lailahe illallah kelimesini söylediklerini gördük. Bunu biz de söylüyoruz." [88] Bu hadisi nakletmekte olan Huzeyfe'ye orada hazır bulunan Sıla, "Onlar namazın, orucun, ibadetin, sadakanın ne olduğunu bilmediklerine göre lâilahe illallah demelerinin onlara ne yaran olacak?" diye sormuş, o zaman Huzeyfe ondan yüzünü başka tarafa çevirmiş, Sıla sorusunu üç kez yinelemiş, Huzeyfe de her üç defasında

yüzünü başka tarafa çevirmiş, sonunda Huzeyfe ona dönüp üç kez, "Ey Sıla, lailahe illallah kelimesi onları ateşten kurtaracaktır," demişti.[89]

Bu da ahir zamanda ilmin ortadan kalkacağını, hatta Kur'an-ı Kerim'in mushaflardan ve kalplerden silineceğini, insanların bilgisiz kalacaklarını, yaşlı ihtiyar ve acuzelerin, "lailahe illallah diyen kimselerin zamanına yetiştik!" diyeceklerini, kendilerinin de ibadet etmek ve Allah'a yaklaşmak amacıyla bu kelimeyi söyleyeceklerini, salih amel ve faydalı ilim gibi meziyetleri olmasa da bu kelimeyi söylemelerinin kendilerine farz olacağını bildirmektedir. Doğrusunu Allah bilir.

Hadiste geçen "Lailahe İllallah kelimesini söylemek onları ateşten kurtarır." sözü, ateşe girmelerinden sonra bu kelimenin onları ateşten çıkaracağı anlamına gelebilir. Öyleyse şu kudsî hadis de bu manada yorumlanabilir:

"Onur ve üstünlüğüme yemin ederim ki; zaman içinde bir gün olsun lailahe illallah diyeni muhakkak cehennemden çıkaracağım!" [90]

Nitekim bununla ilgili açıklama şefaat bahsinde verilecektir. Bu sözle başka bir kavim de kastedilmiş olabilir. Doğrusunu Allah bilir. Hülasa ahir zamanda ilim ortadan kalkacak, cehalet çoğalacaktır. Bu hadiste ahir zaman insanlarının cehalet nedeniyle ayaklarının kayacağı bildirilmektedir ki, bu da -Allah korusun- Yüce Rabbin yardımından yoksun kalmak demektir. Sonra insanların cehalet ve sapıklığı, dünya hayatı sona erinceye dek artmaya devam edecektir. Nitekim bu husus, sözü doğrulanmış, doğru sözlü Rasûlullah (s.a.v)'in hadisinde de bildirilmiştir: "Allah Allah diyen bir kimse bulunduğu müddetçe kıyamet kopmayacaktır. Kıyamet, ancak kötü insanların üzerine kopacaktır."[91]

HZ. PEYGAMBER'İN BAZI SERLERİN MEYDANA GELECEĞİNE İŞARET BUYURMASI

Sünen adlı eserinin Kitabü'I-Fiten bölümünde İbn Mâce... Abdullah b. Ömer'den şöyle bir rivayette bulunmuştur: Rasûlullah (s.a.v) bize taraf yöne-lip şöyle buyurdu: "Ey muhacirler topluluğu! Müptela olacağınız beş şey var ki onlara müptela olmanızdan Allah'a sığınıyorum: Bir kavimde fuhuş ortaya çıkarsa, mutlaka onlar arasında geçmişlerinde görülmemiş salgınlar ve sancılar yayılır. Eksik ölçüp tarttıklarında mutlaka kurak senelere, kıtlığa ve sultanın zulmüne maruz kalırlar. Mallarının zekâtını vermediklerinde mutlaka yağmurdan yoksun kalırlar. Hayvanlar olmasa onlara hiç yağmur yağmaz. Allah'ın ve Rasûlünün ahdini bozduklarında Allah mutlaka onlara yabancıları olan düşmanlarını musallat kılar. Düşmanları, ellerindekini alırlar. Yöne-ticeleri Allah'ın kitabıyla hükmetmeyipte Allah'ın indirdikleriyle alay ettiklerinde Cenab-i Allah mutlaka aralarında iç savaş meydana getirir." Sadece İbn Mâce'nin rivayet ettiği bu hadiste gariplik vardır. [92]

Tirmizî... Muhammed b. Ömer b. Ali b. Ebi Talip'ten rivayet etti ki; Ra-sûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Ümmetim onbeş şeyi yaptığı takdirde üzerine belâ iner." Onbeş şeyin ne olduğu sorduklarında şöyle açıklamıştı: "Ganimetler belli bir gurup arasında dönüp dolaştığında, emanetler ganimet kılındı (yağmalandı)ğında, zekât angarya sayıldığında, adam karısına itaat edip annesine karşı geldiğinde, arkadaşına iyi davranıp babasına cefa ettiğinde, mescitlerde sesler yükseldiğinde, kavmin en rezili liderleri olduğunda, kişiye kötülüğünden korkulduğu için ikram edildiğinde, içki içildiğinde. ipek(li giysiler) giyildiğinde, şarkıcı kadılar ve çalgı aletleri edinildiğinde, bu ümmetin

sondakileri öncekilerine lanet okuduğunda kızıl bir rüzgarı, yere batmayı veya insanların başka yaratıkların kılıklarına büründürülmesini bekleyin." [93]

Hafız Ebubekir el-Bezzar... Hz. Ali'nin şöyle dediğini rivayet etmiştir:

Rasûlullah (s.a.v) bize sabah namazım kıldırdı. Namazdan sonra adamın biri ona, "kıyamet ne zaman kopacak?" diye yüksek sesle sordu. Adamı azar-~yjP Sınarak "Sus!" dedi. Ortalık aydınlanınca gözlerini semaya dikip.

Gökleri yükselten ve tedbirini alıp idare eden zât, noksanlıklardan münez-^e|jJe yücedir." dedi. Sonra da "kıyametin ne zaman kopacağını soran neree. diye sordu. Adam dizleri üstüne çömelerek, "Anam babam sana feda olsun. Soruyu sana soran benim!" dedi. Bunun üzerine Rasûlallah (s.a.v) şöy-le karşılık verdi:

"İdareciler zulmettiklerinde, yıldızların falı) doğrulandığında, kader ya-lanlandığında, nihayet emanetler ganimet kılındı (yağmalandi)ğında, sadaka (zekât) angarya sayıldığında, fuhuş arttığında kavmin helak olur (kıyamet kopar)." [94]

Tirmizî... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasuiullah (s.a.v) şöyle bu-yurmuştur: "Ganimet belli bir gurup arasında dönüp dolaştığında, emanetler ganimet kılındı (yağmalandı)ğında, zekât angarya sayıldığında, (dini ilim) dini hizmetten başka amaçlarla öğrenildiğinde, adam karısına uyup annesine karşı geldiğinde ve arkadaşını kendine yakın kılıp babasını kendinden uzak-laştırdığında, mescitlerde sesler yükseldiğinde, fasik insanları kabilenin başına geçtiğinde, kavmin en rezili lideri olduğunda, kişiye kötülüğünden korkulduğu için ikram edildiğinde, şarkıcı cariyeler ve çalgı aletleri edinildiğin-de, içkiler içildiğinde, bu ümmetin sondakileri öncekilerine lanet okuduklarında kızıl bir

rüzgarı, yere batmayı veya insanların başka yaratıkların taş yağmuruna tutulmayı, ipi kopmuş teşbih taneleri gibi alâmetlerin peşpeşe gelmesini bekleyin." [95] Bu garip bir hadistir.

Tirmizî böyle dedikten sonra... İmran b. Husayn'dan rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Bu ümmette yere batma, başka yaratıkların kılığına büründürülme ve taş yağmuruna tutulma vardır." Bu ne zaman olacak, ya Rasûlallah? diye sorulduğunda şu cevabı vermişti: "Şarkıcı kadınlar ve çalgı aletleri ortaya çıktığında, içkiler içildiğinde..." Tirmizî, bunun garip bir hadis olduğunu Söylemiştir.[96]

Tirmizî... İbn Ömer'den rivayet etti ki; Rasuiullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Ümmetim salınarak kibirlice yürüdüğünde, Bizans ve Sasani hükümdarlarının çocukaln onlara hizmet ettiğinde Allah, hayırlılarını şerlilerine musallat kılar." Bu garip bir hadistir. [97]

Tirmizî... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasuiullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Yöneticileriniz en hayırlılarınız ve liderleriniz en müsamahakârlarınız olduğunda, işleriniz kendi aranızda şûra ile yürütüldüğünde yerin üstü sizin için daha hayırlı olur. Yöneticileriniz en şerlileriniz ve zenginleriniz en cimrileriniz olduğunda, işleriniz kadınlara bırakıldığında yerin altı sizin çin üstünden daha hayırlı olur." [98] Tirmizî bu hadisin garip olduğunu söylemiştir. Ravîlerden Salih el-Mizzi, salih bir insandır, ama onun muteber sayılamayacak garip rivayetleri vardır.

imam Ahmed b. Hanbel... Ebû Saîd el-Hudrî'den rivayet etti ki; Rasuiullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Mudarhlar Allah'ın kullarını o kadar vuracaklar ki,

Allah'a ibadet eden biri kalmasın. Müminlerde onları öyle vuracaklar ki onları savunan çıkmayacaktır." [99]

İmam Ahmed b. Hanbel... Enes (r.a.)'den rivayet etti ki; Rasuiullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "İnsanlar mescitlerde karşılıklı övünüp böbürlen-medikçe kıyamet kopmayacaktır." [100]

Kıyamet alâmetleriyle ilgili olarak İbn Mes'ud'un rivayet ettiği hadis 1 de nakledilecektir. O hadiste şu ifadeler de yukarıdakine ek olarak yer al-' âktadır: "... Mihraplar süslenip yaldızlanmadıkça ve kalpler içi boşalıp çü-rümedikçe kıyamet kopmayacaktır."

İmam Ahmed b. Hanbel... Zadan Ebû Ömer'den rivayet etti ki; Alîm övle demiştir: Bir satıh üzerinde oturmaktaydık. Yanımızda Peygamber (sav)'- ı ashabından biri de oturmaktaydı. (Ravilerden Yezid b. Mervan, o sahabinin Anes el-Gıfari olduğunu sandığını söylemektedir.) İnsanlar tauna vakalanıp ölüyorlardı. Anes, "Ey Taun, beni de al!" dedi ve bu sözünü üç kez vineledi. Alîm ona dedi ki: "Neden böyle diyorsun? Rasuiullah (s.a.v) şöyle buyurmamış mı? "Sizden biri ölümü temenni etmesin. Çünkü ölünce ameli sona erer. Artık geri dönmek istese de dünyaya geri dönemez." Anes de ona şu karşılığı verdi: Ben Rasuiullah (s.a.v)'in şöyle buyurduğunu işittim:

"Sefihler başa geçtiğinde, güvenlik görevlileri çoğaldığında, hâkime rüşvet verildiğinde, tenkitler hafife alındığında, akrabalık bağları koparıldı-ğında, anlama bakımından onlardan geride olmakla birlikte Kur'an'ı müzik aracı edinip onu, eğlendirmek amacıyla insanlara sunan bir gurup ortaya çıktığında hemen ölümü isteyin." [101]

Bu hadisi yalnızca İmam Ahmed b. Hanbel rivayet etmiştir. [102]

Mehdî, Ahir Zamanda Gelecek Doğru Yolu Gösterecek Hidayet Rehberi Bir Halifedir. Ancak Rafızîlerin İddia Ettikleri Şekilde Samarra'da Yer Altından Çıkması Beklenen Biri Değildir. Bunun Aslı, Hakikati Ve Hatta İzi Yoktur.

Bizim vasfını verdiğimiz Mehdî'ye gelince, Rasuiullah (s.a.v)'den rivayet edilen hadislerde anlatıldığına göre o ahir zamanda ortaya çıkacaktır. Hadislerinde gösterdikleri gibi öyle sanıyorum ki onun ortaya çıkışı, Hz. isa'nın yere inişinden önce olacaktır. [103]

Mehdî'nin Geleceğine İlişkin Rivayet Edilen Hadisler:

İmam Ahmed b. Hanbel... Hz. Ali'den rivayet etti ki; Rasuiullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Dünya'nın bir günlük ömrü kalmış olsa bile Cenab-ı Allah, zulümle dolmuş olan dünyayı adaletle dolduracak olan bizden bir adamı (size) gönderecektir." Ebû Nuaym'ın ifadesine göre Rasuiullah (s.a.v), yukarıdaki hadiste "Bizden..." değil de "Benden bir adamı..." demiştir. [104]

imam Ahmed b. Hanbel...başka bir yolla Hz. Ali'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Mehdî bizden ey ehl-i beyt! Allah onu bir gecede [105] ıslah edecektir."[106]

Ebû Davud... Ebû İshak'ın şöyle dediğini rivayet etmiştir: Hz. Ali, oğlu Hazreti Hasan'a bakıp şöyle dedi: "Doğrusu bu oğlum -RasûluHah (s.a.v)'ın adlandırdığı gibi- efendi ve liderdir. Bunun soyundan; adı peygamberiniz (s.a.v)'in adına uyan, sureten değil de ahlaken ona benzeyen bir adam ortaya çıkacak ve yeryüzünü adaletle dolduracaktır." [107]

Ebû Davud es-Sicistanî, Sünen adlı kitabında müstakil olarak Mehdî bö-ümü düzenlemiş olup bu bolümün başında, Câbir b. Semüre'nin Rasûlullah (s.a.v)'den rivayet ettiği şu hadise yer vermiştir: "Hepsinin etrafında ümmetin toplanacağı

oniki halife başınıza geçinceye dek bu din ayakta duracaktır." Başka bir rivayette ise; "On iki halifeye kadar bu din güçlü kalacaktır." denilmektedir. Hz. Peygamber böyle buyurduğunda oradakiler tekbir alarak bir gürültü meydana getirdiler. Bundan sonra hafif bir sesle bir kelime daha söyledi. Babama, "Rasûlullah (s.a.v) ne dedi?" diye sordum. "O halifelerin hepsi de Kureyş kabilesindendir." dedi, diye karşılık verdi. [108] Başka bir rivayette anlatıldığına göre Hz. Peygamber böyle buyurduktan sonra evine döndüğünde Kureyşlüer yanına gidip kendisine, "Peki sonra ne olacak?" diye sormuşlar; o da, "sonra gedikler meydana gelecektir." cevabını vermişti. [109]

Ebû Davud... Abdullah b. Mes'ud'dan rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Dünyanın bir günlük ömrü kalmış olsa bile Cenab-i Allah o günü uzatır ki; (insanları hidayete erdirmek için) adı adıma, babasının adı babamın adına uyan, benden (veya ehl-i beytimden) birini, (yani Meh-dî'yi insanlığa) göndersin. O gönderilen de zulüm ve haksızlıkla dolmuş olan yeryüzünü adalet ve hakkaniyetle dolduracaktır." [110] Süfyan'ın rivayet ettiği hadisteyse şöyle buyurulmaktadır: "Ehl-i beytimden adı adıma uyan bir adam, araplara hükümrân olmadıkça dünya gitmez (veya sona ermez)." [111]

Tirmizî... Ebû Hüreyre (r.a)'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Dünyanın bir günlük ömrü kalmış olsa bile, ehl-i beytimden olup adı adıma uyan bir adamın, idarenin başına geçmesi için Allah o günü uzatır." Bu, sahih ve hasen bir hadistir. [112]

Ebû Davud... Ebû Saîd'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Mehdî bendendir. Geniş alınlı ve şahin burunludur. Zulüm ve

haksızlıkla dolmuş olan yeryüzünü adalet ve hakkaniyetle dolduracak ve yedi yıl süreyle hüküm sürecektir." [113]

Ebû Davud... Ümmü Seleme'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Mehdî benim neslimdendir. Fatıma'nın evlâdındandır." [114]

Ebû Davud... Hz. Peygamber'in zevcesi Ümmü Seleme'den rivayet etti ki; Hz. Peygamber şöyle buyurmuştur: "Bir halifenin vefatı zamanında ihtilaf meydana gelecek. MedineHler'den bir adam kaçıp Mekke'ye gidecek.

endisi istemediği halde Mekkeli bir gurup insan eglip onu ortaya çıkaracak, Hacer-i Esved ile Makam-ı İbrahim arasında ona biat edeceklerdir. Şam'dan bir heyet ona gönderilecek; bu heyet, Mekke ile Medine arasındaki çölde yere batacaktır. İnsanlar bu durumu görünce Şam abdalan ve Irak çeteleri de gelip ona biat edeceklerdir. Sonra Kureyş'ten bir adam ortaya çıkacaktır. (Benu) Kelb kabilesi onun dayılarıdır. Bu adam, kendisine biat edilen şahsın ve taraftarlarının üzerine bir birlik gönderecek, bu birlik onları mağlub edecektir. Benu Kelb kabilesinin yeğenine biat etmeyen ziyanda olacaktır. Ku-reysli bu adam, malı taksim edecek, Peygamberinin sünnetine uygun biçimde insanları idare edecek, böylece İslâmiyet sebat bulup yerleşecektir. (Ku-revşli lider) yedi yıl başta kalacak, sonra vefat edecek, müslümanlar da namazını kılacaklardır."[115]

Ebû Dâvud... Hz. Ali'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Maverâünnehir'den Mansur'un öncü birliklerinin başında Haris b. Harran adında bir adanf ortaya çıkacak ve Kureyşlüer'in Rasûlullah'a destek verişleri gibi o da Hazreti Muhammed ailesine destek verecektir. Her müminin ona yardımcı olması (veya çağrısına uyması) vaciptir." [116]

İbn Mâce... Abdullah b. Haris b. Cüz' ez-Zebidî'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Doğudan bazı insanlar çıkıp Mehdî'ye destek (onun otoritesine güç) vereceklerdir." [117]

Kendi Şerefli Ailesinin Bazı Yorgunluk, Sıkıntı Ve Korkulu Hallerle Karşılaşacağını Hz. Rasûlün Önceden Haber Vermesi:

İbn Mâce... Alkame'den rivayet etti ki; Abdullah şöyle demiştir: "Bir ara Rasûlullah (s.a.v)'in yanında oturuyorduk. Gözleri yaşardı. Yüzünün rengi değişti. Kendisine; "Yüzünde hoşlanmadığımız bir değişiklik görüyoruz ya Rasûlallah?" dedim. Buyurdu ki: "Bizler öyle bir hâne halkıyız ki, Cenâb-ı Allah, bizler için ahireti dünyaya tercih etmiştir. Benden sonra ehl-i beytim belâ, ürkütme ve kovulmayla karşılaşacaktır. Nihayet doğu tarafından, beraberlerinde siyah bayraklar bulunan bir kavim gelecek, ekmek isteyecekler ama kendilerine verilmeyecektir. Derken savaşacaklar, muzaffer olacaklardır. Bu defa istedikleri kendilerine verilecek, ama onlar kabul etmeyecekler. Kendilerine verilenleri ehl-i beytimden bir adama vereceklerdir. O adam, zulümle dolmuş olan dünyayı adaletle dolduracaktır. Sizden onun zamanına ulaşacak olan kimse, kar üzerinde sürünerekte olsa onun yanına gitsin." [118]

Bu ifadelerde Abbasilere işaret edilmektedir. Nitekim el-Bidaye ve'n-Nıhaye (Büyük İslâm Tarihi)nde Hicretin 132. senesi olaylarından bahsederken de bu hususa dikkat çekmiştik. Yine bu ifadelerde Mehdînin, Abbasi devletinden sonra ortyaa çıkacağına, onun ehl-i beytten, Hz. Fatıma'nın, sonra Hasan ve Hüseyin'in neslinden, olduğuna da işaret vardır. Nitekim Hz. Ah den rivayet edilen hadiste de bu husus açıkça belirtilmiştir. Doğrusunu AUah bilir.

İbn Mâce... Sevban'dan rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Sizin hazinenizin yanında üç kişi Öldürülecektir. Bunların üçü de halife çocuğudur. Ama hilafet hiç birine nasib olmayacaktır. Sonra doğu tarafından siyah bayraklar ortaya çıkacak; onlar daha önce hiç bir kavmin yapmadığı şekilde sizinle savaşacaklardır. O siyah bayraklıların liderini gördüğünüzde -kar üstünde sürünerek te olsa gidip- ona biat edin. Çünkü O, Allah'ın halifesi Mehdî'dir." [119]

Bunu sadece İbn Mâce nakletmiştir. Bu hadis, senedi kuvvetli olup sahihtir. Açıkça anlaşılıyor ki; bu hadiste sözü edilen hazine, Kabe'nin hazinesidir. Halife evladından üç kişi, ele geçirmek için geldikleri o hazinenin yanında öldürülecek, nihayet ahir zaman olacak ve Mehdî ortaya çıkacaktır. Doğudaki beldelerden çıkacaktır. Yoksa Rafızî cahillerinin iddia ettikleri gibi Samarra'da yer altından çıkacak değildir. İddialarına göre şu anda o, Sa-mara'da yer altındadır. Ahir zamanda ortaya çıkacak diye beklemektedirler. Bu saçma ve çok ta desteksiz bir söz olup, şiddetli bir şeytanî hevesten dolayı söylenmiştir. Çünkü ne kitaptan, ne sünnetten herhangi bir delil ve burhana dayanmamaktadır. Sahih bir akli delili ve güzel karşılanabilecek bir dayanağı yoktur.[120]

Tirmizî... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Horasan'dan siyah bayraklar çıkacak, bunları hiç bir şey geri çeviremeyecek, nihayet gidip İlya'ya (Kudüs'e) dikilecektir." [121]

Bu garip bir hadistir. Bu hadiste sözü edilen siyah bayraklar, Ebû Müs-lîm el-Horasanî'nin eline alarak geldiği ve hicretin 132. senesinde Emevi devletini yıkarken kullandığı bayrak değildir. Aksine bu, Mehdî Muhammed b. Abdullah el-Alevî el-Fatımî el-Hasenî (r.a.)'nin eline alıp geleceği siyah bayraklardır.

Mehdî'nin kendisi daha önce doğru yolda değilken Cenab-ı Allah onu bir gecede irşad ve ıslah edip doğru yola iletecek, doğu beldelerindeki bazı kimselerle onu takviye edecektir. Onlar da Mehdî'nin hakimiyetinin kurulmasına yardımcı olacak, devletinin temellerini güçlendireceklerdir. Onların da bayrakları siyah olacaktır. Siyah renk ve bu renkteki bayrak, vakar ifade eder. Çünkü Rasûlullah (s.a.v)'in Ukab adlı bayrağı siyahtı. Irak'tan geldiğinde Halid b. Velid o bayrağı Medine'nin doğusundaki tepeye dikmişti. Şimdi o tepeye Ukab tepesi anlamında Seniyetü'1-Ukab denmektedir. Orası Bizans ve Arap hris ti yani arından olan kâfirler için azab olmuştu. Muhacir ve Ensardan olan Allah'ın mümin kulları ile onların beraberlerindekiler ve kıyamete dek onlardan sonra gelip onların yolunda yürüyecekler için de güzel sonun temellerini atmıştı. Hamd Allah'adır. Aynı şekilde Rasûlullah (s.a.v)'de fetih gününde başında siyah bir miğfer olarak Mekke'ye girmişti.

Raska bir rivayete göre ise başındaki miğferin üzerine siyah bir sarık sarmış azivet.te Mekke'ye girmiştir. Allah'ın salât-ü selâmı onun üzerine olsun.

Hülasa diyeceğimiz şu ki; ahir zamanda ortaya çıkacağı vaadedilen, öv-vülmüş Mehdî, doğu beldelerinde ortaya çıkacak ve hadiste de açıkça bildirildiği gibi Kabe'nin yanında kendisine biat edilecektir. Ben Mehdî'yle ilgili olarak müstakil bir hadis cüz'ü derledim. Allah'a hamd olsun.

İbn Mâce... Ebû Saîd el-Hudrî'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur:

"Ümmetimde Mehdî meydana çıkacaktır. Süresi kısa olursa yedi, uzun olursa dokuz yıl olacaktır, onun zamanında ümmetim, daha önce misli duyulmamış bir nimete mazhar olacaktır. Toprak, ürünlerini verecektir. O ürünlerden hiç bir şey

saklanıp biriktirilmeyecektir. O gün mal üst üste yığılacakür. Adam kalkıp, "Ey Mehdî, ver" diyecek; o da "Al." diyecektir."[122]

Tirmizî... Ebû Sı4dık en-Naci'den rivayet etti ki; Ebû Saîd el-Hudrî şöyle demiştir: "Peygamberimiz (s.a.v)'den sonra bazı olaylar olmasından korktuk. Bunu ona sorduk. O da buyurdu ki: "Ümmetimde Mehdî meydana çıkacak, beş veya yedi yahut dokuz sene yaşayacaktır. Adam gelip ona; "Ey Mehdî ver" diyecek; o da taşıyabileceği kadar malı eteğine bırakacaktır." [123] Bu, hasen bir hadistir. Hadisin ravilerinden Ebû Sıddık en-Naci'nin asıl adı Bekir b. Amr'dır. Bekir b. Kays olduğu da söylenir. Bu da Mehdî'nin süresinin en fazla dokuz en az beş veya yedi yıl olduğunu gösteriyor. Belki de o, reayasına küme küme, bol bol mal verecek olan halifedir. Doğrusunu Allah bilir. Onun zamanında meyveler çok , ekinler bol, mal fazla, sultan otoriter, din dimdik ayakta, düşman mağlub, hayır da sürekli olacaktır.

İmam Ahmed b. Hanbel... Ebû Saîd'den şöyle bir rivayette bulunmuştur: Adamın biri "Allah'a yemin ederim ki; başımıza geçen her yönetici mutlaka bir öncekinden daha şerli olmaktadır." deyince ben ona şöyle karşılık verdim: "Rasûlullah (s.a.v)'den bir şey duymuş olmasaydım ben de senin dediğini derdim. Ama ben, Rasûlullah (s.a.v)'in şöyle buyurduğunu duydum: "Öyle bir emîriniz olacak ki; size parayı saymadan küme küme verecektir. Kendisinden istenildiğinde, "al" diyecek, eteğini yere yayıp içine para boşaltacaktır." Rasûlullah (s.a.v) böyle derken üzerindeki kaim dokumalı futayı çıkarıp - durumu tasvir etmek için- yere yaydı. Sonra uçlarından tutup topladı ve alıp yürüdü." Bunu sadece İmam Ahmed b. Hanbel nakletmiştir. [124]

İbn Mâce... Enes b. Mâlik'ten rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Biz Abdülmuttalib oğullan yani ben, Hamza, Ali, Cafer, Hasan, Hüseyin ve Mehdî cennetliklerin efendileriyiz." Bu, münker bir hadistir. [125]

Sünen adlı eserinde İbn Mâce... Enes b. Mâlik'ten rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "İş gittikçe şiddetlenecek, dünya ardını dönüp gidecek, insanlar cimrileşecektir. Kıyamet, ancak şerli insanların üzerine kopacaktır. Mehdî de Meryem oğlu İsa'dan başkası değildir." [126] Bu, İmam Şafii'nin şeyhi Muhammed b. Halid el-Cündî es-San'anî el-Müezzin'le meşhur olmuş bir hadistir. Birden fazla kişi bunu kendisinden rivayet etmiştir. Hâkim'in iddia ettiği gibi bu meçhul birravi değildir. İlk bakışta bu hadis, Mehdî'nin Meryem oğlu İsâ (a.s)'dan başkası olduğunu ispatlamak için naklettiğimiz hadislere muhalif görünmektedir. Bu, Hz. İsa'nın yeryüzüne inişinden önceki zaman için doğrudur ve anlamı da açıktır. Doğrusunu Allah bilir. Ama Hz. İsa'nın yeryüzüne inişinden sonraki duruma gelince, bunu düşündüğümüzde bir terslikle karşılaşmamaktayız. Aksine hadiste de belirtildiği gibi Mehdî'nin Hz. İsa'nın kendisi olacağı açıkça ve de kat'ı olarak anlaşılacaktır. Ama bu demek değildir ki Hz. İsa'dan başkası Mehdî (hidayet rehberi) olamaz. [127]

MEYDANA GELEN VE AHİR ZAMANDA DAHA DA ÇOĞALIP ARTACAK OLAN ÇEŞİTLİ FİTNELER

Bozgunculuk Çoğalınca, Aralarında Salih Kimseler Bulunsa Bile Tüm Toplum Helak Olacaktır:

Buharî... Ümmü Habibe'den rivayet etti ki; Zeynep binti Cahş şöyle demiştir: Peygamber (s.a.v), yüzü kızarmış olup şöyle diyerek uykudan uyandı: "Lailahe illalah. Yaklaşan bir serden ötürü Arapların vay haline! Bugün Yecüc ve

Mecüc'ün şeddinden şöyle bir gedik açıldı!" Ravî sözün şurasında işaret parmağını yılan başı gibi dibe doğru kıvırarak doksan veya yüz rakamının işaretini yaptı. Yani ümmetin başına gelecek umumi belaların az bir kısmını gördüm, demek istedi: "Aramızda salih insanlar bulunurken de mi helak olacağız?" diye sorulduğunda Rasûlullah (s.a.v) şu cevabı verdi: "Kötülükler çoğaldığında evet..."[128]

Buharî... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Peygamber (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Bugün Yecüc ve Mecüc'ün şeddinden bir gedik açıldı!" sözün şurasında ravî Vüheyb parmağıyla doksan rakamının işaretini yaptı. [129]

Buharî... Hind binti Haris el-Firasiye'den rivayet etti ki; Peygamber (s.a.v)'in zevcesi Ümmü Seleme şöyle demiştir: Peygamber (s.a.v), ürkmüş bir halde şöyle diyerek uykudan uyandı: "Sübhanallah! Bu gece hazinelerden neler indi neler! Allah, fitnelerden neler indirdi neler (bir bilseniz!) Hücrelerin sahibelerini (eşlerimi), namaz kılmaları için uyandıracak kimse yok mu? Dünyada nice giyinik kimse var ki, ahirette çıplak kalacaktır." [130]

İslâm Toplumunun Tam Ortasında Fitnelerin Kaynayacağına Hz. Peygamber'in İşaret Buyurması:

Buharî ve Müslim... Üsame b. Zeyd'den rivayet ettiler ki; Peygamber (s.a.v), Medine'nin yüksek binalarından birinin üstüne çıkarak, "Benim gördüklerimi görüyor musunuz?" diye sordu. Sahabiler, "Hayır" cevabını verin-e de şöyle buyurmuştur:

"Evlerinizin arasına yağmur yağar gibi fitnelerin yağdığını görüyorum![131]

Buharî... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Peygamber (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Zaman kısalacak (bereketi kalmayacak), ilim ekşitecek, cimrilik kalıcı

olacak, fitneler meydana gelecek, kargaşa çoğalacaktır." "Kargaşa, nasıl bir şey, ya Rasulallah?" diye sorduklarında, "öldürmedir, öldürme!" diye cevap verdi. [132]

Her Geçen Zaman Bir Sonrakinden Hayırlıdır:

Buharî... Zübeyr'den rivayet etti ki; Adiyy şöyle demiştir: Enes b. Mâ-lik'e giderek Haccac (b. Yusuf es-Sakafi)'den gördüğümüz eziyetleri kendisine şikâyet ettik. Bize şu tavsiyede bulundu: "Sabr edin. İnsanların ulaştıkları her zaman, mutlaka bir öncekinden daha kötüdür. Bu hal, Rabbinizin huzuruna çıkmanıza kadar devam edecektir. Ben bunu Peygamberiniz (s.a.v)'den işittim." Tirmizî de bunu Sevrî'nin hadisinden rivayet ederek sahih ve hasen olduğunu söylemiştir. Halk ise bunu başka bir kalıpla naklederek, "Her sene daha rezil olursunuz." demektedir. [133]

Sakınılıp Uzak Durulması Gereken Bazı Şiddetli Fitnelerin Meydana Geleceğine Hz. Peygamber'in İşaret Buyurması:

Buharî... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyur-muştur: "Öyle fitneler meydana gelecek ki; o zaman oturmakta olan, ayakta duran daha hayırlı olacaktır. Ayakta duran, yürüyenden daha hayırlı olacaktır. Yürüyen, koşandan daha hayırlı olacaktım Bu fitneler, kendisine bulaşanı yere yıkıp mağlup eder. Bu fitneler meydana çıktığında, bir sığmak veya korunak bulan, hemen oraya Sığınsın." [134]

Emanet Duygusunun Kalplerden Kaldırılması:

Buharî... Zeyd b. Veheb'den rivayet etti ki; Huzeyfe (r.a) şöyle demiştir: Rasûlullah (s.a.v) bana iki şey söyledi: Bunlardan birini gördüm. Diğerini görmeyi de gözlüyorum. Rasûlullah (s.a.v.) bana (emanetin nasıl indiğni şöyle) bildirdi: "Emanet, salih kimselerin gönüllerinin derinliğine iner. Sonra o kullar

Kur'an'dan bilgi alırlar. Daha sonra sünnetten öğrenirler." Rasûlullah (s.a.v) bana emanetin geri kaldırılışını da şöyle bildirdi: "Kişi (gece) uykusunu uyur. O uyurken emanet, hafızasından silinip alınır da emanetin eseri, rengi uçuk bir nokta halinde yanık yeri gibi kalır. Sonra o kişi bir uyku daha uyurken emanetin kalan kısmı da alınır, Bunun eseri ve yeri de balta sallayan bir işçinin avucundaki kabarcık gibi kalır. (Bir zaman sonra o da söner gider.) Şu halde emanet, senin ayağına düşürdüğün bir kıvılcımın düştüğü yeri şişirtip, senin onu bir kabarcık halinde görmen gibidir, Halbuki bu kabarcıkta bir şey yoktur.

Bu durumda halk birbirleriyle alışveriş etmek ve medenî münasebette bulunmak için (zor bir günün) sabahana erişmiş bulunur. Hiçbir kimse emaneti edâ etmek imkânını bulamaz. Şöyle ki; Kâh falanoğulları içinde eminb kjm vardır. (Emaneti ona veririm) denilir. Kâh birisinin lehine: "O ne akıllıdır, ne tedbirlidir, o ne zariftir, o ne kahramandır." diye tanıklıkta bulunulur. Oysaki hakkında propaganda yapılan şahsın kalbinde hardal tanesi kadar iman eseri yoktur.

Huzeyfe (r.a.) diyor ki: Öyle bir zamanla karşılaştım ki; o (saadetli ve emanetli) devirde ben kiminle alışveriş edeceğim? diye tasalanmazdım. Çünkü medenî münasebette bulunacağım kimse müslümansa onu, İslâm dini (bana hıyanet etmekten) men ederdi. Eğer hristiyan veya yahudi ise onu, (bulunduğu yerin) valisi hıyanetten men ederdi. Bugün ise ben filan ve falandan başka kimseyle alışveriş edemez oldum." [135]

Fitnenin Doğu Tarafından Çıkacağına Hz. Peygamber'in İşaret Buyurmuş Olması:

Leys... İbn Ömer'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Dikkat edin! Fitne şuradan, şeytanın boynuzunun (ya da güneşin boynuzunun) çıktığı yerden gelecektir." Bunu Müslim, Ahmed b. Hanbel ve Taberanî de rivayet etmiştir. [136]

Dirilerin Ölülere İmreneceği Kadar Fitnelerin Çoğalacağına Hz. Peygamber'in İşaret Buyurmuş Olması:

Buharî... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Kişi, bir başkasının mezarına uğrayıp 'keşke ben bunun yerinde olsaydım.' demedikçe kıyamet kopmaz." [137]

Kıyametten Önce Bazı Arap Kabilelerine Puta Tapıcılığın Geri Döneceğine Hz. Peygamber'in İşaret Buyurması:

Buharî... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Devs kabilesi kadınlarının Zül-halase (putu) etrafında tavaf ede ede kuyrukları titremedikçe kıyamet kopmayacaktır. Zül-halase, Devs kabilesinin Cahiliyet devrinde taptığı puttur." [138]

Arap Topraklarının Muazzam Servetler Fışkıracağına, Bu Nedenle İnsanlar Arasında Düşmanlık, Çekişme Ve Savaş Çıkacağına Hz. Peygamber'in İşaret Buyurması:

Buharî... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Fırat (nehrinin suyu çekilerek) kıymetli altın hazinesini açıklaması zamanı yaklaşıyor. Her kim o zaman orada bulunursa ondan bir şey alma (ya uğraşma)sın! (Çünkü o zaman dünyanın ömrü sona ermiş olacaktır)."[139]

Bu hadisin Ukbe tarikiyle... Ebû Hüreyre'den rivayet edilen başka bir varyantında ise şöyle denmektedir: "..... altından bir dağı ortaya çıkarması zamanı yaklaşıyor." [140]

Müslim... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Fırat'ın suları çekilip altundan bir dağı ortaya çıkarmadıkça kıyamet kopmayac aktır. O altunları ele geçirmek uğruna insanlar birbirleriyle savaşırlar. Savaşa katılan her yüz kişinin doksandokuzu öldürülür. Her kişi, "O kurtulanın ben olacağımı umuyorum" diyecektir." [141]

Müslim, Abdullah b. Haris b. Nevfel'in şöyle dediğini rivayet etmiştir: Ubeyy b. Ka'b'la birlikte Hassan'm yüksek binasının gölgesinde duruyordum. "Dünyayı (mal ve zenginliği) ele geçirmek için insanlar boğaz boğaza girmeyi sürdüreceklerdir" dedi. Ben "Evet" deyince sözlerini şöyle sürdürdü: Rasûlullah (s.a.v)'in şöyle buyurduğunu işittim: "Fırat'ın suları çekilip altundan bir dağı ortaya çıkarması zamanı yaklaşıyor. İnsanlar bunu duyunca hemen oraya giderler" yanında duran biri, "Bırakalım da insanlar gidip hepsini alsmar" deyince Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurdu: "Onun üzerine savaşacaklar ve savaşan her yüz kişiden doksan dokuzu ölecektir." [142]

Kıyamet Kopmadan Çok Deccalların Ortaya Çıkacağına, İnsanların Oyalanıp Dalgın Oldukları Bir Vakitte Kıyametin Aniden Kopacağına Hz. Peygamber'in İşaret Buyurması:

Buharî... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "İki büyük (İslâm) ordusu birbiriyle savaşmadikça kıyamet kopmayacaktır. Bu iki toplumun ikisi de aynı iddiada oldukları (ikisi de İslâmiyet ve hak iddiasında buundukları) halde aralarında büyük bir savaş olacaktır. Yine

otuza yakın yalancı deccallar türemedikçe kıyamet kopmayacaktır. Bunların hepsi 'Ben Allah'ın peygamberiyim' diye iddiada bulunacaktır. Yine ilim çekilip alınmadıkça, depremler çoğalmadıkça, zaman birbirine yaklaşıp geceyle gündüz bir olmadıkça, fitneler ortaya çıkmadıkça, adam öldürme vak'aları çoğalmadıkça, aranızda mal çoğalıp sel gibi akmadıkça kıyamet kopmayacaktır. Mal o kadar çoğalacak ki; mal sahibi malının zekâtını kim kabul eder diye endişelenecek, öyleki bazı kimselere zekât vermek isteyecek, fakat zekât arzettiği kimse: Benim zekâta ihtiyacım yok! diyecek. Yine insanlar yüksek binalar yapma yarışına girmedikçe ve bir kimse başkasının mezarının yanından geçerken "Keşke bunun yerinde ben olsaydım!" diyerek (ölümü temennî etmedikçe) kıyamet kopmayacaktır. Güneş batı tarafından doğmadıkça yine kıyamet kopmayacaktır. İnsanlar bu durumu görünce toptan iman edecekler, ama bu iman, daha önce iman etmemiş olan, yahut imanında hayır ve fazilet kazanmayan kimselerin imanlarının kendilerine fayda vermediği bir zamanda yapılan bir imandır.

Muhakkakki kıyamet kopacaktır. Hem de (alım, satım için) bayi ile müşteri, aralarında elbise açacaklar da alışveriş tamamlanmadan (ansızın) kıyamet kopacak da o elbisenin dürülmesine fırsat kalmayacaktır. Yine muhakkakki kıyamet kopacaktır. Hem de sağmal devesinin sütünü sağıp gelen kişiye sütü içme imkânı doğmadan (ansızın) kopacaktır. Yine kıyamet muhakkak kopacaktır. Hem de kişi havuzunu sıvayıp onaracak, fakat havuzun suyunu kullanma imkânı doğmadan kıyamet (ansızın) kopacaktır. Yine Muhakkak kıyamet kopacaktır. Hem de yemeğe oturan kişinin, lokmayı ağzına götürmesine fırsat kalmadan (ansızın) kopacaktır." [143]

Müslim... Ebû İdris el-Havi anî'den rivayet etti ki; Huzeyîe b. Yeman şöyle demiştir: Allah'a yemin ederim ki; kıyamete kadar meydana gelecek bütün fitneleri herkesten çok bilen kişi benim. Bu konuda Rasûlullah (s.a.v)'in başkalarına anlatmadığı bir sırrı bana vermesine engel hiç bir husus bende yoktur. Ama o, benim de aralarında buunduğum bir meclis (cemaatına) fitnelerden bahsederken özellikle üç fitneden söz etti ki, bunlar mahvetmedik hiç bir şeyi bırakmazlar. Bazı fitneler yaz rüzgarları gibidir. Fitnelerin bazısı küçük bazısı da büyüktür. Rasûlullah (s.a.v)'in kendilerine fitnelerden bahsettiği cemaatte bulunanların tümü (bu dünyadan göçüp) gittiler. Geride sadece ben kaldım." [144]

Müslim... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Irak, dirhem ve kafîzinden [145]yoksun kalacaktır. Şam, müdlerin-den [146] ve dinarından yoksun kalacaktır. Mısır, irdeb [147] ve dinarından yoksun kalacaktır. Başladığınız yere geri döneceksiniz. Başladığınız yere geri döneceksiniz." Hadisin ravisi Ebû Hüreyre, hadisi naklettikten sonra şöyle diyor: "Bu sözün söylenişine Ebû Hüreyre'nin eti ve kanı şahit oldu." [148]

İmam Ahmed... Harirî'den naklederek Ebû Nasre'nin şöyle dediğini rivayet etmiştir: Câbir'in yanında duruyorduk. Bize dedi ki: "Yakın bir zamanda Iraklılara artık dinar ve ölçekler gelmeyecektir." kendisine "Bu hangi taraftan olacaktır?" diye sorduk. "Bizans tarafından onlar yoksun bırakılacaklar" diye karşılık verdi. Azıcık sustuktan sonra şöyle dedi: Rasûlullah (s.a.v) buyurdu ki: "Ümmetimin son zamanında öyle bir halife gelecek ki, parayı saymadan yığın yığın verecektir (halkına)."

Ravilerden Hariri diyor ki: Ben Ebû Nasre ile Ebü'l-Alâ'ya, "Bu halife Ömer b. Abdülaziz olmalı" dedim. "Hayır" diye cevap verdiler. [149]

İmam Ahmed b. Hanbel,.. Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Zaman size uzadı artık. Yakın zamanda öyle bir kavim gelecek ki, Allah'ın gazabı (üzerlerine inmiş bir hal) ile sabahlar ve fitne (içine düşmüş bir hal) ile de akşamlarlar.Elerinde sığır kuyruğu gibi (kamçılar) Olacaktır." [150]

Cehennemliklerden İki Sınıfın Ortaya Çıkacağına Hz. Peygamber'in İşaret Buyurması:

İmam Ahmed b. Hanbel... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Cehennemliklerden iki sınıf var ki, onları henüz görmüş değilim. Yanlarında sığır kuyruğu gibi kırbaçlar vardır. O kırbaçlarla insanlara vururlar. Bir de giyinik (gibi) çıplak kadınlar olacak ki; kendileri (cehenneme) meylettikleri gibi başkalarını da meylettirirler. Başkaları Horasan'ın buhtî develerinin meyilli hörgüçlerini andırır. Onlar, kokusu şu kadar ve şu kadar mesafeden hissedilen cennete giremezler, kokusunu dahi alamazlar." [151]

İyiliği Emredip Kötülüğü Menetme Görevini Yapmamaya Ruhsat Verici Bazı Gerekçeler:

İmam Ahmed b. Hanbel... Ebû Mekhul'den rivayet etti ki; Enes b. Mâlik şöyle demiştir: Hz. Peygamber'e; "Ya Rasûlallah, iyiliği emredip kötülüğü menetme görevini ne zaman bırakabiliriz?" diye soruldu. O da buyurdu ki: "İsrâiloğulan'nda çıkan şeyler sizde de çıkarsa... fuhuş büyüklerinizde. ilim rezillerinizde, hakimiyet de küçüklerinizde olduğu zaman (bu görevi bırakabilirsiniz)." [152]

İnsanların Bölük Bölük Dinden Çıkacaklarına Hz. Peygamber'in İşaret Buyurması:

İmam Ahmed b. Hanbel... Ebû Ammar'dan rivayet etti ki; Câbir b. Abdullah'ın komşusu şöyle demiştir: Bir yolculuktan dönmüştüm. Câbir b. Abdullah, bana selâm vermek için yanıma geldi. Ona, insanların bölünmelerinden ve çıkardıkları hadiselerden bahsetmeye başladım. Câbir ağlamaya baş-ladı. Sonra dedi ki; Rasûlullah (s.a.v)'in şöyle buyurduğunu işittim: "İnsanlar Allah'ın dinine bölük bölük girdiler ve bölük bölük de dinden çıkacaklar!" [153]

Hz. Peygamber'in, Mahvedici Bazı Fitnelerin Ortaya Çıkacağını Bildirmesi. O Zaman Dinini Tutan, Ateş Közünü Tutmuş Gibi Olacaktır:

İmam Ahmed b. Hanbel... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Yaklaşan bir serden ötürü Arapların vay haline! Karanlık gecenin (zifiri karanlık) parçaları gibi fitneler ortaya çıkacaktır. O zamanda adam mümin olarak sabahlar; kâfir olarak akşamlar. O gün dinine tutunan kimse, ateş közü (ya da diken) tutmuş gibi olur." [154]

Çokluklarına Ve Nüfuslarının Fazlalığına Rağmen Müslümanları Horlayıp Hegemonyaları Altına Almak Amacıyla Bütün Milletlerin Karşıt Bir Cephe Oluşturacaklarına Hz. Peygamber'in İşaret Buyurması:

İmam Ahmed b. Hanbel... Ebû Hüreyre'nin şöyle dediğini rivayet etmiştir: Rasûlullah (s.a.v)'in Sevban'a hitaben şöyle buyurduğunu işittim: "Ey Sevban! Yeyicilerin yemek çanağının üzerine üşüşmeleri gibi milletlerin üzerinize üşüşmeleri zamanında ne yapacaksın?!"

Sevban: Anam babam sana feda olsun ya Rasûlallah. Acaba sayımızın azhğ'ndan ötürü mü bu böyle olacak? diye sorunca, Rasûlullah (s.a.v); "Hayır.

Aksine o gün nüfusunuz çok olacak, ama kalblerinize gevşeklik bırakılacaktır." cevabını verdi. "Gevşeklik nedir ya Rasûlullah?" diye sorması üzerine Rasûlullah (s.a.v) şu karşılığı verdi: "Dünyayı sevmeniz ve savaştan hoşlanmamanızdır." [155]

Öldürücü Bazı Fitnelerin Ortaya Çıkacağına Kurtuluşun DaBu Fitnelerden Uzaklaşmakta Ve Yollarından Uzak Durmakta OlduğunaHz. Peygamberin İşaret Buyurması:

İmam Ahmed b. Hanbel... Vâbise el-Esedî'nin şöyle dediğini rivayet etmiştir: Kûfe'deki evimdeydim. Bir de kapımda bana "Esselâmü aleyküm" denildiğini işittim. Ve aleykümüs selam, girin dedim. Adam içeri girince, girenin Abdullah b. M^s'ud olduğunu gördüm. Kendisine, "Ey Abdurrah-man'm babası, bu saatteki ziyarette ne oluyor?" diye sordum. Öğlenin en sıcak vaktiydi. Bana, "gündüz bana çok uzun geldi. Kendisine hadis rivayet edecek birini bulayım dedim" dedi ve bana, Rasûlullah (s.a.v)'in şöyle buyurduğunu nakletmeye başladı: "Fitneler meydana gelecek. O zaman uyumakta olan, uzanmış olandan; uzanmış olan, oturmakta olandan; oturmakta olan, ayakta durandan; ayakta duran, yürümekte olandan, yürümekte olan, binek üzerinde bulunandan, binek üzerinde bulunan, koşmakta olandan daha hayırlı olacaktır. Bu fitneler nedeniyle öldürülenlerin tümü ateştedir!"

Ravi Abdullah b. Mes'ud diyor ki: O zaman ben, Rasûlullah (s.a.v)'e şöyle sordum:

— Ya Rasûlallah bu durum ne zaman meydana gelecektir?

— Kargaşa günlerinde... Öyle ki o zamanda kişi, yanında oturmakta olan arkadaşına güvenmeyecektir.

— O zamana kavuşacak olursam ne yapmamı emredersin?

— (O işlerden uzak dur) nefsini ve elini geride tut. Evine gir.

— Ya Rasûlallah ya adam (bana kötülük etmek için) evime girerse ne yapayım?

— Kapını kilitle (ki girmesinler).

— (Buna rağmen) evime girerlerse ne yapayım?

— O zaman mescidine gir ve böyle yap. (Rasûlullah böyle derken, sağ eliyle sol elinin bileğini tuttu) ve bu halde ölünceye dek, "Rabbim Allah'tır" de. [156]

Hz. Peygamber'in, Ahlâkı Yok Eden Bazı Fitnelerin Ortaya Çıkacağına İşaret Buyurması Öyle Ki, O Zaman İnsan, Yanında Oturan Arkadaşına Dahi Güvenmeyecektir:

Ebû Davud... İbn Mes'ud'dan rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "(O fitneler nedeniyle) öldürülenlerin tümü ateşte olacaktır." Bunu İbn Mes'ud'dan dinleyen Vâbise diyor ki: Ben İbn Mes'ud'a sordum:

— Bu fitneler ne zaman olacak ey İbn Mes'ıid?

— Kargaşa günlerinde... Öyle ki o zamanda insan, yanında oturmakta olan arkadaşına güvenmeyecektir.

— O zamana kavuşursam ne yapmamı tavsiye edersin?

— Dilini tut. Evine kapanan demirbaşlardan ol!

Vâbise diyor ki: "Hz. Osman öldürüldüğünde kalbim adeta yerinden fırlayıp uçtu. Hemen bineğime binip Dımaşk'a geldim. Huzeym b. Fatik el-Esedî ile karşılaştım. Kendisinden başka ilah bulunmayan Allah'a yemin ederek, "Ben bu hadisi Rasûlullah (s.a.v)'den duydum" dedi. [157]

Çeşitli Fitnelerin Ortaya Çıkacağına, Bunlardan Kurtuluşunsa Toplumdan Soyutlanmak Olduğuna Hz. Peygamber'in İşareti:

Ebû Davud... Ebû Bekre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Doğrusu bazı fitneler ortaya çıkacaktır. O esnada uzanıp yatmakta olan, oturandan; oturan, ayakta durandan; ayakta duran, yürüyenden; yürüyen, koşandan daha hayırlı (iyi durumda) olacaktır." Ebû Bekre, "O zaman ne yapmamı emredersin? Ya Rasûlallah?" diye sorunca Rasûlullah (s.a.v) şöyle cevap vermiş: "Devesi olan, devesinin yanına; koyunu olan, koyunun yanına; arazisi olan, arazisinin yanına gitsin. Bu gibi mallan olmayan kılıcını alıp keskin tarafıyla taşa vursun. Sonra elden geldiğince kurtulmaya çalışsın." [158]

Müslim de Osman es-Sehham kanalıyla böyle bir rivayette bulunmuştur.

Ebû Davud... Hüseyin b. Abdurrahman el-Eşcaî'nin bu hadisle ilgili olarak Sa'd b. Ebi Vakkas'ın şöyle dediğini rivayet etmiştir: Rasûlullah (s.a.v) bu hadisini irâd ederken kendisine şöyle sordum:

— Ya Rasûlallah (suikastçi) evime girip beni öldürmek için elini bana uzatırsa ne yapayım?

— Adem (peygamber)in oğlu gibi ol.

Rasûlullah (s.a.v) böyle buyurduktan sonra: "Beni öldürmek üzere elini bana uzatırsan, ben seni öldürmek için sana elimi uzatmam..." (Maide, 5/28) âyetini okudu. [159]

İmam Ahmed b. Hanbel... Bişr b. Saîd'den rivayet etti ki; Hz. Osman'ın şehadeti fitnesi esnasında Sa'd b. Ebi Vakkas dedi ki; Rasûlulah (s.a.v) şöyle buyurdu: "Birtakım fitneler meydana gelecektir. O zamanda oturmakta olan, ayakta durandan; ayakta duran, yürüyenden; yürüyen, koşandan daha hayırlı

(iyi durumda) olacaktır." Sa'd b. Ebi Vakkas diyor ki: Ben kendisine; "Ya (suikastçi) evime girip beni öldürmek için bana elini uzatırsa ne yapmamı emredersin^ ya Rasûlallah?" diye sorduğumda Rasûlullah (s.a.v) bana şu cevabı verdi: "Adem (peygamber)in oğlu gibi ol." [160]

Tirmizî de böyle bir rivayete bulunarak bunun hasen bir hadis olduğunu söylemiştir. [161]

Fitne Koptuğunda Eziyetlere Tahammül Etme Ve Kötülüklere Katkıda Bulunmamak Hususunda Hz. Peygamber'in Verdiği Öğüt:

Ebû Davud...Ebû Musa el-Eş'ari'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Kıyamet kopmadan önce zifirî gecenin yoğun karanlığını andıran fitneler meydana gelecektir. O zamanda kişi mümin olarak sa-ahlar, kâfir olarak akşama erer. Mümin olarak akşamlar, kâfir olarak sabaha erer. O esnada oturmakta olan, ayakta durandan; yürümekte olan, koşandan daha hayırlı (iyi durumda) olacaktır. O durumda yaylarınızı kırın, kirişlerinizi parçalayın, kılıçlarınızı da taşlara vurun. (Suikast için) birinizin yanına girilecek olursa, o biriniz, Âdem (peygamber)in en hayırlı oğlu gibi davransın [162] (karşı saldırıya geçmesin)."[163]

İmam Ahmed b. Hanbel... Abdullah b. Samit'ten rivayet etti ki; Ebû Zerr (el-Gıfarî) şöyle demiştir: Rasûlullah (s.a.v) bineğine bindi. Beni de terkisine aldı. Sonra da şcwle buyurdu:

— Ey Ebû Zerr! de bakalım; yatağından kalkıp mescidine gidemeyeceğin kadar şiddetli bir açlık (belâ) insanların başına gelirse ne yaparsın?

— Allah ve Rasûlü daha iyisini bilir.

— Sabret ey Ebû Zerr. İnsanlar şiddetli bir ölüme maruz kalırlarsa ne yaparsın?

— Allah ve Rasûlü daha iyisini bilir.

— Sabret ey Ebû Zerr. İnsanlar birbirlerini öldürüp de evin taşları kana batarsa ne yaparsın?

— Allah ve Rasûlü daha iyisini bilir.

— (O zaman) evinde otur, evinin kapısını kendi üzerine kilitle.

— Yine de beni rahat bırakmazlarsa silahımı (elime) alayım mi?

— O zaman sen de onların içinde bulunduğu duruma ortak olmuş olurun. Ama kılıcın ışıltısının seni rahatsız etmesinden korkarsan abanın ucunu üzüne kapa ki, saldırgan (seni Öldürmekle) hem kendi günahkâr olsun, hem e senin günahına girmiş olsun." [164]

Ebû Davûd... Ebû Musa'dan rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Önünüzde (ileride) gecenin zifirî karanlıkları gibi fitneler meydana gelecektir. O zamanda kişi mümin olarak sabahlar, kâfir olarak akşama erer. Mümin olarak akşamlar, kâfir olarak sabaha erer. O zaman oturmakta olan, ayakta durandan; ayakta duran, yürüyenden; yürüyen de koşandan daha hayırlı (iyi durumda) olacaktır." Ebû Musa, "O zaman ne yapmamızı emredersin? Ya Rasûlallah?" diye sorunca Rasûlullah (s.a.v) şu cevabı vermişti: "O zaman evinize kapanın." [165]

Bazı Müslümanların Putperestliğe Döneceklerine Hz. Peygamber'in İşaret Buyurması:

İmam Ahmed b. Hanbel... Sevban'dan rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Doğrusu Cenabı Allah bana yeryüzünün uçlarını yaklaştırdı da

yeryüzünün doğularını ve batılarını gördüm. Şüphesiz ümmetim, yeryüzünün bana gösterilen sınırlarına kadar hâkim olacaktır. Bana altın ve günüş hazineleri verildi. Ben Rabbimden, ümmetimin kıtlık nedeniyle helak edilmemesini, nefislerinden başka bir düşmanın onlara musallat kılınmama-sını diledim ki, düşmanları onları istilâ edip alçaltmasm. Aziz ve Celil olan Rabbim buyurdu ki: "Ey Muhammed! Reddedilmeyecek bir hüküm verdim. Ümmetine şöyle bir ayrıcalık verdim: Onları kıtlıkla helak etmeyeceğim. Kendi nefislerinden başka bir düşmanı onlara musallat kılmayacağım. Diyarları arasında bulunanlar onlara karşı birleşecek olsalar bile onlara musallat olupta onları alçaltmayacaklardır ki; birbirlerini helak edemesinler ve birbirlerini esir alamasınlar. Ümmetim için en çok saptırıcı liderlerden korkuyorum. Ümmetimin içine kılıç konulursa, artık o kılıç kıyamete kadar üzerlerinden kalkmaz. Ümmetimden bazı kabileler müşriklere katılmadıkça ve ümmetimden bazı kabileler putlara tapmadıkça kıyamet kopmayacaktır. Ümmetimde otuz yalancı ortaya çıkacak ve hepsi de peygamber olduklarım iddia edeceklerdir. Ben son peygamberim. Benden sonra peygamber gelmeyecektir. Ümmetimden bir grup hak yolda olmaya devam edecektir. Muhalifleri onlara zarar veremeyeceklerdir. Nihayet (bu haldeyken) Aziz ve Celil olan Allah'ın emri gelecek (kıyamet kopacak)tır." [166]

Ahlas Fitnesi:[167]

Ebû Davud... Ömer b. Hanı el-Anesî'den rivayet etti ki; Abdullah b. Ömer şöyle demiştir: "Rasûlullah (s.a.v)'in yanında oturuyorduk. Fitnelerden bahsetti. O kadar çok anlattı ki, ahlas fitnesine de değindi. Oradakilerden biri, "Ya Rasûlallah, ahlas fitnesi nedir?" diye sordu. Buyurdu ki: "Ailenin ve malın yağmalanması, kaçma ve firarın sonra da bolluk ve afiyet fitnesinin meydana

gelmesidir. O fitnenin ayıp ve fesadı (yahut siyaha çalan bulanıklığı) benim evladım olduğunu iddia eden bir adamın ayaklarının altından çıka-caktır. Oysa o benden değildir. Benim dostlarım ancak takvâlı kimselerdir.

Sonra insanlar bir adamın etrafında birleşip barışacaklar ama bu barış, uyluk kemiğinin kaburga kemiği üzerinde duruşu gibi yani kalıcı ve istikrarlı olma-yacaktır. Sonra bütün insanları kapsayan kapkara bir fitne meydana gelecektir. Bu ümmetin bu fitnenin tokadını yemeyen bir tek ferdi dahi kalmayacaktır. Hatta "Fitne sona erdi" dendiğinde bile yeniden başlayacaktır. O zamanda kişi mümin olarak sabahlar ama kâfir olarak akşama erer. Nihayet insanlar iki kampta toplanacak... Bunlardan biri iman kampıdır ki, orada nifak ol-mayacaktır. Diğeri de nifak kampıdır ki, orada iman olmayacaktır. Bu durumla karşılaştığınızda o günde veya ertesi günde Deccalin gelmesini gözetleyin." [168]

Ebû Davud... Abdullah b. Amr b. Âs'dan rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Çok sürmez, öyle bir zaman gelecek ki, insanlar o zamanda kalburda elenir gibi elenecekler. Siz o durumda ne yapacaksınız? O zaman insanların ahidleri karışmış, kendileri de ihtilafa düşmüş olup şu hale gelecekler." Böyle d^ken Rasûlullah (s.a.v) parmaklarını birbirine geçirdi. Orada bulunanlar, "O zaman ne yapalım da fitneden kurtulalım ya Rasûlallah?" diye sorduklarında şu cevabı verdi: "Uygun (ve meşru) gördüğünüzü alır, çirkin (ve gayr-ı meşru) gördüklerinizi bırakırsınız. Sizi ilgilendiren işlere bakar, halkı ilgilendiren işleri bırakırsınız." [169]

Ebû Davud... İkrime'den rivayet etti ki; Abdullah b. Amr b. Âs şöyle de-miştir: Rasûlullah (s.a.v)'in çevresinde oturuyorduk. Bir ara fitneden bahsedilince buyurdu ki: "İnsanların ahidlerinin birbirine karıştığım, emanet (duygularının

hafiflediğini ve şu hale geldiklerini (böyle derken parmaklarını birbirine geçirdi) gördüğünüzde ne yapacaksınız?!"

O zaman ben kalkıp, "Allah beni sana kurban etsin. Söyle, ne yapayım o zaman?" diye sordum. Buyurdu ki: "Evine kapan, dilini tut. Meşru gördüğünü al, meşru görmediğini bırak. Kendi işine bak. Başkalarının işini bırak." [170]

Bazı Fitnelerin Meydana Geleceğine, O Esnada Dil Darbesinin Kılıç Darbesinden Daha Etkili Olacağına Hz. Peygamber'in İşaret Buyurması:

Ebû Davud... Abdullah b. Amr'dan rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Fitne meydana gelecek ve bu fitne Araplara isabet edecektir. Bu fitnede öldürülenler cehennemdedir. (O zamanlarda) dil darbesi kılıç darbesinden daha etkili olacaktır." [171]

İmam Ahmed b. Hanbel... Abdurrahman b. Abdi Rabbil Kabe'nin şöyle dediğini rivayet etmiştir: Kabe'nin gölgesinde insanlara hadis okumakta olan Abdullah b, Ömer'in yanında oturuyordum. Şöyle diyordu: Rasûlullah (s.a.v) ile birlikte bir sefere çıkmıştık. Bir menzilde mola verdik. O esnada Rasûlullah (s.a.v)'in münadisi bizleri toplantıya çağırdı. Yanına vardığımızda Rasûlullah (s.a.v) İnsanlara hitab ediyordu: "Ey insanlar! Benden önce her ne olmuşsa Cenab-ı Allah'ın, kendileri için hayırlı olduğunu bildiği herşeyi kullarina bidirmesi, onlar için şerli olduğunu bildiği her hususta da onları uyarması hak olmuştur. Haberiniz olsun ki, bu ümmetin afiyeti evvelindedir. Ümmetin son dönemindekilerine peşpeşe belâ ve fitneler gelecektir. Bir fitne gelecek; o zaman mümin 'işte bu beni helak edecek olan fitnedir' diyecektir. Sonra bu fitne yok olup etraf durulanacak. Daha sonra başka bir fitne gelecek, "Bu fitne, evet bu fitne beni helak edecek olandır" diyecek; bir başka fitne daha gelecek, "Bu, bu

beni helak edecek olandır" diyecek, sonra o fitne de yok olup etraf durul anaç aktır. Ateşten uzaklaşıp cennete girmek isteyen kimse, Allah'a ve ahiret gününe inanmış haldeyken canını versin. Kendisine nasıl davranılmasını istiyorsa insanlara da öyle davransın. Bir imama biat edip eliyle ve kalbiyle ona bağlanan kişi, gücü elverdiği takdirde (veya elverdiğince) Ona İtaat etsin." [172]

Ravi Abdurrahman diyor ki: Ben, bunu dinlerken başımı ayaklarımın arasına koyup Abdullah b. Ömer'e şöyle dedim: "Amcanoğlu Muaviye, haksız nedenlerle insanların mallarını yememizi, birbirimizi Öldürmemizi emrediyor. Oysa Cenab-ı Allah şöyle buyurmuş: "Ey inananlar! mallarınızı aranızda haksızlıkla değil, karşılıklı rıza ile yapılan ticaretle yeyin." (Nisa, 4/29)

Ben böyle deyince Abdullah başını önüne eğdi. Kısa bir süre öyle durdu. Sonra başım kaldırıp şöyle dedi: "Allah'a itaatte ona uy. Allah'a isyanda ona karşı çık" Kendisine "sen bunu Rasûlullah (s.a.v)'den mi duydun?" diye sordum. Şu cevabı verdi: "Evet kulaklarımla duydum. Kalbim de ezberledi bu sözleri." [173]

İmam Ahmed b. Hanbel... Abdullah b. Amr'dan rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Ümmetimin zalime; 'Sen zalimsin' demekten korktuğunu gördüğünüzde artık onların iyileşmesinden ve iyileştirmelerinden umudunuzu kesin." [174]

Rasûlullah (s.a.v) buyurdu ki: "Ümmetimde taş yağmuru, yere batma ve başka yaratıkların suretine bürünme (felaketi) meydana gelecektir!" [175]

Ebû Davud... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Sağır, dilsiz ve kör, (şerri her tarafa yayılan, insanların akıllarını ve kalplerini haktan, hakkı söylemekten, saptıran) fitneler meydana gelecektir.

Bu fitnelere bulaşan, çarpılıp yıkılır. Bunların vukuu zamanında dil darbeleri kılıç darbelerinden daha etkili olacaktır." [176]

Kostantiniye'nin Rumiye'den Önce Fethedileceğine Hz. Peygamberin işaret Buyurması:

İmam Ahmed b. Hanbel... Ebû KatU'in şöyle dediğini rivayet etmiştir: Abdulah b. Ömer'in yanında duruyorduk. Kendisine Kostantiniye ve Rumi-ye şehirlerinden hangisinin daha önce fethedileceğini sorduklarında (evde duran) halkalı bir sandığın getirilmesini istedi. Getirilen sandığı açıp içinden bir kitap çıkardı ve şöyle dedi: Bir ara Rasûlullah (s.a.v)'in çevresinde oturmuş yazıyorduk. O esnada kendisine Kostantiniye ve Rumiye şehirlerinden hangisinin daha önce fethedileceğini sordular. Şöyle cevap verdi: "Hırakl'm şehri yani Kostantiniye daha önce fethedilecektir."[177]

Bazı Beldelerin Yıkılacaklarına Ve Yıkılış Sebeplerine Hz. Peygamberdin İşaret Buyurması:

Ancak bu işaret mevzu (uydurma) olduğu apaçık belli olan bir hadiste yer almaktadır:

Tezkire adlı kitabında Kurtubî... Huzeyfe b. Yeman'dan rivayet etti ki; Peygamber (s.a.v) şöyle buyurmuştur:"Yeryüzünün etrafında yıkılış başlayacak, nihayet Mısır da yıkılacaktır. Basra yıkılmadan Mısır yıkılmayacaktır. Basra'nın yıkılışı su baskınıyla, Mısır'ın yıkılışı Nil'in kurumasıyla, Mekke ve Medine'nin yıkılışı açlıkla, Yemen'in yıkılışı çekirgeyle, Übülle'nin [178] yıkılışı kuşatmayla, Fars'ın yıkılışı çapulcular sebebiyle, Türklerin yıkılışı Deylemliler sebebiyle, Deylemlilerin yıkılışı Ermeniler sebebiyle, Ermenilerin yıkılışı Hazarlılar sebebiyle, Hazarlıların yıkılışı Türkler sebebiyle, Türklerin yıkılışı yıldırımlar

sebebiyle, Sind'in yıkılışı Hindliler sebebiyle, Hindistan'ın yıkılışı Çin(liler) sebebiyle, Çin'in yıkılışı kıtlıktan, Habeşistan'ın yıkıhşı sarsıntıdan, Zevrâ'nın [179]yıkılışı Süfyanî sebebiyle, Revha'nın[180] yıkılışı yere batma, Irak'ın yıkılışı da öldürme şeklinde olacaktır."[181]

Bunu Ebü'l-Ferec b. Cevzî de rivayet etmiş ve; "Endülüs'ün de yıkılışının kısır bir rüzgarla olacağını duydum" demiştir. [182]

KIYAMET ALAMETLERİNİN MÜTEADDİT OLUŞU

İmam Ahmed b, Hanbel... Câbir'in babasından rivayet etti ki; Abdullah b. Amr şöyle demiştir: Abdullah b. Ömer'in yanma gittim. Abdest alıyordu. Başını Önüne eğmişti. Başını kaldırıp bana baktı ve şöyle dedi: Ey Ümmet! Sizde altı alamet vardır. (Bunlardan biri) Peygamberinizin vefatıdır. (Böyle derken sanki yüreğim yerinden kopmuştu.) Rasûlullah (s.a.v) buyurmuştu ki: "Bu alametlerden birincisi, üzerinize bol miktarda mal (ve para) yağacak (yani zengin olacaksınız). Öyle ki adama on bin (dinar) verilecek. Yine de bunu az bulup kızacaktır. (Bu alâmetlerden) ikincisi, sizden her kişinin evine girecek olan fitnedir. Üçüncüsü; insanların, koyun kırkıhrken düşen yün parçaları gibi yere düşüp ölmeleridir. Dördüncüsü Rumlar'la ateşkes yapmanızdır. Kadının hamileliği kadar yani dokuz ay süreyle sizin için toplarlar, sonra adaleti sizden daha iyi uygularlar. Beşinci alamet de iki (şık)dır." Ravi Abdullah b. Ömer diyor ki: "Ya Rasûlallah, Kostantiniye mi yoksa Rumiye mi daha önce fethedilecektir?" diye sordum. "Kostantiniye..." diye cevap verdi." [183]

Bu hadisin senedinde geçen raviler bakımından şüphe vardır. Ancak bu hadisin sıhhatini te'yid eden başka bir rivayet vardır: Buharı... Ebû İdris'ten

rivayet etti ki; Avf b. Mâlik (r.a.) şöyle demiştir: Tebük Savaşı esnasında Rasûlullah (s.a.v)'e uğradım. Deriden bir çadırdaydı. Şöyle buyurdu:

"Kıyametten Önce (şu) altı alameti say: Ölümüm, sonra Kudüs'ün fethi, koyun kırkımı (esnasında yünlerin yere dökülüşü) gibi insanları (yere döken ve) yakalayan bir Ölüm. Sonra malın bollaşması ki, kişiye yüz dinar verilse bile azımsayıp kızar. Sonra bir fitne ki, Arapların içine girmedik bir evini bırakmaz. Sonra sizinle Rumlar arasında bir barış yapılacak. Sonra onlar barışı bozup her birinin altında on iki bin asker olmak üzere seksen bayrak altında Üzerinize gelirler." [184]

Kıyamet Öncesi Alâmetler:

İmam Ahmed b. Hanbel...Cübeyrb. Nazir'den rivayet etti ki; Avf b. Mâlik el-Eşcaî şöyle demiştir: Peygamber (s.a.v)'e uğrayıp selâm verdim. Bana şöyle dedi:

— Sen Avf mısın?

— Evet.

— İçeri gir.

— Tüm olarak mı yoksa kısmen mi gireyim?[185]

— Tüm olarak gir. Ey Avf, kıyamet öncesinde altı alâmeti say. Bunların ilki benim ölünıümdür."

Ben ağlamaya başladım. O kadar ağladım ki, Rasûlullah (s.a.v) beni susturuyordu. Bu birinci alameti kastederek bana dedi ki:

— Bir, de.

— Bir.

__İkincisi Kudüs'ün fethidir. İki, de.

— İki.

— Üçüncüsü Ümmetimin bir ölüm salgınına yakalanmasıdır. Öyle ki koyun kırkarken (yünlerin yere düşüşü) gibi insanlar yere düşüp ölecektir. Üç, de.

— Üç.

— Dördüncüsü ümmetimde meydana gelecek olan en büyük fitnedir. Dört, de.

— Dört.

__Beşincisi, aranızda mal (ve paran)m dolup taşmasıdır. Öyleki, adama yüz dinar verilse dahi bunu azımsayıp kızacaktır. Beş, de.

— Beş.

— Altıncısı, sizinle Rumlar arasında yapılacak olan barıştır. Seksen gaye ile üzerinize geleceklerdir.

— Gaye nedir?

— Bayraktır. Her bayrağın altında on iki bin askerleri olacaktır. O gün müslümanların çadırları, Dımaşk denen bir şehre bağlı Gota mıntıkasında olacaktır." [186]

Ebû Davud... Ebû Derdâ'dan rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Savaş gününde müslümanların çadırı, Şam bölgesinin Dımaşk adındaki en hayırlı şehrinin yanındaki Gota mıntıkasında olacaktır." [187]

İmam Ahmed b. Hanbel... Muaz b. Cebel'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Altı şey kıyamet alametlerindendir: Ölümüm, Kudüs'ün fethi, insanları koyunun yün kırpıntısı gibi yakalayıp yere düşüren ölüm (salgını), her müslümanın evinin içine girecek olan bir fitne, kişiye bin

dinar verildiği halde bunu azımsayıp kızması, Rumların (ahde uymayrp) hıyanet ederek her birinin altında on iki bin askerin bulunduğu seksen bayrakla (üzerinize) yürümeleri." [188]

Altı Olay Meydana Gelmeden Önce Müminlerin Hemen Salih Amel İşlemelerini Hz. Rasûlün Taleb Etmesi:

İmam Ahmed b. Hanbel... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Güneş batı tarafından doğmadan, Deccal gelmeden, duman çıkmadan, Dabbetti'1-arz gelmeden, siz ölmeden, kıyamet kopmadan hemen (salih) amel İşleyin." [189]

Müslim de benzer bir hadisi... Ebû Hüreyre'den nakletmektedir: Rasû-lullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Güneş batı tarafından doğmadan, Deccal gelmeden, duman çıkmadan, Dabbetü'1-arz gelmeden, kıyamet kopmadan hemen (salih) amel işleyin." [190]

Kıyamet Kopmadan On Alâmet Görülecektir:

İmam Ahmed b. Hanbel... Ebû Tufeyl'den rivayet etti ki; Huzeyfe b. Esed şöyle demiştir: Biz kendi aramızda kıyamet konusunu müzakere etmekteyken Peygamber (s.a.v) çıkageldi ve sordu:

— Neyi müzakere ediyorsunuz?

— Kıyameti müzakere ediyoruz.

— Sizler şu on alâmeti görmeden kıyamet kopmayacaktır: Duman, Deccal ve Dâbbet'ül arzın ortaya çıkması, güneşin batıdan doğması, Meryemoğ-lu İsa'nın inmesi [191], Yecuc ile Mecuc'un zuhuru; biri doğuda, biri batıda, biri de Arap yarımadasında olmak üzere üç (yere) batma hadisesinin meydana gelmesi.

Bu alâmetlerin sonuncusu ise doğu tarafından çıkıp insanları haşre-dilecekleri yere sevkedecek bir ateştir." [192]

Aden'in Derinliklerinden Çıkacak Olan Fitne Ateşi:

İmam Ahmed b. Hanbel... Huzeyfe b. Üseyd kanalıyla İbn Şureyhe el-Gıfariden şu hadisi rivayet etmiştir: "Aden'in derinliklerinden bir ateş çıkacak ve bu ateş insanları haşromnacakları yere sevkedecek; geceledikleri yerde onlarla birlikte geceleyecek, dinlendikleri yerde onlarla birlikte dinlenecektir." Raviler bu ateşi tefsir ederlerken kimi bunun Meryem oğlu İsa (a.s) olduğunu, kimi de bunun esip onları denize dökecek bir fırtına olduğunu söylemiştir. [193]

Rumlarla Yapılıp Kostantiniyye'nin Fethiyle Sonuçlanacak Olan Savaş:

O zamanda Mesih Deccal ortaya çıkacak, sonra da Meryem oğlu İsa , b-r gyn dünya semasından sabah namazı vaktinde Şam'daki Emevi Ca ii iki Büü bll ililinin doğu tarafındaki beyaz minaresine inecektir. Bütün bunlarla ilgili Açıklamalar sahih hadislerde verilmiştir.

f nam Ahmed b. Hanbel... Zi Mahmer'den rivayet etti ki; Peygamber a ν) söyle buyurmuştur: "Rumlarla güvenli bir barış yapacaksınız. Siz ve onlar, onların gerisindeki bir düşmanı mağlub edecek, selamete erecek ve ganimet elde edeceksiniz. Sonra Merc-i Zi Telul'a ineceksiniz. Rumlardan bir adam kalkıp haçı tutup yükseltecek ve "en galib olan haçtır" diyecek; müs-lümanlardan bir adam ona karşı harekete geçip onu öldürecektir. O esnada ahdi bozup hıyanet edecekler ve savaşlar meydana gelecektir. Size karşı asker toplayacak, her birinin altında on bin asker olmak üzere seksen bayrakla üzerinize geleceklereUr!" [194]

İmam Ahmed b. Hanbel... Evzâî'den rivayet ettiği bir hadiste şöyle buyurulduğunu nakletmektedir: "O esnada ahdi bozup size karşı savaş meydana gelecektir." [195]

Sahih-i Buharî'de Avf b. Mâlik'ten nakledilen ve önceki sayfalarda geçen hadisteyse şöyle denmektedir:

"Her birinin altında oniki bin asker olmak üzere seksen bayrakla üzerinize geleceklerdir." [196]

Muaz'dan rivayet edilen hadiste de böyle denmektedir:

"Her birinin altında oniki bin asker olmak üzere seksen bayrakla üzerinize geleceklerdir." [197]

imam Ahmed b. Hanbel... Ebû Katâde'den rivayet etti ki; Esir b. Câbir şöyle demiştir: Kûfe'de kızıl bir fırtına esti. Önemsemediğim bir adam geldi (ve yanında durduğum Abdullah b. Mes'ud'a seslenerek) şöyle dedi: "Ey Abdullah b. Mes'ud, kıyamet saati gelip çattı!" Abdullah bir yere yaslanıp uzanmıştı. Kalkıp oturdu ve; "Miras paylaşılmadan ve ganimet nedeniyle sevinilmeden kıyamet kopmaz. (Sonra eliyle Şam tarafını göstererek:) Düşman, Müsümanlara karşı asker toplar; Müslümanlar da onlara karşı asker toplarlar." Ben kendisine: "Düşman kelimesiyle Rumları mı kastediyorsun?" diye sordum. Şöyle cevap verdi: "Evet Rumlar'ı kastediyorum. O savaşınız esnasında şiddetli bir irtidat hareketi görülecektir. Müslümanlar düşmana karşı ölümü göze alan bir askeri birliği sürer. Bunlar her zaman galip olarak dönen askerlerdir. Savaşa tutuşurlar. Derken araya gece engeli girer. İki taraf ta berabere kalır. Bu askeri birlik görev dışı olur. Müslümanlar ikinci bir askerî birliği ölüme gidercesine düşmana karşı sürer. Bunlar da her zaman galib olan askerlerdir. Savaşa tutuşurlar. Bunlar da

düşmanla yenişemez berabere kalırlar ve görev dışı olurar. Müslümanlar düşmana karşı ölümü göze alan bir askeri birliği sevkedery Bunlar da her zaman galib olan askerlerdir. avaşa tutuşurlar. Derken araya gece engeli girer. İki taraf ta yenişemeden nur. Bu askeri birlikte görev dışı olur. Dördüncü günde yedekte kalmış olan tüm müslüman askerleri düşmana hücum eder. Allah, düşmanı hezimete uğratır. Miktarını bilmediğimiz (veya mislini duymadığımız) kadar çok düşmanı öldürürler. Öyle ki kuş onların yanından uçarken arkalarına geçmeden düşüp ölür. Benî Erb kabilesi -ki sayıları yüz kişidir- müslümanlara saldırır, onlar da öldürülür, geride sadece bir adamları kalır. Bu durumda hangi ganimetten ötürü sevinilir veya hangi miras paylaşılır?! Müslümanlar bu haldeyken bundan daha büyük bir savaşın koptuğunu duyarlar. Yardım isteyen biri gelip Deccalın arkalarında çoluk çocuklarına saldırdığını söyler. Bunu duyar duymaz ellerindeki ganimeti bırakır ve Deccal'ın bulunduğu tarafa yönelirler. Keşifçi olarakta on süvariyi sevkederler." Rasûlullah (s.a.v) sözün şurasında buyurdu ki: "Ben onların ve babalarının adlarını, atlarının rengini biliyorum. Onlar o gün yeryüzündeki en hayırlı süvarilerdir."[198]

Kıyamet alâmetlerinin sayılmasıyla ilgili olarak önceki sayfalarda Cü-beyr b. Nüfeyr kanalıyla Avf b. Mâlik'in Peygamber (s.a.v)'den rivayet etmiş olduğu şu hadisi de nakletmiştik: "... Kıyamet alametlerinin altıncısı, sizinle Rumlar arasında yapılacak olan bir barıştır. Her birinin altında on iki bin asker olmak üzere seksen bayrakla üzerinize gelirler. O gün müslüman-lann çadırları, Dımaşk denen bir şehrin Gota adlı mıntıkasında bulunacaktır." Bunu İmam Ahmed b. Hanbel rivayet etmiştir. [199]

Ebû Dâvud... Ebû Derdâ'dan rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Savaş gününde Müslümanların çadırları, Şam bölgesinin en hayırlı şehirlerinden Dımaşk denen şehrin yanındaki Gota mıntıkasında olacaktır." [200]

Abdullah b. Ömer'in Kostantiniye ve Rumiye'nin fethiyle ilgili olarak rivayet ettiği hadis de önceki sayfalarda nakledilmişti. [201]

Mesih (A.S), Deccal'ı Öldürmeden Veya Hayır Ve Nuru,Batılı Ve Karanlığını Mağlub Etmeden Kıyamet Kopmayacaktir:

Müslim.... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Rumlar A'mâk veya Dabik'e [202] inmeden, o gün yeryüzünün en hayırlılarından Medineli askerler karşılarına çıkmadan kıyamet kopmaya-caktır. O zaman iki tarafın safları karşı karşıya geldiklerinde Rumlar, "Bizi ve bizden esir olanları başbaşa bırakın ki onlarla savaşalım" derler. Müslümanlar, "Vallahi kardeşlerimizi sizin elinize bırakmayız!" derler. Rumlarla savaşırlar. Müslümanların üçte biri cepheden kaçar. Allah asla onların tevbe-lerini kabul etmez. Üçte biri şehit düşer. Onlar, Allah katında şehitlerin en üstünüdürler. Geri kalan üçte biri ise muzaffer olur, asla fitneye düşmezler ve Kostantiniye'yi fethederler. Onlar ganimetleri paylaşıp kılıçlarını zeytin ağacına asmışlarken, şeytan onlara yüksek sesle seslenerek, "Mesih (Deccal) arkadan ailelerinize saldırdı!" der. Onlar da geri dönerler. Ama bunun aslı yoktur. Şam'a geldiklerinde Deccal ortaya çıkar. Müslümanlar savaşa hazır-lanıp safları düzenlemekteyken namaza durulur. Meryemoğlu İsâ (a.s) inip lara imamlık eder. Allah'ın düşmanı (Deccal) onu gördüğünde tuzun suda °nv i gibi erir. İsa (a.s) onu bıraksa, tamamen yok oluncaya dek eriyip gi-Hr* Ama Allah, İsâ

Peygamberin eliyle onu öldürtür. Onun kanını İsâ Pey-samber'in mızrağında onlara gösterir." [203]

Kuvvetli Bir Azim Ve Samimi Bir İmanla Söylenen "Lailahe İllallahü V Illahü Ekber" Sözü, Kaleleri Yıkar Ve Şehirleri Fetheder:

Müslim... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur:

"—- Bir tarafı karada bir tarafı denizde olan bir şehir duydunuz mu?

— Evet ya Rasûlallah.

— Beni İshak'tan yetmiş bin kişi oraya savaşa gitmeden kıyamet kopmayacaktır. Oraya vardıklarında ordugâh kurarlar. Ama silahla savaşmaz ve bir ok dahi atmazlar. İYalnız "Lâilahe İllallahü Vallahü Ekber" dediklerinde şehrin bir tarafı (öyle sanıyorum ki, denizdeki tarafı, dedi) düşer. İkinci kez "Lâilahe İllallahü Vallahü Ekber" dediklerinde şehrin diğer tarafı düşer. Üçüncü kez "Lâilahe İllallahü Vallahü Ekber" dediklerinde kapılar onlara açılır, içeri girip ganimet elde ederler." Onlar ganimeti paylaşırlarken kendilerine bir imdat dileme sesi gelir ve bu sesin sahibi; "Deccal ortaya çıktı!" der. Onlar da her şeyi bırakıp geri dönerler. [204]

Müslümanların Rum İllerini Fethedip Bir Çok Ganimete Sahip Olacaklarına Hz. Peygamber'in İşaret Buyurması:

İbn Mâce.... Amr b. Avn'dan rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Müslümanların en küçük mertebe sahibi idarenin başına geçmedikçe kıyamet kopmayacaktır." Rasûlullah böyle dedikten sonra, "Ey Ali, Ey Ali, Ey Ali!" diye seslenecek, Hz. Ali, "Buyur, anam babam sana feda olsun ya Rasûlallah!" dedikten sonra Rasûlulah (s.a.v), sözüne şöyle devam edecektir:

"Sizler Rumlarla savaşacaksınız. Sizden sonrakiler de onlarla savaşacaklardır. Nihayet Allah yolunda kınayıcının kınamasından korkmayan Hi-cazhların seçkinlerinden olan önde gelen Müslümanlar, üzerlerine yürüyecek, teşbih ve tekbirlerle Kostantiniye'yi fethedeceklerdir. Daha önce misli görülmemiş miktarda çok ganimet elde edecekler, öyleki ganimetleri kalkanlara koyup paylaşacaklardır. O esnada biri gelip, "Ülkenizde Mesih (Deccal) ortaya çıktı!" diyecektir. Bilesiniz ki o söz yalandır. O sözü kabul eden de, reddeden de pişman olacaktır." [205]

Müslümanların Bazı Adaları, Rum İllerini Ve Fars Ülkesini Fethedeceklerine, Müslümanların Hak Davalarının Deccalın Batıl Davasını Mağlub Edeceğine Hz. Peygamber'in İşaret Buyurması:

Müslim... Nafi' b. Uyeyne>den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Denizdeki adaya [206] sefer düzenleyeceksiniz. Allah, oranın fethini müyesser kılacaktır. Sonra Fars ülkesine sefer düzenleyeceksiniz. Allah oranın da fethini müyesser kılacaktır. Sonra Rûm'a, (Bizans'a) sefer düzenleyeceksiniz. Allah oranın da fethini müyesser kılacaktır. Sonra Deccal'la savaşacaksınız. Allah sizi ona karşı galib kılacaktır." [207]

Rumların Bazı Güzel Özellikleri:

Müslim.... Müstevrid el-Kureşî'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Rumların en kalabalık nüfusa sahip oldukları bir zamanda kıyamet kopacaktır!" Müstevrid bu hadisi rivayet ederken yanında bulunan Amr b. As kendisine; "Söylediklerine dikkat et!" diye uyarıda bulunmuş, o da; "Ben Rasûlullah (s.a.v)'den duyduğumu söylüyorum" diye karşılık vermiş, bunun

üzerine Amr b. As şöyle demişti: "Rumlardan bahde-siyorsan şunu bil ki, onlarda dört meziyet vardır:

1- Onlar fitne anında insanların en dayanıklısıdırlar.

2- Musibetten sonra en çok toparlananlardır.

3- Kaçıştan sonra hemen saldırıya geçenlerdir.

4- Onlar düşküne, öksüze ve zayıfa hayır yaparlar.

Bunlara beşinci bir güzel özellik de eklenmelidir ki o da, hükümdarların zulmüne şiddetle karşı koymalarıdır." [208]

Rumların En Fazla Nüfusa Sahip Bir Millet Oldukları Zamanda Kıyamet Kopar:

Müslim... Müstevrid el-Kureşî'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Rumlar insanların en fazla nüfusa sahip milleti oldukları bir zamanda kıyamet kopacaktır." [209]

Müstevrid'in böyle bir rivayette bulunduğunu duyduğunda Amr b. As ona; "Senin Rasûlullaha isnad ettiğini söyledikleri bu hadisler nedir?!" diye sormuştu. O da; "Ben Rasûlullah (s.a.v)'den duyduğumu söyledim." diye cevap vermiş, Amr da şöyle demişti: "Bunu dediğine göre şunu da bil ki; onlar fitne esnasında insanların en dayanıklısı ve musibet anında da en sabırhsıdır-lar. İnsanların en hayırlısı, düşkünlerine ve zayıflarına iyilikte bulunandır."

Bu da Rumların ahir zamanda Müslüman olacaklarını gösteriyor. Önceki sayfalarda geçen bir hadiste de ifade edildiği gibi belki de Kostantiniye bazı Rumlar tarafından fethedilecektir. O hadiste anlatıldığına göre Kostantini-ye'ye Benî İshak'tan (İshak oğullarından) yetmişbin kişilik bir ordu sefer dü-zenleyecektir. Rumlar Hz. İbrahim'in oğlu İshak'ın oğlu Is'in soyundandir-lar.

Rumların bir kısmı, Beni İsrail'in amcazadeleridir. Bilindiği gibi İsrail, Hz. İshak'ın oğlu Hz. Yakub'un bir başka adıdır.

Rumlar ahir zamanda İsrâiloğulları'ndan daha hayırlı olacaklardır. Dec-cal'e yetmiş bin Isfahan yahudisi tabi olacaktır. Onlar, Deccal'ın yardımcılarıdır. Bunlar, yani Rumlar bu hadiste övülmüşlerdir. Umulur ki onlar Mer m 0?hu Mesih (a.s) vasıtast-yla Müslüman olacaklardır. Doğrusunu Allah

İsmail b. Ebi Üveys... Amr b. Avf'tan rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) sövle buyurmuştur: "Rumlarla savaşacaksınız. Sizden sonra Hicazlı müminler de onlarla savaşacaklardır. Nihayet Cenab-ı Allah, teşbih ve tekbir-ler(iy)le Kostantiniye ve Rumiye'nin kaleleri yıkılarak fetih(ler)ini müyesser kılacaktır. Daha önce elde edemedikleri kadar ganimete sahib olacaklar, öyle ki kalkanlarla (ölçerek ganimetleri) paylaşacaklardır. Sonra bir ünleyici medet dilercesine: "Ey müslümanlar! Mesih Deccal, ülkenizde, çoluk çocuğunuzun arasındadır!" diye ünleyecek, insanlar malı bırakacaktır. Kimi alacak kimi bırakacak. Alan da bırakan da pişman olacaktır. "Şu ünleyen kimdi?" diye soracaklar, ama kim olduğunu anlayamayacaklardır. "Kudüs'e bir öncü birliği gönderelim. Eğer Deccal ortaya çıkmışsa bu öncüler bize haber getirirler" diyeceklerdir. Öncüler Kudüs'e gidecek, orada Deccal'i göremeyecek, aksine halkın sjükûnet içinde olduğunu görecek ve, "O ünleyici mutlaka önemli bir haber vermek için ünlemiş olmalı. Hadi bırakın bu ganimetleri sefere azmedin. Hep birlikte Kudüs'e gidelim. Eğer Deccal oradaysa, Allah bizimle onun arasında hükmünü verinceye kadar kendisiyle savaşırız. Eğer orada yoksa zaten orası sizin beldenizdir. Şayet oraya dönerseniz de oranın insanları sizin aşiretinizdir." diyeceklerdir. [210]

Kudüs'ün Şen Ve Mamur Olması Esnasında Medine'ninHarab Olmaya Yüz Tutacağına Hz. Peygamber'in İşaret Buyurması:

İmam Ahmed b. Hanbel.... Muaz b. Cebel'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Kudüs'ün şen ve mamur olması esnasında Medine harab olacaktır. Savaş'çıkınca Kostantiniye fethedilecektir. Kostantiniye fethedilince Deccal ortaya çıkacaktır." Rasûlullah (s.a.v) böyle derken, kendisiyle konuşmakta olduğu adamın baldırına ya da omuzuna vurarak sözünü şöyle sürdürdü. "Bu söylediğim, senin şurada (veya şöyle) oturuşun gibi gerçektir." [211]

Bu sağlam bir sened ve hasen bir hadistir. Bu hadisin üzerinde doğruluk nuru ve peygamberlik heybeti vardır. Burada söylenmek istenen şey, Decca-l'ın ortaya çıkışından önce Medine'nin tümden harâb olacağı değildir. Bu ancak ahir zamanda olacaktır. Nitekim bununla ilgili açıklama sahih hadislerde de verilecektir. Aksine Kudüs'ün şen ve mamur olması, peygamber şehri Medine'nin yıkılmasına neden olacaktır. Sahih hadislerde de sabit olduğuna göre Deccal, Medine'ye giremeyecektir. Şehrin kapılarında yalın kılıç duran melekler, onun içeri girmesine mani olacaklardır. [212]

Medine-İ Münevvere Vebadan Ve Deccal'dan Korunacaktır:

Buharı.... Ebû Hüreyre'denerivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Medine'ye veba ve Deccal giremez."[213]

Camiü't-Tirmizî'de rivayet olunduğuna göre Hz. İsâ vefat ettiğinde, Peygaber (s.a.v) Efendimizin hücresine (mezarının bulunduğu odaya) defnedilecektir. [214]

Medine-İ Münevvere'nin Uzun Süre Şen Ve Mamur Kalacağına Hz. Peygamber'în İşaret Buyurması:

Müslim.. Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Evler (yani Medine'nin evleri) İhab'a, (ya da Yehab'a) ulaşacaktır." [215] (Yani Medine şehri büyüyecek ve evleri İhab (ya da Yehab) mıntıkasına kadar uzanacaktır.) [216]

Medine-i Münevvere'nin bu mamurluğu, Kudüs'ün şen ve mamur hale gelmesinden önce olacaktır. Ve bu uzun bir müddet sürecek, sonra da tümden harap olacaktır. Nitekim nakledeceğimiz hadisler de bunu göstermektedirler. [217]

İleride Çıkacak Bazı Buhranlar Nedeniyle Medinelilerin Şehri Terkedeceklerine Hz. Peygamber'in İşaret Buyurması:

Kurtubî... Hz. Ömer'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Medine halkı şehirlerini terkedecek, sonra oraya dönüp şenlendirecekler, öyle ki şehir (insanlarla) dopdolu hale gelecektir. Sonra yine şehirlerini terkedip gidecekler ve artık ebediyyen oraya geri dönmeyeceklerdir." [218]

Ebû Saîd'den merfu olarak rivayet edilen hadiste de aynı şeyler ifade edilmekte, Velid ise rivayetinde buna şu ifadeyi eklemiştir: "Halk, en verimli olduğu bir zamanda Medine'yi terkedip gidecektir." Peki o ürünleri kim yiyecek? diye sorulduğunda Rasûlullah (s.a.v) şu cevabı vermişti: "Kuşlar ve yırtıcı hayvanlar...." [219]

Müslim... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Peygamber (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Halkı, Medine'yi en verimli ve iyi durumdayken bırakıp gidecek, şehri çevrede dolaşmakta olan kuşlar ve yırtıcı hayvanlar dolduracak, sonra Medine'ye gelmek üzere Müzeyne'den iki çoban, davarlarına seslene seslene

yola koyulacak, geldiklerinde şehri ıssız, bomboş bulacaklar, Veda tepesine geldiklerinde ise yüz üstü yere kapaklanacaklardır." [220]

Huzeyfe, bir rivayetinde diyor ki: "Ben Rasûlullah (s.a.v)'e bazı şeyler sordum. Ancak Medineliler'i şehirden çıkaran sebebi sormadım."

Ebû Hüreyre'nin rivayet ettiği başka bir hadiste şöyle denmektedir: "Halk Medine'yi terkedip giderken şehrin ürünlerinin yarısı henüz taze halde olacaktır." Kendisine, "Ey Ebû Hüreyre, onların şehirden çıkıp gitmelerine sebep nedir?" diye sorduklarında, "kötü adamlar..." diye cevap vermiştir. [221]

Ebû Davud... Muaz b. Cebel'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle huv<;rmuştur: "Büyük savaş, Kostantiniye'nin fethi ve Deccal'ın ortaya çıkı- Bütün bunlar yedi aylık bir sürede olacaktır." [222]

İmam Ahmed b. Hanbel ile Ebû Davud... Abdullah b. Büsr'den rivayet ettiler ki; Peygamber (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Savaş ile şehrin fethi arasında "İti yıllık bir süre vardır. Yedinci yılda Deccal ortaya çıkacaktır." [223]

İbn Mâce bu hadisi... Bakiyye b. Velid'den bu şekilde rivayet etmiştir; ancak bunun önceki hadisle bağdaştırılması müşküldür. Ama bunu, "savaşın başlangıcıyla sona erişi arasında altı yıl geçmiştir. Savaşın sona ermesiyle şehrin, yani Kostantiniye'nin fethi arasında kısa bir süre geçecektir. Öyle ki savaşın sona ermesinden itibaren Kostantiniye'nin fethi ile Deccal'ın ortaya '-ıkışı yedi ayda gerçekleşecektir." şeklinde tevil etmek mümkündür. Doğrusunu Allah bilir.

Tirmizî... Yahya b. Saîd'den rivayet etti ki; Enes b. Mâlik şöyle demiştir: "Kostantiniye'nin fethi, kıyametin kopmasıyla beraberdir." [224]

Rivayet senedinde adı geçen Mahmud b. Gaylan, bunun garip bir hadis olduğunu söylemiştir. Kostantiniye (İstanbul), Bizans şehri olup Deccal'ın ortaya

çıkışı esnasında fethedilecektir. Burası Peygamber (s.a.v)'den sonra sahabe zamanında fethedilmiştir. Bu hususta şüphe vardır. Çünkü Muaviye oraya oğlu Yezid komutasında -aralarında Ebû Eyyub el-Ensârî'nin de bulunduğu- bir ordu sevketmiş, ancak fetih gerçekleşememişti. Kendi devlet ve hakimiyetleri zamanında Mesleme b. Abdülmelik b. Mervan da orayı kuşatmış, ancak o da fethedememiş ama Kostantiniye'de bir mescid yaptırılması şartıyla, Bizanslılar'la barış yapmıştı. Nitekim bu husus, önceki kısımlarda detaylı olarak anlatılmıştır. [225]

EN SONDA GELECEK MESİH-İ DECCAL'DAN ÖNCE,ÖNCÜ MAHİYETİNDE BAZI YALANCI DECCALLARINORTAYA ÇIKACAKLARINA DAİR BİR GİRİŞ

Allah hepsini kahretsin. Varacakları yeri de cehennem ateşi kılsın. [226]

Kıyametten Önce Peygamberlik İddiasında BulunanBazı Yalancıların Çıkacaklarına Hz. Peygamber'in İşaret Buyurması:

Müslim... Câbir b. Semtire'den rivayet etti ki; RasÛlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Kıyametten önce (bazı) yalancılar ortaya çıkacaktır." [227]

Hadisi rivayet eden Câbir de; "Bunlardan sakının" demiştir.

İmam Ahmed b. Hanbel... Câbir'den rivayet etti ki; RasÛlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Kıyametten önce yalancı (peygamber)ler ortaya çıkacaktır. Yemame sahibi, San'a sahibi el-Absî, Himyer sahibi ve Deccal, bunlardandır. Deccal, fitne bakımından bunların en büyüğüdür." Bu hadisi rivayet eden Câbir; "Bazı arkadaşlarım bunların otuz kadar kişi olduklarını söylerler" demiştir.

Buharî... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasulullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Hepsi de Allah elçisi olduğu iddiasında bulunan otuz kadar Deccal gönderilmedikçe (ortaya çıkmadıkça) kıyamet kopmayacaktır." [228]

Müslim... başka bir kanalla Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Peygamber (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Hepsi de Allah elçisi olduğu iddiasında bulunan otuz kadar Deccal gönderilmedikçe (ortaya çıkmadıkça) kıyamet kopmaya-caktir." [229]

Yine Ebû Hüreyre'den yapılan buna benzer başka bir rivayette Peygamber (s.a.v.)'in; ".... ortaya çıkmadıkça..." buyurduğu rivayet edilmiştir. [230]

İmam Ahmed b. Hanbel... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Peygamber (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Hepsi de Allah elçisi olduğu iddiasında bulunan otuz Deccal ortaya çıkmadıkça, mal (ve para) bollaşıp taşmadıkça, fitne meydana gelip herec ve kargaşa çıkmadıkça kıyamet kopmayacaktır." Ebû Hü-reyre dedi ki: "Herec nedir?" denildiğinde Peygamber (s.a.v) üç kez tekrarlayarak, "Öldürmektir, öldürmektir, öldürmektir" dedi. [231]

Ebû Davud... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasulullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Hepsi de Allah'a ve Rasûlüne yalan isnad eden otuz yalancı Deccal ortaya çıkmadıkça kıyamet kopmayacaktır."[232]

İmam Ahmed b. Hanbel... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Peygamber öyle buyurmuştur: "Kıyametten önce hepsi de "Ben Peygamberim" îr a V otuza yakın Deccal ortaya çıkacaktır." Bu, senedi sağlam olan hasen hkhadİStir. [233]

İmam Ahmed b. Hanbel... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki Peygamber şöyle buyurmuştur: "Ümmetimde yalancı Deccallar ortaya çıkacaktır. Onlar ne sizin ne

de babalarınızın duymadığı sonradan çıkma (bid'atvari) özleri size getirecekler (söyleyecekler)dir. Sakının onlardan ve dikkatli olun ki sizi aldatmasınlar!" [234]

Müslim... Sevban'dan rivayet etti ki; RasÛlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "'Ümmetimde otuz yalancı ortaya çıkacak, hepsi de kendisinin peygamber olduğunu iddia edecektir. Oysa ben son peygamberim. Benden sonra peygamber gelmeyecektir."

İmam Ahmed b. Hanbel'in rivayetine göre Ebü'l-Velid şöyle demiştir: Adamın biri İbn Ömer'^ müt'ayı sormuş ve yanında kadınların müt'ası bulunduğunu söylemiş, İbn Ömer de ona şu cevabı vermiş: "Allah'a andolsun ki bizler, Rasulullah (s.a.v)'ın zamanında (inanç hususunda) şüpheli değildik. Zina da etmezdik. Allah'a yemin ederim ki ben, RasÛlullah (s.a.v)'ın şöyle buyurduğunu işittim: "Kıyamet gününden önce Mesih Deccal ve otuz ya da daha fazla yalancı (peygamber) ortaya çıkacaktır." [235]

İslâm Ümmetinde Bazı Cehennem Davetçileri Görüleceğine Hz. Peygamber'in İşaret Buyurması:

Taberanî... İbn Ömer'den böyle bir hadis rivayet etmiştir. [236]

Hafız Ebû Ya'lâ.... İbn Ömer'den rivayet etti ki; RasÛlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Ümmetimde hepsi de cehenneme davet edecek olan yetmiş küsur davetçi vardır. İsteseydim Onların ve kabilelerinin adlarını size bildirirdim." [237] Bu hadisin senedinde sakınca yoktur. Çünkü aynı senedle İbn Mâce, avuçlayarak su içmeye dair bir hadis rivayet etmiştir.

Hafız Ebû Ya'lâ... Hırs b. Abdurrahman'dan rivayet etti ki; Ebü'l-Celas Şöyle demiştir: Hz. Ali'nin Abdullah b. Sebe'e şöyle dediğini işittim: "Yuh sana! Allah'a yemin ederim ki ben, Rasuluîlah (s.a.v)'in bana söyleyip de insanlardan

gizlediğim hiçbir sözünü bırakmadım (hepsini açıkladım.) Onun Şöyle buyurduğunu işittim: "Kıyametten önce otuz yalancı görülecektir" ve ey Abdullah, doğrusu sen de o yalancılardan birisin!" [238]

Ebû Ya'lâ... Enes'ten rivayet etti ki; RasÛlullah (s.a.v) şöyle buyurmuş-r-Deccal'dan önce yetmiş küsur deccal ortaya çıkacaktır." [239] Bunda gariplik vardır. Sahih kitaplarda geçen bu husus-*akı rivayetin doğruluğu daha sabittir. Doğrusunu Allah bilir.

Rasulullah (s.a.v)'in açıklama yapmasından önce insanlar Deccal'dan çok söz edince Rasulullah (s.a.v) bu hususta bir açıklama yapma gereğini duymuştu. İmam Ahmed b. Hanbel... Ebû Bekre'den rivayet etti ki; Rasulullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "İmdi hakkında çok konuştuğunuz şu adam (Deccal) hakkında şöyle bir açıklamada bulunacağım. Doğrusu o, kıyametten önce ortaya çıkacak otuz yalancıdan biridir. Mesih'in korkusunun ulaşmadığı hiçbir belde kalmayacaktır." [240]

Yine Ahmed b. Hanbel.... Haccac kanalıyla Ebû Bekre'den rivayet etti ki; Rasulullah fs.a.v) şöyle buyurmuştur: "O (Deccal), kendisinden önce ortaya çıkacak olan otuz yalancıdan biridir. Mesih'in korkusunun girmeyeceği hiçbir şehir kalmayacaktır." [241]

İmam Ahmed b. Hanbel.... Enes b. Mâlik'ten rivayet etti ki; Rasulullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Doğrusu Deccal'in ortaya çıkmasından önce aldatıcı bazı seneler görülecektir. O senelerde doğru kimse yalan, yalancı kimse de doğru konuşacaktır. Güvenilir kimse hıyanet edecek; hâin kimse ise güvenilir olacaktır, O zamanda Ruveybide söz sahibi olacaktır." "Ruveybide nedir?" diye

sorduklarında Rasulullah (s.a.v) şöyle cevap vermiş: "O, hor ve hakir bir fasıktır. Halkın idaresinde söz sahibi olur." [242]

Bu hadisin senedi sağlamdır. Bunu bu senedle sadece İmam Ahmed b. Hanbel nakletmiştir. [243]

Deccal İle İlgili Hadisler Üzerine İbn Sayyad Hakkında Gelen Bazı Rivayetler:

Müslim... İbn Şihab'dan rivayet etti ki; Selem b. Abdullah şöyle demiştir: Rasulullah (s.a.v) birlikte Abdullah b. Ömer b. Hattab ve bir cemaat, İbn Sayyad'ın yanına gittiler. Onu (Mescid-i Nebevi'nin karşısındaki) Mağale oğullan kasrının yanında çocuklarla oynarken buldular. İbn Sayyad o günde bulûğa ermeye yaklaşmıştı. Yanına gelenlerin farkında olmamıştı. Derken Rasulullah (s.a.v), eliyle onun sırtına vurdu ve ona şöyle dedi:

— Benim Allah Rasulü olduğuma şehadet eder misin?

— (Rasulullah'a biraz baktıktan sonra) senin, ümmîlerin Rasûlü olduğuna şehadet ederim. Peki sen benim Allah Rasûlü olduğuma şehadet eder misin?

— Allah'a ve O'nun Rasullerine inandım. Sen ne görüyorsun?

— Bana bir doğru bir de yalancı geliyor.

— Sen işi karıştırmışsın ve ben senin için bir şey gizlemişim.(Nedir o?)

— Gizlediğin o şey ruhh (veya Duhh)tur.[244]

— Defol ve haddini bil!"

Orada bulunan Hattab oğlu Ömer (r.a.), "Ya Rasulallah, izin ver de şunun boynunu vurayım!" deyince Rasulullah (s.a.v) şu cevabı vermişti:

— "Eğer bu o (yani Deccal) ise sen kendisine güç yetiremezsin. Eğer o değilse (şu halde) kendisini öldürmende fayda yoktur." [245]

Böyle dedikten sonra Rasulullah (s.a.v) ve Übeyy b. Kâ'b, İbn Sayyad'm bulunduğu hurmalığa gittiler. Rasulullah (s.a.v) hurmalığa girince ağaçların dal ve yapraklanyla kamuflaj yaparak İbn Sayyad'ın kendisini görmesine en->1 oldu. îbn Sayyad kadife bir yatak üzerine uzanmıştı. Oradan anlaşılama-vacak derecede hafif bir ses duyuluyordu. îbn Sayyad'ın annesi, Rasulullah (s a v); hurma yaprakları ve dallarıyla kamuflaj yapmaktayken gördü ve oğluna: "ey Saf (Saf, İbn Sayyad'ın adıdır) İşte Muhammed burada!" dedi. Bunu duyan İbn Sayyad ayağa kalktı. Rasulullah da onun annesine; "Keşke bı-raksaydın da konuştukları anlaşılsaydı." dedi. [246]

Sonra Rasulullah (s.a.v) kalkıp cemaate bir hutbe irâd etti. Allah'ı lâyı-kı veçhiyle övdükten sonra Deccal'dan bahsederek şöyle buyurdu: "Ben sizi ona (Deccal'a) karşı uyarıyorum. Kavmini ona karşı uyarmamış hiçbir peygamber yoktur. Doğrusu Nuh da kavmini ona karşı uyarmışı. Ama ben size onun hakkında hiç bir peygamberin demediğini diyorum. Bilesiniz ki; onun bir gÖZÜ kördür. Oysa; Allah kör değildir." [247]

İbn Şihab'ın bazı sahabilerden naklen anlattığına göre Rasulullah (s.a.v), bir gün insanları Deccal'a karşı uyarırken şöyle buyurmuştur: "Doğrusu onun iki gözünün arasına 'kâfir' diye yazılmıştır. Onun amelinden hoşlanmayan herkes (veya her mümin kişi) o yazıyı okur. Bilesiniz ki hiç biriniz ölmeden önce Rabbini göremeyecektir."[248]

Hz. Peygamberin Deccal'a Karşı Müslümanları Uyarması Ve Onun Bazı Niteliklerini Anlatması:

Müslim... İbn Ömer'den rivayette bulunarak dedi ki: Rasûllah (s.a.v,), cemaatin ortasında Deccal'dan bahsetti, sonra da sözünü şöyle sürdürdü:

"Şüphesiz Allah kör değildir. Ama Mesih-i Deccal'ın sağ gözü kördür. Onun gözü sanki yuvasından fırlamış bir üzüm tanesidir." [249]

Müslim... Enes'ten rivayet etti ki; Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: 'Yalancı ve tek gözlüye (Deccal'a) karşı ümmetini uyarmamış hiç bir peygamber yoktur. Onun bir gözü kördür. Ama Rabbiniz kör değildir. Onun (Deccalm) iki gözünün arasına kâfir (kelimesi) yazılıdır." [250]

Buharı de Şube'den böyle bir rivayette bulunmuştur. Müslim... Enes'ten rivayet etti ki; Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: Deccal'ın gözü ve kaşı yoktur gözlerinin arasına kâfir (kelimesi) yazılmış-ter. Sonra kafirler bu kelimeyi hecelerler. Müslümanlarsa (rahatlıkla) okur-ar" [251]

Müslim... Huzeyfe'den rivayet etti ki; Rasulullah (s.a.v.) şöye buyur-üştur: "Ben Deccal'ın beraberinde neler olduğunu kendisinden daha iyi bi-yonım. Onunla beraber iki nehir vardır. Bunlardan biri gözler önünde akan, bembeyaz sulan olan bir nehirdir. Diğeri gözler önünde akan alevli bir ateş nehridir. Sizden biri şayet o zamana ulaşırsa, ateş oarak gördüğü ırmağa gelsin. Gözünü yumup başım eğsin ve içsin. Aslında (ateş gibi görünen o nehir) soğuk bir sudur. Deccalın gözlerinin (çukuru yoktur) yeri dümdüzdür. Gözlerinin üzerinde kalın bir deri parçası vardır. Gözlerinin arasına kâfir (kelimesi) yazılıdır. Onu yazı bilen bilmeyen her mümin [252] okur."[253]

Deccal'm Ateşi Cennet, Cenneti De Ateştir:

Buharı ve Müslim... Ebû Hüreyre'den rivayet ettiler ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Dikkat edin! Size Deccal hakkında hiç bir peygamberin kendi kavmine vermediği bilgileri vereceğim: Onun bir gözü kördür. Onun beraberinde Cennet

ve Cehennem gibi şeyler gelecektir. Cennet dediği şey cehennemdir. Nuh'un kendi kavmini Deccal'a karşı uyardığı gibi ben de sizi ona karşı uyarıyorum." [254]

Hz. Peygamberin, Ümmetini Deccal'm Beraberindeki Kuvvet Ve Fitne Sebeplerine Aldanmaktan Uyarması:

Müslim... Müslim b. Münkedir'in şöyle dediğini rivayet etmiştir: Câbir b. Abdulah'ın, "'İbn Sayyad, Deccal'ın tâ kendisidir" diye yemin ettiğini gördüm. Kendisine 'sen bu hususta Allah adına yemin mi ediyorsun?" diye sormam üzerine şu karşılığı verdi: "Hz. Ömer'in Rasûlullah (s.a.v.)'in yanında bu hususta yemin ettiğini işittim. Rasûlullah (s.a.v.) ona bu hususta karşı çıkmadı." [255]

Nafi'den rivayet olunduğuna göre İbn Ömer (r.a.), Medine yollarından birinde İbn Sayyad'la karşılaşıp onu öfkelendirecek ve adeta sokağı dolduracak kadar şişmesine neden olacak bir söz söylemişti.

Başka bir rivayette anlatıldığına göre İbn Ömer (r.a.) kendisini kızdıran o sözü söyleyince İbn Sayyad yüksek sesle eşek gibi anırmış, İbn Ömer de sopası kırılıncaya dek onu dövmüş, sonra da bacısı ve aynı zamanda müminlerin annesi Hz. Hafsa'mn evine gitmişti. Hz. Hafsa ona; "İbn Sayyad'dan ne istedin? Sen, Rasûllah (s.a.v.)'in "O (Deccal) ancak duymuş olduğu bir öfkeden çıkar" dediğini duymamış mısın?" [256]

İbn Sayyad, Büyük Deccal Değildir. O Ancak Çok Sayıda Görülecek Olan Küçük Deccallardan Biridir:

Bazı alimler dediler ki: Bazı sahabiler, İbn Sayyad'ın Deccal olduğunu sanıyorlardı. Oysa ki o Deccal değildir. O ancak küçük bir adamdır.

Sahih hadiste sabit olduğuna göre İbn Sayyad, Mekke-Medine arasında Phl Sâîd'le yolculuk etmekteyken insanların kendisine; "O Deccaldır" de-' elerinden

ötürü rahatsız olduğunu şikayetvarî bir dille ifade etmiş, sonra Pbû Saîd'e şöyle demiş: Rasûlullah (s.a.v.), "Deccal Medine'ye giremez" de-edi mi? Oysa ben Medine'de doğdum. Onun çocuğunun olmayacağım Ra-"ılullah söylemiş; oysa benim çocuğum vardır. Rasûlullah, "O kâfirdir" dedi Oysu ben müslüman oldum. Ama bununla beraber onu en iyi tanıyan ve verini en iyi bilen adam benim. Ama Deccallık bana teklif edilse ben buna hayır demem!" [257]

İmam Ahmed b. Hanbel... Ebu'l-Vedâk'tan rivayet etti ki; Ebû Saîd şöyle demiştir.

İbn Sayyad'dan bahsedildi, Hz Peygamberin yanında. Ömer (r.a.) dedi ki: "İbn Sayyad, yanına vardığı her şeyin kendisiyle konuştuğunu iddia ediyor." [258]

Kısaca diyeceğimiz şudur ki: İbn Sayyad, kesinlikle ahir zamanda çıkacak olan Deccal değildir. Zira bunun böyle olduğu hususunda Fatıma binti Kays el-Fihriye'nin rivayet ettiği bir hadis vardır. Bu hadis bu konuda kesin bir ölçüttür. Doğrusunu Allah bilir. [259]

Fatıma Binti Kays'm Deccal Hakkındaki Hadisi

Müslim... Âmir b. Şürahil eş-Şa'bî'nin şöye dediğini rivayet etmiştir: Dahhâk b. Kays'm bacısı ve ilk muhacirelerden Fatıma binti Kays'a, Nam-dan'ın şöyle sorduğunu işittim: "Kendisinden başka hiç kimseye dayanmadan direkt olarak Rasûlullah (s.a.v.)'den duyduğum bir hadisi bana nakleder misin?" Fatıma da ona şöyle dedi:

"Muğire ile nikahlandım. O zaman kendisi Kureyş'in en hayırlı gençlerindendi. Rasûlullah (s.a.v.)'le birlikte yaptığı cihadın evvelinde vuruldu. Vefat edince beni Rasûlullah (s.a.v.)'in bir kaç ashabı arasından Abdurrah-man b. Avf istedi. Rasûlullah (s.a.v.)'in; "Beni seven Üsame'yi sevsin" dediği bana

nakledilmişti. Rasûlulah (s.a.v.) bu hususta benimle konuştuğunda ben ona; "Evlenmem konusunda yetki senindir. Beni dilediğinle evlendirebi-Hrsin" dedim. Bana dedi ki:

Ummü Şerik'in evine taşın. Çünkü o Ensardan olan zengin bir kadındır. Allah yolunda çok infakta bulunur. Ona çok misafirler konuk olur. — Olur, onun evine taşınırım.

—- Hayır, hayır, öyle yapma. Çünkü Ümmü Şerik'in evine çok misafir-er gelir. (Sen oradayken) korkarım ki, başörtün düşer veya eteğin açılır da apakların görünür ve millet senin görmeni istemediğin bazı yerlerini görür. yısı mi sen amcanoğlu Abdullah b. Amr b. Ümmü Mektum'un evine git.

O, Benî Fihr kabilesindendir. Benî Fihr, kendisinin de mensub olduğu R, r^ş kabilesinin bir koludur. Bern araya gittim. İddetimi tamamladığımda ulh (s.a.v.)'in münadisi (duyurucusu)nin, "Haydin namaza!" diye duyuru yaptığım işittim. Hemen mescide gittim. Rasûlullah (s.a.v.)'e tabi olarak namaz kıldım. Ben, erkeklerin arkasındaki kadın saflarında duruyordum. [260]

Cessase İle Deccal'm Görüldüklerine İlişkin Temim Ed-Dârî'den Gelen Bir Rivayet:

Rasûlullah (s.a.v.) namazını kıldıktan sonra minbere oturdu. Gülüyordu "Herkes namaz kıldığı yerinden ayrılmasın" diyerek söze başladı. Sonra, "Sizi niçin topladığımı biliyor musunuz?" diye sordu. "Allah ve Rasûlü daha iyi bilir" dediler. Buyurdu ki: "Allah'a andolsun ki sizi bir şeye imrendirmek veya bir şeyden korkutmak için burada toplanmış değilim. Ancak Temim ed-Dâri hristiyan bir adamdı. Gelip biat etti, müslüman oldu. Size Mesih-i Dec-cal hakkında anlattıklarıma uygun düşen bazı şeyler anattı bana. Şöyle ki: Temim

ed-Dârî, Lahm ve Cüzam kabilelerinden otuz kişiyle birlikte bir gemiye binip deniz yolculuğuna çıkmış. Denizde dalgalar bir ay süreyle onları oynatmış, sonra denizdeki bir adaya demir atmışlar. Ada, (göz görüşüne göre) güneşin battığı yerdeymiş. Geminin kenarına oturmuş ve oradan da adaya çıkmışlar. Saç ve tüylerinin çokluğu nedeniyle önü ve arkası ayırdedile-meyen çok saçlı ve tüylü bir yaratık onları karşılamış. Ona sormuşlar:

— Hey! Sen kimsin, nesin?

— Ben Cessase'yim.

— Cessase nedir (kimdir)?

— Ey millet. Kilisedeki şu adamın yanına gidin. O, sizin haberlerinize hasrettir.

Bize bir adamın verince kendisinin şeytani bir yaratık olmasından korktuk. Acele o tarafa gittik. Nihayet kiliseye girdik. Orada daha önce mislini görmediğimiz irilikte bir adam gördük. Elleri boynuna, dizleri de ayak to-puklarına demir zincirle bağlanmıştı. Sıkı tutulmuştu başlan. Kendisine sorduk:

— Hey! Sen kimsin, nesin?

— Birşeyler söyleyecekseniz siz bana kim olduğunuzu söyleyin.

— Biz arabız. Bir gemiye binerek denize açıldık. Denize tam şiddetli olduğu bir zamanda karşılaştık. Dalgalar bir ay süreyle bizi denizde oynattı. Sonra şu adanıza sığındık. Geminin kenarına oturduk ve adanıza çıktık. Adada saç ve tüylerinin çokluğu nedeniyle önü ve arkası ayırd edilemeyen çok saçlı ve tüylü bir yaratıkla karşılaştık. Kendisine kim olduğunu sorduğumuzda, Cessase olduğunu ifade ederek şöyle dedi: "Kilisedeki şu adama gidin o, sizin

haberlerinize hasrettir." Biz de çabucak sana yöneldik. Yanından ayrıldığımızda onun şeytanî bir yaratık olmasından korktuk.

Bundan sonra kilisedeki adamla aramızda şöyle bir konuşma geçti:

— Bana Beysan hurmalığından bahsedin.

— Oranın nesini öğrenmek istiyorsun?

— Oradaki ağaçlar meyve veriyorlar mı?

__ Evet.

— Yakında o ağaçlar meyve vermez olacaktır.

__Bana Taberiye gölünden bahsedin.

— Oranın nesini öğrenmek istiyorsun?

___ Orada su var mı?

— Hem de çok...

— Yakında o göl kuruyacaktır.

— Bana Zuğar pınarından bahsedin.

— Oranın nesini öğrenmek istiyorsun?

— Orada su var mı? Ahalisi o pınarın suyuyla ekin ekiyor mu?

— Evet, pınarın suyu çoktur. Yöre insanları o pınarın suyuyla ekin ekiyorlar.

— Bana ümmilerin peygamberinin yaptıklarını anlatın.

— Mekke'den çıktı Medine'ye yerleşti.

— Araplar onunla savaştılar mı?

— Evet.

—- Onlara ne yaptı, nasıl davrandı?

—- Peşine düşen araplara galib oldu, onlar da kendisine boyun eğip itaat ettiler.

— Gerçekten böyle mi oldu?

— Evet.

— Onların kendisine boyun eğip itaat etmeleri, kendi yararlarmadır. Şimdi de ben size kendimden söz edeyim. Ben Mesih-i Deccal'ım. Yakında ortaya çıkmam için bana izin verilecek, ben de çıkıp yeryüzünde dolaşacağım. Kırk gece içinde uğramadık yer bırakmayacağım. Yalnız Mekke ve Medine hariç. O iki beldeye girmem yasaktır. O şehirlerden birine girmek istediğimde, elinde yalın kılıcı olan bir melek karşıma çıkar ve beni geri çevirir. O şehirlerin bütün giriş yerlerinde koruyucu melekler vardır."

Rasûlullah (s.a.v) minberde Temim'in bu sözlerini naklederken bastonuyla minbere vurup "Tiybe kelimesiyle Medine kastediliyor. Ben size bundan bahsetmiş miydim?" diye sordu. Cemaat, "Evet" cevabını verince sözünü şöyle sürdürdü: "Temim'in anlattıklarına hayret ettim. Onun sözleri, benim Mekke ve Medine hakkında size anlattıklarıma uyuyor. Dikkat edin Me-sıh-i Deccal Şam veya Yemen denizinde, hayır hayır doğu tarafındadır!" Böyle derken Rasûlullah (s.a.v) eliyle doğu tarafını gösterdi. (Hadisin ravisi Fatıma diyor ki:) Ben bunu Rasûlullah (s.a.v)'den böyle duyup [261] ezberledim. [262]

FATIMA BİNTİ KAYS HADİSİ

İmam Ahmed b. Hanbel,..Mücalid'den rivayet etti ki; Âmir şöyle demiştir: Medine'ye geldim. Fatıma binti Kays'a uğradım, Buna şunları anlattı: Kocam beni Rasûlullah (s.a.v)'in zamanında boşadı. Rasûlullah onu bir se-riyyede gazaya gönderdi. Kayınbiraderim evden çıkmamı istedi. Ben de id-det süresince o evde barınma ve nafaka hakkım olduğunu söyledim. Kabul etmedi. Bunun üzerine ben de Rasûlullah'a gidip, kocamın beni boşadığını, kayınbiraderimin

beni evden çıkarmak istediğini, evde barınmama ve nafakamı almama engel olduğunu söyledim. O da kayınbiraderimi çağırtıp; "Fatıma binti Kays'la olan probleminiz nedir?" diye sordu. Kayınbiraderim, kocamın beni üç talakla boşamış olduğunu söyleyince Rasûlullah bana dedi ki: "Bak, ey Kays'ın kızı (Fatıma!) Kocasının evinde barınma ve nafaka alma hakkı, ancak ric'î talakla boşanmış olan kadın için vardır. Ama kocasının tekrar kendisine dönmesi imkânsız olacak şekilde boşanan kadın için bu hak yoktur. Şujıalde kocanın evinden çık, falan kadının evine yerleş."[263]

Ravi Amir'in ifadesine göre Rasûlullah (s.a.v) bundan sonra Fatıma'ya şöyle demiş: "İbn Ümmü Mektum'un evine yerleş. Çünkü o amadır, seni göremez. [264] Sonra ben seni evlendirmeden kimseyle evlenme." Kureyşli bir adam benimle evlenmeye talib oldu. Ben de Rasûlullah (s.a.v)'e gidip bu hususstaki emrini sordum. Bana dedi ki:

-— O Kureyşli adamdan daha çok sevdiğim biriyle evlenmez misin?

— Evlenirim ya Rasûlallah. Beni istediğin kimseyle evlendirebilirsin.

Beni Üsame b, Zeyd'le evlendirdi." Ravî Âmir diyor ki: Ben yanından kalkıp gitmek istediğimde Fatıma bana şöyle dedi: "Otur da sana Rasûlullah (s.a.v)'den bir hadis nakledeyim: Günlerden bir gün Rasûlullah (s.a.v) evinden çıkıp sıcağın şiddetli olduğu bir zamanda öğlen namazını kıldı. Namazdan sonra oturup vaktini insanlara ayırdı ve şöyle dedi:

"Oturun ey insanlar. Ben burada herhangi bir korku veya panik nedeniyle oturup konuşuyor değilim. Yalnız şu var ki, Temim-i Dârî bana gelip bir haber verdi. Sevinçten, memnuniyetten ve gözümün aydınlanmasından ötü--"len

isürahatime mani oldu. Peygamberinizin sevincini size yaymak (si-7? s°evtfi.ime ortak etmek) istedim.

Temim'in bana anlattığına göre amcazadelerinden bir grup, deniz yolcu-" na çıkmışlar. Denize açıldıklarında fırtınaya yakalanmışlar. Rüzgar on-1 n tanımadıkları bir adaya sığınmak mecburiyetinde bırakmış. Geminin ke-a oturmuş, sonra da adaya çıkmışlar. Adaya çıktıklarında, kadın mı erkek mi oluğu belirsiz, her tarafı tüylü bir yaratıkla karşılaşmışlar, ona selâm vermişler, selâmlarını aldıktan sonra ona demişler ki: __Bİze bir haber vermeyecek misin?

— Size ne haber veririm, ne de haber sorarım. Ama şu görmekte olduğunuz kilisede, sizden haber sormaya ve size haber vermeye hasret biri vardır.

— Sen nesin ve kimsin?

— Ben Cessase'yim.

Temim'in amcazadeleri, yürümeye başlamış, nihayet kiliseye varmışlardı. İçeri girdiklerinde siki sıkıya bağlanmış olup üzüntüsünü açığa vuran, aynı zamanda çokça şükreden bir adamla karşılaşmış, ona selâm vermişler, o da selâmlarını alıp kendilerine sormuş:

— Siz kimsiniz?

— Araplardan bazı kimseleriz.

—- Araplar ne yapıyorlar? Peygamberleri ortaya çıktı mı?

— Evet.

-— Ne yaptılar ona?

— İyi yaptılar. Ona iman ettiler, onu tasdik ettiler.

— Böyle yapmaları onların hayrınadır.

— Araplar ona düşman oldular ama Cenab-ı Allah onu onlara galip kıldı.

— Bugün Arapların bir tek ilâhı, bir tek peygamberi mi var? Hepsi ittifak halinde midirler?

— Evet.

— Zuğar pınarı ne durumda?

— iyi durumdadır. Yöre halkı onun suyunu içiyor, onunla ekinlerini su-luyorlar.

— Amman'la Beysan arasındaki hurmalık ne durumda? iyi durumdadır. Her yıl ürünleri devşirilip yeniyor.

— Taberiye gölü ne durumda?

— Suyla doludur.

_ (Göğüs geçirip yemin etti) Eğer buradan çıkarsam Allah'ın ayak basmadık hiç bir yerini bırakmayacağım yalnız Mekke ve Medine hariç. Benim ukmüm oraya geçmez." Ravinin anlattığına göre Rasûlullah (s.a.v), Te-ım m bu hadisim naklederken şu saplamayı yapmış. "Deccal Medine'ye s emez. Benim sevincim(e neden olan sözler) burada sona eriyor. Kendisinin başka ilâh bulunmayan Allah'a yemin ederim ki; Medine'nin dar olsun lİv1SUn bütün yolarında, düzlük ve tepelerinde kıyamete dek duracak kı.lıcıı melekler koruyuculuk yapacaklardır. Bu nedenle Deccal Medi- girip halkın üzerine varamayacaktır."

Hadisin râvisi Âmir diyor ki; Ebû Hüreyre'nin oğlu Muhriz'le karşılaştım. Ona Fatıma binti Kays'ın bu hadisini aktardım. Bana dedi ki: "Babam Ebû Hüreyre'nin de bana bu hadisi aynen aktardığına tanıklık ederim. Ancak onun aktardığı hadisin bir yerinde Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuş: "Me-sih-i Deccal, doğu denizindedir."

Sonra Kasım b. Muhammed'le karşılaştım. Ona da Fatima'mn rivayet ettiği bu hadisi naklettim. Bana şöyle dedi: "Hz. Aişe'nin de bana bu hadisi aynen aktardığına tanıklık ederim. Ancak o, şunu da söylemişti: "Haremeyn'e, yani Mekke ve Medine'ye girmek, Mesih-i Deccal'a yasaktır." [265]

Ebû Davud... Ebû Seleme'den rivayet etti ki; Fatıma binti Kays şöyle demiştir: Rasûlullah (s.a.v) bir gece yatsı namazını geç kıldı. Sonra çıkıp şöyle dedi: "Temim-i Dârî'nin bana anlattığı bazı şeyler, zamanında yanınıza gelmeme mani oldu. Temim, denizdeki bir adaya varmış, orada saçını yerden sürümekte olan bir kadınla karşılaşmış. Ona sormuş:

— Sen nesin ve kimsin?

— Ben Cessase'yim. Şu köşke git.

Adam köşke vardığında orada saçını yerden sürümekte olan, orada zincirlere vurulmuş olup yerle gök arasında sıçrayıp düşmekte olan bir adamla karşılaşmış; ona şöyle sormuş:

— Sen kimsin?

— Ben Deccal'im. Araplar ne yapıyorlar? Peygamberleri ortaya çıktı mı?

— Evet çıktı.

— Ona itaat mi ettiler yoksa isyan mı?

— İtaat ettiler.

— Bu, onların hayrınadır." [266]

Ebû Davud... Câbir'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) bir gün minber üzerinde şöyle buyurmuştur:

"Bir ara bir gurup insan denizde yolculuk yapmaktayken azıkları tükenmişti. Kendilerine bir ada görünmüştü de ekmek bulmak amacıyla adaya çıkmışlar ve karşılarına Cessase çıkmıştı...

Hadisin ravisi Câbir diyor ki: "Ebû Seleme'ye, Cessase'ninkim olduğunu sordum. Onun saçlarını ve tüylerini yerden sürümekte olan bir kadın olduğunu söyledi. Cessase onlara ileride görünmekte olan köşkteki bir adamın yanına gitmelerini salıklamıştı. Yanına gittikleri adam onlara Beysan hurmalığını ve Zuğar pınarını sormuştu. O adam Mesih-i Deccal'dı. Câbir, İbn Say-yad'ın Deccal olduğuna tanıklık etti. Ben, İbn Sayyad'ın müslüman olduğunu, Medine'ye girdiğini, sonra da öldüğünü (bu nedenle onun Deccal olamayacağını) söyledim. Ama Câbir, buna rağmen onun yine de Deccal olduğunu söyledi." Bu cidden garip bir rivayettir.[267]

Hafız Ebû Ya'lâ... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) minber üzerine oturup şöyle buyurdu: Temim bana bir şeyler anlattı. (Böyle Temim'i mescidin bir köşesinde gördü.) Ona, "Ey Temim, bana an-^ M ,rmı halka da anlat" dedi. Temim söze şöyle başladı: *at l "Biz bir adadaydık. Önü ve arkası birbirinden ayırd edilemeyen bir hay-karşılaştık. Bize, "Benim yaratılışıma ve tipime şaşıyorsunuz. Şu kili-TSa sizinle konuşmayı arzulayan biri var" dedi. Kiliseye girdiğimizde to-S£ Harından kulaklarına kadar zincire vurulmuş bir adamla karşılaştık. Burun •İlklerinden biri tıkalı, göz çukurlarından biri dümdüz (olan tek gözlü biri) Kim olduğumuzu sordu. Kendimizi ona tanıttık. Taberiye gölünün durumunu sordu. Eski halde olduğunu söyledik. Beysan hurmalığını sordu. Onun da eski halde olduğunu söyledik. "Şu iki ayaklarımla yeryüzünün her tarafı-u dolaşacağım, sadece İbrahim'in beldesi (Mekke) ile Tıybe'ye

girmeyeceğim" dedi. Rasûlullah (s.a.v), Tıybe'nin Medine şehri olduğunu söyledi." Bu cidden garip bir hadistir. Ebû Hatim; "Bu metin bir rivayet değildir" dedi. [268]

İbn Sayyad, Medine Yahudilerindendir:

İmam Ahmed b. Hanbel... Ebû Zübeyr'den rivayet etti ki; Câbir b. Abdullah şöyle demiştir: Medine'de Yahudilerden bir kadın, kör gözlü ve sivri dişli bir çocuk doğurdu. Rasûlullah (s.a.v), onun Deccal olmasından korktu. Onun bir kadife örtü altında fısıldamakta olduğunu gördü. Annesi onu Rasû-lullah'm yanma getirerek ona, "Ey Abdullah! Bu Ebü'l-Kasım'dır. Kadifenin içinden çık ta kendisiyle görüş" dedi. Rasûlullah (s.a.v.), annesine, "Allah kahretsin, ne olmuş ki sana? Bıraksaydın da fısıldamakta olduğu şeyleri açıklasaydı" dedi. Sonra da İbn Sayyad'ın kendisine sordu:

— Ey İbn Sayyad, ne görüyorsun?

— Hakkı görüyorum, batılı görüyorum. Su üzerinde Arş'ı görüyorum.

— Ben sana bunarı sormuyorum. Benim Allah Rasûlü olduğumu şehadet ediyor musun?

— Ben Allah'a ve O'nun bütün rasûllerine iman ettim."

Rasûlullah (s.a.v) böyle dedikten sonra onu bırakıp gitti. Sonra ikinci kez bir hurmalıkta onun yanma geldi. Annesi onu Rasûlullah'a yaklaştırdı ve ona "Ey Abdullah! Bak, Ebü'l-Kasım buraya gelmiş" dedi. Rasûlullah (s.a.v) de annesine; "Allah kahretsin, ne olmuş ki sana? Bıraksaydın da fısıldamakta olduğu şeyleri açıklasaydı." dedi.

Rasûlullah (s.a.v) onun Deccal olup olmadığını anlamak için onun fısıl-adığı bazı kelimeleri işitmek istiyordu. Ona sordu: - Ey ibn Sayyad, ne görüyorsun?

Hakkı görüyorum, batılı görüyorum, su üzerinde Arş'ı görüyorum. - Benim Allah Rasûlü olduğuma şehadet ediyor musun? ~ Asıl sen benim Allah Rasûlü olduğuma şehadet ediyor musun? İb s Allaha ve Rasûllerine imân ettim."

lah , n ^ayyad'ın sözleri birbirine karışıp anlaşılmaz hale gelince Rasûlul-Hattab h- °nU bırakıP Şiui- Üçüncü ve dördüncü kez de Ebubekir, Ömer b.ır grup Muhacir ve Ensarla birlikte -ki beraberinde ben de vardım-

İbn Sayyad'ın yanına geldi. Rasûlullah bizden önce onun yanına vardı. Onun söylediği bazı sözleri duymak ümidiyle acelece yanına vardı ama annesi, Ra-sûlullah'tan önce oğlu İbn Sayyad'ın yanına yetişip, "Ey Abdullah! Bak Ebü'I-Kasım geldi" dedi. Rasûlullah ta ona: "Sana ne oldu! Allah seni kahretsin. Bıraksaydın (fısıldamakta olduğu kelimeleri) açıklasaydı!" dedi. Sonra dönüp İbn Sayyad'a sordu:

— Ey İbn S ay yad! Ne görüyorsun?

— Hakkı görüyorum, batılı görüyorum, su üzerinde Arş'ı görüyorum.

— Benim Allah Rasûlü olduğuma şehadet ediyor musun?

— Asıl sen benim Allah Rasûlü olduğuma şehadet ediyor musun?

— Ben Allah'a ve Rasûllerine iman ettim. Ey İbn Sayyad, senden gizlediğimiz iki şey var. Nedir onlar?

__Duhh'tur.[269]

— Defol, defol!.."

Orada hazır bulunan Ömer b. Hattab; "Ey Allah'ın Rasûlü, izin ver de şunu öldüreyim" deyince Rasûlullah (s.a.v) ona şu karşılığı vermişti:

"Eğer bu Deccalsa, bununla uğraşacak olan sen değilsin. Deccal'ın hakkından ancak Meryemoğlu İsâ gelecektir. Eğer bu Deccal değilse bizimle ahdi olan bir

adamı öldürmeye hakkın yoktur." [270] Hadisin ravisi Câbir diyor ki: "Rasûlullah (s.a.v), İbn Sayyad'ın Deccal olmasından korkardı hep." [271] Bu cidden garip bir rivayettir.[272]

İmam Ahmed b. Hanbel... Şakîk b. Seleme'den rivayet etti ki; Abdullah b. Mes'ud şöyle demiştir: Biz bir ara Rasûlullah (s.a.v) ile beraberken, oyun oynamakta olan bir kaç çocuğa uğradı. Aralarında İbn Sayyad da vardı. Rasûlullah (s.a.v) ona dedi ki:

— Elleri topraklanasica! (Yoksul düşmesi için yapılan bir beddua.) Benim Allah Rasûlü olduğuma şehadet ediyor musun?

— Asıl sen benim Allah Rasûlü olduğuma şehadet ediyor musun?[273]

Orada hazır bulunan Hz. Ömer, "Bırak da şunun boynunu vurayım ya Rasûlallah" deyince Rasûlullah (s.a.v) ona şu cevabı vermişti: "Eğer bu, kendisinden korkulan (Deccal) ise, kendisine güç yetiremezsin." [274]

Rasûlullah (S.A.V)'ın Söylemesi Mümkün Olmayan Ve Aklen Reddedilen Bazı Kabul Edilmez Rivayetler:

İbn Sayyad hakkında nakledilen hadisler çoktur. Bunların bazısında onun Deccal olup olmadığı hususunda tereddüde düşüldüğü görülmektedir. Doğrusunu Allah bilir ya bu hadislerin, Deccalm durumu ve belirlenmesi hususunda Rasûlullah'a vahiy gelmesinden önce söylenmiş olması muhtemeldir.

Temim-i Dârî'nin bu konudan kesin bir ölçüt teşkil eden hadisi önceki

sayfalarda nakledilmişti. İbn Sayyad'ın Deccal olmadığını gösteren bazı hadisleri nakledeceğiz. Yşüce Allah daha bilgili ve daha hikmetlidir.

Buharı... Salim b: Abdullah b. Ömer'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur:

"Bir ara ben ayakta Kabe'yi tavaf etmekteyken saçları düz olan ve başından (su) damlayan yahut akan esmer bir adam gördüm. "Kimdir bu?" dedim. "Meryemin oğludur" denildi. Sonra yüzümü döndürüp baktığımda iri yarı, kızıl tenli, başı traşh, tek gözlü bir adam gördüm. Ona en çok benzeyen kişi, Huzaa kabilesinden İbn Katun adındaki adamdır." [275]

İmam Ahmed b. Hanbel... Câbir b. Abdullah'tan rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur:

"Deccal, dinin zayıfladığı ve ilimden yüz çevirildiği bir dönemde ortaya çıkacaktır. Onun kırk gecesi vardır. O süre zarfında yeryüzünü dolaşacaktır. O sürenin birinci günü bir sene, ikinci günü bir ay, üçüncü günü bir cuma (yani bir hafta) gibidir. Diğer günleriyse sizin şu günleriniz gibidir. Onun bindiği merkebinin iki kulağının arasındaki genişlik kırk zira'dır. [276] İnsanlara, "4Ben sizin Rabbinizim!" diyecektir. Onun bir gözü kördür. Rabbinizin gözü kör değildir. İki gözünün arasına heceli olarak "Ke-fe-re" yazılıdır. Yazı bilen bilmeyen her mü'min o yazıyı okur. O her suyun ve kaynağın başına gelir. Sadece Mekke ve Medine'ye giremez. Çünkü Allah oraları ona yasaklamıştır. Bu iki beldenin kapılarında melekler dururlar. Beraberinde dağlar kadar ekmek vardır. O zaman insanlar kıtlık içinde olacaktır. Kendisine tabi olanlar hariç. Beraberinde iki nehir vardır. Bunları ben onlardan daha iyi bilirim. Nehirlerden birine cennet, diğerine de cehennem der, Cennet dediği nehire sokulan kişi oranın cehennem olduğunu görür. Cehennem dediği nere sokulan kişi ise oranın cennet olduğunu görür. Onunla beraber şeytanlar olacağını da duydum. O şeytanlar insanlarla konuşurlar. Onun beraberinde büyük bir fitne vardır. İnsanların gözleri önünde göğe emir verir, yağmur yağar. Yine insanların gözleri

önünde bir adamı öldürür, sonra da diriltir. İnsanlara da, "Bunu Rabden başkası yapabilir mi?" diye sorar. İnsanlar korkuyla Şam'daki Duhan dağına koşarak giderler. Deccal gelip onları şiddetli bir kuşatma altına alır, bitkin ve bitap hale getirir. Sonra seher vakti Meryem oğlu Isâ (gökten) iner ve; "Ey İnsanlar! su yalancı ve murdara karşı çıkmanıza engel olan nedir?!" der. İnsanlar da, "Bu, diri bir adamdır" diyerek koşup gelirler ve (seslenen kişinin) Meryem oğlu İsa olduğunu görürler. Namaz için ayağa kalkılır. Kendisine, "Ey Ruhullah, imamlık yapmak için öne geç" denilir. O da, "İmamınız öne geçip size namaz kıldırsın" der. Sabah namazını kıldıktan sonra Deccal'm üzerine yürürler. Yalancı (Deccal), Meryemoğlu İsa'yı görünce tuzun suda eriyişi gibi erir. İsâ (a.s) üzerine gidip onu öldürür. Öyleki taşlar ve ağaçlar, "Ey Allah'ın ruhu! Şurada da bir yahudi var!" diye seslenirler. İsâ peygamber, DeccaTa tabi olanların tümünü öldürür." [277]

"İnsanlar sana fetva verseler de sen fetvayı kendi kalbine sor." [278]

Nüvas b. Sem'ân'ın Aynı Manâda Ama Daha Detaylı Olarak Rivayet Ettiği Hadis:

Müslim... Cübeyr b. Nüfeyr'den rivayet etti ki; Nüvas b. Sem'an şöyle demiştir: Bir sabah Rasûlullah (s.a.v) bazan tahkir edip bazan da önemli göstererek Deccal'dan uzun uzadıya bahsetti. Öyle ki, biz onun (yakındaki) hurmalıkta olduğunu sanır olduk. Akşamleyin yanma vardığımızda bizim bu zanna kapıldığımızı anladı ve "size ne olmuş?" diye sordu. Biz de; "Ya Ra-sûlallah, sabahleyin bazan önemsizmiş gibi göstererek, bazan da çok önemli olduğuna işaret ederek bize Deccal'i teferruatlı bir şekilde anlattın. Öyle ki biz onun (yakındaki bir) hurmalıkta olduğu zannina kapıldık." diye cevap verdik. Bunun

üzerine Rasûlullah (s.a.v) bize şöyle buyurdu: "Sizin için en çok korktuğum şey, Deccal'dan başkasıdır. Eğer ben sizin aranızdayken o çıkarsa hepinizin yerine ben onunla uğraşırım. Ama ben aranızda yokken çıkarsa, o zaman herkes kendi adına onunla uğraşsın. Allah benim her müslü-man üzerindeki halifemdir. (Yani onları Allah korur.) Deccal, çirkin denecek derecede aşırı kıvırcık saçlıdır, gözü patlaktır. Ben onu Abdüluzzâ b. Ka-tun'a benzetiyorum. Sizden biri ona ulaşırsa ona karşı Kehf sûresinin baş kısmını okusun. O, Şam ile Irak arasındaki bir alanda ortaya çıkacaktır. Sağa dönüp fesat çıkaracak, sola dönüp fesat çıkaracaktır. Ey Allah'ın kulları sebat edin." Nüvas b. Sem'an diyor ki: "Ey Allah'ın Rasûlü, Deccal yeryüzünde ne kadar kalacak?" diye sorduk. Şu cevabı verdi: "Kırk gün kalacak. Birinci günü bir sene, ikinci günü bir ay, üçüncü günü bir cuma (bir hafta) kadar, diğer günleri de sizin şu günleriniz kadar olacaktır."

"Ya Rasûlallah, bir sene kadar olan o (birinci) gün de, normal günlerden bir günün namazını kılmak bizim için yeterli olur mu?"diye sorduk. "Hayır.

Vakitlerinin hesabını yaparak kılın." diye cevap verdi. "Onun yeryüzündeki ne kadardır?" diye sorduk. Şöyle cevap verdi: "Rüzgarın önüne kattığı aerrıur gibidir. Halkın yanına gelir. Onları kendisine iman etmeye çağırır. Onlar da çağrısına uyup ona imân ederler. Göğe emir verir; gök yağmur yağ-H rır Yere emir verir; yer bitki bitirir. Akşam olunca halkın sürüleri hörgüç-leri büyümüş, memeleri süt dolmuş, böğürleri dolmuş olarak dönüp gelir. Sonra yine halka gelir. Onları kendisine iman etmeye çağırır. Sözünü reddederler. Yanlarından ayrılıp gider. Sabah olunca yoksullaşırlar; ellerinde hiç bir mallan kalmaz. Deccal bir harabeye uğrar. Harabeye "Hazinelerini çi-kar"der. Arıların kraliçe arının peşinden kovandan ardarda çıkışları gibi o harabeden peşpeşe hazineler çıkar.

Sonra Deccal, gençlik (ve zindelik) dolu bir adamı yanına çağırır. Onu biz darbeyle ikiye böler ve parçaları bir ok atımı mesafesi kadar birbirinden uzağa düşer. Sonra onu çağırır. (Ölen o insan) yüzü aydınlanıp gülerek yanına gelir. O bu haldeyken Cenab-ı Allah, Meryem oğlu Mesih'i gönderir. Mesih (yani İsa Peygamber), iki parçalı elbisesiyle Dımaşk'm doğusundaki beyaz minareye ellerini iki meleğin kanatları üzerine koymuş olarak iner. Başını eğdiğinde su damlar. Kaldırdığında başından inci taneleri gibi su damlacıkları yuvarlanıp düşer. Mesih İsa'nın nefesini hisseden her kâfir mutlaka ölür. Onun nefesi, gözlerinin görebidiği kadar uzak mesafelere ulaşır. Deccalı kovalar. Nihayet onu (Kudüs yakınlarındaki) Lüd (şehrinin) kapısında yakalar ve Öldürür.

Sonra Meryem oğlu İsâ, Cenab-ı Allah'ın kendilerini Deccal'ın şerrinden koruduğu bir topluluğa gelir; yüzerini sıvazlar ve onlara, cennetteki derecelerinden bahseder. O bu haldeyken Cenab-ı Allah kendisine; "Kimsenin kendileriye savaşmaya güç yetişemediği bazı kullarımızı ortaya çıkardım. Onları Tur dağına götür" diye vahyeder. Bundan sonra Cenab-ı Allah Ye'cuc ve Me'cuc'u meydana çıkarır. Onlar her tepeden akın akın inip gelirler. İlk baştakileri Taberiye gölüne uğrar, oradaki suyu içerler. Sondakileri oraya gelir ve "bir zamanlar burada su vardı" derler. Allah'ın peygamberi İsa ve ashabı gelir. Öyleki o günde onlara ait bir öküz kellesi sizlerden biri için yüz dinardan daha hayırlı olacaktır. Allah'ın peygamberi İsâ ve ashabı, Allah'a rağbet ederler (O'na yönelirler). Bunun üzerine yüce Allah, Deccal'ın ve adamlarının boyunlarının hayvan burunlarına musallat olan kurtçukları salar da onlar hep birlikte ölüp leş haline gelirler. Sonra Allah'ın peygamberi İsâ ve ashabı yeryüzüne inerler. Deccal'ın ve adamlarının leşlerinden çıkan kokular yeryüzünün her tarafını

kaplamış olduğundan, pis kokmayan bir karış-lık yer dahi bulamazlar. Allah'ın peygamberi İsâ ve ashabı Allah'a yönelip rağbet ederler.

Sonra Cenab-ı Allah Deccal ve adamlarının üzerine buhti develerinin boynu gibi (iri) kuşları salar da onları Allah'ın diediği yerlere yıkıp öldürürler. Sonra Cenab-ı Allah üzerlerine bir yağmur yağdırır. O yağmurdan ne bir ev ne de bir çadır kurtulamaz. Q yağmurla Allah yeryüzünü yıkar. Ayna gibi (tertemiz ve parlak) yapar. Sonra yere, "Ürününü bitir ve bereketini geri ver" denilir. O gün topluluk narlardan yer ve kabuklarının yığınında gölgelenirler. Sütte bereketlenir, Öyleki bir sağmal deve (nin sütü) bir cemaate yeter. Bir sağmal inek (in sütü) bir kabileye yeter. Bir sağimal koyun (un sütü) bir boya yeter. Onlar bu haldeyken Cenab-ı Allah hoş bir rüzgar estirir. Onları koltuklarının altından yakalar. Her müminin ve müslümanın ruhunu alır. İnsanlarının şerirleri, eşekler gibi (halktan utanmadan açıkça) fuhuş yaparlar. İşte kıyamet onların üzerine kopar." [279] Abdurrahman b. Yezid b. Câbir de aynı senedle böyle bir hadis rivayet eder. O, rivayetinde, "Bir zamanlar burada su vardı" ifadesinden sonra şu ilaveyi yapmıştır; "Sonra Ye'cuc ve Me'cuc yollarına devam eder, nihayet Kudüs'ün Humr dağına varır ve şöyle derler: "Yeryüzündeki 1 eri öldürdük. Gelin goktekileri de öldürelim." Böyle dedikten sonra oklarını göğe fırlatırlar. Cenab-ı Allah da oklarını kana bulanmış olarak onlara geri çevirir."[280]

İbn Hacer'in rivayetindeyse şöyle bir ifade yer almakta: "Ben öyle kullarımı indirdim ki, kimse onlarla savaşmaya güç yetiremez." Kâ'b'dan ve başkalarından gelen rivayetteyse şu ifadeye rastlanıyor: "(O iri) kuşları onları öldürüp Mehîl'e atar." İbn Câbir, "Mehîl neresi?" diye sorduğunda Kâ'b, "güneşin doğduğu yerdir." cevabım vermişti.

İbn Mâce... aynı senedle Zeyd bin Câbir'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "İnsanlar Ye'cuc ve Me'cuc'un yaylarım, oklarını ve kalkanlarını yedi yıl süreye yakıt olarak kullanacaklardır." [281]

İbn Mâce... Ebû Züra eş-Şeybâni Yahya b. Ebi Amr'dan rivayet etti ki; Ebû Ümame el-Bahilî şöyle demiştir: Rasûlullah (s.a.v.) bize bir hutbe irâd etti. Çok uzun süren bu hutbesinde bize Deccal'dan bahs etti ve ona karşı bizi uyarıp şöyle buyurdu:

"Cenab-ı Allah'ın Adem Peygamberin zürriyetini yer yüzüne yayıp da-ğıtmasından bu yana Deccal'ınki kadar büyük bir fitne meydana gelmiş değildir. Allah'ın gönderdiği her peygamber, insanları Deccal'a karşı mutlaka tedbirli olmaya çağırmıştır. Ben son peygamberim. Siz de son ümmetsiniz. O mutlaka sizin zamanınızda ortaya çıkacaktır. Eğer ben aranızdayken çıkarsa ben her müslümanı ona karşı savunurum. Ama benden sonra çıkarsa o zaman herkes kendini ona karşı savunsun. Allah, benim her müslüman üzerindeki halifemdir (O'ndan sizi korumasını isteyeceğim). Deccal Şam ile Irak arasındaki bir mahalde ortaya çıkacak, sağda- ve soda fesat çıkaracaktır. Ey insanlar, sebat edin. Benden önce hiç bir peygamberin yapmadığı şekilde size Deccalın vasıflarını anlatacağım. O ilk konuşmasında "Ben peygamberim" diyecek, oysa benden sonra peygamber gelmeyecektir. İkinci konuşmasında "Ben Rabbinizim" diyecek, oysa siz, ölmeden Rabbinizi göremezsiniz. Dec-cal'ın bir gözü kördür. Halbuki Aziz ve Celil olan Rabbiniz kör değildir. Deccal'm gözlerinin arasına kâfir kelimesi yazımıştır. Yazı bilen bilmeyen her mümin o kelimeyi okur. Onun fitnelerinden biri, beraberinde bir Cennet ve bir de Cehennem bulunmasıdır. Onun Cehennemi Cennettir. Cenneti de Cehennemdir. Onun ateşiyle imtihan

edilen (cehennemine atılan) kimse, Allah'tan medet dileyip Kehf suresinin baş kısmını okusun. O zaman tıpkı İbrahim peygambere olduğu gibi ateş, onun için serin ve selamet olur. Onun fitnelerinden biri de bir bedeviye şöyle demesidir:

— Ölmüş olan anne ve babam diriltirsem benim, senin Rabbın olduğuma şehadet eder misin?

— Evet.

Bundan sonra onun iki şeytanı, o bedevinin annesiyle babasının kılığına girerek bedevinin karşısına çıkar, ona: "Ey oğulcuğum, buna tabi ol. Çünkü bu senin Rabbindir!" derler. "

Onun fitnelerinden biri de bir adama saldırıp öldürmesi, testereyle ikiye biçip herbir parçasını bir tarafa atması, sonra da yanındakilere şöyle demesidir: "Şu kuluma bak$ı hele. Ben bunu şimdi dirilteceğim ama sonra kendisi, benden başka bir rabbi olduğunu iddia edecektir." Gerçekten de Deccal'ın öldürdüğü o adamı Cenab-ı Allah diriltir. Melun ona "Rabbin kimdir?" diye sorar; adamda şu cevabı verir: "Rabbim Allah'tır. Sen de Allah'ın düşmanı Deccal'sm! Allah'a yemin ederim ki daha önceleri seni bugünkü kadar iyi görüp tanımış değildim, (seni şimdi daha iyi tanıyorum.)" Ravî Ebû Saîd'in ifadesine göre Rasûlullah (s.a.v.), sözün şurasında şöyle demiştir: "O adam cennette ümmetimin en yüksek derecelisidir." Ebû Saîd, o adamın Hz. Ömer olduğu görüşünde olduklarını söylemiştir. Şimdi Ebû Râfi'in rivayet ettiği hadise, kaldığımız yerden devam edelim:

"Deccal'ın fitnelerinden biri de göğe emir verip yağmur yağdırması; yere emir verip bitki bitirmesidir. Onun fitnelerinden biri de, bir kabileye uğraması, kabiledekilerin onu yalanlaması, bu nedenle onların meralarda otlanan

hayvanlarının tümünün ölmesidir. Sonra onun bir başka kabileye uğraması, kabiledekilerin onu tasdik etmesi, bunun üzerine onun göğe emir verip yağmur .yağdırması, yere emir verip bitki bitirmesidir. Nihayet aynı günde davar sürüleri eskisinden daha semiz, daha iri (çok yediklerinden ötürü) böğürleri daha da dolgun, memeleri daha dolgun olarak akşamleyin eve dönerler. Deccal, ayak basmadık ve hükmü altına almadık bir yer bırakmaz. Sadece Mekke ve Medine'ye giremez. İçeri girmek için bu şehirlerin hangi girişi yerine gelirse gelsin, mutlaka karşısında yalın kılıç duran melekleri bulacaktır. Nihayet çorak arazinin (Sebha'nın) bitimi noktasındaki Zureybin ahmez'e (kızıl tepeciğe) iner. O zaman Medine ve ahalisi üç sarsıntı geçirir. Medine'de bir tek münafık erkek ve kadın kalmaz; hepsi onun yanma giderer. Böylece körüğün demirdeki pislikleri ayıkladığı gibi Medine'deki pislik (münafık)ler de ayıklanmış olur. O güne kurtuluş günü denir." Hz. Peygamberin yanında duran Asker kızı Ümmü Şerik; "Ey Allah'ın Rasûlu, o gün de araplar nerede olacaklar?" diye sorunca Hz. Peygamber şu cevabı vermişti:

"O günde (Medine'de) araplar azdır. Çokları Kudüs'te bulunacaktır.

İmamları salih bir adam olacaktır. Bir ara imamları öne geçip sabah namazını kaldırmaya başlar. O esnada Meryem oğlu İsâ yanlarına iner. Namaz kıldırmakta olan kişi imamlığı ona bırakmak için geri çekilir. İsâ peygamber, elini onun iki omuzu arasına indirip, "Öne geç, namazını kıldır. Çünkü bu kamet senin için yapılmıştır" der. İmam namazı kıldırır. Namaz tamamlandıktan sonra İsâ peygamber, "Kapıda durun"der. Kapı açılır kapının gerisinde beraberinde yetmiş bin yahudiyle Deccal durmaktadır. Hepsi şallı ve kılıçları da süslüdür. Deccal ona bakınca tuzun suda eriyişi gibi erimeye başlar ve kaçıp gider. İsâ

(a.s.) ona; "Ben sana bir darbe vuracağım. Elimden kurtulamazsın!" der ve doğu kapısının yanında onu yakalayıp öldürür. Böylece Ce-nab-ı Allah, yahudileri hezimete uğratır. Onlar Allah'ın yaratmış olduğu taş, ağaç, duvar ve hayvan, her ne bulurlarsa arkasına gizlenirler. Ama Cenab-ı Allah, (arkasına gizlenmiş oldukları) o şeyi konuşturur. Yalnız ğarked [282] ağacı konuşmaz (onları ele vermez). Arkasına gizlendikleri diğer şeyler; "Ey Allah'ın müslüman kulu, işte burada bir yahudi var! gel öldür onu." derler. Onun (Deccal'm) zamanı kırk senedir. Birinci senesi yarım sene, ikinci senesi bir ay, bir ayı da bir Cuma (bir hafta) gibidir. Diğer günleri kısadır. Biriniz Medine'nin bir kapısında sabahlar, ama diğer kapışma ulaşamadan akşam olur."

"O kısa günlerde namazı nasıl kılacağız ey Allah'ın Rasûlü?" diye sorulduğunda Rasûlullah (s.a.v.) şu cevabı vermişti: "O günlerde namaz için vakit hesaplaması (normal günlere kıyaslama) yaparsınız. Tıpkı şu uzun günlerdeki gibi vakit ayarlaması yapın, sonra namaz kılın."

Rasûlullah (s.a.v.), sözüne devamla şöyle demişti. "Meryem oğlu İsâ, ümmetimin içinde âdi bir hakem ve dürüst bir imam (devlet başkanı) olacaktır. Haçı kırıp parçalayacak, domuzu öldürecek, cizyeyi kaldıracak, zekâtı bırakacak, koyundan ve deveden zekât almayacak, öfke ve kızgınlıkları ortadan kaldıracak, her zehirlinin zehirini çekip alacaktır. Öyleki çocuk, elini yılanın ağzına sokacak, ama yılan ona zarar vermeyecektir. Çocuk, aslanı kovalayacak ama aslan ona zarar vermeyecektir. Koyunlar arasında kurt, koyunları koruyan köpek gibi olacaktır. Kabın suya doluşu gibi yeryüzü barışla dolacaktır. Herkesin sözü bir olacak, Allah'tan başkasına ibadet edilmeyecek, savaş sona erecek, Kureyş'in hâkimiyeti elinden alınacak, yeryüzü gümüş bir masa gibi olacak, sınır ve

işaretler yok olacaktır. Âdem (a.s.)'in zamanında olduğu gibi ekinler bitecek (bereketlenecek), öyleki, bir topluluk bir salkım üzümün üzerinde toplanacak, onu yiyerek doyacaktır. Bir gurup insan bir narın üzerine toplanacak, onu yiyecek doyacaktır. Bir sığır şu kadar paraya yükselecek, ama bir at bir kaç dirheme inip ucuzlayacaktır. "At niçin ucuzlayacak ya Rasûlallah?" diye sorulduğunda Rasûlullah (s.a.v.) şu cevabı vermişti: "Savaş için ata artık ebediyyen binilmeyecek de ondan." "Sığırı pahalılaştıran sebep nedir?" diye sorulunca da Rasûlallah (s.a.v.) şu cevabı vermişti: "Yerin tümünü sürmek gerektiği için..."

Deccal'ın çıkışından önce ki üç yılda şiddeti bir kıtlık ve kuraklık olacaktır, O süre zarfında insanlar büyük bir açlığa maruz kalacaklardır. Cenab-ı Allah göğe, yağmurlarının birinci yılda üçte birini alıkoymasını, yere de bitkit lerinin birinci yılda üçte birini alıkoymasını emreder. Sonra ikinci yılda göğe yağmurlarının üçte ikisini alıkoymasını, yere de bitkilerinin üçte ikisini alıkoymasını emreder. Sonra üçüncü yılda göğe, yağmurlarının tamamını alıkoymasını; yere de bitkilerinin tamamını alıkoymasını emreder. Bu emirlere uyulur. Sonunda hiç yağmur yağmaz çiğ dahi düşmez. Bitki ve hiç bir yeşillik bitmez. Bir damla dahi su kalmaz. Bütün tırnaklı canlılar ölür. Allah'ın diledikleri hariç o zaman insanlar neyle geçinirler? diye sorulduğunda Rasûlullah (s.a.v.) şu cevabı vermişti: "Tehlil, tekbir, tespih ve tahmid ile geçinirler. Bu, onlar için yemek yerine geçer." [283]

Bazı Garaip Ve Acaipliklerle İlgili Olarak Söylenen Ve Rasûluilah'a İsnad Edilen Bazı Sözler:

İbn Mâce... Ebû Ümame'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Ümmetimden bir gurup, düşmanlarına karşı hep galip olacak ve

onları kahredecek tir. Kendilerine muhalefet edenler ve karşılaştıkları geçim sıkıntısı onlara zarar vermeyecektir. Nihayet onlar bu haldeyken kıyamet kopacaktır." Ey Allah'ın Rasûlu, o gurup nerede bulunacaktır? diye sorulduğunda, Rasûlullah (s.a.v.), "Onlar Kudüs'te ve Kudüs'ün civarında bulunacaklardır." diye cevap vermişti. [284]

Zahirî Anlamı Bırakılarak Te'vil Edilmesi Gereken Bir Hadis:

Müslim... Ubeydullah b. Abdullah b. Utbe'den rivayet etti ki; Ebû Saîd el-Hudrî şöyle demiştir: Bir gün Rasûlullah (s.a.v.), bize Deccal hakkında uzunca bir şeyler anlattı. Söz arasında şöyle demişti: "Deccal gelecektir. Ama onun Medine girişlerine girmesi yasaklanmıştır. Sadece Medine yakınlarındaki bazı çorak arazilere kadar gelir. O zaman karşısına insanların en hayırlısı (veya en hayırlılarından biri) çıkar... Ona; "Şehadet ederim ki sen, bize Rasûlullah (s.a.v.)'in anlatmış olduğu Deccal'sın." der. O zaman Deccal, "Şunu öldürüp sonra da diriltirsem artık bu işte (davamın hak oluşu hususunda) şüphe eder misiniz?" diye sorar. "Hayır" demeleri üzerine o adamı öldürür, sonra diriltir. Diriltirken de o adam şöyle der: "Allah'a yemin ederim ki, daha önce hiç bir zaman şimdiki kadar seni iyi görüp tanımış değildim. (Senin Deccal olduğunu şimdi daha iyi anlıyorum)." Böyle demesi nedeniyle Deccal onu öldürmek ister, ama güç yetiremez." Ebû İshak dedi ki: "O adamın HIZir (a.S.) olduğu Söylenir." [285]

Müslim... Ebû Saîd el-Hudri'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Deccal ortaya çıkacak, müminlerden bir adam onun üzerine gidecek, o müminin karşısına Deccal'ın karakolları çıkacak, ona; "Sen bizim Rabbimize imân etmiyor musun?" diye sorarlar. O, "Rabbimizde gizlilik yoktur"

deyince, şunu ödürün derler. Sonra da kendi aralarında birbirlerine; "Rabbimiz (yani Deccal) kendisi dururken hiç birimizin adam Öldürmemesini bize emretmedi mi?" derler. Sonra Deccal'ın yanma giderler. Mümin adam onu görünce, "Ey insanlar, işte bu Rasûlullahın anlatmış olduğu Dec-cal'dır!" der. Bunun üzerine Deccal onun başını ve yüzünü yaralamalarını adamlarına emreder ve; "Yakalayın! Kafasını kırın, yüzünü imân etmiyor musun?" diye sorar. Mümin; "Sen, yalancı Mesih'sin" deyince, Deccal emir vererek onu testereyle apış arasına kadar yardırır. Sonra da adamın (ikiye bölünen) vücudunun iki parçası arasında yürür ve (yerde yatmakta olan) cesede; "Kalk!" der. Cesed, sapasağlam bir şekilde ayağa kalkar. Sonra adama, "Bana imân ediyor musun?" diye sorar. Adam da; "Seni(n yalancı itlesin olduğunu) daha iyi tanıdım. Ey insanlar! Bu, bana yaptığını artık hiç kimseye yapamaz!" der. Deccal onu boğazlamak için yakalar. Boynundan kürek kemiğine kadar bakır bir çubuk saplar, yine de ona güç yetiremez (öldüremez). Ateşe atmak için ellerini ve ayaklarını tutar. İnsanlar onu ateşe attığını sanırlar. Ama aslında onu cennete atar." [286] Rasulullah (s.a.v) bu mümin adam hakkında şöyle buyurmuştur: "İşte bu, âlemlerin Rabbi katında en büyük şeha-det mertebesine yükselen kişidir." [287]

Deccal Hakkında Yayılan Hadisler:

İmam Ahmed b. Hanbel... Muğire b. Sübey'den rivayet etti ki; Amr b. Harîb şöyle demiştir: Ebû Bekr es-Sıddık, yakalandığı hastalıktan kurtulup evinden dışarı çıktı, insanlarla görüştü. Bir hususta mazeret beyan etti ve; "Biz sadece hayır ve iyilik amaçlamıştık. Rasulullah (s.a.v) buyurdu ki;

"Deccal, doğuda Horasan denen bir yerde ortaya çıkacaktır. [288] Ona bazı kavimler tabi olacaktır. Onların yüzleri, deri üstüne deri kaplanmış kalkanlar gibidir." [289]

İmam Ahmed b. Hanbel... Câbir b. Abdullah'tan rivayet etti ki; Hz. Ali şöyle demiştir: Hz. Peygamberin yanında Deccal'dan bahsettik. Uyumaktaydı. Yüzü kızarmış halde uyanıp şöyle buyurdu:"Sizin için, Deccal'dan çok daha korktuğum başka bir şey vardır." Böyle derken bir kelime daha söyledi. [290]

İmam Ahmed b. Hanbel... Sa'd b. Ebi Vakkas tarikiyle rivayet etti ki;

Rasulullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Benden önce her peygamber, ümmetine Deccal'ın vasıflarını anlatmıştır. Onu benden öncekilerden hiçbirinin anlatmadığı şekilde size anlatıp vasıflandıracağım. Onun bir gözü kördür. Aziz ve Celil olan Allah kör değildir." [291]

Tirmizî... Ebû Ubeyde b. Cerrah'tan rivayet etti ki; Rasulullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Kavmini Deccal'a karşı uyarmayan hiçbir peygamber yoktur. Ben de sizi ona karşı uyarıyorum."

Ebû Ubeyde (r.a.) diyor ki; Böyle dedikten soma Kasulullah (s.a.v) bize Deccal'ın evsafını anlattı. Sonra da sözünü şöyle sürdürdü:

"Belki de beni ve sözlerimi görüp işitenlerden bazılarını Deccal'i göreceklerdir." O gün kalblerimiz nasıl olacaktır, ya Rasûlallah? diye sorduklarında Rasulullah (s.a.v) şu cevabı verdi: "O gün kalbleriniz bugünkü gibi veya daha hayırlı olacaktır." [292]

İmam Ahmed b. Hanbel... Abdurrahman b. Ebzî'den rivayet etti ki; Abdullah b. Habbab şöyle elemiştir: Rasulullah (s.a.v)'den hadis nakletmekte olan

Übeyy b. Kâ'b, yanında Deccal'dan bahsedildiğinde şöyle dedi: "Deccalın gözlerinden biri cam gibidir. Kabir azabından Allah'a sığının." [293]

İmam Ahmed b. Hanbel... Mücalid'den rivayet etti ki; Ebü'l-Vedâk şöyle demiştir: Ebû Saîd el-Hudrî, "Haricîler Deccal'la karşılaşacaklar mı?" diye sorduğunda ben ona şu cevabı verdim: Hayır. Çünkü Rasulullah (s.a.v) şöyle buyurdu: "Ben, bin veya daha çok (peygamber)in sonuncusuyum. (Allah tarafından) gönderilip te kendisine tabi olunan her peygamber, ümmetini mutlaka Deccal'a karşı tedbirli olmaya çağırıp uyarmıştır. Onun durumu benden önce hiçbir peygambere açıklanmadığı kadar bana açıklanmıştır. Onun bir gözü kördür. [294] Şüphesiz, Rabbiniz kör değildir. Deccal'ın sağ gözü kör, pırtlak ve açıktır. Kireçle sıvalı bir duvarın üzerindeki balgam gibidir. Sol gözüyse parlak bir yıldız gibidir. Onun yanında her lisandan (bilen adamlar) vardır. Onun beraberinde yemyeşil bir cennet sureti vardır ki içinde sular akar. Bir de duman tutan (kapkaranlık) siyah bir cehennem sureti Vardır." [295]

İmam Ahmed b. Hanbel... Enes b. Mâlik'ten rivayet etti ki; Rasulullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Deccal gelecek, yeryüzünün Mekke ve Medine dışındaki her tarafına ayak basacaktır. Medine'ye geldiğinde şehrin her giriş yerinde melek safları görecek (içeri giremeyecek); cerf denen çorak yere gelecek, orada çadırını kuracak, bu nedenle Medine üç kez sarsılacak, bunun üzerine her münafık erkek ve kadın onun yanma [296] gidecektir."[297]

İmam Ahmed b. Hanbel... Enes'ten rivayet etti ki; Peygamber (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Doğrusu DeccaTın sol gözü kördür. O gözünün üzerinde kalınca bir deri parçası vardır. [298] İki gözünün arasına kefere (veya kâfir) yazılıdır." [299]

İmam Ahmed b. Hanbel... Enes b. Mâlik'ten rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Deccal, İsfahan yahudileri arasından çıkacaktır. Beraberinde başlarında taç bulunan yetmiş bin yahudi bulunacaktır." [300]

İmam Ahmed b. Hanbel... Enes'ten rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Deccal'ın gözleri kördür (göz çukurlarının yeri dümdüzdür). İki gözünün arasında kâfir yazılıdır. (Böyle dedikten sonra Rasûlullah, ke-fe-re şeklinde heceledi.) O kelimeyi her müslüman okur." [301]

İmam Ahmed b. Hanbel...Enes b. Mâlik'ten rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Deccal'ın bir gözü kördür. Oysa Rabbiniz kör değildir. Gözlerinin arasına kâfir yazılıdır. O kelimeyi, yazı bilen bilmeyen her mümin kişi okur." [302]

İmam Ahmed b. Hanbel... Enes b. Mâlik'ten rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "(Allah tarafından) gönderilen her peygamber, ümmetini mutlaka yalancı ve tek gözlü Deccal'a karşı uyarmıştır. Oysa Rabbiniz kör değildir. Deccal'ın gözlerinin arasında kâfir yazılıdır." [303]

İmam Ahmed b. Hanbel... Saîd b. Cehman'dan rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.)'in azatlısı Sefine şöyle demiştir: Rasûlullah (s.a.v) bize bir hutbe irâd etti. Hutbesinde şöyle buyurdu: "Haberiniz olsun! Benden önce ümmetini Deccal'a karşı uyarmamış hiçbir peygamber yoktur. Onun sağ gözü kördür. O gözünün üzerinde kalın bir perde vardır. İki gözünün arasında kâfir kelimesi yazılıdır. Onunla beraber biri cenneti, diğeri de cehennemi olan iki vadi gelecektir. Cehennem olarak bilinen vadisi cennet; cennet olarak bilinen vadisi ise cehennemdir. Beraberinde peygamberlere benzeyen iki melek te olacaktır. [304] İstesem onların ve babalarının adlarını da bildirebilirim sizlere. Biri sağında, biri

de solunda duracaktır ki, bu bir fitnedir. Deccal, "Ben sizin Rabbiniz değil miyim? Ben öldüren ve dirilten değil miyim?" diye sorar. Meleklerden biri ona; "Yalan söylüyorsun!" der. Ama o meleği arkadaşı dışında hiç kimse duymaz. Arkadaşıda ona, "Doğru söylüyorsun" der. İnsanlar, bu meleğin diğerine söylediği bu sözü duyar ve deccala hitaben, onu tasdik etmek için söylediğini zannederler ki, bu bir fitnedir. Sonra Medine'ye girmek üzere yola revan olur. Giriş yerine geldiğinde içeri girmesine izin verilmez. Kendisi de, "Burası o adamın (yani Hz. Peygamber'in) şehridir." der.

Sonra yola koyulur. Şam'a gelir. Nihayet Cenab-ı Allah onu Efik boğazının «anında helak [305] eder."[306]

Yakub b. Süleyman el-Fesevî... Ebû Leylâ'dan rivayet etti ki; Cebbare b Ümeyye şöyle demiştir: Hasta olan Muaz b. Cebel'i bir gurup insan ziyarete geldi. Ona, "Rasûlullah'tan işitip de unutmadığın bir hadisi bize naklet" dediler. Beni oturtun, dedi. Bazısı elini tuttu, bazısı da (kendilerine yaslanması içir) geçip arkasında oturdular. Sonra şöyle dedi: Rasûlullah (s.a.v.)'in şöyle buyurduğunu işittim:

"Ümmetini Deccal'a karşı uyarmamış hiç bir peygamber yoktur. Ben de sizi ona karşı tedbirli olmaya çağırıyorum. Onun bir gözü kördür. Aziz ve Celil olan Rabbim ise kor değildir. Gözlerinin arasında kâfir kelimesi yazılıdır. O kelimeyi yazı bilen bilmeyen herkes okur. Onunla beraber cennet ve cehennem vardır. Cehennemi cennet, cenneti de cehennemdir."

Şeyhimiz Zehebî, ','Deccal" adlı kitabında... Semüre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyl^ buyurmuştur: "Deccal'ın sol gözü kördür. O gözü-ıün üzerinde kalın bir perde vardır,"

Ben derim ki: Bu hadis, bu rivayet zinciriyle ne müsned'de ne de Kü-tüb-ü Sitte'de yer almaktadır. Şeyhimiz Zehebî'nin bunu meşhur bir kitaba dayandırması daha uygun olurdu. Başarıya ulaştıran, Allah'tır. [307]

İmam Ahmed b. Hanbel... Esved b. Kays'tan rivayet etti ki; Basrâlı Salebe b. Abbad el-Abdî şöyle demiştir: Bir gün Semüre'nin hutbesini dinle-iim. Hutbesinde güneş tutulması namazıyla ilgili hadisi naklederek şöyle deli: Rasûlullah (s.a.v.), güneş tutulması namazını kıldırdıktan sonra bir hutbe râd etti. Hutbesinde şunları söyledi:

"Allah'a yemin ederim ki otuz yalancı çıkmadan kıyamet kopmayacak-tır. Sonuncuları tek gözlü, sol göz çukurunun yeri dümdüz olan Deccal'dır. Gözü, tıpkı Ebû Yahya'nınki gibidir. Ortaya çıktığında kendisinin AUah olduğunu iddia edecektir. Ona iman edip onu tasdik eden ve ona tabi olan kimsenin önceki salih amelleri kendisine fayda vermez. Onu inkâr edip yalanla-yansa, önceki kötülüklerinden ötürü azaplandırılmaz. [308] O, harem ve Kudüs dışında her yere ayak basacaktır. O zaman müminler Kudüs'te kuşatma altına alınacak ve şiddetli bir sarsıntıya maruz kalacaklardır. Sonra Allah onu (Deccal'ı ve beraberindeki yahudileri) helak edecektir. Öyleki duvar yıkıntıları ve ağaç kökleri; "Ey Mümin! Şurada bir yahudi ve şurada da bir kâfir var, gel de öldür!" diyecektir. Ama siz, önemi nefislerinizde çok büyüyen bazı olayları görmeden bu durumu göremeyeceksiniz. O zaman kendi aranızda çocuklarınızın bu durumlardan size bahsedip etmediklerini soracaksınız. Dağlar yerinden oynamadıkça da bu durumu göremeyeceksiniz." [309]

Tirmizî ile İbn Hibban ve Müstedrek adlı eserinde de Hâkim, bu hadisin sahih olduğunu söylemişlerdir.

İmam Ahmed b. Hanbel... Semiire b. Cünade b. Cündüb'ten rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Doğrusu Deccal ortaya çıkacaktır. Onun sol gözü kördür. O gözünün üzerinde kaim bir perde vardır. O, anadan doğma körleri ve alacalıları şifâya karıştıracak, ölüleri diriltecek ve "Ben Rabbinizim!" diyecektir. Ona; "Sen benim Rabbimsin" diyen kişi fitneye düşecektir. "Rabbim Allah'tır" diyen ve bu uğurda ölen kişi, onun fitnesinden kurtulur. Artık o kişi için fitne ve azâb olmaz. Deccal, Allah'ın dilediği süre kadar yeryüzünde kalır. Sonra Meryemoğlu İsâ, Muhammed'i ve onun dinini tasdik edici olarak batı tarafından gelir, Deccaİ'ı öldürür. Sonra da kıyamet kopar." [310]

Taberanî... Semüre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur:

"Doğrusu Mesih-i Deccal'm sol gözü kördür. O gözünün üzerinde kalın bir perde vardır. Anadan doğma körleri ve alacakları iyileştirir, ölüleri diriltir ve "Ben sizin Rabbinizim" der. Allah'a sığınıp "Rabbim Allah'tır" diyen, sonra da ölünceye dek bu imanından vazgeçmeyen kimseye azâb ve fitne yoktur. "Rabbim sensin" diyense fitneye düşer. Deccal, Allah'ın dilediği süre kadar yeryüzünde kalacak, sonra Meryem oğlu İsâ Muhammed'i ve dinini tasdik edici olarak doğu tarafından gelecek, sonra da Deccal'ı Öldürecektir." Bu garip bir hadistir. [311]

İmam Ahmed b. Hanbel... İbn Eslem'den rivayet etti ki; Câbir b. Abdullah şöyle demiştir: Rasûlullah (s.a.v) harre mıntikasındaki yollardan birinin üst başına geldi. Biz de yanındaydık. Buyurdu ki: "Deccal ortaya çıktığında Medine ne güzel bir diyar olacaktır! Medine'nin her bir girişine geldiğinde orada bir melekle karşılaşacak ve şehire giremeyecektir. Hal böyle olunca Medine, ahalisini üç kez sarsacak; o zaman her münafık erkek ve kadın çıkıp Deccai'ın

yanına gidecektir. Ona gidenlerin çoğunu kadınlar teşkil edecektir, O gün kurtuluş günüdür.

Çünkü o günde Medine şehri, tıpkı körüğün demirdeki yaramaz unsurları ayıklayışı gibi, içindeki pislikleri ayıklayıp atacaktır. Deccal'la beraber yetmiş bin yahudi bulunacaktır. Her adamından birinin üzerinde bir taylesan ve süslü bir kılıç olacaktır. Deccal, çadırım arkların birleştiği yerde (Medine yakınında) kuracaktır... Kıyamet kopuncaya dek Deccal fitnesinden daha büyük bir fitne olmamıştır ve olmayacaktır da. Ümmetini ona karşı uyarmayan hiç bir peygamber yoktur. Hiç bir peygamberin (onun hakkında) ümmetine vermediği bir haberi size bildireceğim. (Sonra Rasûlullah elini gözlerinin üzerine koyarak dedi ki): "Şehadet ederim ki, Allah kör değildir." [312]

Abdullah b. Ahmed... Şa'bî'den rivayet etti ki; Câbir şöyle demiştir; Ra-Hah (s.a.v) Deccal'dan bahsedip şöyle dedi: "Şüphesiz Deccal'ın bir gö-SU kördür. Oysa Rabbiniz kör değildir." [313]

İmam Ahmed b. Hanbel... Câbir b, Abdullah'tan rivayet etti ki; Rasûlullah (s a v) şöyle buyurmuştur: "Deccai'ın bir gözü kördür. O, yalancıların en şiddetlisidir." [314]

Müslim... Câbir'den rivayet etti ki; Peygamber (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Ümmetimden bir grup, Meryemoğlu İsâ (yeryüzüne) ininceye dek hakka sahip olmaya devam edecektir." [315]

İmam Ahmed b. Hanbel... İbn Abbas'tan rivayet etti ki; Peygamber (s.a.v), Deccal hakkında şöyle buyurmuştur: "Onun bir gözü kör olup kendisi murdar, alçak ve parlak renklidir. Başı, kısa boylu bir yılanı andırır. İnsanlardan

Abdüluzzâ b. Katan'a en çok benzeyen odur. Şüphesiz sizin Rabbiniz kör değildir." [316]

İmam Ahmed b. Hanbel, Haris b. Üsame ve İbn Muallâ... İsrâ hadisiyle ilgili olarak İbn Abbas'ın şöyle dediğini rivayet etmişlerdir: Rasûlullah (s.a.v), Deccalı rüyada değil, uyanık iken baş gözüyle görmüştür. İsa'yı ve İbrahim'i de aynı şekilde görmüştür. Kendisine Deccaİ'ı sorduklarında Rasûlullah (s.a.v) şu cevabı vermişti: "Onu gördüğümde gözlerinden biri pırtlaktı. Parlak bir yıldızı andırıyordu. Saçları da ağaç dallan gibiydi." [317]

Dünyada Deccal Fitnesinden Daha Büyük Bir Fitne Yok mudur?

İmam Ahmed b. Hanbel.,. Hişâm b. Âmir el-Ensarf den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Âdem'in yaratılışından kıyametin kopmasına kadar (geçecek zaman içinde) Deccal'dan daha büyük bir fitne vardır." [318]

imam Ahmed b. Hanbel... Hişâm b. Âmir'in, komşularına şöyle dediğiı nakleder: Siz beni bırakıyor ve RasÛlullah'ın yanında benim kadar hazır unmayan ve onun hadislerim benim kadar hıfzetmeyen kimselerin yanma

"ÂHOr^UnUZ' DoSmsu ben> Rasûlullah (s.a.v)'in şöyle buyurduğunu işittim:

dem'in yaratılışından kıyametin kopmasına kadar (geçecek zaman içinde)-cccü'dan daha büyük bir fitne vardır." [319]

Imam Ahmed b. Hanbel... Ebû Dehma'dan rivayet etti ki; Hişâmdar h"11 §°yle demiStir: siz beni bırakıyor ve Rasûlullahm yanında benim kalulü&aZlr bulunmayan ve onun hadislerini benim kadar hıfzetmeyen bir top1 y&nına gidiyorsunuz. Doğrusu ben, O'nun şöyle buyurduğunu işittim: "Âdem'in

yaratılışından kıyametin kopmasına kadar (geçecek zaman içinde) Deccal'dan daha büyük bir olay vardır." [320]

İmam Ahmed b. Hanbel... Hişâm b. Âmir'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Doğrusu Deccal'ın başının ardında eğri yol vardır, eğri yol vardır. Onla "Rabbim sensin" diyen fitneye düşer. "Yalan söylüyorsun. Benim Rabbim Allah'tır. Ben O'na tevekkül ettim" diyene ise Deccal zarar veremez (veya fitne veremez)."[321]

İmam Ahmed b. Hanbel... İbn Ömer'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Deccal'm menzili (Medine yakınındaki) şu çorak arazide olacaktır. (Medine'den) çıkıp onun yanına gidenlerin çoğunluğunu kadınlar teşkil edecektir. Öyleki adam; karısının, annesinin, kız kardeşinin ve halâsının yanına dönecek, Deccal'ın yanma gitmelerinden korktuğu için onları bağlayacaktır. Sonra Cenab-ı Allah müslümanlan Deccal'ın üzerine salacak, müslümanlar onu ve taraftarlarını öldüreceklerdir. Öyleki yahudi, ağacın ve taşın altına gizlenecek, o ağaç ve taş, müslümanlara; "Şurada altımda bir yahudi var, gel de öldür onu!" diyecektir." [322]

İmam Ahmed b. Hanbel... Salim'den rivayet etti ki; İbn Ömer şöyle demiştir: Rasûlullah (s.a.v) kalkıp cemaate hitap etti. Allah'ı lâyıkı olduğu veçhiyle övdü. Sonra Deccal'dan bahsederek şöyle dedi: "Doğrusu ben sizi ona karşı uyarıyorum. Kavmini ona karşı uyarmayan hiçbir peygamber yoktur. Nuh da kavmini ona karşı uyarmıştır. Ama ben, hiç bir peygamberin kendi kavmine (bu hususta) söylemediğini size söyleyeceğim. Bilesiniz ki, onun bir gözü kördür. Oysa ki Allah kör değildir." [323]

Müslümanların Yahudilerle Savaşıp Onları Mağlub Edeceklerine, Hatta Yahudilerin, Müslümanların Kılıcı Karşısında Gizlenecek Bir Yer Bulamayacaklarına Hz. Peygamberin İşaret Buyurması:

İmam Ahmed b. Hanbel... İbn Ömer'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Yahudiler sizinle savaşacaklar ama siz onları mağlub edeceksiniz. Öyle ki taş bile; 'Ey müslüman! Arkamda bir yahudi var gel de Öldür onu!' diyecektir." [324]

İmam Ahmed b. Hanbel... Muhammed b. Zeyd'den yani Ebû Ömer b. Muhammed'den rivayet etti ki; Abdullah b. Ömer şöyle demiştir: Biz veda haccından bahsediyorduk. Ama bunun Rasûlullah'la vedalaşmak olacağının farkında değildik. Veda haccı yapılırken Rasûlullah (s.a.v) bir hutbe irâd etti. Hutbesinde MesüVi Deccal'dan uzun uzadıya bahsetti ve şöyle buyurdu: "Allah'ın gönderdiği her peygamber, ümmetini Deccal 'a karşı mutlaka uyarmıştır. Nuh, ümmetini ona karşı uyarmıştır. Nuh'tan sonraki peygamberler de ümmetlerini ona karşı uyarmışlardır. Ancak Deccal'ın durumuyla ilgili bir husus onlara gizli kalmıştır. O husus size gizli kalmayacaktır. Doğrusu Dec-cal'ın bir gözü kördür. Oysa Rabbiniz kör değildir." [325]

İmam Ahmed b. Hanbel... îbn Ömer'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s a.v) şöyle buyurmuştur: "Deccal'ın evsafım ümmetine bildirmeyen hiç bir peygamber yoktur. Ben de benden önceki peygamberlerden hiç birinin açıklamadığı Deccal'la ilgili bir vasfı size açıklayacağım: Onun bir gözü kördür. Oysa Cenab-ı Allah kör değildir. Deccal'ın sağ gözü, çukurundan pırtlamış bir üzüm tanesi gibidir." Bu hadisin senedi sağlam ve hasendir. [326]

Tirmizî... İbn Ömer'den rivayet etti ki; kendisine Deccal hakkında soru yöneltilen Peygamber (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Haberiniz olsun ki, Aziz ve Celil olan Rabbiniz kör değildir. Oysa Deccal'ın, sağ gözü kördür. Çukurundan pırtlamış bir üzüm tanesi gibidir (o gözü)." Bu sahih ve hasen bir hadistir. (Tirmizî, Fiten 60.)

İmam Ahmed b. Hanbel... Katâde'den rivayet etti ki; Şehr b. Havşeb şöyle demiştir: Muaviye'nin oğlu Yezid'e biat etmemize dair emir geldiğinde Şam'a geldim. Avf el-Bekkâlî'nin kaldığı yeri bana bildirdiler. Yanma vardım. O esnada bir adam daha oraya geldi. İnsanlar onun oturması için, siyah ve kırmızı renklerden dokunmuş desenli bir kilim serdiler. Gelen adam Abdullah b. Amr b. Âs'tı. Avf onu görünce konuşmasına son verip sustu. Söze başlayan Abdullah dedi ki: Rasûlullah (s.a.v)'in şöyle buyurduğunu işittim: "Hicretten sonra bir hicret daha olacaktır. İnsanlar, İbrahim'in hicret ettiği yere meyledeceklerdir. Yeryüzünde sadece insanların şerlileri kalacaktır. Yerleri onları dışarı atacaktır. Ateş onları asi ve günahlârlarla ve domuzlarla bir arada toplayacaktır. Ateş onların geceledikleri yerde geceleyecek, istirahat ettikleri yerde istirahat edecektir. Geride kalanı ise (yakıp) yiyecektir." Ravi Abdullah b. Ömer, bu hadisi naklettikten sonra şöyle dedi: Rasûlullah (s.a.v.)'m şöyle buyurduğunu işittim:

"Doğu tarafında ümmetimden öyle bir gurup ortaya çıkacaktır ki; Kur'an okuyacaklar ama (okudukları), köprücük kemiklerinin ilerisine geçmez. Onlardan her bir nesil ortaya çıktığında sonu getirilip yok edilir. (Rasûlullah bu cümleyi on defa tekrarladı) onlardan her bir nesil ortaya çıktığında sonu getirilip yok edilir. Nihayet artakalanlarının arasından Deccal çıkar." [327]

Senedi Ve Metni Garip Bir Hadis:

Ebû'l-Kasım et-Taberanî... Abdullah b. Amr'dan rivayet etti ki; Peygamber (s.a.v.), Deccal hakkında şöyle buyurmuştur:

"Deccal'ın bir gözü kördür. Oysa Allah kör değildir. Deccal ortaya çıkacak, yeryüzünde kırk sabah kalacak; Kabe, Kudüs ve Medine dışındaki her konağa uğrayacaktır. Onun bir ayı bir Cuma (hafta); bir cuması (haftası) da bir gün gibidir. Onunla beraber bir cennet ve bir de cehennem vardır. Cehennemi Cennet, Cenneti de Cehennemdir. Beraberinde bir ekmek dağı ve bir su nehri vardır. Allah'ın ondan başkasına musallat kılmayacağı bir adamı yanına çağırır. Adama: "Benim hakkımda ne diyorsun?" diye sorar. Adam; "Sen Allah'ın düşmanısın, sen çok yalancı olan Deccal'sm!"der. Bunun üzerine Deccal bir testere getirtir. Tepesine koyup biçmeye başlar ve ikiye böler. Sonra da onu diriltir ve ona; "Şimdi ne diyorsun?" diye sorar. Adam da şu cevabı verir: "Allah'a yemin ederim ki, önceleri seni şimdiki kadar iyi görüp tanımış değildim. Şimdi daha iyi tanıyorum seni. Sen, Rasûlullah (s.a.v.)'in bize haber verip anlattığı Aziz ve Celil olan Allah'ın düşmanı Deccal'sın!" (Adamın böyle cevap vermesi üzerine) Deccal ona bir kılıç darbesi vurur, ama ona güç yetiremez ve, "Şunu yanımdan uzaklaştırın" der." [328]

Şeyhimiz Zehebi, bunun garip bir hadis olduğunu söylemiştir. [329] Yakub b. Âsim tarafından rivayet edilen ve Deccal'in yeryüzünde ne kadar kalacağından Hz. İsa'nın yeryüzüne inişinden bahseden hadis, ileriki sayfalarda gelecektir. [330]

Tesbih, Tehlil Ve Tekbir Cesedler İçin Azık Olamaz:

İmam Ahmed b. Hanbel... Şerh b. Havşeb'den rivayet etti ki; Esma bin-ti Yezid el-Ensariye şöyle demiştir: Rasûlullah (s.a.v.) benim evimdeydi. Deccal'dan

bahsederek dedi ki: "Ondan önce üç yıl süren bir kuraklık olacaktır. Kuraklığın ilk yılında gök, yağmurlarının üçte birini; yerde bitkilerinin üçte birini alıkoyacaktır. İkinci yılında gök, yağmurlarının üçte ikisini; yerde bitkilerinin üçte ikisini alıkoyacaktır. Üçüncü yılda ise gök, yağmurlarının tümünü; yer de bitkilerinin tümünü alıkoyar. (Ve yağmur yağar, ne de bitki biter.) Dişli, tapanlı hiç bir canlı kalmaz, hepsi ölür.

Deccal'ın en şiddetli fitnelerinden biri şudur: Bir bedevi gelir. Deccal ona der ki: "Ne dersin, anne ve babanı sana dirilteyim mi? Benim, senin Rab-bin olduğumu bilmiyor musun?!" Bedevi, "Evet sen benim Rabbimsin" der. (Annesi ve babası ölmüş oldukları halde) şeytan ona, annesinin ve babasının kılığına bürünerek görünür."

Böyle dedikten sonra Rasûullah (s.a.v.) def-i hacette bulunmak üzere dışarı çıktı. Döndüğünde millet, onun anlattığı şeylerden ötürü keder ve üzüntü içindeydi. Kapının iki halkasını tutarak; "Ey Esma! Yeter artık dur bakalım" dedi. Ben kendisine; "Ey Allah'ın Rasûlü! Deccal'ı anlatmakla yüreklerimizi ağzımıza getirdin" dedim. Buyurdu ki: "Eğer ben hayattayken o çıkacak olursa onunla ben uğraşırım. Ama benden sonra çıkacak olursa, benim yerime Rabbim her mümini ona karşı korur." Ey Allah'ın Rasûlü! Allah'a yemin ederim ki; biz hamurumuzu yoğuruyoruz. Onu ekmek haline getiremeden hemen acıkıyoruz. O günde (kıtlık nedeniyle) müminlerin durumu niCe olacaktır? diye sorduğumda buyurdu ki: "Göktekilere (azık olarak) yeten teşbih ve takdis, onlara da [331] yetecektir."[332]

İmam Ahmed b. Hanbel... Esmâ'dan rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Meclisimde hazır bulunan ve söylediklerimi işiten buradaki dinleyici-ler, burada hazır bulunmayanlara tebliğ etsinler. Bilesiniz ki Allah'ta kusur yoktur; kör değildir. Deccal kördür; iki gözünün arasında kâfir kelimesi yazılıdır. Yazı bilen bilmeyen her mümin o kelimeyi okur." [333]

İmam Ahmed b. Hanbel... Hz. Aişe'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.), Deccal'ın ortaya çıkışından önce bir kıtlık görüleceğini anlatırken yanında hazır bulunanlar, "O gün hangi mal daha hayırlıdır?" diye sormuşlar, o da şu cevabı vermişti: "Siyahi köle... Çünkü o) sahibine su getirip içirir. Yemeğe gelince (o gün) yemek yoktur." O gün müminlerin yiyeceği nedir? diye sordukarında^la şu cevabı vermişti: "Tekbir, teşbih, tahmid ve te-hildir." Hz. Aişe; "O gün araplar nerede olacaklar?" diye sorunca da Rasûlullah (s.a.v.), "O günde araplar az sayıda olacaklardır" diye cevap vermişti."[334]

Bunu sadece İmam Ahmed b. Hanbel rivayet etmiş olup bu hadisin se-nedinde gariplik vardır. Esma ve Ebû Ümame tarafından rivayet edilen ve daha önce geçen hadis de bunun garip olduğunu teyid etmektedir. Doğrusunu yüce Allah daha iyi bilir.

İmam Ahmed b. Hanbel... Ebû Salih'ten rivayet etti ki; Hz. Aişe şöyle demiştir: Rasûlullah (s.a.v.) eve geldiğinde ağlıyordum. Bana "seni ağlatan nedir?" diye sordu. "Ey Allah'ın Rasûlü, Deccal'ı hatırladım da onun için ağladım" demem üzerine şöyle buyurdu: "Eğer ben hayattayken çıkarsa sizin yerinize ben ona yeterim. Eğer benden sonra ortaya çıkarsa, bilesiniz ki Rab-biniz kör değildir (onun hakkından gelir). Deccal, İsfahan yahudüeri arasından çıkar; derken Medine'ye gelir. Şehrin bir ucuna iner. O zaman Medine şehrinin yedi kapısı olacaktır. Her bir giriş yerinde ikişer melek duracaktır. Medine'nin şerlileri

çıkıp onun yanma gidecek. O da (onlarla birlikte) Şam bölgesindeki Filistin şehrinin Lüd kapısına gidecek; Meryem oğlu İsâ (yeryüzüne) inip onu öldürecektir. Sonra da İsâ, adil bir İmam (devlet başkam) ve dürüst bir hakem olarak yeryüzünde kırk sene müddetle kalacaktır." [335]

Deccal, Mekke-İ Mükerreme Ve Medine-İ Münevvere'ye Giremeyecektir:

İmam Ahmed b. Hanbel... Hz. Aişe'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Deccal, Mekke ve Medine'ye giremez." [336]

Sahih-i Buharî'de nakledildiğine göre Hişam b. Urve.... Esma binti Ebû Bekir'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) güneş tutulması namazından sonra irâd ettiği hutbesinde şöyle buyurmuştur:

"Doğrusu yakın bir zamanda fitneye maruz kalacağınız bana vahiy yoluyla bildirildi." "Bu, Mesih-i Deccal fitnesinden önce vuku bulacaktır" mı dedi yoksa? Bunların hangisini dediğini bilemiyorum. [337]

Müslim... Ümmü Serik'ten rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur;

"Doğrusu insanlar Deccal'dan kaçacak, öyleki dağ başlarına çıkacaklardır." Ey Allah'ın Rasülü! O gün araplar nerede bulunacaklar? diye sordum. "O gün onlar azdır" diye cevap verdi. [338]

İbn Veheb... Urve'den rivayet etti ki; Ümmü Seleme şöyle demiştir: Bir gece Deccal'ı düşündüm, uyuyamadım. Sabah olunca Rasûlullah (s.a.v.)'in yanına gidip durumu anlattım. Buyurdu ki: "Böyle yapma. Eğer ben aranız-dayken ortaya çıkarsa, sizin yerinize Allah beni onun karşısına çıkarır ve ben onun hakkından gelirim. Eğer ben öldükten sonra ortaya çıkarsa, iyi insanları korumak için Allah onun hakkından gelir." Böyle dedikten sonra Rasûlullah

(s.a.v.) kalkıp sözünü ayakta devam ettirdi: "Ümmetini ona karşı uyarmayan hiç bir peygamber yoktur. Ben de sizi ona karşı önlem almaya çağırıyorum. Onun bir gözü kördür. Oysaki Cenab-ı Allah kör değildir." Zehebî, bu hadisin senedinin kuvvetli olduğunu söylemiştir. [339]

İmam Ahmed b. Hanbel... Ali b. Zeyd'den rivayet etti ki; Ebû Nadre şöyle demiştir: Bir Cuma günü mushafımızı onunkiyle karşılaştırmak amacıyla Osman b. Ebi'l-As'ın yanına geldik. Namaz vakti olduğunda yıkanmamızı söyledi yıkandık. Esans getirildi. Süründük; sonra mescide gittik. Deccal'ı anlatmakta olan bir adamın yanına oturduk. Sonra Osman b. Ebi'l-Âs geldi. Ayağa kalktık, kendisi oturunca biz de oturduk. Dedi ki: Ben Rasûlullah (s.a.v.)'in şöyle buyurduğunu işittim:

"Müslümanların üç şehri olacaktır. Bunlardan biri iki denizin birleştiği yerde, biri Cezire'de, biri de Şam'da olacaktır. İnsanlar üç ürküntü geçirecekler ve Deccal, insanların arasında ortaya çıkacaktır.

Doğu tarafından süratle koşup gelecektir. İlk uğrayacağı yer, iki denizin birleştiği yerdeki şehir olacaktır. O şehrin ahalisi üç guruba bölünecektir. Bir gurup Şam'da ikamet edecek, olup bitenlere seyirci olacak; bir gurup bedevilere katılacak; bir gurupta kendilerinden sonraki şehire gidecektir. Decca-l'ın beraberinde yetmiş bin taraftan bulunacak; Hepsi de taçlı olacaktır. Beraberindekilerin çoğunluğunu Yahudiler ve kadınlar oluşturacaktır.[340]

Sonra diğer şehire giderek; oranın ahalisi de üç guruba bölünecek, bir gurup Şam'da ikamet ederek olup bitenlere seyirci kalacak, bir gurup bedevilere katılacak, bir gurupta yakınlarında Şam'ın batısında bulunan şehire gidecektir. Müslümanlar Efik geçidine meyledecek, davar sürülerini (meraya) salacaklar

ancak davarları musibete uğrayıp helak olacaktır. Bu onları daha bir sıkıntıya sokacak, şiddetli bir açlığa ve bitkinliğe maruz kalacaklardır. Öyleki, onlardan biri yayının kirişini yakıp (pişirip) yiyecektir. Onlar bu haldeyken seher vakti bir ünleyici; "Ey insanlar! İmdadınıza yeten (ğavs) geldi!.." diye üç kez yüksek sesle ünler. Birbirlerine "ne bu karnı tok bir adamın sesidir" derler. Sabah namazı vaktinde Meryem oğlu İsâ (a.s) yeryüzüne iner. Müminlerin emiri ona; "Ey Ruhullah, öne geç de namaz kıldır" der. İsâ (a.s) da; "Bu ümmet birbirlerinin emindirler" deyince emir öne geçip namaz kıldırır. Namazdan sonra İsâ (a.s) mızrağını alıp Deccal'in üzerine gider. Deccal onu görünce kurşun gibi erimeye başar. İsâ (a.s), mızrağını onun memesinin alt tarafına saplayıp öldürür. Adamları da hezimete uğrarlar. O gün onlardan birini dahi gizleyen bir şey bulunmaz. Öyleki (arkasına duldalandıkları) ağaç; "Ey mümhvşurada bir kâfir var!"; taş da; "Ey mümin, şurada bir kâfir var!" der." [341]

İmam Ahrned'in rivayetindeki ip uçlarından anlaşıldığına göre, bu hadiste sözü edilen şehirlerden biri Basra, biri de Kûfe'dir.

İmam Ahmed b. Hanbel...Saîd b. Cehman'dan rivayet etti ki; Abdullah b. Ebi Bekre şöyle demiştir: Babam şu mescitte (yani Basra mescidinde) bana hadis naklederek dedi ki: Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurdu:

"Ümmetimden bir gurup Basra denen bir yere konup yerleşecek, sayıları orada artacak, hurmalıkları çoğalacak, sonra ufak gözlü Kanturaoğulları, [342] Dicle denen kendilerine ait olan Dicle köprüsüne gelip konacaklar, o zaman müslümanlar üç fırkaya ayrılacaklar; bir fırka develerin kuyruğunu tutup çöle gidecek ve helak olacaktır. Bir fırka kendi canından korkup geride kalacaktır. Bunlara öncekiler aynı durumdadırlar. Ama üçüncü fırka, ailelerini ve çoluk

çocuklarını arkalarında bırakacaklardır. İşte bunların faziletlileri şehid olacaktır. Allah, geride kalanlarına fethi müyesser kılacaktır."[343]

Ebû Davud... Abdullah'ın babası Büreyde'den rivayet etti ki; Peygamber (s.a.v) şöyle buyurmuştur:

"Ufak gözlü (Türk)ler üzerinize geleceklerdir. (Müsümanlar) onları üç kez geri püskürtecekler, nihayet onları Arap yarımadasına ulaştıracaklardır. Birinci püskürtmede onların kaçanları kurtulacak, ikincisinde bazısı kurtulacak, bazısı helak olacak; üçüncüsündeyse kökleri kazınacaktır!" [344]

Sevrî... Zehr'den rivayet etti ki; İbn Mes'ud şöyle demiştir: "Deccalın ortaya çıkışı esnasında insanlar üç guruba ayrılacaktır. Bir gurup ona tabi olacak, bir gurup yavşan otunun bittiği bir diyara gidecek, bir gurupta Irak'ın deniz kıyısını tutacaktır. Deccal onlarla, onlar da Deccal'la savaşacaklardır. Nihayet müminler Şam köylerinde toplanacak, bir öncü birliği göndereceklerdir. Bu birliğin içinde doru (ya da alaca) atlı bir süvari bulunacaktır. Bunların hepsi öldürülecek, biri dahi geri dönmeyecektir." [345]

Hanbel b. İshak... Abdullah b. Bişr'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Gören (ya da sözüme yakın olan) kimse, (yani beni görüp duyanlar) DeccaTın zamanına ulaşacaktır." [346]

Şeyhimiz Zehebi Ebü'z-Zari', bu hadisin münker olduğunu, maruf olmadığını söylemiştir. Ebû Ubeyde'nin önceki sayfalarda nakledilen hadisi de bu hususu teyid etmektedir.

Taberanî...Yezid b. Abdurrahman'dan rivayet etti ki; Seleme b. Ekva' şöyle demiştir: Rasülullah (s.a.v)'e birlikte Akik tarafından geliyorduk. Se-niyye'ye vardığımızda buyurdu ki:

"Allah'ın düşmanı Mesih'in mevkilerine bakıyorum. O gelip falan yere konaklayacak, biraz dinlendikten sonra topluluklar gelip yanında yer alacak (ve ona tabi olacak) 1 ardır. Medine'nin her giriş yerinde şehri koruyan bir ya da iki melek bulunacaktır. Deccal'ın beraberinde biri cennetin, diğeri de cehennemin olmak üzere iki suret ve bir de insanların (ölmüş) anne ve babalarının kılığına bürünen şeytanlar bulunacaktır. Bu şeytanlardan biri, diri bir insana; beni tanıyor musun? Ben senin babanım veya kardeşinim veya falan akrabamın, ben (falan zamanda) ölmemiş miydim? Bu bizim Rabbimizdir, buna tabi ol, diyecek. Allah ona dilediği hükmü verecek, müslümanlardan birini üzerine gönderip onu susturacak, konuşturmayacak ve; "Ey İnsanlar! Bu yalancıdır. Sizi aldatmasın. Bu çok yalan söyler. Sözleri batıldır. Şüphesiz Rabbiniz kör değildir!" der. Deccal da ona, "Bana tabi olsana" der. (Adam onu reddedince) Deccal onu ikiye böler, parçalarım birbirinden ayırır ve (yanında duranlara): "Sizin için bunu tekrar eski haline döndüreyim mi?" der. O adamı Allah diriltir. Ama adam, eskisine nispetle Deccal'ı daha çok tekzib eder ve ona daha çok söver. Der ki: "Ey insanlar! Siz müptela olduğunuz bir belâ ve meftun olduğunuz bir fitne gördünüz. Bakın, eğer bu doğru biriyse beni tekrar öldürüp diriltsin. Bilesiniz ki bu çok yalancıdır!" Deccal onun, aslında cennet olan bu cehenneme atılmasını emreder. Sonra da çıkıp Şam taraflarına gider." [347] Bu hadisin rivayet senedinde adı geçen Musa b. Ubeyde el-Yezidî zayıf bir râvidir.

İmam Ahmed b. Hanbel... Mihcen b. Edra'dan rivayet etti ki; Rasülullah (s.a.v), bir gün insanlara irâd ettiği bir hutbesinde şunları söylemiştir: "Kurtuluş günü... Kurtuluş günü nedir? (biliyor musunuz?)" Bu sözünü üç kez tekrarladı. Kendisine, "Kurtuluş gün nedir?" diye sorduklarında şu cevabı verdi: "Deccal

gelip Uhud dağına çıkar. Medine'ye bakar ve adamlarına, "şu beyaz kasrı biliyor musunuz? Bu Ahmedin mescididir" der. Sonra Medine'ye gelir. Şehrin girişlerinden herbirinde yalın kılıç duran bir melekle karşılaşır. Cürufun çorak arazisine gidip orada çadırını kurar. Sonra Medine üç kez sarsılır. Medine'nin münafık ve fasık erkekleriyle kadınlarından hiç biri şehirde kalmaz. Hepsi çıkıp onun yanına giderler. Kurtuluş günü, işte o gündür." [348]

Dininizin En Hayırlısı En Kolay Olanıdır:

İmam Ahmed b. Hanbel...İbn Ebi Recâ'dan rivayet etti ki; Mihcen b. Edra' şöyle demiştir: Rasülullah (s.a.v) elimden tutup benimle birlikte Uhud dağına çıktı ve oradan Medine'ye bakıp şöyle dedi: "Vay, yazık! Medine, benim göz aydınlığımdır. Onu en iyi hade (veya hallerin en hayırlısında) bırakıyorum. Buraya Deccal gelecek ve şehrin kapılarının her birinde yalın kılıç duran bir melek bulacak, bu nedenle içeri giremeyecektir." Böyle dedikten sonra Rasülullah (s.a.v), elimden tutmuş olarak oradan indi ve mescide girdi. Orada bir adam namaz kılmaktaydı. "Kim bu?" diye sorunca ben o adamın iyiliklerini söyleyip övdüm, Bana; "Sus, kendisine duyurma, yoksa onu mahvedersin!" dedi. Sonra kadınlarından birinin odasına geldi, elini elimden çekti ve şöyle buyurdu:

"Doğrusu dininizin en hayırlısı en kolay olanıdır. Doğrusu dininizin en hayırlısı en kolay olanadır."[349]

İmam Ahmed b. Hanbel... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasülullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur:

"Müslümanlar Yahudilerle savaşmadan kıyamet kopmayacaktır. Müslümanlar onları öldürecektir. Öyleki Yahudiler, taşların ve ağaçların arkasına gizlenecek; ağaçlar ve taşlar; "Ey Müslüman, ey Allah'ın kulu! Şurada arkamda

bir Yahudi var, gel öldür onu!" diyeceklerdir. Yalnız garkad [350] ağacı hariç. (Bu onları ele vermeyecektir.) Çünkü o, Yahudilerin ağacıdır." [351]

Müslim de aynı senedle Kuteybe'den şöyle bir hadis rivayet etmiştir: "Sizler Türklerle savaşmadıkça kıyamet kopmayacaktir." [352]

Allah bilir ya bu hadislerden zahiren anlaşıldığına göre, Türklerle yine Yahudiler kastedilmiştir. Ahmed b. Hanbel, Tirmizî ve İbn Mâce'nin Ebû Bekr es-Sıddık'tan rivayet ettikleri hadiste de ifade edildiği gibi Deccal, ya-hudilerdendir.

İmam Ahmed b. Hanbel...Ebû Seleme'den rivayet etti ki; Ebû Hüreyre şöyle demiştir: Rasülullah (s.a.v)'in şöyle buyurduğunu işittim: "Şüphesiz, Deccal, yüzleri deri üstüne deri kaplanmış kalkanlar gibi olan yetmiş bin taraftarıyla Havran ve Kirman'a inecektir." [353] Bu, hasen bir hadis olup senedi sağlam ve kuvvetlidir.

Hanbel b. İshak... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasülullah (s.a.v), insanlara bir hutbe irâd ederek Deccal'dan bahsetti ve şöyle buyurdu:

"Ümmetini Deccal'a karşı uyarmayan hiç bir peygamber yoktur. Benden önce hiç bir peygamberin vasıflandırmadığı şekilde onu size vasıflandıracağım: Onun bir gözü kördür. İki gözünün arasında kâfir kelimesi yazılıdır. Yazı bilen bilmeyen her mümin o kelimeyi okur." [354]

Mekke-i Mükerreme Ve Medine-i Münevvere, Allah'ın Emriyle Melekler Tarafından Korunacaktır:

İmam Ahmed b. Hanbel... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur:

"Medine ve Mekke, meleklerce çembere alınacaktır. Bu şehirlerin her giriş yerinde bir melek duracaktır. Buralara Deccal ve veba giremez." [355]

Bu cidden gariptir. Mekke'nin bu bağlamda anılmış olması hiç bilinmemektedir. Veba da aynen böyle... Doğrusunu Allah bilir.

Ebû Davud... Ubade b. Samit'ten rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Size Deccal'dan bahsettim. Ama yine de anlamamanızdan korktum. Doğrusu Deccal; kısa boylu, kaba, sert, saçları (dikenli çalı gibi) kıvırcık, tek gözlü, göz çukuru basık biridir. Eğer onu tanıyamazsınız bilin ki; Aziz ve Celil olan Rabbiniz kör değildir." [356]

Yüce Peygamberimizin Benî Temim Kabilesinin Faziletine Tanıklık Etmesi:

Buharı ve Müslim... Ebû Zür'a'dan rivayet ettiler ki; Ebû Hüreyre şöyle demiştir: Oldum olası Benî Temim kabilesini üç şeyden ötürü severim:

1- Rasûlullah (s.a.v)in onlar hakkında şöyle buyurduğunu işittim: "Onlar, ümmetimin Deccal'a karşı en şiddetlileridir."

2- Onlardan toplanan zekât getirildiğinde Rasûlullah (s.a.v); "Bu, kavmimin sadaka (zekât)larıdır" demişti.

3- Hz. Aişe'nin yanında o kabileden bir cariye vardı. Rasûlullah (s.a.v), Hz. Aişe'ye; "Bunu azâd et. Çünkü bu, İsmail (a.s)in evladındandır." [357]

Ebû Davud... İmrân b. Husayn'dan rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Deccal'dan bir şey işiten, ondan uzaklaşsın. Allah'a yemin ederim ki; adam onun yanına gelir, ortaya attığı şüphelerden dolayı onun mümin olduğunu sanır ve ona tabi olur." [358]

İmam Ahmed b. Hanbel... İmrân b. Husayn'dan rivayet etti ki; Peygamber (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Deccal'dan bir şey işiten, ondan uzaklaşsın. Deccal'dan bir şey işiten, ondan uzaklaşsın. Çünkü adam ona gelir, mümin

olduğunu sanır. Ondaki şüpheli durumlar nedeniyle yanında bulunmaya devam eder, nihayet ona tabi olur." [359]

Süfyân b. Uyeyne... İmrân b. Husayn'dan rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Deccal yemek yer, çarşılarda dolaşır." [360]

Allah Katında Deccal Çok Değersizdir:

Müslim... Kays b. Hazim'den rivayet etti ki; Muğire b. Şube şöyle demiştir: Hz. Peygamber'e Deccal'ı benden daha çok soran olmadı. Sordum.

Şu cevabı verdi: "Ondan sana ne zarar gelecek? Şüphesiz o, sana zarar veremez." Ey Allah'ın Rasûlü! Onun beraberinde yiyecekler ve nehirler olacağını söylüyorlar, demem üzerine Rasûlullah (s.a.v) şu cevabı verdi: "O, Allah katında bundan daha değersizdir [361] (Bunlara sahip olacak kadar değerli değildir)."[362]

Şüreyh b. Yunus... Kays'tan rivayet etti ki; Muğire b. Şube şöyle demiştir: Hz. Peygamber'e, Deccal'ı benden daha -ok soran biri olmadı. Bana, "Sorun nedir?" diye sordu. Dedim ki: "Onun beraberinde ekmek ve et dağlarıyla bir su nehri var, diyorlar." Hz. Peygamber şu cevabı verdi: "O, Allah katında bundan daha değersizdir. (Bunlara sahib olacak kadar değerli değildir.)" [363]

Müslim... Kays'tan rivayet etti ki; Muğire b. Şube şöyle demiştir: Hz. Peygamber'e, Deccal'ı benden daha çok soran biri olmadı. Hz. Peygamber bana; "Sualin nedir?", diye sorunca dedim ki: "Onun beraberinde dağlar kadar ekmek ve et, bir |e bir su nehri olduğunu söylüyorlar." Buyurdu ki: "O, Allah katında bundan daha değersizdir (Bunlara sahib olacak kadar değerli değildir.)" Buharî ve Müslim tarafından aktarılıp Huzeyfe ve diğerlerince rivayet edilmiş olan hadislerde anlatıldığına göre; Deccal'in suyu ateş, ateşi de soğuk bir sudur. Onun yanındaki harika şeyler hakikatte mevcud olmayıp sadece göze görünen (hayali)

şeylerdir. İbn Hazm, Tahavî ve diğerlerinden oluşan bir gurup ulema bu hadise dayanarak Deccal'in gözbağcı olduğunu, o zamanda insanlara göstereceği harikaların asılsız ve hayali şeyler olduğunu söylemişlerdir.

Mutezile'nin lideri Şeyh Ebû Ali el-Cübbâî, Deccal'in göstereceği harikaların gerçek olmayıp hayalî olduğunu, aksi takdirde bir büyücünün harika-sıyla peygamberin harikasının birbirine karışacağını söylemiştir. Kadı İyaz ve başkaları ona cevaben demişler ki: Deccal tanrılık iddiasında bulunacaktır. Bu da insan olma vasfına aykırı bir şeydir. Şu halde onun harikalar göstermesi imkânsız değildir.

Haricî, Cehmiye ve Mutezile'nin bir bölümü gibi bir çok fırkalar, Dec-cal'ın ortaya çıkacağına dair rivayetleri ve bu konuda nakledilen hadisleri tümüyle red etmişlerdir. Böyle yapmakla onlar hiçte uygun bir iş yapmış olmadılar. Çünkü böylelikle onlar ulema zümresinden uzaklaşmış oldular. Zira Rasûlullah (s.a.v)den bir kaç kanalla mütevatir olarak gelen sahih haberleri reddetmişlerdir. [364] Biz bunlardan, insanları ikna etmeye yetecek kadarını önceki sayfalarda nakletmiştik. Kendisinden yardım dilenilecek zât, Yüce Allah'tır.

Önceki sayfalarda geçen hadislerden açıkça anlaşıldığına göre Cenab-ı Allah, Deccal'ın ortaya çıkışı esnasında yanında meydana getireceği harikalarla kullarını imtihan edecektir. Emri altına girenler için Deccal, göğe emir verip yağmur yağdıracak; yere emir verip bitki bitirecek; o bitkileri kendileri ve davarları yiyecek, (meraya giden davarları) onlara semiz olanı dönecektir. Deccal'ın çağrısına uymayıp emrini reddedenlere gelince onlar, kuraklığa, kıtlığa, yokluğa, hastalığa, davarlarının ölüp yok olmasına; mal, can ve ürün azalmasına maruz kalırlar.

Onun fitnelerinden de, arıların kraliçe arının peşinden ardarda gidişi gibi yerdeki hazinelerinde peşpeşe ona gelmesi, o (bilinen) genci Öldürüp diriltmesidir. Bütün bunlar gerçektir, asılsız değildir. Ama Cenab-ı Allah, kullarını imtihan etmek için o zamanda bu gibi şeyleri meydana getirir. Bu fitne nedeniyle birçok kimse sapar, bir çok kimse de hidayete erer. Şüpheliler kâfir olur. Allah, inanaların da imanını artırır. Kadı İyaz ve diğerleri, aşağıdaki şu hadisi bu manâya yormuşlardır: "O, Allah katında- bundan daha değersizdir." Yani O, Allah'ın mümin kullarını saptıracak harikalara sahih olacak değerde değildir. Bu olamaz. Çünkü onun zahirî bedeninde noksanlık, kendisinde de zulüm ve fücur vardır. Her ne kadar yanında harikalar görülse de o böyle bir durumdadır. İki gözünün arasında apaçık bir şekilde kâfir kelimesi yazılıdır. Şeriat sahibi Hz. Peygamber bunu heceli olarak "Ke-fe-re" şeklinde telaffuz etmiştir ki, bu da o yazının manevi değil maddi olarak yazıldığını kanıtlamaktadır. Nitekim bazı insanlar o kelimenin, Deccal'ın alnında manen yazılı olduğunu söylemişlerdir. Onun gözlerinden biri kör olup çirkin bir şekilde dışa doğru pırtlamiştır. "O gözü (su üzerinde) duran bir üzüm tanesi gibidir" sözünün manâsı işte budur. Yani o gözü fersizdir. Başka bir hadiste gözünden bahsedilirken "O, kireçle sıvalı bir duvar üzerindeki balgam gibidir" yani şekli çok çirkindir, denmektedir. Onun gözüyle igili olarak başka bir hadiste şöyle denmektedir: "Onun sağ gözü kördür, sol gözü gibidir." Ya bu rivayetlerden biri sağlamca hıfz edilmiş değildir; ya da kör diye tercüme ettiğimiz aver kelimesi fer eksikliği ve kusur anlamına gerilektedir. O zaman her iki gözünde de fer eksikliği ve kusur mevcuttur. O zaman her iki gözündede fer eksikliği ve kusur

mevcuttur, demenin yanlış bir yanı olmaz. Taberanî'nin aşağıda nakledeceğimiz rivayeti de bu şekilde manâlan-dırmayı takviye etmektedir:

Taberanî... İbn Abbas'tan rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Deccal'ın saçları (çalı gibi) kıvırcıktır, Kendisi alçak ve kusurlu yara-tıhşlı olup genizden konuşur. Başı ağaç dalı gibi olup sağ gözü gömük, diğeriyse su üzerinde duran bir üzüm tanesi gibi (pırtlak)dır." [365] Süfyan-ı Sevrî de Simâk'tan böyle bir rivayette bulunmuştur. Ancak Önceki sayfalarda geçen bir hadiste, "Onun diğer gözü parlak bir yıldız gibidir" denmektedir. Şu halde onun bir gözü gerçekten kör, diğeri ise pırtlakık kusuru ie arızalıdır, şeklinde bir manâ vererek hadisler arasında uyum sağlayabiliriz. Doğruyu en iyi bilen, yüce Allah'tır. [366]

Kur'ân-ı Kerim'de Deccal'dan Niçin Açıkça Söz Edilmiyor?

Adamın biri şöyle bir sual sormuş: Deccal'ın fücur ve şerri çok, fitnesi yaygın olduğu, tanrılık iddiasında bulunduğu; bütün bu hususlar yalan ve iftira olduğu, bütün peygamberler ümmetlerini ona karşı uyardıkları halde niçin Kur'ân-ı Kerim'de ondan söz edilmemiş, insanlar ona karşı uyarılmamış, adı açıkça anılmamış, yalan ve inadı tenkid edilip açığa vurulmamış?!

Buna bir kaç yönden cevap verilebilir:

1- Kur'ân-ı Kerîm'in şu âyetinde Deccal'a işaret edilmiştir: "Rabbinin bir takım mucizeleri geldiği gün, bir kimse daha önce inanmamışsa veya imanıle bir iyilik kazanmamışsa, imanı ona fayda vermez."(En'âm, 6/158)

Tirmizî, bu ayet-i kerimeyi tefsir ederken... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Üç şey ortaya çıktığında daha önce inanmamış veya imamyla bir iyilik kazanmamış olan kimseye artık imân etmesi

fayda vermez. (O üç şey şunlardır:) Deccal, Dabbetü'l-arz, güneşin batıdan doğmasıdır." Tirmizî, bu hadisin sahih ve hasen olduğunu söylemiştir.

2- Önceki sayfalarda anlatıldığı ve bundan sonra da anlatılacağı gibi Meryem oğlu İsa, dünya semasından yeryüzüne inecek ve Deccal'ı öldürecektir. Kur'ân-ı Kerim'de de onun inişinden bahsedilmektedir:

"Ve "Meryemoğlu Mesih'i -Allah'ın elçisi- öldürdük" demelerinden ötürüdür. Oysa onu öldürmediler ve asmadılar. Fakat onlara öyle göründü. Ayrılığa düştükleri şeyde doğrusu şüphededirler. Bu hususta bilgileri ancak sanıya uymaktan ibarettir. Kesin olarak onu öldürmediler. Bilâkis Allah onu kendi katma yükseltti. Allah güçlüdür, Hakimdir. Kitab ehlinden, ölmeden önce, İsa'ya inanmayacak yoktur. O, -gerektiği gibi inanmadıklarından,- kıyamet günü onların aleyhine şâhid olur." (Nisa, 4/157-159)

Bu ayeti kerimede geçen "Ölmeden önce" sözüyle Hz. İsa'nın kastedilmiş olduğunu tefsirde (yani İbn Kesir tefsirinde) belirtmiştik. [367] Yani O, yeryüzüne inecek, hakkında birbirine zıt görüşler ileri sürerek ihtilafa düşen kitab ehli kimseler ona iman edeceklerdir. Örneğin hristiyanlar onun tanrı, olduğunu iddia ederlerken yahudiler onun (haşa) gayr-ı meşru bir çocuk olaraki. ğduğunu söylemişlerdir. Ama o, kıyamet gününden önce yeryüzüne inince her iki tarafta ona isnad ettikleri şeylerin asılsız birer yalan ve iftira olduğunu kesin bir şekilde anlayacaklardır.

Şu halde Kur'ân-ı Kerîm'de Meryem oğlu İsâ Mesih'in yeryüzüne ineceğinin bildirilmesi, hidayet rehberi ve Mesihi Hz. İsa'nın zıddı ve sapıklığın lideri Mesih-i Deccal'ın da inecek olmasına bir işarettir. Çünkü birbirine zıt iki şeyden birini

söyleyince diğerini söylemeye gerek kalmadığı, arapla-rın âdetindendir. Nitekim bu husus ilgili bahiste de anlatılacaktır.

3- Kendisini önemsemiş olmamak için Cenab-ı Allah, Kurân-ı Kerim'de Deccal'ın adını açıkça anmamıştır. Zira o, tanrılık iddiasında bulunacaktır. Böyle birinden bahsetmemek; yücelik, ululuk ve azamet sahibi, noksanlıklardan münezzeh olan Allah teâlânın durumuna aykırı değildir. Deccal, Kur'ân'da anılmayacak derecede hor, hakir ve zelil olduğu için, onun davası da Kur'ân'da anlatılmamış ve ona karşı önlem alınması bildirilmemiştir. Ancak Peygamberler, Aziz ve Celil olan Cenab-ı Rabbül alemin'den güç alarak Deccal olayını ümmetlerine açıklayarak onları ona karşı tedbirli olmaya çağırmışlardır. Onun yanında saptırıcı fitneler ve harika gibi görünen asılsız şeyler bulunacağını söylerek ümmetlerini ona karşı uyarmışlardır.

Bu durumda peygamberlerin konuyla ilgili ihbarları ile yetinilmiştir. Takva sahiplerinin önderi ve insanlığın efendisi Hz. Âdem'den bu yana tüm peygamberlerin onun hakkında bilgi vermiş olması, Deccal'ın Kur'ân'da Allah tarafından anlatılmasına gerek bırakmamıştır. Zaten kendisi o kadar önemli biri de değildir. Cenab-ı Allah onun hakkında haber ve bilgi görevini yüce peygamberlere vermiştir.

Firavun da Deccal gibi yalan ve iftiradan ibaret olan iddialarda bulunduğu halde Kur'an-ı Kerimde ne diye ondan bahsedilmiştir? Ayrıca Firavun; "Sizin en yüce Rabbiniz benim" (Naziât, 79/24) ve, "Ey ileri gelenler! Sizin benden başka bir tanrınız olduğunu bilmiyorum." (Kasas, 28/38) demiştir, diyecek olursanız:

Cevaben deriz ki: Firavun'un işi bitmiş ve yalanı her mümin ve akıllı kiş itarafından açıkça anlaşılmıştır. Deccal olayı, ileride vukubulacak bir olaydır.

Gelecekte kulları imtihan etmek maksadıyla meydana çıkacak bir hadise olduğundan ve kendisi de Allah tarafından önemsenmeyip tahkir edilmek istendiğinden dolayı Kur'ân'da kendisinden bahsedilmemiştir. Çünkü yalan olması nedeniyle bu, anılmayacak kadar değersiz bir olaydır. [368] Bu nedenle ona karşı bir uyarı yapılmamıştır.

Çok açık ve seçik olan bir şeyin adım söylemeye bazan gerek kalmaz. Nitekim Ölüm hastalığında Hz. Peygamber, Ebubekir es-Sıddik'i halife olarak tavsiye etmek amacıyla yazı yazmak istemiş sonra bundan vazgeçip şöyle buyurmuş". "Allah ve müminler Ebubekir'den başkasını kabul etmezler." [369]

Değeri ve kadrinin yüceliği Sahabilerce açıkça bilindiğinden ötürü Ebubekir'in halifeliği için tavsiye mektubu yazmaktan vazgeçmişti. Hz. Peygamber, S;-habilerinin onu bırakıpta bir başkasına yönelmeyeceklerini biliyordu. Gerçekten de öyle oldu. Bu nedenledir ki bu hadis (El-Bidaye ve'n-Nihaye adlı kitabımızın) Peygamberlik delilleri bölümünde de geçtği gibi bir çok yerde nakledilmiştir, işlemekte olduğumuz konu da bu türdendir. Şöyleki: Peygamber (s.a.v.)'in, Deccal'ın ortaya çıkacağını açıklamış olması, Kur'ân'da ondan açıkça söz edilmesine ihtiyaç bırakmamıştır. Onun ortaya çıkacağına dair malumat o kadar açıktır ki, daha fazla bilgi vermeye gerek bırakmamaktadır. İdd^ia ettiği tanrılık iddiasına nispetle Deccal, açık denecek derecede kusurlu, pis-ve yerilecek haldedir. Cenab-ı Allah, böyle birinin mümin kulları için tehdid oluşturamayacağını, onların Allah'a imanlarını, Rasû-lune teslimiyetlerini, hakkı tasdiklerini ve batılı redlerini daha da artıracağını bildiğinden ötürü onu Kur'ân'da anmamıştır. Bu nedenledir ki, Deccal'ın Önce öldürüp sonra dirilttiği mümin kişi, kendisine şöyle diyecektir: "Allah'a yemin ederimki seni şimdi daha

da iyi tamdım. Sen, bize Rasûlullah (s.a.v.)'in kendisinden bahsetmiş olduğu kör ve yalancı (Deccal)sın!" Bu hadis, Sahih-i Müslim'de de yer almaktadır. Bazılarının anlattıklarına göre Deccala böyle diyecek olan mümin kişi, Hızır (a.s.)'dır. El-Cami adlı eserinde Kadı İyaz da bunu Ma'mer'den nakletmektedir.

Müsned adlı eserinde İmam Ahmed b. Hanbel, Sünen adlı eseride Ebû Davud, Cami adlı eserinde Tirmizî... Ebû Ubeyde'den rivayet ettiler ki; Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Beni görüp sözlerimi işiten kimsenin ona (Deccal'aJ ulaşacağını tahmin ediyorum." [370]

Bu görüşte olanlar bu hadisten takviye almaktadırlar. Ama bunun senedinde gariplik vardır. Belki de Peygamber (s.a.v.) efendimiz ikinci şıkta anlattığımız Deccal'la ilgili hususlar kendisine açıklanmadan önce bu hadisini irâd etmiştir. Doğrusunu Allah blir.

Hz. Hızır kıssasında insanların, Hz. Hızır'ın hayatı hakkında söylediklerini naklettik. Oysa onun vefat ettiğini o kısımda nakletmiş olduğumuz delilleriyle ispatladık. Meseleyi iyice anlamak isteyenler, (Elbidaye ve'n-Nihaye adlı kitabımızın) kısasül enbiya bölümündeki Hz. Hızır bahsine bakabilirler. Doğruyu en iyi bilen, yüce Allah'tır. [371]

Deccal'dan Korunma Yolu

Allah'a İhlaslıca Sığınmak, Kişiyi Deccal'ın Fitnesinden Korur:

Bu hususta bir kaç yoldan rivayet edilen sahih hadislerde anlatıldığına göre Rasûlullah (s.a.v.), namaz sonrası yaptığı dualarda Deccal fitnesinden Allah'a sığınır ve şu duayı okur, ümmetime de böyle yapmalarını emretmiştir:

"AÎlahım! Cehennem azabından, kabir fitnesinden, hayatın ve ölümün fitnesinden, Mesih-i Deccal fitnesinden sana sığınıyoruz." [372] Bu duâ; Enes, Ebû

Hüreyre, Aişe, İbn Abbas, Sa'd, Amr b. Şuayb'ın dedesinin rivayet ettikleri hadiste mevcuttur. [373]

Kehf Suresinin Son On Ayetini Ezberleyip Onlarla Amel Etmek Kişiyi Deccal Fitnesinden Korur:

Şeyhimiz Ebû Abdillah ez-Zehebi, Deccal'dan Allah'a sığınmayla ilgili duanın Hz. Peygamberden mütevatir olarak rivayet edildiğini söylemiştir. Nitekim Ebû Davud... Ebû Derda'dan rivayet etti ki; Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Kehf sûresinden on ayet ezberleyen kimse, Deccal'ın fitnesinden korunmuş olur." [374]

Yine Ebû Davud... Katâde'den rivayet etti ki; Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Kehf suresinin başındaki âyetlerden ezberleyen kimse Deccal'dan korunmuş Our." [375]

Ebû Davud yine Katâde'den rivayet ettiği bir hadiste şöyle buyuruldu-ğunu nakletmektedir:

"Kehf suresinin sonundan on ayet ezberleyen kimse, Deccal'ın fitnesinden korunmuş olur." [376]

Deccal'dan uzak durmak gerektiği de İmran b. Husayn'dan rivayet edilen şu hadisle emredilmektedir: "Deccal'ı duyan ondan uzaklaşsın."

Bir başka hadiste de Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Mümin kişi Deccal'ın yanına gelir. Onun mümin biri olduğunu sanır. Ortaya attığı şüpheli şeyler nedeniyle ona tabi olur." [377]

Şerefli Medine Ve Mekke'de İkamet Etmek, Kişiyi Deccal Fitnesine Karşı Korur:

İnsanı Deccal fitnesinden karşı koruyan şeylerden biri de Medine ve Mekke'de -Allah oraları şereflendirsin- ikamet etmektir. Buharı ve Müslim... Ebû Hüreyre'den rivayet ettiler ki; Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Medine'nin giriş yerlerinde (koruyucu) melekler vardır. Oraya taun ve Deccal giremez." [378]

Buharı... Ebû Bekir'den rivayet etti ki Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Mesih-i Deccal korkusu Medine'ye girmez. O gün de oranın yedi kapısı olacak ve her kapısında ikişer melek duracaktır." [379]

Tirmizî... Enes'ten rivayet etti ki; Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Deccal Medine'ye gelir. Meleklerin orayı korumakta olduklarını görür. İnşaallah oraya ve taun ne de Deccal girer." [380]

Bir sahih hadiste de şöyle Duyurulmuştur:

"Doğrusu o (yani Deccal) Mekke'ye ve Medine'ye giremez. Orayı melekler korur."

Çünkü bu ikisi şerefli mekânlardır. Buralar, ona karşı güvenli haremlerdir. O, (yani Deccal) geldiğinde Medine yakınındaki çorak araziye konaklar. O zaman Medine şehri, ahalisini üç kez sarsar. Bu sarsıntı ya maddi, ya da manevi olacaktır. Bu hususta ileri görülmüş iki kavil vardır. O vakitte her münafık erkek ve kadın, Medine'den çıkıp onun yanma gider. Böylece Medine şehri pisliklerini atmış olur ve şehir güzel kokularım etrafa yayar. Bu husus önceki sayfalarda geçefl bir hadiste de anlatılmıştır. Doğrusunu Allah bilir. [381]

Lânetli Deccal'ın Kısa Biyografisi:

O, âdemoğullarından biridir. İnsanlar için bir imtihan olsun diye Cenab-ı Allah ahir zamanda onu yaratacaktır.

"O, bu misalle bir çoğunu saptırır, bir çoğunu da yola getirir. Onunla saptırdığı yalnız fasıklardır." (Bakara, 2/26)

Tarih'inde Hafız Ahmed b. Ali el Abâr, Deccal'ın künyesinin Ebû Yusuf olduğunu, Mücalid kanalıyla Şa'bî'den rivayet etmiştir. Ebû Davud'un Hz. Ömer'den, Câbir b. Abdullah'tan ve diğer sahabilerden naklen ifade ettiğine göre Deccal, İbn Sayyad'ın kendisidir.[382]

İmam Ahmed b. Hanbel... Ebû Bekre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Deccal'ın anne ve babası otuz sene çocuksuz dururlar. Bundan sonra tek gözlü, zararı çok fazla, faydası çok az, gözleri uyuyan arna kalbi uyuma-'an bir oğulları doğar."[383]

Böyle dedikten sonra Rasûlullah (s.a.v.) onun anne ve babasının evsafı-U anlatarak şöyle demiştir:

"Babasının etleri sarkık, burnu da gaga gibi uzundur. Annesi de memeleri iri bir kadındır."[384]

Sonra Medine'de yahudilerden birinin çocuğu doğduğunu duyduk. Hemen Zübeyr b. Avvam'la birlikte evlerine gittik. Ebeveyninin yanına vardığımızda onların, tıpkı Rasûlullah (s.a.v.)'in anlattığı evsafta olduklarını gördük. Bebeğin de güneş altında yere serilmiş bir sesle fısıldayarak konuştuğumu gördük. Durumu ebeveynine sorduğumuzda dediler ki: "Otuz sene çocuksuz bekledik. Çocuğumuz olmuyordu. Sonra tek gözlü, çok zararlı ve az faydalı şu oğlumuz

doğdu." Ebeveyninin yanından çıkarken bebeğe uğradık. Bize; "Ne durumda olduğunuzu biliyorum" dedi. Kendisine; "konuştuklarımızı duydun mu?" diye sorduk. Şu cevabı verdi: "Doğrusu benim görüşlerim uyur, ama kalbim uyumaz." Sonra onun İbn Sayyad olduğu ortaya çıktı."[385]

Bunu Tirmizi, Hammad b. Seleme'den rivayet ederek hasen bir hadis olduğunu söylemiştir. Ben derim ki: Bu, cidden münker bir hadistir. Doğrusunu Allah bilir.

İbn Sayyad, Medine yahudilerindendi. Lakabı Abdullah'tı. Saff olduğu da söylenir, Asıl adı Saff idi. Ama müslüman olduğunda Abdullah adını aldı. Oğlu Ammare b. Abdullah, tabiilerinin büyüklerindendi. Mâlik ile diğerleri ondan hadis rivayet etmişlerdir. Önceki sayfalarda da anlattığımız gibi Sahih kavle göre Deccal, İbn Sayyad'dan başkasıdir. İbn Sayyad'a gelince o, deccallardan biriydi. Sonra tevbe edip müslüman olduğunu açıkladı. Allah onun kalbini ve yaşantısını daha iyi bilir.

Deccal'a gelince -ki onun fitnesi çok büyüktür- O, Fatıma bint Kays'ın rivayet ettiği hadiste kendisinden söz edilen kimsedir. Bu hadiste Rasûlullah (s.a.v.), Sahabilere Temim-i Darî'nin başından geçen bir serüveni anlatmıştır. Bu hadiste Cessase'nin hikâyesi anlatılmaktadır. Ahir zamanda müslü-manların Kostantiniye denen Bizans şehrini fethetmelerinden sonra Decca-l'ın ortaya çıkmasına Allah tarafından izin verilecektir. O, ilk olarak İsfahan'daki 'Yahudiye' denen bir mahallede ortaya çıkacak; silahlı, yeşil şallı yetmiş bin İsfahan yahudisi etrafında toplanıp ona yardımcı olacaktır. Aynı şekilde yetmiş bin tatar ve bir kısım Horasan halkı da kendisine yardımcı olacaktır. İlk başta zorba bir hükümdar suretinde ortaya çıkacak, sonra peygamberlik, ardından da tanrılık

iddiasında bulunacak; bu davasında ayak takımı cahil halk tabakasından bazı kimseler kendisine tabi olacak, Allah'ın doğru yola ilettiği salih kullan ve takvah taraftarlarıyla ona muhalefette bulunarak iddialarını reddedeceklerdir. Deccal peşpeşe beldeleri, kaleleri, mıntıkaları ve bölgeleri ele geçirecek, Mekke ve Medine dışında süvari ve piyadeleriyle uğramadık bir yer bırakmayacaktır. Yeryüzünde kalış müddeti kırk gündür. Birinci günü bir yıl, ikinci günü bir ay, üçüncü günü bir Cuma (hafta) kadar, diğer günleriyse normal günlerimiz kadar olacaktır. Ortalama olarak o, yeryüzünde bir yıl, iki buçuk ay kalacaktır. Cenab-ı Allah onun eliyle bir çok harikalar yaratacak ve o harikalar sebebiyle de yaratıklarından dilediğini sap-tıracaktir. Müminlerse o harikalar karşısında inançlarında sebat edecek, imanlarına iman, hidayetlerine hidayet katacaklardır. Hidayet Mesihi olan Meryem oğlu İsâ, sapıklık mesihi olan Deccal'm zamanında Dımaşk'taki (şimdiki Emevi Camiinin) doğu minaresine inecektir. İnince de etrafında müminler toplanacak, Allah'ın takvâlı kullan ona sarılacaktır. Meryem oğlu İsâ Mesih onları yanına alıp Deccal'ın üzerine yürüyecektir. O zaman Kudüs'e yönelip gitmekte olan Deccal'ı ve adamlarını Efik geçidinde yakalayacak, ancak Deccal orada kaçıp gidecek, Hz. İsâ onu Lüd kapısında yakalayaak ve şehîre girmekteyken ona; "Sana mutlaka bir darbe vuracağım. Benden kurtu'amazsın!" di)'ecek, Deccal onu görünce tuzun suda eriyişi gibi erime-başlayacak, Hz. İsa da onu Lüd kapısında mızraklayıp öldürecektir. Bir kaç kanaldan rivayet edilen sahih hadislerin de delalet ettikleri gibi Deccal orada ölecektir. Allah ona lanet etsin. Bu konudaki hadisler Önceki sayfalarda nakledildiği gibi bundan sonra nakledilecektir.

Tirnizî... Mücemma' b. Cariye'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) söyle buyurmuştur: "Meryem'in oğlu, Deccal'ı Lüd kapısında öldürecektir." [386]

İmran b. Husayn... Zührî'den rivayet etti ki; Salim'in babası şöyle demiştir: Hz. Ömer, bir yahudiye Deccal'ı sordu. Yahudi şöyle cevap verdi:

"O yahudi olarak doğdu ki Meryem'in oğlu onu Lüd kapısında öldürsün." [387]

Deccal'ın -Allah .Kahretsin Onu- Evsafı:

Önceki kısımlarda geçen hadislerde anlatıldığına göre onun bir gözü kör, rengi çok parlak, ama pis ve çirkin, saçı da çoktur. Bazı hadislerde kısa, bazı hadislerde ise uzun boylu olduğu ifade edilmektedir> Önceki sayfalarda Câbir'den rivayet edilen bir hadiste anlatıldığına göre eşeğinin kulaklarının arasındaki mesafe kırk zira'dır. Başka bir hadisteki ifadeye göre ise yetmiş kulaçtır. Ancak bu hadis sahih değildir. Önceki hadisin sahih olup olmadığmdaysa ihtilaf vardır. Marifet'üs-Sahabe adlı kitapta Abdan... Hut el-Ab-dî'den rivayet etti ki; Mes'ud şöyle demiştir: "Deccal'ın eşeğinin kulağı yetmiş bin kişiyi gölgelendirir." Şeyhimiz Hafız ez-Zehebî, Hut el-Abdî'nin meçhul bir ravi, rivayet edilen hadisinse münker olduğunu söylemiştir.

Deccal'ın gözlerinin arasında kâfir kelimesi yazılı olup her mümin o kelimeyi okuyacaktır. Başının ardında da yollar ve yollar vardır.

Hanbel b. İshak... Eyyup'tan rivayet eti ki; Ebû Kalabe şöyle demiştir: Mescide girdim. İnsanların bir adamın etrafında toplanmış olduklarını gördüm. Adamın şöyle dediğini işittim: Ben, Rasûlullah(s.a.v.)*iri şöyle buyurduğunu duydum:

"Doğrusu benden sonra yalancı ve saptırıcı (Deccal) ortaya çıkacaktır. Onun başının ardında eğri yoîlar ve eğri yollar vardır." [388] Burada eğri yollar diye tecüme ettiğimiz 'hubük' kelimesi, Zariyat suresinde de geçiyor: "İçinde yörüngeler bulunan göğe andolsun..." (Zariyât, 51/7)

imam Ahmed b. Hanbel... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s-a.v.) şöyle buyurmuştur: "Kadir gecesi sapıklık Mesihini (Deccalı) iyice görüp tanıdıktan sonra çıkıp yanınıza geldim. Mescidin kapısının önündeki >oşlukta iki kişinin arasında görünüyordu. Araya girmek için o iki adamı bi^z uzaklaştırdım. Ama şimdi o iki kişinin kim oldukları bana unutturuldu. adır gecesine gelince o geceyi, Ramazanın son onundaki tekli gecelerde

aştırın. Sapıklık mesihine gelince; onun bir gözü kördür, alnı açık, gerdanı >enı$> sırtı da biraz kamburdur. Katan b. Abdüluzzâ'ya benzemektedir."

Katan; "Ey Allah'ın Rasûlu; onun bu benzerliği bana zarar verir mi?" diye sorunca Rasûlullah (s.a.v.) şu cevabı verdi: "Hayır. Sen müslüman bir adamsın. Oysa kâfir biridir." [389]

Bunu sadece İmam Ahmed b. Hanbei rivayet etmiştir. Senedi de ha-sen'dir.

Taberanî... Hallad b. Salih'ten rivayet etti ki; Süleyman b. Şihâb el-Kay-sî şöyle demiştir: Ashabtan Abdullah b. Mağnem bana konuk olarak geldi. Hz. Peygamberden bana hadis naklederek onun şöyle buyurduğunu söyledi: "Deccal'da gizlilik yoktur. O doğu tarafından gelecek, hakka davet edecek, kendisine bu yüzden tâbi olunacak, bazı kimselerin üzerine gidip savaşacak, onları mağlub edecek, bu tutumunu sürdürecek, nihayet Kûfe'ye gelip orada Allah'ın dinini ortaya koyacak (destekleyecek) ve onunla amel edecek, bu davranışından ötürü sevilecek, bundan sonra "Ben peygamberim!" diyecek, bu

yüzden her akıl sahibi ondan ürküp ayrılacak, bunun ardısıra bir müddet bekleyecek, sonra "Ben Allahım!" diyecek, Allah ta onun iki gözünü kör edecek, kulaklarını koparacak, gözlerinin arasına kâfir (kelimesi) yazılacak, (bu) hiç bir müslümana gizli kalmayacak, kalbinde hardal tanesi kadar iman bulunan herkes kendisinden ayrılacak; yahudiler, mecusiler, hıristi-yanlar ve şu müşriklerden olan acemler onun taraftarları olacaklardır. Bundan sonra Deccal, halkın gözleri önünde bir adamı çağıracak, (askerlerine) onu öldürmelerini emredecek ve adam öldürüp parçalanarak organları birbirinden koparılacak, onu bu haliyle insanlar da görecekler sonra adamın birbirinden koparılıp ayrılmış olan organları yanyana getirilecek, Deccal değne-ğiyle ona vuracak, hemen ayağa kalkacak, Deccal ona; "Allah benim, Öldüren ve dirilten benim!" diyecek. Bu, insanları büyülemek için yapılan bir sihirdir, Bununla bir şey yapılamaz. [390]

Ali b. Ebi Talib (Kerremellahü vechehu)dan, rivayet olunduğuna göre kendisi, Deccal hakkında şöyle demiştir: "O, Safi b. Sayid'dir. O, kuyruğu kesik bir eşeğe binmiş olarak İsfahan yahudileri arasından çıkacaktır. Eşeğinin iki kulağı arasındaki mesafe kırk zira', bir toymığundan diğer toynuğu arasındaki mesafe dört geceliktir. Eli göğe ulaşır Deccal'ın. Önünde dumandan bir dağ vardır. Arkasindada başka bir dağ... İki gözünün arasına kâfir (kelimesi) yazılmıştır. "Ben sizin en yüce Rabbinizim!" der. Kendisine riyakârlar ile veled-i zinalar tabi olacaktır." Bunu ed-Deccal adlı kitapta Ebû Amr ed-Danî rivayet etmiştir ki, senedi sahih değildir bu rivayetin. [391]

Tuhaf Ve Garip Bir Haber:

Nuaym b. Hammad -Kitab'ül Fiten'de- Abdullah b. Mes'ud'dan rivayet etti ki; Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Deccal'ın iki kulağı arasındaki mesafe kırk zira'dır. Eşeğinin bir adımı, üç günde gidilebilen bir mesafe kadardır. O, sizden birinin su kanalına dalışı gibi denize (rahatlıkla) dalar. Ve insanlara şöyle der:

— Ben âlemlerin rabbiyim. Güneş benim iznimle döner. Onu durdurmamı ister misiniz?

— Evet. Güneşi durdurur. Öyleki bir gün, bîr ay kadar, ikinci gün bir Cuma (bir hafta) kadar uzar.

— Güneşi çabuk hareket ettirmemi ister misiniz?

—- Evet.

(Çabuk hareket ettirince de) bir gün, bir saat kadar olur. Bir kadın gelip ona der ki:

— Ya Rab! Oğlumu, kardeşimi ve kocamı dirilt. (Deccal; oğlunun, kardeşinin ve kocasının suretine bürünmüş şeytanları o kadına gönderir.) Öyleki evi şeytanlarla dolan o kadın, (oğlu, kardeşi ve kocası sanarak) şeytanları kucaklar.

Bedeviler de Deccal'a gelip derler ki:

— Ya Rab! (ölen) develerimizi ve koyunlarımızı dirilt. Deccal onlara ölen deve ve koyunlarının -hem de aynı yaşlarda- şekillerine bürünmüş şeytanlar verir.

Onlar da, "Eğer rab olmasaydı, ölülerimizi diriltemezdi" derler. Deccal'ın beraberinde şimşek ve yağmur dağları, hiç soğumayan sıcak et dağı, su nehri, bostan ve sebze dağı, ateş ve duman dağı vardır. "Bu benim cennetim, bu cehennemim, bu yiyeceğim, buda içeceğimdir"der. Elyesa' (a.s.) da onun yanında durup insanları uyararak: "Bu, yalancı Mesih'tir. Sakının kendisinden. Allah ona lanet etsin"der. Ve Cenab-ı Allah'ta ona, DeccaFın kendisine

ulaşamayacağı kadar bir hafiflik ve sürat verir. Deccal, "Ben âlemlerin Rabbiyim" dediğinde insanlar ona, "yalan söylüyorsun!" derler. Elyesa'(a.s-) da, "insanlar doğru söylüyorlar"der.

Deccal Mekke'ye uğradığında (girişte) büyük bir yaratıkla karşılaşır. Ona, "Sen kimsin?" diye sorar. O da; "Ben Cebrailim. Allah senin rasûlünün haremine girmene engel olmamı için beni gönderdi"der. Yine Mekke'ye uğradığında Mikâille karşılaşır ve (gerisin geri) kaçar. Sabah olunca da Mekke ve Medine'deki münafıklar şehirden çıkıp yanına giderler. Kostântiniye'yi fetheden ve kudüste birbirlerine ısınıp kenetlenen müslümanlara, (Deccal'ın ortaya çıktığını bildirmek için) uyarıcı gider. Deccal o müslümanlardan birini yakalayıp, "Bu, kendisine güç yetiremeyeceğimi iddia edyor. öldürün şunu!" der. Adamı öldürüp yere yatırdıktan sonra, "Ben bunu dirilteceğim" der. Sonra o ölüye, "Kalk bakalım" der. O da Allah'ın izniyle dirilip kalkar. Allah, o ölüden başkasının dirilmesine izin vermez. Öldürüp te sonra dirilttiği o adama Deccal; "Seni öldürüpte diriltmedim mi?" diye sorar; adam da şu cevabı verir: "Şimdi seni daha da fazla tekzib ediyorum. Çünkü Rasûlullah (s.a.v.), senin beni öldüreceğini sonra da Allah'ın izniyle dirileceğimi bana müjdelemişti." Adamın cildinin üstüne bakır levhalar konur. Sonra Deccal, görevlilerine, "Bunu şu haliyle ateşime atın!" der. Allah, ateşe atılan adamı uyarıcı adama dönüştürür. Bu nedenle insanlar onun hakkında şüpheye düşerler. Bundan sonra Deccal acelece Kudüs'e gider. Efik geçidinin üst tarafına çıktığında müslümanlara zulmeder. Sonra müslümanlar "İşte imdadınıza koşan (ğavs) geldi!.." diye bir sesleniş duyar ve, "Bu tok bir adamın sözüdür"derler. Yeryüzü, rabbinin nuruyla aydınlanır. Meryem oğlu İsâ iner. Ve: "Ey müslümanlar! Rabbinizin buyruklarına karşı gelmekten sakının.

O'nu teşbih edin" der. Dediğini yaparlar. Deccal ve adamları kaçmak isterler. Cenabı Allah, yeri onlara daraltır. Lüd kapısına geldiklerinde İsa peygamberle karşılaşırlar. Deccal İsâ peygambere bakınca Isa peygamber ona, "Hadi namaz kıl der." O da, "Ey Allah'ın peygamberi, namaz kılındı" der. İsâ peygamber, "Ey Allah'ın düşmanı. Sen âlemlerin Rabbi olduğunu iddia ediyorsun. Namazı kim için kıldın?" der ve elindeki gürz ile ona bir darbe vurarak onu öldürür. Yardımcılarından herhangi bir şeyin arkasına gizlenenleri, duldalandıkları o şey; "Ey mümin! Bu Deccaldır. Gel Öldür şunu!" der. Müslümanlar kırk sene rahat yaşarlar. Hiç kimse (bu süre zarfında) ölmez ve hastalanmaz. Adam koyununa, "Duaya git. Orada otlan ve doğur" der. Davar sürüleri (başkalarına ait) ekinler arasından geçerken bir başak dahi yemez. Yılanlar ve akrepler kimseye eziyet etmezler. Kulenin kapılarında canavarlar durur, ama kimseye eziyet vermezler. Mümin kişi buğdayı eline alır, sürülmemiş yere serper, buna rağmen bire yediyüz oranında ürün elde eder. Müslümanların yaşantısı bu minval üzere devam eder. Nihayet Ye'cuc ve Me'cuc şeddi yıkılır. Onlar da taşkınlık eder ve bozgunculuk yaparlar. Müslümanlar onlara karşı imdat dilerler, ama çağrılarına cevap verilmez.

Tur-i Sina halkına Cenab-ı Allah Kostantiniye fethini müyesser kılar. Onlar duâ ederler. Bunun üzerine Cenab-ı Allah, yerden ayaklı bir hayvan çıkarır. Bu hayvan kulaklarına girer, hepsi ölür. Cifeleri nedeniyle yeryüzü kokuşur. Pis kokmaları nedeniyle, ölüleri dirilerinden daha fazla rahatsız eder insanları. İnsanlar Allah'tan medet dilerler. Bunun üzerine Cenab-] Allah, Yemen tarafından tozlu bir fırtına estirir. Bu yüzden insanlar keder ve duman içinde kalırlar gribe yakalanırlar. Üzerlerindeki sıkıntı üç gün sonra ortadan kalkar.

Leşleri denize atılır. Çok geçmeden güneş, batı ufkundan doğar. Artık kimsenin tevbesi kabul edilmez. İblis de secdeye kapanarak; "İlâhî bana emret de dilediğin kimseye secde edeyim" diye yalvarıp yakarır. Şeytanlar etrafında toplanıp ona; "Efendimiz, kime yalvarıp yakarıyorsun?" diye sorarlar, o da şu cevabı verir: "Rabbimden beni diriliş gününe dek hayatta bırakmasını dilemiştim, işte güneş te batı ufkundan doğdu. Bu, malum vakittir."

Artık şeytanlar yeryüzünde görünmeye başlarlar. Öyleki kişi, "Bu beni yoldan çıkaran arkadaşımdı, onu rezil rüsvay eden Allah'a hamdolsun." der. İblis, ağlayarak secde etmeye devam der. Derken Dabbe (tül arz) çıkıp onu secde halindeyken öldürür. Bundan sonra müminler kırk sene daha yaşarlar. Her diledikleri kendilerine verilir. Kendilerine ilişilmez. Dabbetülarz'ın çıkışından itibaren geçen kırk sene tamamlanınca ölüm, hızlı bir şekilde onlara döner. Öyleki mümin kalmaz. Kâfir, "Keşke biz de müminlerden olaydık. Tevbemiz kabul edilmez" derler. Yollarda eşekler gibi birbirlerine karışır (zina eder)ler. Öyleki adam yol ortasında kendi anasıyla cinsel ilişkide bulunur. Hatta biri çıkar, biri iner. En iyileri, "Bu işi yaparken keşke biraz yol ortasından kenara çekilseniz" diyendir. Bu hallerini devam ettirirler. Artık doSanların hiç biri nikâhlı evlilik mahsulü olmaz. Sonra Allah kadınları kısır-laşünr. Otuz sene müddetle çocuk doğmaz. Hepsi veled-i zina ve de insanların en şerlileri olurlar. Bu hal kıyamet kopuncaya dek devam eder."

Taberanî de Abdurrahman b. Hatim el-Muradî kanalıyla Nuaym b. Hammad'dan böyle bir rivayette bulunmuştur. [392]

Reddedilen Bir Hadis:

Şeyhimiz Hafız ez-Zehebî... Hasan'dan rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Deccal'ın eli bulutlara kadar uzanır. Denize girdiğinde sular (ancak) dizlerine kadar ulaşır. Batı ufkuna giderken güneşle yarışır ve onu geçer. (Dağlar ve) tepeler onunla beraber yürürler. Alnında ucu kırık bir boynuz vardır. Bedenine mızrak, kılıç ve kalkana varıncaya kadar bütün silahların resimlerini yapmıştır." Şeyhimiz rivayet edilen zayıf bir hadis olduğunu söylemiştir. [393]

Bir Hurafe Hadis Daha:

Kitab'ül İmân adlı eserde İbn Mendeh... Huzeyfe'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Ben, Deccal'la beraber bulunan şeyleri kendisinden daha iyi bilirim. Onun beraberinde iki nehir olacaktır. Nehirlerden birinde görünüşte alevlenen ateş olacaktır. Diğerinde de bembeyaz su vardır. Sizden ona ulaşan kimse, gözlerini yumup onun beraberindeki ateş nehrinden içsin. Çünkü orada serin su vardır. (Su gibi görünen) diğer nehirden uzak durun. Çünkü o fitnedir. Bilesiniz ki, onun gözlerinin arasına kâfir kelimesi yazılmıştır. Yazı bilen bilmeyen herkes o kelimeyi okur. Gözlerinden biri (kör olup göz çukuru) dümdüzdür ve üzerinde kalınca bir deri parçası vardır. Ahir ömründe o, Ürdün vadisindeki Efik tepesinin üstüne çıkacak. Orada Allah'a ve ahiret gününe iman etmiş herkeste o tepeye çıkacaktır. Deccal, müslümanların üçte birini öldürecek, üçte biri kaçacak, üçte biri de orada kalacaktır. Aralarına gece girer (ve savaşa ara verilir). Müminler birbirlerine derler ki: "Ne duruyorsunuz? Rabbinizi razı etmek için kardeşlerinize kavuşmak istemez misiniz? Yanında fazla azığı bulunan, onu kardeşine versin. Tan yeri ağardığında hemen namazınızı

kılın. Sonra düşmanınızın üzerine yürüyün." Namaza kalkıp da imamları kendilerine namaz kıldırdığı esnada İsâ peygamber yeryüzüne iner. Namaz tamamlandıktan sonra; "Benimle Allah'ın düşmanının arasından çıkın" der. Deccal da İsâ Peygamberin karşısında tuzun suda eriyişi gibi erimeye başlar. Allah müslümanları ona musallat kılar. Müslümanlar onu öldürürler. (Taraftarları da taşların ve ağaç-'arın ardına kaçıp gizlenirler.) Öyleki taşlar ve ağaçlar; "Ey Allah'ın kulu; ey «luslüman! Şurada bir yahudi var, gel de öldür onu!" diye seslenirler.

Müslümanlar galib olurlar, haç kırılır, domuz öldürülür, cizye kaldırılır. Müslümanlar bu haldeyken Cenab-ı Allah Ye'cuc ve Me'cucu ortaya çıkar.

Öndekileri sudan içerler ama sondakileri geldiklerinde su bulamazlar. Çünkü öndekiler suyu kurutmuş olup bir damla dahi bırakmamışlardır. Sondaki-ler "Burada şu eseri varF'derler. Allah'ın peygamberi (İsâ) ve adamları onların peşinde olacak, derken onlar Filistin'in Bab-ı Lüd şehrine girerler. "Yer-yüzündekileri yendik. Gelin göktekileri de öldürelim." derler. Bundan sonra Cenab~ı Allah peygamberini çağırır. Deccalın adamlarının boğazında bir yara meydana getirir. Hepsi ölürler bu yüzden. Pis kokulan müslümanları rahatsız eder. İsâ peygamber onlara beddua eder. Yüce Allah da bir rüzgâr estirerek onların bütün leşlerini denize attırır." [394]

Şeyhimiz Zehebî bu rivayetin senedinin düzgün olduğunu söylemiştir. Bence bunun ifadelerinde gariplik ve münker şeyler vardır. Doğrusunu yüce Allah daha iyi bilir. [395]

Ahir Zamanda Hz. İsa'nın Dünya Semasından Yeryüzüne İnişi:

Yüce Allah buyurdu ki:

"Bu, bir de inkârlarından Meryem'e büyük bir iftirada bulunmalarından ve: "Meryem oğlu İsâ Mesih'i -Allah'ın elçisi- öldürdük" demelerinden Ötürüdür. Oysa onu öldürmediler ve asmadılar. Fakat onlara öyle göründü. Ayrılığa düştükleri şeyde doğrusu şüphededirler. Bu hususta bilgileri ancak sanıya uymaktan ibarettir. Kesin olarak onu öldürmediler. Bilâkis Allah onu kendi katına yükseltti. Allah güçlüdür, hakimdir." (Nisa, 4/157-158)

İbn Cerir (et-Taberî), Tefsirinde.,. Saîd b. Cübeyr'den rivayet etti ki; İbn Abbas, aşağıdaki ayet-i kerimeyi şöyle tefsir etmiştir: "Kitab ehlinden, ölmeden önce, İsa'ya inanmayacak [396] yoktur." (Nisa, 4/159)

Bu âyette geçen "Ölmeden Önce" sözüyle Meryem oğlu İsâ kastedilmektedir.[397]

Bu rivayetin senedi sahihtir. Avfî de İbn Abbas'tan böyle bir rivayette bulunmuştur. [398]

Hz. İsâ Öldü Mü Yoksa Diri Diri Göğe Mi Kaldırıldı?

"Kitab ehlinden, ölmeden önce, İsa'ya inanmayacak yoktur." Ebû Mâlik dedi ki: "Meryem oğlu İsâ şimdi Allah katında hayattadır. [399] Ama yeryüzüne indiğinde hepsi ona imân edecektir." Bunu İbn Cerir (et-Taberî) rivayet etmiştir. [400] İbn Ebi Hatim'in ondan yaptığı rivayete göre adamın biri, "Kitab ehlinden, ölmeden önce, İsa'ya inanmayacak yoktur" âyetinin manâsını Hasan'a sormuş, o da şu cevabı vermiş: Hz. İsâ ölmeden bütün kitab ehli ona inanacaktır. Allah, İsa'yı kendi katına yükseltti. Kıyamet günü gelmeden, onu öyle bir konumda gönderecektir ki. iyi-kötü herkes ona inanacaktır.

Katâde, İbn Duame, Abdurrahman b. Zeyd b. Eşlem ve başkaları da böyle demişlerdir. İleride de nakledileceği gibi bu hususta teyid edici ve Ebû

Hüreyre'den rivayet edilmiş olan bir hadis, Buharı ve Müslim'in sahihlerinde mevcuttur.

Bu ifadelerde anlatılmak istenen husus, Hz. İsa'nın şu an gökte yaşamakta olduğudur. Gerçek, cahil ehl-i kitabın iddia ettikleri şekilde onun çarmıha gerildiği değildir. Aksine Cenab-ı Allah onu kendi katına yükseltmiştir. Mütevatir hadislerin de gösterdikleri gibi Cenab-ı Allah, kıyamet gününden önce onu dünya .semasından yeryüzüne indirecektir. Bu husus, önceki sayfalarda geçen Deçcal'la ilgili hadislerde açıklanmıştır. İleriki sayfalarda da ele alınacaktır. Kendisinden yardım dilenilen ve kendisine güvenilip dayanılan zât, yüce Allah'tır. Güç ve kuvvet, ancak aziz ve hakim, ulu ve yüce Allah iledir. O ki kendisinden başka tanrı yoktur. Yüce Arş'ın Rabbidir.

"Kitab ehlinden, ölmeden önce, İsa'ya inanmayacak yoktur." Bu ayetteki "Ölmeden önce" sözüyle; "Ehl-i kitaptan olan herkes ölmeden önce Hz. İsa'ya inanacak" manasının kastedilmiş olduğunu, İbn Abbas ile diğerlerinin söyledikleri rivayet edilmiştir. Eğer bu rivayet sahihse, yukarıda anlattıklarımıza ters düşmektedir. Manâ ve sened bakımından sahih olan, bizim anlattıklanmızdır. Tefsirimizde (yani İbn Kesir tefsirinde) bunu yeterince anlatmışızdır. Hamd ve minnet Allah'adır. [401]

Deccal'la İlgili Olarak Önceki Kısımlarda Nakledilmemiş Olan Hadisler

Müslim... Numan b. Salim'den rivayet etti ki; Yakub b. Asım b. Urve şöyle demiştir: Adamın biri, Abdullah b. Amr'ı ziyaret ederek ona, "Nakletmekte olduğun şu hadis nedir hele? Kıyametin falan zamanda kopacağını söylüyormuşsun. Öyle mi?" diye sormuş. Abdullah b. Amrda ona şu cevabı vermiş: "Sübhanallah (ya da) lâilahe illallah (yahut buna benzer başka bir şey

söyleyerek söze başlamış:) Hiç kimseye hiç bir zaman hadis nakletmemeye niyet etmiştim. Ama yakında hüzün verici bir durumla karşılaşacağınızı söylemiştim. (Böyle dedikten sonra sözüne devamla demişti ki:) Rasülullah (s.a.v.)'in şöyle buyurduğunu işittim:

"Ümmetimin içinde Deccal çıkacak, kırk gün veya kırk ay veya kırk sene kalacak, sonra Cenab-ı Allah, tıpkı Urve b. Mes'ud'a benzeyen Meryem oğlu İsa'yı gönderecek, O da Deccali arayıp yakalayacak ve öldürecektir. Bundan sonra insanlar, -iki kişi arasında düşmanlık olmaksızın- yedi yıl daha kalacak (yaşayacak), sonra Cenab-ı Allah Şam tarafından soğuk bir rüzgar estircek, bu nedenle de kalbinde zerre ağırlığınca hayır veya iman bulunan hiçbir kimse yeryüzünde kalmayacak hepsi ölecektir. Öyle ki sizden biri dağın içine girse bile bu rüzgar oraya girip onu yakalar ve öldürür! İnsanların şerlileri hayatta kalırlar. Onlar da kötülük yapmakta kus gibi hafif, arzuladıklarını ele geçirmekte canavar karakterli olurlar. İyilikleri iyi, kötülükleri de kötü karşılamazlar. Şeytan karşılarına geçer kendisine uymaları için onlara çağrıda bulunur onlarda, "Biz ne emrediyorsun?" diye sorunca onlara; puta tapmalarını emreder. Bu haldeyken onlara bol rızık gelir. Geçimleri hoş olur. Bundan sonra sûra üflenir. Herkes boyun kaldırıp indirir (düşüp ölür). Sûrun sesini en başta devesinin havuzunu sıvamakta olan bir adam duyar, düşüp ölür. Sonra Cenab-ı Allah bir yağmur yağdırır. Bu bir çisenti gibidir. Bununla ölü insanların cesedleri dirilir. Sûra ikinci kez üflenince de ölü cesedler kalkıp bakışıp dururlar. Sonra da, "Ey insanlar! Rabbimize gelin" denilir. "Onları durdurun. Çünkü kendilerinden daha da sorulacaktır." Sonra, "Ateşten çıkarın" denilir. "Kaçta kaçı?" diye sorulunca, "Her bin kişiden dokuz yüz doksan dokuzunu çıkarın" diye cevap verilir. Bu,

çocukların (saçlarının ağarıp) ihtiyarladıkları ve paçaların sıvandığı zorlu bir günde (kıyamet gününde) olacaktır." [402]

Kıyamet Kopmadan Meydana Gelecek Bazı Garip Olaylar:

İmam Ahmed b. Hanbel... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Meryem'in oğlu adil bir İmam (devlet başkanı) ve hakkaniyetli bir hakem olarak inecek, haçı kıracak, domuzu öldürecek, barışı geri getirecek, kılıçları orağa dönüştürecek, her zehirlinin zehirini giderecek, gökteki rızık inecek, yerdeki bereket çıkacak, öyle ki çocuk yılanla oynayacak ta yılan ona zarar vermeyecek, kurtla koyun birlikte yayılacak ta kurt koyuna zarar vermeyecek, aslanla inek birlikte yayılacak ta aslan ineğe zarar vermeyecek." İmam Ahmed'in rivayet ettiği bu hadisin senedi sağlam, kuvvetli ve düzgündür. [403]

Kıyametten Önce İbadet Azalacak, Mal Ve Para Çoğalacak:

Buharı... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Nefsim kudret elinde bulunan zâta yemin ederim ki; yakın zamanda Meryemin oğlu adil bir hakem olarak size inecek, haçı kıracak, domuzu öldürecek, cizyeyi kaldıracak, malı (ve parayı) bollaştıracak, öyle ki hiç kimse malı (ve parayı) kabul etmeyecek, dahası, bir secde dünyadan ve içindeki şeylerden daha hayırlı olacaktır." Bu hadisi naklettikten sonra Ebû Hüreyre, "Dilerseniz şu ayet-i kerimeyi okuyun"dedi: "Kitab ehlinden, ölmeden önce, İsa'ya inanmayacak yoktur. O, -gerektiği gibi inanmadıkların-_ kıyamet günü onların aleyhine [404] şâhid olur." (Nisa, 4/159)

Hbubekir b. Merdeveyh... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s a v) şöyle buyurmuştur: "Yakında Meryem oğlu içinizde adil bir hakem lacak

Deccali öldürecek, domuzu öldürecek, haçı kıracak, cizyeyi kaldıracak arayı bollaştıracak, öyleki bir secde, dünyadan ve dünyadaki şeylerin tümünden daha hayırlı olacaktır." Bu hadisi naklettikten sonra Ebû Hüreyre', "Dilerseniz şu âyeti kerimeyi okuyun" dedi:

"Kitab ehlinden, ölmeden önce, İsa'ya inanmayacak yoktur." (Nisa, 4/159) Yani Meryem oğlu İsâ ölmeden önce kitab ehli ona imân edeceklerdir." Ebû Hüreyre bu sözünü üç kez tekrarladı. [405]

İmam Ahmed b. Hanbel... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki: Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Meryem oğlu İsâ inip domuzu öldürecek, haçı yok edecek, namaz onun için cem edilip kılınacak, (Bolca) para verecek, o kadar ki artık kimse (parayı) kabul etmeyecek, haracı kaldıracak, ravha'ya inecek, oradan (Mekke'ye gidip) hac veya umre ya da her ikisini birlikte yapacak." Bu hadisi naklettikten sonra Ebû Hüreyre şu âyet-i kerimeyi okudu: "Kitab ehlinden, ölmeden önce, İsa'ya inanmayacak yoktur. O, -gerektiği gibi inanmadıklarından- kıyamet günü onların aleyhine şâhid olur." (Nisa, 4/159)

Bu hadisi Ebû Hüreyre'den nakleden Hanzele diyor ki: "İsâ (a.s.) ölmeden kitab ehli ona iman edecektir." Ebû Hüreyre böyle dedi. Ama bunun, onun sözü mü yoksa Hz. Peygamberin hadisi mi olduğunu bilmiyorum." [406]

imam Ahmed b. Hanbel ve Müslim... Ebû Hüreyre'den rivayet ettiler ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Meryem oğlu İsâ Ravha'da kalacak, oradan (Mekke'ye gdip) hac veya umre veya ikisini bir arada yapacaktır." [407]

Peygamberler Baba Bir Kardeşlerdir:

Buharî.. Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah(s.a.v.), şöyle buyurmuştur:

imamınız sizden biri iken Meryem oğlu İsâ size indiğinde durumunuz nice olacaktır?" [408]

imam Ahmed b. Hanbel... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

Pey§amberler baba bir kardeşlerdir. [409] Anaları ayrıdır. Dinleri birdir. sınd' yem °§m İsa'ya insanların en yakınıyım. Çünkü benimle onun araa peygamber yoktur. O, yeryüzüne inecektir. Onu gördüğünüzde (iyicetan bakıp) tanıyın. Orta boylu, pembe tenli olup üzerinde açık kırmızı renkli (altüst) iki giysi olacaktır. Başına ıslaklık isabet etmiş olmasa bile başından su damlayacaktir. Haçı kırıp paralayarak, domuzu öldürecek, cizyeyi kaldıracak, insanları islâma davet edecektir. Allah onun zamanında İslâm dışındaki bütün ümmetleri helak edecektir. Allah onun zamanında Mesih-i Deccalı öldürecektir. Sonra yeryüzüne güvenlik gelecek, öyleki; aslanlar develerle, kaplanlar ineklerle, kurtlar koyunlar birlikte otlayacak, çocuklar da yılanlarla oynayacak, (bu minval üzere) İsa kırk sene kalacak, sonra vefat edecek ve müslümanJar cenaze namazını kılacaklardır."[410]

Ebû Davud da Katâde'den aynı hadisi rivayet etmiştir. Bu rivayetin de senedi sağlam ve kuvvetlidir. [411]

Peygamber (s.a.v) Efendimiz, İnsanlar Arassnda Hz. İsa'ya En Yakın Olandır:

Buharî... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Ben Meryem'in oğluna (İsa'ya) insanların en yakınıyım. Peygamberler aynı babanın evlatlarıdır. Benimle onun (yani İsa'nın) arasında peygamber yoktur." [412]

Buharî... Muhammed b. Süfyan kanalıyla Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Ben dünya ve ahirette Meryem oğlu İsa'ya insanların en yakınıyım. Peygamberler baba bir kardeşlerdir. Anaları ayrıdır. Ama dinler birdir." [413]

İmam Ahmed b. Hanbel... İbn Mes'ud'dan rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"İsrâ gecesinde İbrahim, Musa ve İsâ (a.s.) ile görüştüm. Kıyametin kopması meselesini müzakere ettiler. Bu konuda karar verme işini İbrahim'e havale etiler. O; "Benim bu konuda bilgim yoktur" dedi. Bunun üzerine bu konuda karar verme işini Musa'ya havale ettiler. O da; "Benim bu konuda bilgim yoktur" deyince bu konuda karar verme işini İsa'ya havale ettiler. O bu konuda şöyle dedi:

"Kıyametin ne zaman kopacağını Allah'tan başka kimse bilemez. Aziz ve Celil olan Rabbimin bana bildirdiğine göre Deccal ortaya çıkacak ve yanında iki kdıç bulunacaktır. Ben görünce kurşun gibi eriyecektir ve beni gördüğünde Allah onu helak edecektir. (Taraftarlar gizlenecek) öyle ki taşlar ve ağaçlar, "Ey müslüman, altımda bir kâfir var. Gel de öldür onu!" diyecektir. Aziz ve Celil olan Allah onları helak edecek, sonra insanlar kendi beldelerine ve vatanlarına döneceklerdir. O zaman Ye'cuc ve Me'cuc, çıkıp her tepeden akın ederek gelir, onların beldelerine ayak basarlar. Her neyin yanına gelirlerse onu mutlaka yer, hangi suyun yanına uğrarlarsa onu mutlaka içerler. Sonra insanlar (beldelerine)

dönerler; durumdan şikâyetçi olup Allah'a duâ ederler. Allah ta onları (yani Deccal'in adamlarını) helak edip öldürür. Öyleki onpis kokusu yerin her tarafını doldurur. Cerıab-ı Allah bir yağmur yağdıcesedlerini sular altında bırakır, nihayet onları denize atar. Aziz ve Celillan Rabbimin bana bildirdiğine göre bu olaylar vukubuldugunda kıyamet, doğurmak üzere olan bir kadın gibi olacaktır ki, kocası o kadının ne zaman kendisine sürpriz yapıp doğuracağını bilemez." İbn Mâce de Avvam b. HavL'den böyle bir rivayette bulunmuştur. [414]

Allah Rasûlu Mesih İsa'nın Ve Ahirzaman İnsanlarının Evsafı:

Buharî ve Müslim'in sahihlerinde sabit olduğuna göre Ebû Hüreyre, Rasûlullah (s.a.v.)'ın şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir:

"İsrâ gecesinde Musa ile karşılaştım. (Böyle derken de evsafını anlattı:) Onun uzun boylu ve düz saçlı olduğunu gördüm. Tıpkı Şerve kabilesinin (o iri yan) adamlarına benziyordu. İsa'yla da karşılaştım (Böyle derken de evsafını anlattı ve şöyle dedi:) Onun hamamdan (yeni) çıkmış gibi kızıl tenli bir adam olduğunu göfdüm." [415]

Buharî... İbn Ömer'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Musa, İsâ ve İbrahim'i gördüm. îsâ; kızıltenli, kıvırcık saçlı ve geniş göğüslüydü. Musa ise iri yarı, düz saçlı biriydi. Tıpkı (Hindistan'daki) Zutt kabilesinin adamlarına benziyordu." [416]

Buharî ve Müslim... Nafi'den rivayet ettiler ki; İbn Ömer şöyle demiş-r: Rasûlullah (s.a.v.) bir gün halk arasında Mesih-i Deccal'dan bahsederek öyle buyurdu: "Hiç şüphe yok ki, Allah kör değildir. Haberiniz olsun ki; Mesih-i Deccal'in sağ gözü kördür. Onun gözü su üzerinde duran bir üzüm tanesi gibidir. Ben uyurken rüyada Cenab-ı Allah, Kabe'nin yanında bana bir adam

gösterdi. O, esmerlerin en güzeli gibiydi. Saçları omuz arasına kadar uzanmıştı ve dümdüzdü. Başından su damlıyordu. Ellerini iki kişinin omuzlarına dayamış halde beyti tavaf ediyordu. "Kim bu?" diye sordum. "Meryem oğlu Mesih'tir" dediler. Onun arka tarafında saçı kısa ve kıvırcık, sağ gözü kör birini de gördüm. Tıpkı İbn Katan'a benziyordu. Ellerini bir adamın omuzlarına dayamış halde beyti tavaf ediyordu. "Kim bu?" diye sordum. "Mesih-i Deccal'dır" dediler." [417]

UbeyduUah da Nafi'den böyle rivayette bulunarak yukarıdaki rivayeti teyid etmiştir.

Sonra Buharî... Zührî'den rivayet etti ki; Salim'in babası şöyle demiştir: Hayır vallahi, Rasûlullah (s.a.v.), İsa'nın kızıltenli olduğunu söylemedi, aksine şöyle buyurdu: "Bir ara ben Kabe'yi tavaf etmekteyken esmer tenli, düz saçlı bir adam gördüm. İki adamın arasında yavaşça yürümekteydi. Başından su damlıyordu (yahut dökülüyordu.) "Kim bu?" dedim. "Meryem oğlu Mesih'tir" dediler. Gidip diğer tarafa baktığımda kızıltenli, iri yarı, kıvırcık saçlı, sağ gözü kör bir adam gördüm. Gözü, su üzerindeki üzüm tanesi gibi pırtlaktı. "Kim bu?" dedim. "Deccal'dır" dediler. İnsanlar arasında ona en yakın benzerlikte olan İbn Katan'dı." [418]

Ziihrî dedi ki: îbn Katan, Huzaa kabilesinden olup cahİHyet döneminde ölmüştür. Nüvas b. Sem'an'ın rivayet ettiği hadiste de kendisinden bahsedilmişti önceki sayfalarda.

Şimdi yukarıdaki hadise, kaldığımız yerden devam ediyoruz: "Meryem oğlu Mesih, ala çehre bitkisiyle boyalı (alt ve üst) iki giysi giyinmiş ve ellerini iki meleğin kanatlarının üzerine koymuş olarak Dımaşk doğusundaki beyaz minareye iner. Başını eğdiğinde başından su damlar. Kaldırdığındaysa başından

inci taneleri gibi sular yuvarlanır. Onun nefesinin kokusunu alan her kâfir, imkânı yok, mutlaka ölür. Onun nefesi gözlerinin görebildiği mesafeye kadar ulaşır." [419]

Hz. İsa'nın, Şam'ın doğusundaki beyaz minareye ineceğini bildiren en meşhur hadis budur. Bazı kitaplarda okuduğuma göre o, Şam'daki Emevi Camiinin doğusundaki beyaz minareye inecektir. Bu konuda hıfz edilen hadis belki de sadece budur. Hadisin ravisi bunu kendi anlayışına göre yorumlamıştır. Şam'da, Emevî Camii'nin doğu minaresinden başka bir doğu minaresinin var olduğu bilinmemektedir. Bu konuda en lâyık ve en münasip olan manâlandırma da budur. Çünkü Hz. İsâ, namaza durulduğu esnada yere inecek, kendisine, "Ey müslümanların imamı; ey Ruhullah, öne geç te namaz kıldır" diyen imama o; "Sen öne geç. Çünkü bu kamet senin (imamlığın) için yapılmıştır."der. Başka bir rivayette anlatıldığına göre Hz. İsâ, kendisine bu teklifte bulunan imama şu cevabı verecektir: "Sizler birbirlerinizin emirlerisiniz. Cenab-ı Allah bu ümmete ikramda bulunur."

Mezkûr minare zamanımızda hicretin 741. senesinde beyaz taşlarla yeniden yapılmıştır. Bu, yerindeki eski minareyi yakan hristiy ani arın parasıyla yeni minarenin inşa edilmesi, belki de peygamberliğin apaçık delillerinden biridir. Şöyleki: Cenab-ı Allah bu minareyi yaptırmada hristiyanların parasını sarfettirmiştir ki; Hz. İsâ bu minarenin üzerine insin de domuzu öldürsün, haçı kırsın, onların verecekleri cizyeyi kabul etmesin. Ama onlardan İslama girecek olanların İslâmiyetini kabul edecek, İslama girmeyenleri öldürecektir. O gün yeryüzündeki diğer kâfirlere de aynı hüküm uygulanacaktır. Bu, Hz. Mesih hakkında verilen haberlerdendir. Onun şeriati bunu emredecektir. O şu bizim

tertemiz şeriatimizin ahkâmını tatbik edecektir. Önceki sayfalarda nakledilen bazı hadislerde de anlatıldığı gibi o Kudüs'e, başka bir rivayete göre Ürdün'e, başka bir rivayete göre de Müslümanların askerlerinin toplandığı garnizona inecektir. Önce de geçtiği gibi bu, Müslim'in bir rivayetinde yer almaktadır. Doğrusunu Allah bilir.

Önceki sayfalarda da nakledildiği gibi Abdurrahman b. Âdem'in Ebû Hüreyre'den rivayet ettiği bir hadiste şöyle denmektedir: "... Ve o (İsâ) yere inecektir. Onu gördüğünüzde iyi tanıyın. O orta boyludur. Kırmızıyla beyaz arası (pembe) tenlidir. Üzerinde açık kırmızı renge boyanmış (alt ve üst) iki giysi olacaktır. Üzerine ıslaklık isabet etmemiş olsa da sanki başından su damlar. Haçı kırıp parçalar, domuzu öldürür, cizyeyi kaldırır. İnsanları İslama davet eder. Allah onun zamanında İslâm dışındaki bütün dinleri yok eder.

Ve onun zamanında Mesih-İ Deccal'ı helak eder. Sonra yeryüzüne güvenlik iner. Öyleki; aslanlar develerle, kaplanlar ineklerle, kurtlar koyunlarla birlikte yayılır, çocuk yılanlarla oynar ve ona zarar vermezler (Bunların hiçbiri diğerine zarar vermez.) Hz. İsâ bu minval üzere yeryüzünde kırk sene kalır, sonra vefat eder ve müslümanlar cenaze namazını kılarlar." [420] Buna İmam Ahmed b. Hanbel ve EbuDavud rivayet etmiştir. Sahih-i Müslim'de Abdullah b. Ömer'den rivayet edilen bir hadiste anlatıldığına göre Hz. İsâ, yeryüzünde yedi sene kalacaktır. Bu durumda iki hadis birbiriyle çelişir görünmektedir. Ancak bu yedi senelik süre onun yeryüzüne inişinden sonraki ikamet müddeti olarak, daha önce göğe kaldırılmadan önceki hayat müddetine eklenecek olursa -ki gerçekten de ömrü 33 sene idi- toplam kırk sene eder. Meşhur rivayet bu şekildedir. Doğrusunu Allah bilir.

Sahih hadiste sabi| olduğuna göre Hz. İsa'nın zamanında Ye'cuc ve Me'cuc ortaya çıkacak, kendi duasının berektiyle onları bir gecede helak edecektir. Bu husus önceki kısımlarda anlatıldığı gibi daha sonra da anlatılacaktır. Yine hadiste anlatıldığına göre o, yeryüzüne indikten sonra ikameti zarfında hac da edecektir.

Muhammed b. Kâ'b el-Kurezî dedi ki: "İndirilmiş kitaplarda anlatıldığına göre Ashab-ı kehf, Hz. İsa'nın havarileri olacak ve onunla birlikte hacce-deceklerdir."

Kurtubî ahir zamandaki savaşlardan bahsederken Tezkire adlı kitabının sonunda ahiret ahvalini anlatıp şöyle demiştir: "Hz. İsâ, Medine-i Nebevi-ye'de vefat edecek, cenaze namazı orada kılınacak ve Hz. Peygamberin hücresine (mezarının yanma) defnedilecektir." Hafız Ebü'l-Kasım b. Asâkir de böyle demiştir. [421]

Ebû İsa et-Tirmizî de Cami adlı eserinin "Kitabü'l-Menakıb" bölümünde bu hadisi rivayet etmiştir.

Zeyd b. Ahzem et-Tâî... Abdullah b. Selâm'm dedesinin şöyle dediğini rivayet etmiştir: "Tevrat'ta Hz. Muhammed'in evsafı anlatılmakta ve Meryem oğlu İsa'nın da onun yanma defnedileceği yazılıdır. Ebû Mevdud "Beyt'de bir mezar yeri kalmıştır" dedi." Bu, hasen ve garip bir hadistir. Osman b. Dahhâk da böyle demiştir. Tirmizi'nin ifadesine göre bu zâtın asıl adı şöyledir: Dahhâk b. Osman el-Medinî et-Tecibî. Yüce Allah rahmet etsin. [422]

YE'CUC VE ME'CUC'UN ORTAYA ÇIKIŞI

Hz. İsâ, Deccal'ı öldürdükten sonra Ye'cuc ve Me'cuc ortaya çıkacaktır. Onun duası bereketiyle Cenab-ı Allah Ye'cuc ve Me'cuc'u bir gecede tümüyle helak edecektir. Bu hususta Yüce Allah şöyle buyurmuştur:

"Ye'cuc ve Me'cuc'un sedid yıkıldığı zaman her dere tepeden boşanırlar. Gerçek vaad yaklaştığında, inkâr edenlerin gözleri beleriverir: "Vah bize! Bundan önce gaflet içindeydik, hayır, zâlimdik" derler." (Enbiya, 21/96-97)

Zü'1-Karneyn kıssasıyla ilgili olarak da yüce Allah şöyle buyurmuştur:

"Sonra yine bir yol tuttu. Sonunda iki dağın arasına varınca, orada neredeyse hiç laf anlamayan bir millete rastladı. Dediler ki: "Zü'1-Karneyn! Doğrusu Ye'cuc ve Me'cuc bu ülkede bozgunculuk yapıyorlar. Bizimle onların arasına bir sed yapman için sana bir vergi verelim mi?" "Rabbimin bana verdikleri sizinkinden daha iyidir. Bana gücünüzle yardım edin de sizinle onların arasına sağlam bir sed yapayım. Bana demir kütleleri getirin" dedi. Bunlar iki dağın arasını doldurunca: "Körükleyin" dedi. Demirler akkor haline gelince: "Bana erimiş bakır getirinde üzerine dökeyim." dedi. Artık Ye'cuc ve Me'cuc bunu ne aşabildiler ve ne de gelip geçebildiler.

Zü'1-Karneyn; "İşte bu, Rabbimin bir rahmetidir. Rabbimin tayin ettiği zaman gelince onu yerle bir eder. Rabbimin verdği söz gerçektir"dedi.

Biz o gün onları bırakırız, dalgalar halinde birbirlerine girerler. Sûr'a üflenince hepsini bir araya toplarız." (Kehf, 18/92-99)

Tefsirde (İbn Kesir tefsirinde) Zü'1-Karneyn kıssasını ve onun iki dağ arasında demirle tunç karışımından sağlam bir sed yapışından bahsetmişiz-dir. O bu şeddi yaptıktan sonra şöyle demişti: Yeryüzünde bozgunculuk yapan bir kavimle

insanların arasına bu şeddi bir engel olarak koyması, Rabbimin rahmetidir. Bu şeddin yıkılışı için takdir buyurduğu vade dolunca sed, yıkılacak ve yerle bir olacaktır. Rabbimin verdiği söz gerçektir. Mutlaka yerine gelir. Şeddin yıkıldığı günde onları bırakırız, bu yüzden dalgalar halinde birbirlerine girerler. İnsanların arasına karışıp taşkınlık eder, her tepeden akın akın gelirler. Sonra kıyametin kopması için sûra üflenir. Nitekim bir ayette şöyle buyurulmaktadır:

"Ye'cuc ve Me'cuc'un şeddi yıkıldığı zaman her dere tepeden boşanırlar. Gerçek vaad yaklaştığında, inkâr edenlerin gözleri beleriverir." (Enbiyâ,21/96-97)

Nüvas b. Sem'an'la diğerleri tarafından Deccal'ın ortaya çıkışı ve İsâ Mesih'in yeryüzüne inişine dair rivayet edilen hadislerde Ye'cuc ve Me'cuc hakkında yeterli bilgi verilmiştir. [423]

Hz. Peygamberdin Araplara Yaklaşan Bir Şerre İşaret Buyurması:

Buharı ve Müslim'in sahihlerinde Zeynep binti Cahş'm şöyle dediği nakledilmektedir: Rasûlullah (s.a.v.) benim yanımda uyudu. Sonra yüzü kızarmış olarak uyandı. Uyanırken de şöyle diyordu: "Lâ ilahe illallah. Yaklaşan bir serden ötürü arapların vay haline! Bu gün Ye'cuc ve Me'cuc'un şeddinden şöyle bir gedik açıldı. (Böyle derken de iki parmağını halka yaptı.)"

Başka bir rivayette anlatıldığına göre parmaklarıyla yetmiş veya doksan işareti yapmıştır.

Zeynep binti Cahş (r.a.) diyor ki: "Ey Allah'ın Rasûlu! Aramızda salih kimseler bulunduğu halde mi helak olacağız?" diye sordum. Buyurdu ki: "Evet, pislikler çoğalınca..."[424]

Ye'cuc Ve Me'cuc'un Ortaya Çıkışı:

Buharı ve Müslim'in sahihlerinde... Ebû Hüreyre'den rivayet olunduğuna göre Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmştur:

"Bu gün Ye'cuc ve Me'cuc'un şeddinden bir gedik açıldı." Böyle derken Rasûlullah (s.a.v.) parmaklarıyla doksan işareti yaptı. [425]

İmam Ahmed b. Hanbel... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Ye'cuc ve Me'cuc hergün şeddi kazarlar. (Gedikten) güneş ışınlarını gördüklerinde amirleri, "Hadi dönün artık yarın ka-zarsınız"der. Ertesi gün oraya geldiklerinde şeddin eskisinden daha sağlam olduğunu görürler. (Bu hal uzun bir zaman böyle devam eder.) Nihayet vadeleri dolupta Cenab-ı Allah onları insanların üzerine göndermek istediğinde yine kazarlar. (Gedikten) güneş ışınlarını gördüklerinde âmirleri, "Hadi dönün artık. İnşaallah yarın kazarsınız "der. (Bu defa sözüne inşaallah kelimesini ekler.) Ertesi gün oraya geldiklerinde geldiği, bıraktıkları halde bulurlar. Kazmaya başlarlar (gedik açılır) ve çıkıp insanların üzerine gelirler. Suları kuruturlar. İnsanlar onlardan korunmak için kalelerine sığınırlar. Ye'cuc ve Me'cuc göğe oklarını atarlar. Cenab-ı Allah'ta enselerine bir kurtçuk musallat eder, böylece onları gebertir."

Sonra Rasûlulah (s.a.v.) şöyle demiştir: "Canım kudret elinde bulunan zât'a yemin ederim ki ölen Ye'cuc ve Me'cuc'un etlerini (yeyip) kanlarını (içerek) yeryüzündeki hayvanlar semizlenirler." [426]

İmam Ahmed b. Hanbel, Tirmizî ve İbn Mâce bu hadisi başka kanallarla Katâde'den rivayet etmişlerdir. İbn Cerir ve İbn Ebi Hatim de Kâ'bü'1-Ah-bar'dan buna yakın ifadede bir rivayette bulunmuşlardır. Doğrusunu Allah bilir.

İmam Ahmed b. Hanbel... Ebû Saîd el-Hudrî'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur' "Ye'cuc ve Me'cuc'un şeddi yıkılır ve on-!ar ortaya çıkarlar. Nitekim Yüce Allah buyurdu ki: "Her dereden tepeden boşanırlar." İnsanlar onlardan korkup kaçar, şehirlerine ve kalelerine sığınır, davarlarını da yanlarına alırlar. (Ye'cuc ve Me'cuc) yeryüzünde dolaşır, suları içer (tüketirler). Öyleki onlardan biri, suyu tükenen nehire uğradığında "Bir zamanlar burada su vardı" der. İnsanların hepsi (onlardan korktukları için) şehirlere ve kalelere sığınır. Ye'cuc ve Me'cuc'un sözcüleri, "Yeryü-zündekilerin işini bitirdik, kaldı göktekiler"der. Sonra onlardan biri mızrağını sallayıp göğe fırlatır. Belâ ve fitne (yani imtihan) için mızrakları kana bulanmış olarak onlara geri döner. Onlar bu haldeyken Cenab-ı Allah çekirgenin boynunda çıkan kurtçuğa benzer bir kurtçuğu boyunlarına musallat kılar ve (bir gün) hepsi ölmüş olarak sabahlarlar. (Kendilerinden çıt çıkmaz) sesleri duyulmaz. Müslümanlar; "Şu düşmanın ne yaptığına gidip bakmak için canını bize satacak (feda edecek) biri yok mu?" derler. Adamın biri sevabını Allah'tan bekleyerek kendini ölüme adayıp ortaya çıkar; Ye'cuc ve Me'cuc'un bulunduğunu yere iner ve hepsinin birbiri üstüne yığılı vaziyette ölmüş olduklarını görür ve: "Ey Müslümanlar topluluğu, müjdeler olsun size! Cenab-ı Allah sizin düşmanlarınıza yetti, (onların haklarından gelmiştir)" diye ünler. Müslümanlarda bu müjdeyi duyunca şehirlerinden ve kalelerinden dışarı çıkar, davarlarını mer'aya salarlar. Davarlarının yedikleri şey sadece Ye'cuc ve Me'cuc'un etleri olacaktır. Böylece davarları, merada yedikleri ottan daha fazla derece de semİZİeyeCektİr." [427]

İbn Mâce de... Muhammed b. İshak'tan böyle bir rivayette bulunmuştur. Senedi de sağlamdır.

Nüvas b. Sem'an'ın rivayet ettiği hadiste de Hz. İsa'nın doğudaki bab-ı lüd yanında Deccal'ı öldürmesi anlatıldıktan sonra şöyle denilmektedir: "Onlar bu haldeyken Cenab-ı Allah, Meryem oğlu İsa'ya vahyederek: "Ben bazı kullarımı ortaya çıkardım. Onlarla savaşmaya gücün yetmez. (Sana tabi olan) kullarımı Tur'a götürüp koruma altına al" diye emir verir. Bundan sonra Allah, Ye'cuc ve Me'cuc'u ortaya salar. Onlar şu ayette anlatıldığı gibi, "Onlar her dereden tepeden boşanırlar". Hz. İsâ ve ashabı bu olay üzerine Aziz ve Celil olan Allah'a yönelir (duâ eder)ler. Allah da Ye'cuc ve Me'cuc boyunlarına kurtçukları musallat kılar. Hepsi bir tek kişi ölmüş gibi hep birlikte ölürler. Hz. İsâ ve ashabı (yine) Aziz ve Celil olan Allah'a yönelir (duâ eder)ler. Bunun üzerine Allah da Ye'cuc ve Me'cuc'un üzerine buhti develerinin boyunları kadar kuşları salar. Bu kuşlar onları alıp Allah'ın dilediği yerlere atarlar." [428]

Kâ'bü'l-Ahbar dedi ki: "Kuşlar onları güneşin doğduğu yerde Mehil denen bir mıntıkaya atarlar."

(Şimdi hadis'e kaldığımız yerden devam edelim:)

"Allah bir yağmur gönderir. O yağmurdan ne bir ev, ne de bir çadır gizli kalır. (Hepsi isabet alır) kırk gün süren yağıştan sonra yeryüzü ayna gibi olur. Toprağa "ürününü ver bereketini geri getir." denilir. (Meyveler o kadar büyük olur ki,) o gün bir topluluk sadece bir nar yer (ve duyar), o narın kabuğunda da gölgelenirler.

Onlar bu haldeyken Cenab-ı Allah onların koltuklarının altına hoş bir rüzga' estirir ve böylece her müslümanın (ya da her müminin) ruhunu alır. İnsanların şerlileri hayatta kalır. Onlar da eşekler gibi birbirne karışır (alenen zina ederler). Kıyamet de onların üzerine kopar." [429]

Hz. Muhammed, Hz. İbrahm, Hz. Musa ve Hz. İsa'nın toplanıp kıyametin ne zaman kopacağı konusunu görüşmeleri, bu hususta sözü Hz. İsa'ya vermek iyle ilgili olarak Müdebber b. Ubade'nin, İbn Mes'ud'dan rivayet ettiği hadiste şöyle denmektedir:

"...Kıyametin kopma zamanını derseniz, bunu Allah'tan başkası bilmez. Rabbimin bana bildirdiğine göre Deccal ortaya çıkacak, beraberinde iki kılıç bulunacak, beni görünce kurşun gibi eriyecek, beni gördüğünde Allah onu helak edecektir (Adamları, taşların ve ağaçların arkasına gizlenecek) öyleki taşlar ve ağaçlar: "Ey Müslüman, altımda bir kâfir var, gelde öldür onu!" diyecekler, Allah onların tümünü helak edecek; bundan sonra insanlar kendi vatanlarına dönecek, 0 esnada Ye'cuc ve Me'cuc her tepeden boşanırcasına gelecek, insanların vatanlarına ayak basacak, yanına vardıkları her şeyi tüketecek, uğradıkları her suyu içeceklerdir. Sonra insanlar dönüp onlardan şikâyetçi olarak, onlara beddua edecek, Allah'ta Ye'cuc ve Me'cuc'un tümünü helak edip öldürecek, yeryüzünün her tarafı onların pis kokusuyla dolacak, Allah bir yağmur yağdıracak, cesedlerini sürükleyip denize atacaktır.

Rabbimin bana bildirdiğine göre bu olaylar olduğunda kıyamet, süresini doldurmuş olupta gece veya gündüz doğuracağı ailesince bilinmeyen hamile kadın gibi olacaktır (Yani kıyametin eli kulağında olacaktır o zaman)."[430]

İmam Ahmed b. Hanbel... İbn Harmele'den rivayet etti ki; teyzesi şöyle demiştir: Rasûlullah (s.a.v.), akrep ısırdığı için parmağım sarmış olarak bize bir hutbe irâd etti; hutbesinde şöyle buyurdu: "Siz düşmanınız bulunmadığını söylüyorsunuz. Oysa siz geniş yüzlü,küçük gözlü kumral saçlı, yüzleri deri üstüne deri kaplanmış kalkanları andıran ve her dereden tepeden boşalıp gelecek olan

Ye'cuc ve Me'cuc'un ortaya çıkışı zamanına dek düşmanla savaşmaya devam edeceksiniz." [431]

Ben derim ki: Ye'cuc ve Me'cuc, Âdem (a.s.)'in neslinden olan Türklerden iki guruptur. Nitekim sahih bir hadiste sabit olmuş ki; Cenab-ı Allah kıyamet gününde şöyle buyuracaktır:

— Ey Âdem!...

— Buyur AUahım.

— (Yüksek sesle) Ateşe gönderilecekleri ateşe gönder.

— Ne kadarını?

— Her bin kişiden dokuzyüz doksan dokuzunu ateşe; bir kişiyi de cen-nete gönder.

O günde küçük çocuğun saçı ağanp ihtiyarlar, gebe kadınlar da çocuk-•arını düşürürler. O zaman denilirki: "Müjdeler olsun size. Yerinize feda ol-^ak üzere Ye'cuc ve Me'cuc çıktı."

Başka bir rivayette anlatıldığına göre ise onlara şöyle denilecektir: "İçinizde iki topluluk var ki, her neyin içine girerlerse onu mutlaka çoğaltırlar. (Bilesiniz ki;) onlar Ye'cuc ve Me'cuc'dur." Bu hadis, çeşitli rivayet yollan ve lafızlarıyla ileride gelecektir.

Sonra onlar, yani Ye'cuc ve Me'cuc, Havva (as.)'dandırlar. Bazılarıysa onların Havva'dan değil de Âdem (a.s.)'den olduklarını söylemişlerdir." [432]

Güya Âdem (a.s.) rüyada ihtilâm olmuş da dölsuyu toprağa karışmış ve Cenab'i Allah, Ye'cuc ve Me'cuc'u bu karışımdan yaratmış. [433] Bunu doğrulayacak bir delil yoktur ve bu hususta, sözünün kabul edilmesi vacib olandan (yani Rasûlullah'tan) bir hadis nakledilmiş değildir. Doğrusunu Allah bilir ya

onlar Hz. Nuh'un oğlu ve Türklerin babası Yafes'in soyundan gelmektedirler. Önceleri yeryüzünde yaşıyor, başkalarına eziyet ediyorlardı. Bunun üzerine Zü'1-Karneyn onları sed dahilindeki mekânlarında muhasara altına aldı. Ve çıkmalarına yüce Allah izin verinceye dek orada kalacaklardır. Onların durumu, önceki sayfalarda geçen hadisler de anlatılmıştır. [434]

Ye'cuc Ve Me'cuc, İnsanlardan Bir Kısımdır:

Bunlar da tıpkı küçük gözlü, şahin burunlu, kumral saçlı soydaşları olan Türklere benzerler. Şekil ve renkler aynıdır. Bunların bazısının çok uzun hurma ağacı gibi veya ondan daha uzun olduğunu, bazısında ufak tefek şeyler kadar kısa olduğunu, bazısının da iki kulağı olup kulaklarından biriyle örtündüğünü, diğerini de döşek gibi altına serdiğini söyleyen de bilmediği bir işe girişmiş ve delili olmayan bir şeyi söylemiş olur. Hatta bu konuda şöyle bir hadis te varid olmuştur: "Ye'cuc ve Me'cuc'dan biri kendi zürriyetinden (doğmuş) bin kişi görmeden ölmez." Bunun sahih olup olmadığını ancak Allah bilir.

Taberanî... Abdullah b. Amr'dan rivayet etti ki; peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Doğrusu Ye'cuc ve Me'cuc, Âdem oğullarındandirlar. Sahverildikle-rinde insanların yaşantısını alt-üst ederler. Onlardan bir adam, geride bin veya daha çok evlat bırakmadan ölmez. Onların gerisinde te'vil, marsu mensik adında ÜÇ Ümmet vardır." [435]

Bu, garip bir hadistir. Belki de ravî Abdullah b. Amr'ın sözüdür. [436] Doğ-rusunu Allah bilir.

İbn Cerir... Şube'den rivayet etti ki; Abdullah b. Ebi Yezid şöyle demiştir: İbn Abbas, oyun oynarken birbirinin üstüne sıçrayan çocuklar gördü ve "Ye'cuc ve Me'cuc işte böyle çıkacaklardır" dedi. [437]

Kâbe-i Müşerrefe'nin Çarpık AyaklıMelun Zü's-Sevikateyn Tarafından Yıkılması:

"Ye'cuc ve Me'cuc'un şeddi yıkıldığı zaman..." [438] mealindeki ayet-i kerimeyi tefsir ederken Kâ'b'ül-Ahbar'dan rivayet etmiştik ki; Zü's-Sevikateyn ilk olarak Hz. İsâ zamanında Ye'cuc ve Me'cuc'un öldürülmelerinden sonra ortaya çıkacaktır. Hz. İsâ onun üzerne yedi sekiz yüz kişilik bir öncü birliği sevk edecektir. Bu birlik hareket halindeyken Cenab-ı Allah Yemen taraflarından hoş bir rüzgar estirir ve bu rüzgarla bütün müminlerin ruhunu kabzeder, sonra ayak takımı kimseler hayatta kalır ve bunlar da hayvanlar gibi birbirlerinin üzerine sıçrarlar.

Kâ'b dedi ki: İşte p zaman kıyametin kopması çok yakındır.

Ben derim ki: Önceki kısımlarda nakledilen sahih bir hadiste de anlatıldığı gibi Hz. İsâ, yeryüzüne indikten sonra haccedecektir. [439]

Ye'cuc Ve Me'cuc'un Ortaya Çıkışından Sonra Da Hac Ve Umre Yapanlar Olacaktır:

İmam Ahmed b. Hanbel... Ebû Sa'd'dan rivayet etti ki; Rasûlullah

(s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Ye'cuc ve Me'cuc'un ortaya çıkışından sonra da bu Beyt, hac ve umre İçin Ziyaret edilecektir." [440]

Kıyametin Kopmasından Önce Hac İbadeti Terk Edilecektir:

Abdurrahman... Katâde'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Beytin hac çin ziyareti terkedilmedikçe kıyamet kopmayacak-tir." [441]

Ebubekir el-Bezzar... Ebû Saîd el-Hudrf den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Beytin hac için ziyareti terkedilmedkçe kıyamet kopmayacaktir." [442]

Ben derim ki: Bu hadislerle, Ye'cuc ve Me'cuc'un ortaya çıkışından sonra da Beytin hac ve umre için ziyaret edileceğini bildiren hadis arasında bir çelişki yoktur. Çünkü Ye'cuc ve Me'cuc ortaya çıkışından, onların öldürülmesinden, Mesih (a.s.) zamanında insanların güven içinde olup rızıkları-nın bollaşmasından sonra Cenab-ı Allah hoş bir rüzgâr estirerek her mümin kişinin ruhunu kabzedecek, Allah'ın peygamberi isâ (a.s.) vefat edecek, Müslümanlar onun Cenaze namazını kılacak, Rasûlullah (s.a.v.)'ın mezarının yanına defnedilecek, sonra Kabe, -her ne kadar Kâ'b'ın dediği gibi isa'nın zamanında ortaya çıkmışsa da ondan sonra- Zü's-Sevikateyn tarafın-jan^yıkılacak (ve artık haccedilmeyecek)tir. [443]

Allah'ın Şerefli Kıldığı Kabe'nin Melun Zü'ş-Sevikateyn Tarafından Yıkılması:

İmam Ahmed b. Hanbel... Abdullah b. Amr'dan rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Habeşli Zü's-Sevikateyn, Kabe'yi tahrib edecek, zinetlerini yağmalayacak, örtüsünü çıkaracaktır. Ben onu mafsalları eğik, dazlak bir kimse olarak kazma ve küreğiyle Kabe'ye vurmakta olduğunu görür gibi oluyorum."[444]

Bu hadisin senedi sağlam ve kuvvetlidir.

İmam Ahmed b. Hanbel... İbn Abbas'tan rivayet etti ki; Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Onu çarpık ayaklı, siyah tenli bir kimse olarak Kabe'yi taşlarını birer birer sökerek yıkarken görür gibi oluyorum." [445]

Hafız Ebubekir el-Bezzar... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Zü's-Sevikateyn, Habeşli olup Allah'ın beytini yıkacaktır." [446]

Müslim de... Abdülaziz b. Muhammed ed-Deraverdî'den böyle bir rivayette bulunmuştur. [447]

Kıyametten Önce Kahtan Mıntıkasında Bir Zalimin Ortaya Çıkacağına Hz. Peygamberin İşaret Buyurması:

Yine aynı senedle rivayet olunduğuna göre Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Kahtan'dan bir adam çıkıp da insanları asâsıyla önüne katmadıkça kıyamet kopmayacaktır."[448]

Bu hadisi hem Buharî hem de Müslim değişik senedlerle Ebû Hüreyre'den rivayet etmişlerdir. Ortaya çıkacağı bildirilen bu adam, Zü's-Sevikateyn olabilir. Ama bir başkası da olabilir. Çünkü Zü's-Sevikateyn Habeşlidir, bu zalimse kahtan'lıdır. Doğrusunu Allah bilir.

İmam Ahmed b. Hanbel... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Kölelerden Cehcah adında bir adam hükümdar olmadıkça gece ve gündüz SOna ermez." [449]

Müslim de... Ebubekir el-Hanefî'den böyle bir rivayette bulunmuştur. Cehcah, Zü's-Sevikateyn'ın adı olabilir doğruyu en iyi bilen, elbetteki yüce Allah'tır.

İmam Ahmed b. Hanbel... Ömer b. Hattab'dan rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Mekke halkı (şehirlerini terkedip) çıkar, sonra çok azı hariç oraya uğramaz (veya oradan geçmez) ler. Sonra şehir yine (insanla) dolar. Yine oradan çıkar ve artık ebediyyen oraya uğramazlar." [450]

Deccal, Mekke Ve Medine'ye Giremez

Medine-i Nebeviye'nin sakini (Hz. Muhammed)'ne salat-ü selâmların en üstünü ve en faziletlisi olsun. Sahih hadiste sabit olduğuna göre -ki bu hadis önceki sayfalarda da geçmişti- Deccal'ın Mekke ve Medine'ye girme im-

kâm olmayacaktır. Medine'nin giriş yerlerinde, Deccal'ın şehre girmesine engel olmak için koruyucu melekler bulunacaktır. Sahih-i Buharî'de... Ebû Hüreyre'den rivayet olunduğuna göre Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Medine'ye Mesih-i Deccal ve veba giremez." [451]

Önceki kısımlarda da anlatıldığı gibi Deccal, Medine dışında çadır kuracak, şehir halkı üç kez sarsılacak, bundan sonra şehirdeki tüm münafık ve fasık erkeklerle kadınlar çıkıp onun yanına gidecek; tüm mü'min ve müslü-man erkeklerle kadınlarsa şehirde kalıp sebat edecektir. O güne kurtuluş günü denilir. Medine hakkında Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "O hoş ve temizdir... Pislik ve murdar şeyleri atar. Güzel kokusu etrafa saçılır." [452]

Yüce Allah da bu hususta şöyle buyurmuştur: "Kötü kadınlar, kötü erkeklerle, kötü erkekler kötü kadınlara yakışırlar. İyi kadınlar, iyi erkeklere, iyi erkekler de iyi kadınlara yakışırlar. Bunlar, onların söylediklerinden uzaktırlar." (Nûr, 24/26)|.

Kısaca demek istediğimiz şudur ki: Medine-i Münevvere Deccal'ın zamanında şen ve mamur olacaktır. Allah elçisi İsâ Mesih'in zamanında da şen ve

mamur olacaktır. Hatta İsâ Mesih (a.s.) orada vefat edecek ve oraya gömülecektir. Sonra insanlar orayı bırakıp gideceklerdir. Nitekim bu husus önceki kısımda da anlatılmıştı.

İmam Ahmed b. Hanbel... Ömer b. Hattab (r.a.)'dan rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Yolcu, Medine çevresinde dolaşacak, sonra da "Burada çok sayıda mümin vardı." diyecektir." [453]

Yerden Bir Yaratığın (Dabbet'ül-Arz'ın) Çıkıp İnsanlarla Konuşması:

Yüce Allah buyurdu ki: "Kendilerine söylenmiş olan [454] başlarına geldiği zaman, yerden bilmedikleri bir yaratık çıkartırız. Onlarla konuşarak, insanların âyetlerimize kesin olarak inanmadıklarını söyler." (Nemi, 27/ 82)

Bu âyet-i kerimeyle ilgili açıklamayı tefsirde (yani îbn Kesir tefsirinde) yaptık. Orada konuyla ilgili hadislerin de yetecek miktarını naklettik. Eğer onları burada da topluca nakletmiş olsaydık güzel ve yeterli olurdu. Allah'a hamdolsun.

İbn Abbas, Katâde ve Hasan dediler ki: "Yukarıdaki âyet-i kerimede ge-Çen (ve, "Onlarla konuşarak" diye meallendirdiğimiz) tükellimühüm kelimesi, onlarla her hangi bir şekilde hitab eder, demektir."

İbn Cerir (et-Taberî) ise şöyle demeyi tercih etmiştir: "Bu kelimenin anlamı, onlara hitab ederek şöyle demesidir: 'İnsanlar âyetlerimize kesin olarak inanmıyorlar.' " İbn Cerir bunu Atâ ve Ali'den nakletmiştir. Ancak bunun üzerinde ihtilaf vardır. İbn Abbas ise bu hususta şöyle demiştir: "Tükellimü-hüm kelimesi, onları ortaya çıkarır anlamına gelmektedir, yani kâfirin alnına "Kâfir"; müminin alnına da "Mümin" kelimesini yazar. Bu kelime, onlara hitab eder anlamına da gelebilir."

Bu kavil iki kanaldan nakledilmekte olup güzel ve sağlamdır. Böylece iki manâyı da kapsamış olmaktadır. Doğrusunu Allah bilir. [455]

Kıyametten Önceki On Alâmet:

Önceki sayfalarda da geçtiği gibi İmam Ahmed b. Hanbel, Müslim ve Sünen sahipleri, Ebû Şüreyh, Huzeyfe b. Üseyd'den rivayet ettiler ki; Rasû-lullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Siz on alâmeti görmeden önce kıyamet kopmayacaktır. {O alâmetler şunlardır): Güneşin batı ufkundan doğması, duman, Dabbe(tü'l-arz), Ye'cuc ve Me'cuc'un çıkışı, Meryem oğlu İsa'nın ve Deccal'ın çıkışı, biri batıda biri doğuda olmak üzere üç kez yere batma olayının görülmesi, bir de Aden'in derinliklerinden bir ateşin çıkması. Bu ateş, insanları önüne katıp sürer, onların geceledikleri yerde yanlarında geceler, öğlen istirahati yaptıkları yerde yanlarında istirahat eder." [456]

Müslim... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Deccal, duman ve Dabbetü'1-arz ortaya çıkmadan, kıyamet kopmadan ve kendiniz ölmeden önce salih ameller işleyin." [457]

İbn Mâce... Enes'ten rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmşu-tur: "Şu Altı şey vukubulmadan önce salih ameller işleyin: Güneşin batı ufkundan doğması, duman, Dabbetü'1-arz ve Deccal'ın ortaya çıkması, sizin (ferdî) Ölümünüz ve kıyametin kopması." [458]

Ebû Davud et-Tayalisî... Abdullah b. Ubeyd'den rivayet etti ki; Abdullah b. Mes'ud ailesinden bir adam şöyle demiştir: Rasûlullah (s.a.v.), Dabbetü'l-arz'dan bahsederek şöyle dedi: "Zaman içinde onun üç çıkışı olacaktır. (İlk defasında) çölün en uç tarafında çıkacak ve ünü Mekke'ye ulaş-mayacaktır. Uzun bir zaman

gizlendikten sonra çölün Mekke'ye yakın bir yerinde çıkacak, ünü çölde yükselip (yayılacak) ve haberi Mekke'ye girecektir.

Sonra bir ara insanlar Allah katında en hürmetli ve en mükerrem mescid olan Mescid-i Harâm'dayken korkunç bir halde aniden Hacer-i Esved ile Makam-i İbrahim arasında böğürerek ve başındaki toprakları silkeleyerek karşılarına çıkar. İnsanlar onu görünce kimi dağınık, kimi toplu halde onun yanından kaçışırlar. Müminlerin topluluğu kalır. Allah'ın takdirinden kaçıp kurtulamayacaklarım anlarlar. Dabbetü'1-arz apaçık bir şekilde karşılarında görünür. Yüzlerini aydınlatır, adeta parlak bir yıldıza dönüştürür. Arkasını dönüp yeryüzünde koşmaya başlar. Kovalayan, onu yakalayamaz. Ondan kaçan da kurtulamaz. Öyleki adam Allah'a sığınarak arka taraftan ona yaklaşır. Adama; "Ey falan! Namaz kılmıyor musun?" diye sorar. Adam ön tarafına geçer bu defa da adamın yüzüne bir alamet koyar, sonra da kaçıp gider. İnsanlar mal ve parada ortak olurlar. Şehirlerde dost ve arkadaş olurlar. Mümin ile kâfir apaçık halde birbirinden ayırdedilip tanınır. Öyleki: Mümin: "Ey kâfir! Hakkımı öde." der. Kâfir de: "Ey Mümin! Hakkımı öde." der."[459]

Bunda gariplik vardır. İbn Cerir de bunu Yeman'dan merfu olarak rivayet etmiştir. İbn Cerir'in bu rvayetinde anlatıldığına göre Dabbetü'1-arz, Hz. İsa'nın Kabe'yi tavaf edişi esnasında yerden çıkacaktır. Ancak o rivayetin senedinde şüpheli şahıslar vardır. Doğrusunu Allah bilir.

İbn Mâce... Abdullah b. Büreyde'den rivayet etti ki; babası şöyle demiştir: Rasûlullah (s.a.v.) beni, badiyenn Mekke yakınındaki bir yerine götürürdü. Etrafında kum bulunan kurak bir yere vardığımızda Rasûlullah şöyle buyurdu:

"Dâbbe (tül aii) buradan çıkacaktır." Gösterdiği yerin derinliği bir karış, genişliği de bir [460] fitr kadardı."[461]

İbn Büreyde dedi ki: "Ben bir kaç sene sonra hacca gittiğimde bize orayı gösterdiler. Genişliği ve derinliği değneğimle ölçtüm. Şu kadar olmuştu. Yani zamanla derinlik ve genişliği, Dabbenin çıkabilmesine elverişli olacak kadar genişliyordu. Doğrusunu Allah bilir. Abdürrezzak el-Muammer, Katâde'den rivayet etti ki; İbn Abbas, Dabbetü'1-arz hakkında şöyle demiştir: "Dâbbe; tüylü bir hayvan olup dört ayaklıdır. Tihame vadilerinden birinden çıkacaktır."

Saîd b. Mansur da, Osman b. Matar kanalıyla İbn Abbas'tan aynı sözleri rivayet etmiştir.

İbn Ebi Hatim... Atiyye'den rivayet etti ki; Abdullah b. Abbas şöyle demiştir: "Dâbbetülarz, Safa tepesindeki bir yarıktan at gibi koşarak üç günde çıkacaktır. Ve ancak üçte biri ortaya çıkabilecektir."[462]

Abdullah b. Amr şöyle demiştir: "Dâbbe, bir kayanın altından çıkacaktır. Doğuya yönelip imleyecek, sesini oraya ulaştıracak; sonra yemene yöne-Hp ünleyecek, sesini oraya ulaştıracak, sonra Mekke'den çıkıp yola koyulacak ve (Mekke'ye iki konak mesafedeki) Usfan'a varacaktır."

Bundan sonra ne olacak? diye sorduklarında Abdullah b. Abbas, "Bilmi-yorum" cevabını vermişti:

Başka bir rivayette anlatıldığına göre Abdullah b. Abbas şöyle demiştir: "Dabbetü'1-arz, (Lut kavminin şehri) Sedum'un alt tarafından çıkacaktır."

Bunlar birbirine zıt kavillerdir. [463] Doğrusunu Allah bilir.

Beyhakî'nin rivayetine göre Ebû Tufeyl şöyle demiştir:

"Dabbetü'1-arz, Safa veya Merve tepesinin altından çıkacaktır."

İbn Ebi Hatim... Ebû Meryem'den rivayet ettiki; Ebû Hüreyre şöyle demiştir:

"Dabbetü'l-arz'da her renk vardır. İki boynuzu arasındaki mesafe, süvari için bir fersah kadardır."

Rivayete göre Müminlerin emiri Ebû Talib oğlu Ali (r.a.) şöyle demiştir: "Dâbbetülarzın başı, tüyü, toynağı, kuyruğu ve sakalı vardır. O üç gün içinde at koşar gibi süratle yerinden çıkacaktır. (Buna rağmen ancak) üçte biri ortaya çıkar onun." Bunu İbn Ebi Hatim rivayet etmiştir.[464]

İbn Cüreyc'in rivayetine göre Ebû Zübeyr, Dabbetü'l-arzın tasvirini yapıp şöyle demiştir: "Başı sığır başı, gözü domuz gözü, kulağı fil kulağı, boynuzu keçi boynuzu, böğürü kedi böğürü, kuyruğu koç kuyruğu, ayaklan deve ayağı gibidir. İki mafsalın arası on iki zira'dır. Onunla birlikte Musa'nın asası, Süleyman'ın mührü de ortaya çıkar. Musa'nın asası, Süleyman'ın mührü de ortaya çıkar. Musa'nın asâsıyla yüzüne beyaz bir nokta koymadık bir mümin bırakmayacaktır. Sonra o beyaz nokta yayılıp yüzün her tarafını ağartır. Süleyman'ın mührüyle de yüzüne siyah bir nokta koymadık bir kâfir bırakmayacaktır. Sonra o siyah nokta yayılıp yüzün her tarafını karartır. (Böylece müminler ve kâfirler birbirlerini rahatlıkla tanırlar) öyleki insanlar çarşılarda alışveriş yaparken "Ey Mümin, bu kaça? Ey kâfir, bu kaça?" diye sorarlar ve öyleki ev halkı sofralarına otururlar. Aileden kimin mümin, kimin kâfir olduğunu (birbirlerinin yüzüne bakıp) bilirler. Sonra Dabbetü'1-arz onlara der ki: "Ey falan! Müjde, sen cennetliksin. Ey falan! Sen de Cehennemliksin." Bu durum Cenab-ı Allah'ın şu kavl-i şerifinin tahakkukudur: "Kendilerine söylenmiş olan başlarına geldiği zaman, yerden bilmedikleri bir yaratık çıkartırız. Onlarla

konuşarak insanların âyetlerimize kesin olarak inanmadıklarını söyler." (Nemi, 27/82)

Önceki kısımlarda da naklettiğimiz gibi Ebû Nuaym'm kendi tasnifi olan Kitabü'l-Fiten ve'1-Melâhim'de Abdullah b. Mes'ud'dan rivayet ettğine göre Dabbetü'1-arz, lanetli ve kovulmuş İblis'in soyundandır. Bunun sıhhat derecesini Allah bilir.

Müslim... Ebû Zür'a'dan rivayet etti ki; Abdullah b. Amr şöyle demiştir: Rasûlullah (s.a.v.)'den duyduktan bu yana şimdiye dek unutmadığım şöyle bir hadisi dinleyip ezberledim:

"(Kıyametle ilgili) alâmetlerin ilki, güneşin batı ufkundan doğması ve kuşluk vaktinde Dâbbe(tülarz)ın insanların karşısına çıkmasıdır. Bunlardan hangisi önce görülürse, diğeri de çok kısa bir süre sonra görülür."[465]

Yani bunlar, alışılmadık alâmetlerin ilkidirler. Her ne kadar Deccal'ın ortaya çıkışı, Hz. İsa'nın gökten inişi, Ye'cuc ile Me'cuc'un zuhur edişi bundan önceyse de bunlar alışılmış şeylerdir. Çünkü bunları ve benzerlerini görmek, insanların alışık oldukları şeylerdir. Ama Dâbbetül-arz'ın garip ve alışık olunmayan bir şekilde ortaya çıkışı, insanlarla konuşması, onlara iman veya küfür damgasını vurması, adet dışı bir durumdur. Güneşin alışık olunmayan bir şekilde batı ufkundan doğması nasıl ki semavî alametlerin ilkiyse, Dabbetü'l-arzın da bu şekilde ortaya çıkması, arzî alâmetlerin ilkidir. [466]

GÜNEŞİN BATI UFUKTAN DOĞMASI

Güneş batıdan doğduktan sonra tevbe edenin tevbesi kabul edilmez.

Bu hususta yüce Allah şöyle buyurmuştur:

"Onlar kendilerine meleklerin gelmesini mi yoksa Rabbinin gelmesini mi yahut Rablerinden bir takım mucizelerin gelmesini mi bekliyorlar? Rabbinin bir takım mucizeleri geldiği gün, insan daha önce inanmamışsa veya imâniyle bir iyilik kazanmamış s a, imânı ona fayda vermez. Onlara: "Bekleyin, doğrusu biz de bekliyoruz" de." (En'âm, 6/158)

İmam Ahmed b. Hanbel... Ebû Saîd el-Hudrî'den rivayet etti ki; Peygamber (s.a.v.), aşağıdaki şu âyet-i kerimeyi şöyle tefsir etmiştir:

"Rabbinin bir takım mucizeleri geldiği gün, insan daha önce inanmamışsa veya imanıyla bir iyilik kazanmamışsa, imânı ona fayda vermez."[467]

Mucizelerin geldiği günden kasıt, güneşin Batı ufkundan doğduğu gündür."

Tirmizî'nin rivayetine göre Vekî', bunun garip olduğunu söylemiştir.

Buharı bu ayeti tefsir ederken... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Güneş batı ufkundan doğmadıkça kıyamet kopmaz. İnsanlar onu böyle görünce yeryüzündeki herkes imân eder. Ancak bu öyle vakitte yapılacak ki daha önce inanmamış kimseye bu vakitteki imânı fayda vermeyecektir." [468]

Buharı... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Güneş batı ufkundan doğmadıkça kıyamet kopmaz. Batı ufkundan doğup da insanlar onu bu halde gördüklerinde -kişiye imânının fayda vermediği bir zamanda- hep birlikte imân ederler." Böyle buyurduktan sonra Rasûlullah (s.a.v.) En'âm suresinin -yukarıda naklettiğimiz- 158. âyetini okudu. [469]

İmam Ahmed b. Hanbel... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Üç şey görüldüğünde, daha Önce inanmamış veya

imanıyla bir iyilik kazanmamış olan kimseye imânı fayda vermez. (O üç Şey şunlardır:) Güneşin batı ufkundan doğması, duman ve Dabbetü'1-arz." [470]

Müslim de bunu Veki'den jivayet etmiştir. Yine Müslim, Tirmizî ve ibn Cerir birkaç kanaldan bu hadisi Fudayl b. Gazvân'dan rivayet etmişlerdir. [471]

"Bilen, Bildiğini Söylesin, Bilmeyen Sussun'

Bu hadis birkaç yolla Ebû Hüreyre'den ve bir sahabî topluluğundan nakledilmiştir.

Ebû Şüreyha Huzeyfe b. Üseyd, Rasûlullah (s.a.v.)'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: "Sizler on alâmeti görmedikçe kıyamet kopmayacaktır. (O alâmetler şunlardır:) Güneşin batı ufkundan doğması, Dâbbe, Ye'cuc ve Me'cuc, Meryem oğlu İsâ ve Deccal'ın ortaya çıkması, biri doğuda, biri batıda, biri de Arap yarımadasında olmak üzere üç yere batma olayını meydana gelmesi ve Aden'in derinliklerinden bir ateşin çıkması. Bu ateş insanları önüne katıp götürür. Onların geceledikleri yerde beraberlerinde geceler; öğlen istirahati yaptıkları yerde beraberlerinde istirahat eder." [472]

Önceki sayfalarda bir kaç kez nakledildiği gibi İmam Ahmed b. Hanbel, Müslim ve Sünen sahipleri de rivayet etmişlerdir.

Müslim... Ebû Hüreyre'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Altı şey meydana gelmeden önce salih ameller işlemekte acele edin. (Bu alâmetlerden şunları saydı): Güneşin batı ufkundan doğması, duman ve DabbetÜ'1-arz." [473]

Buharî ve Müslim'in sahihlerinde... Ebû Hüreyre'den rivayet olunduğuna göre Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Güneş batınca nereye gidiyor, bunu biliyor musun?" Ben "hayır" diye cevap verince Rasûlullah buyurdu ki: "Gider, Arş'ın altında secdeye kapanır. [474]Sonra (batıdan doğmak için) izin ister. Yakında ona, "Geldiğin yerden geri dön" denilecektir. Bu, daha önce inanmamış veya imamyla bir iyilik kazanmamış olan kimseye imanın fayda vermediği bir zamanda olacaktır." [475]

İmam Ahmed b. Hanbel... Ebû Zür'a b. Amr b, Cerir'in şöyle dediğini rivayet etmiştir: Müslümanlardan altı kişi Medine'de, kıyamet alâmetleriyle ilgili hadis nakletmekte olan Mervân'ın yanına gidip oturdular. Onun, "Kıyametin ilk alâmeti, Deccal'ın ortaya çıkmasıdır" dediğini işitince kalkıp Abdullah b. Amr'ın yanına gittiler. Kıyamet alâmetleriyle ilgili olarak Mer-vân'dan duyduklarını ona aktardılar. O da dedi ki: Mervân gerçeği söylememiştir. Ben, Rasûlullah (s.a.v.)'in şu hadisini kendisinden duyup ezberledim: "(Kıyametle ilgili) alâmetlerin ilki, güneşin batı ufkundan doğması ve bir kuşluk vaktinde Dâbbe (tü'l-arz)ın insanların karşısına çıkmasıdır. Bunlardan hangisi önce görülürse, diğeri de çok kısa bir süre sonra görülür." [476]

Sonra Abdullah b. Amr dedi ki: (Bu zât kitapları çok okurdu): Öyle sanıyorum ki, bu iki alemetlerin ilk olarak ortaya çıkacak olanı, güneşin batı fkundan doğmasıdır. Çünkü her batışında Arş'ın altına gidip secdeye kapanır ve geri dönmek için izin ister, Cenab-ı Allah ona bu izni verir. (Yani mu-tad şekilde doğudan doğmaya devam eder). Nihayet batıdan doğmak için izin isteme vakti olunca gidip Arş'ın altında secdeye kapanır, izin ister; isteğine cevap verilmez. Sonra geri dönmek için izin ister, kendisine cevap verilmez. Derken geceden Allah'ın dilediği kadar bir süre geçer ve güneş, geri dönüşüne izin verilse bile doğu ufkuna ulaşamayacağını anlar ve "Ey Rabbim, doğu ufku ne kadar da

uzaktır bana! Ben insanlara (doğu ufkundan) nasıl ulaşabilirim?" der. Nihayet ufuk bir çember gibi olur. Güneş, geri dönmek için izin ister. Kendisine, "yerine dön ve d°ğ" denir. O da insanlara batı ufkundan doğar." Abdullah b. Amr böyle dedikten sonra şu âyet-i kerimeyi okudu: "Daha önce inanmamış veya imâniyle bir hayır kazanmamış kimseye imânı fayda vermez" (En'am, 6/158)

Ebû Davud ve İbn.Mâce... Abdullah b. Amr'dan rivayet ettier ki; Rasû-!ullah(s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "(Kıyametle ilgili) alâmetlerin ilki, güneşin batı ufkundan doğması ve bir kuşluk vaktinde Dâbbe(tü'l-arz)ın insanların karşısına çıkmasıdır. Bunlardan hangisi önce görülürse, diğeri de çok kısa bir Süre sonra görülür." [477]

Önceki sayfalarda da anlattığımız gibi bu hadislerde sözü edilen alâmet-lerden kasıt, alışılmış olmayan alâmetlerdir. Bunlar, yerleşik âdetlere muhalif olan alâmetlerdir. Örneğin yerden bir çeşit bir hayvanın (Dabbetü'l-arz'ın) çıkıp insanlala konuşması, onları Mü'min ve kâfir diye birbirinden ayırıp belirlemesi, güneşin batı ufkundan doğması bu tür alâmetlerdendir, güneşin batı ufkundan doğması, Dâbbetülarzın ortaya çıkmasından önce olacaktır. [478] Bu, muhtemel ve münasiptir. Doğrusunu Allah bilir.

Bu husus, Taberanî'nin el-Mucem adlı eserinde rivayet ettiği garip bir hadiste ele alınmaktadır. Şöyle ki:

Ebu'l-Kasım et-Taberânî..: Abdullah b. Amr b. Âs'tan rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Güneş batı ufkundan doğduğunda İblis secdeye kapanarak yüksek sesle şöyle bir çağrıda bulunur: "Ya Rab! Emret de dilediğin kimseye secde edeyim" yardımcıları etrafında toplanarak: "Ey efendimiz, bu panik niye?!" diye sorarlar.

O da şu cevabı verir: "Rabbimden beni sadece belirli bir vakte kadar ertelemesini (hayatta bırakmasını) dilemiştim." Bundan sonra Safa tepesinin yarığından Dabbetü'1-arz çıkar. İlk adımını Antakya'ya atacak, îblis gelince İblis'i tokatlayacaktir." [479]

Bu, cidden garip bir rivayettir. Bu hasidin merfu rivayetinde de münker-lik vardır. Belki de bu, Abdullah b. Amr'ın Yermuk Savaşında ele geçirdiği, içinde ehl-i kitaba ait kitapların bulunduğu iki küpün içindeki kitaplardan alınmıştır. [480] Abdullah, bu kitaplardan garip şeyler naklederdi.

Önceki kısımlarda da geçtiği gibi el-Fiten adlı eserde Ebû Nuaym b. Hammad'ın, İbn Mes'ud'dan yaptığı rivayete göre Dabbetü'1-arz, İblis'i öldürecetir. Bu, en garip haberlerdendir. Doğrusunu Allah bilir.

Talut b. Abbad... Südâ b. Aclân'dan rivayet ett ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

'Doğrusu (kıyametle ilgili) alâmetlerin ilki, güneşin batı ufkundan doğmasıdır."[481]

Güneş Batı Ufkundan Doğuncaya Dek Geceleri İbadetle Geçiren Müslümanlar Hep Var Olacaktır:

Tefsir'inde Hafız Ebubekir b. Merdeveyh... Abdullah b. Ebi Evfâ'dan rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"İnsanlara, sizin şu geceleriniz gibi üç geceye denk olan bir gece gelecektir. Böyle olduğunda nafile ibadet yapmakta olan kimseler bunu anlarlar. Biri kalkıp hizbini okur, sonra uyur, sonra kalkıp hizbini okur, sonra uyur. Onlar bu haldeyken insanlar birbirlerine ünlerler. Bunlar "Bu ne haldir?" diye sorarlar. Korku içinde mescidlere koşarlar. Sonra onlar güneşin doğup göğün ortasına

kadar geldiğini, sonra dönüp batıdan doğduğunu görürler. İşte o zaman, (daha önce inanmamış veya imâmyla bir iyilik kazanmamış olan) kimseye imânı fayda vermez."

İbn Merdeveyh'in rivayetine göre Huzeyfe demiş ki; Ben, Rasûlullah (s.a.v.)'e, "Güneşin batı ufkundan doğması nasıl olacak?" diye sordum. Şöyle izah buyurdu: "O gece, adeta iki gece kadar uzayacak, gece namazı kılanlar o gecede uyanacak, önceki gecelerde yaptıklarım yapacaklar, Yıldızlar görünmeyecek, geceyi yerlerinde geçinecekler, ibadet edenler uyuyacaklar, sonra kalkıp namaz kılacaklar, sonra yine uyuyacak, kalkıp namaz kılacaklar, sonra yine uyuyacak, kalkıp namaz kılacaklar, gece uzayacak, insanlar paniğe kapılacak, sabah bir türlü gelmeyecek, onlar bu halde güneşin doğudan doğmasını beklemekteyken güneş batıdan doğar. İnsanlar bu durumu görünce imân ederler, ama imânları kendilerine fayda vermez."

Haşir ve neşirle ilgili olarak Hafız Ebubekir el-Beyhakî... Sa'd b. İyas'-tan rivayet etti ki; Abdullah b. Mes'ud bir gün meclisinde oturmakta olanlara: "Güneş, kara balçıklı bir suda batıyor." (Kehf, ı 8/ 86)

Bu âyetin neyi kasdettiğini biliyor musunuz? diye sordu. Yanında bulunanlar, "Bunu Alah ve Rasûlü daha iyi bilir" deyince Abdullah şu cevabı verdi:

"Güneş battıktan sonra secdeye kapanarak Allah'a teşbih ve tazimde bulnur. Sonra Arş'in altında durur. Doğuş vakti olunca doğmak için izin ister (ve doğar). Durdurulacağı gün olduğunda yine secdeye kapanıp teşbih ve tazimde bulunur. Doğmak için izin ister. Kendisine, "Ağır ol" denir; iki gece kadar bekletilir. Teheccüd namazı kılanlar paniğe kapılırlar. Adam o gecede komşusuna seslenerek: "Ey falan! Bu gece bize ne oldu? Doyasıya uyudum, yoruluncaya dek

namaz kıldım." Ozaman güneşe: "Battığın yerden doğ" denilir. Bu hadise daha önce inanmamış veya imânıyla bir iyilik kazanmamış olan kimseye imân edişinin artık fayda vermeyeceği bir günde meydana gelir." [482]

Düşman Kendileriyle Savaşmaktayken Muhacirlerin Hicretleri Kabul Edilmez:

İmam Ahmed b. Hanbel... İbn Sa'di'den rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Düşman savaştığı sürece hicret fayda vermez."

Muaviye, Abdurrahman b. Avf ve Abdullah b. Amr b. As, Rasûlullah (s.a.v.)'in şöyle buyurduğunu rivayet ettiler: "Doğrusu hicret iki çeşittir: Biri şerri terketmendir. Diğeri de Allah'a ve Rasûlüne hicret etmendir. Tevbe kabul edildği sürece hcret kesilmeyecektir. Güneş batıdan doğuncaya kadar da tevbe hep kabul edilecektir. Güneş batıdan doğunca da kalpler, içlerindeki şeylerle birlikte kapatılıp mühürlenir ve artık insanların amelleri yeterli olur." [483]

Bu hadisin senedi sağlam ve kuvvetlidir. Kitap sahiplerinden bunu tah-ric eden olmamıştır.

İmam Ahmed ile Tirmizî'nin rivayet ettikleri, Neseî ile İbn Mâce'nin de sahih olduğunu söyledikleri bir hadiste Safvan b. Assai şöyle demiştir: Rasûlullah (s.a.v.)'in şöyle buyurduğunu işttim:

"Cenab-ı Allah batı tarafında bir kapı açmıştır. Tevbe için açılan bu kapının genişliği yetmiş (veya kırk) zira'dır. Güneş (batıdan) doğuncaya dek o kapı kapanmayacaktır." [484]

Mezkûr âyet-i kerîme [485] ile birlikte bu mütevatir hadisler, güneşin batı ufkundan doğmasından sonra kişinin imân veya tevbe etmesinin, kendisine

yarar sağlamayacağının delilidir. Bu, ancak böyle olur. Doğrusunu Allah bi-h'r. Çünkü güneşin batı ufkundan doğması, kıyametin yaklaştığını gösteren en büyük alâmetlerdendir. O vakit, kıyamet günü yapılması gereken işler yapılır. Nitekim Yüce Allah buyurmuş ki:

"Onlar kendilerine meleklerin gelmesini mi, yoksa Rabbinin gelmesini mi, yahut rablerinden bir takım mucizelerin gelmesini mi bekliyorlar? Rabbinin bir takım mucizeleri geldiği gün, bir kmse daha önce inanmamışsa veya imânıyle bir iyilik kazanmamışsa, imânı ona fayda vermez." (En'âm, 6/158)

"Şiddetli azabımızı gördüklerinde: "Yalnız Allah'a inandık; O'na koştuğumuz eşleri inkâr ettik" dediler. Ama, bizim şiddetli azabımızı görüp de öyle inanmaları kendilerine fayda vermedi. Bu, Allah'ın kulları hakkında, öteden beri yürürlükte olan yasasıdır. İşte inkarcılar o zaman hüsranda kaldılar."(Gafir, 40/84-85)

"Onlar kıyamet gününün kendilerine ansızın gelmesini mi bekliyorlar. Şüphesiz onun âlemetleri belirmiştir. Kendilerine gelip çatınca ibret almaları neye yarar?" (Muhammed, 41/18)

Beyhakî, Hâkim'in şöyle dediğini rivayet etmiştir: "Kıyamet alâmetlerinin ilk görülecek olanı, Deccal'm ortaya çıkmasıdır. Sonra Meryem oğlu İsa'nın yeryüzüne inmesi, sonra Ye'cuc ve Me'cuc şeddinin yıkılması, sonra Dabbe(tü'l-arz)ın yerden çıkması, sonra da güneşin batı ufkundan doğma-sıdır. Çünkü güneş batı ufkundan doğduktan sonra dünyadaki herkes imân edecektir. Eğer İsa'nın yeryüzüne inmesi bundan sonra olacaktır, denilse, bilinmeli ki, o zaman dünyada kâfir kimse kalmayacaktır. Bu söylenen sözün doğruluğu şüphelidir. Çünkü dünyadaki insanların o günde imân etmelerinin -daha önce iman

etmedikleri gerekçesiyle- kendilerine faydası olmayacaktır. O günde iman veya tevbe eden kimse, şayet daha önce iman veya tevbe etmemişse, yeni imânı veya tevbesi kabul edilmez. Nitekim ahir zamanda Hz. İsa'nın yeryüzüne inişi kıssasında yüce Allah buyurmuş ki: "Kitâb ehlinden, ölmeden önce, İsa'ya inanmayacak yoktur." (Nisa, 4/159)

Yani İsâ (a.s.) yeryüzüne indikten sonra ama ölmeden önce kitab ehli kimseler -Onun Allah'ın kulu ve elçisi olduğuna kesin olarak kanaat getirdikleri için zaruri olarak ona imân ederler. [486] Hristiyanlar onun Rablığmı iddia etmekle iddialarının yalan olduğunu; Yahudiler de onun, Allah'ın Rasû-lü olduğunu, gayr-ı meşru ve nesebi şüpheli bir çocuk olmadığını anlarlar. Kendilerinden bazı melunlar, cürüm işleyerek onun hakkında böyle bir iftirada bulunmuşlardır. Allah'ın yakalayıcı gazap ve laneti üzerlerine olsun. [487]

---

[1] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 21-22.

[2] Ebû Davud, el-Fiten ve'1-Melâhim, 7.

[3] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 23-24.

[4] Buharî, el-Ah-kâm 51.

[5] Müslim, Fedâiiu's-Sahabe i i.

[6] Mukaddime 11

[7] el-Menakıb 16,35

[8] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 25.

[9] Müslim, Fedailu's-Sahabe 226; Ahmed b. Hanbel 5/174:

[10] Hâkim en-Neysaburî, el-Müstedrek, 2/603.

[11] Araplarla Mısırlılar arasındaki akrabalığın sebebi; Hz. İsmail'in annesi Hacer ile, Hz. Peygamber'in oğlu İbrahim'in annesi Mariye'nin Mısırlı olmalarıdır.

[12] Kırat: Mısır'da bir arazi ölçü birimi.

[13] Müslim, FedailuVSahabe 226. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 25-26.

[14] Buharı, el-Eymân 3; Müslim, el-Fiten75.

[15] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 26.

[16] Buharî, Mevakıtu's-salât 4, Zekât 23; Müslim, İman 231.

[17] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 26-27.

[18] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 27.

[19] Bk. Tirmizî, el-Menâkıb 35.

[20] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 27.

[21] Ahmed b. Hanbel, 5/220, 221; Ebû Davud, es-Sünne 8; Tirmizî, el-Fiten 48.

[22] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 27-28.

[23] Buharı, es-Sulh 9, el-Fiten 20. Ayrıca bk: Ebû Davud, es-Sünne 12; cn-Nesaî, el-Cuma 27. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 28.

[24] Bk. Buharı, el-Cihad veVSiyer 23; Müslim, el-tmare 161.

[25] Buharı, el-Cihad ve's-Siyer 93. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 28-29.

[26] Ahmed b. Hanbel, 2/369.

[27] Ahmed b.Hanbel, 2/229; Nesaî. el-Cihad 41

[28] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 29.

[29] Buharı, el-Menakıb, 25. Ayrıca bk: Buharî, el-Cihad 95, 96; Müslim. el-Fiten 62; Tirmizî, el-Fiten 40.

[30] Buharî, el-Menakıb, 25. Aynca bk: Ahmcd b. Haıibel, 2/319; Ebû Davud. el-Melahim 9; İbn Mâce, el-Fi-ien 36

[31] Müslim, el-Fiten 62.

[32] Ahmed b. Hanbel, 5/70; Buharî, el-Cihad 95.

[33] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 29-30.

[34] Ahmed b. Hanbel, 2/324; Buharî, e!-el-Fiten 3.

[35] Ebû Davud et-Tayalisî, el-Müsned.

[36] Beyhakî, Delâilü'n-Nübüvve 6/340.

[37] Buharî, el-Enbiya 50. Ayrıca bk: Müslim, el-İmare 44.

[38] Müslim, el-İman 80. Ayrıca bk: Ahmed b. Haıibel, 1/458. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 30-32.

[39] Buharı, el-Ahkam 51(Halife kelimesi yerine emir kelimesi var); Müslim, el-İmare 10.

[40] Ebû Davud, el-Mehdî 1. Ayrıca bk: Müslim, el-İmare 7, 8, 9; Ahmcd b. Hanbel, 5/86 İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 32.

[41] Ahmed b. Hanbel, 5/220,221; Ebû Davud, es-Sünne 8; Tirmizî, el-Fiten 48

[42] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 32.

[43] İbn Mâce, ^ Fiten 28. Ayrıca bk: Hakim, el-Müstedrek, 4/475

[44] Alauddin ei-Hindî, Kenzu'l-Ummal, 1 İ/222; Süyutî, el-Camiu's-Sağir, 3/497 -Münavî'nin Feyzü'l-Kadir'i ile birlikte. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 33.

[45] Buharî, el-Fiten 24; Müslim, el-Fiten 42. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 33.

[46] Ebû Davud, el-Melahim 18. Aynca bk: Ahmed b. Hanbel, 1/170, 4/193. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 33.

[47] Hz. Peygamber'in vefatı bin yıldan fazla bir zaman önce vuku bulmuştur. Ancak bu kitabın hicrî sekizinci yüzyılda yazılmış olduğunu göz önüne almak gerekir (Mütercim)

[48] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 33-34.

[49] Buharı, el-Fiten 24; Müslim, et-Fiten 42. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 34.

[50] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 34.

[51] Ahmed b. Hanbel, 5/341; Neslim. el-Fiten 25. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 35.

[52] Buharı, Bed'ul-Halk 1.

[53] Ebû Davud, el-Fiten 1. Ayrıca bk: Ahmed b. Hanbel, 5/385, 389. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 35.

[54] Ahmed b. Hanbel, 3/61. Ayrıca bk: Tirmizî, el-Fiten 26.

[55] Bk: Müslim, ez-Zikr, 99.

[56] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 35-36.

[57] Buharî, cr-Rikak 39, et-Talak 25; Müslim, eî-Cuma 43; İbn Mâce, Mukaddime 7; Ahmcd b. Hanbel, 4/309. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 36.

[58] Ahmed b. Hanbel, 4/309, 5/348.

[59] Şûra, 42/18 İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 36.

[60] Ahmed b. Hanbel, 3/168. Ayrıca bk: Buharî, el-Edeb96, el-Ahkam 10; Müslim, el-Birr 164;Tirmizî, ez-Zühd 50; Ahmed b. Hanbel, 3/104, İ10. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 37.

[61] Buharî, er-Rikak 42, ei-Edcb 95; Müslim, d-Fiten 136, 137, 138, 139; Ahmed b. Hanbel, 3/192, 213.

[62] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 37.

[63] Lokman, 31/34) (Müslim, el-İman 5, 7; Buharî, Tefsir (13) 1, (31) 2, el-İman 37; Nesaî, el-İman 6; Ahmed b. Hanbel, 2/24. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 37.

[64] Buharî. el-İman 37; Müslim, el-İman 1, 5; Ebû Davud, cs-Sünne 16; Nesaî, el-tman 6; Tirmizî. el-İman 4; İbn Mâce, Mukaddime 9; Ahmed b. Hanbel, 2/426. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 37.

[65] Buharî, el-Menakıb 25, el-Fiten 11; Müslim, el-îmare 5!. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 38.

[66] Müslim, cl-İman 232; Tirraizî, el-iman 13; Da'rimî, cr-Rikak 42: İbn Mâce, el-Fiten 15: Ahmed b. Hanbel, 1/184. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 38.

[67] Ebû Davud. es-Sünne 1; Tirmizî, el-îman 18; İbn Mâce, el-Fiten 17; Ahmed b. Hanbel. 2/332. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 38.

[68] İbn Mâce. el-Fiten 17. Ayrıca bk: Ahmec! b. Hanbel, 3/145.

[69] İbn Mâce el-Fiten 17.

[70] Ebû Davud. es-Sünne İ.

[71] Tir-mizî, el-tman İ8; SüyuSÎ, c!-Camtu's-Sağir. 5/346, 347 -Münavı'nin Feyzü'l-Kadir'i ile birlikle.

[72] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 39.

[73] İbn Mâce, el-Fiten 8.

[74] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 39.

[75] Buharı, el-Fiten 11, el-Menakıb 25; Müslim, el-İmare 51; İbn Mâce, el-Fiten 13.

[76] Müslim, el-İman 232; Tirmizî, el-İman 13; Darimî, er-Rikak 42.

[77] Müslim, el-İman 66; Ahmedb. Hanbel, 3/162.

[78] Ebû Davud, el-Melahim 17; Tirmizî, et-Tefsir, 6/18; İbn Mâce, el-Fiten, 21.

[79] Buharı, el-İman 12. ei-Fi-ten 14, er-Rikak 34; Ebû Davud, el-Fiten 4; İbn Mâce. el-Fiten, 21; İmam Mâiik, Muvatta, el-İs-ti'zan 16; Ahmed b. Hanbei, 3/6. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 39-40.

[80] Ahmed b. Hanbel. 2/350. Ayrıca bk: Müslim, ez-Zikr 13.

[81] Ahmed b. Hanbel, 5/243.

[82] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 40.

[83] Buharî, el-İlm 34. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 41.

[84] Buharı, et-Tevhid 29; İbn Mâce, Mukaddime 1. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 41.

[85] Ebû Davud, el-Melahim 1.

[86] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 41.

[87] Buharî, el-İlm 21; Müslim, el-İlm 9; İbn Mâce, e!-Fitcn 25. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 41.

[88] ibn Mâce. el-Fiten 26.

[89] İbn Mâce. Sünen. Kitab'iil-Fiten. 4049.

[90] Ahmed b. Hanbel, 3/29,41.

[91] Müslim. el-îman 234, el-Fitcn 131; Ahmed b. Hanbel, 3/Î62, 1/435; Suyıılî, el-CamiLiVSağir. 6/417. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 42.

[92] İbn Mâce, ei-Fiten 22.

[93] Tirmizî, ei-Fîten 38.

[94] Hcysemî, Mecmau'z-Zevaid, 7/328.

[95] Tirmizî, el-Fiten 38.

[96] Tirmizî, ei-Fiten 38. Ayrıca bk: Tirmizî, el-Ka-der 16; Ebû Davud, Melahim İÜ: İbn Mâce, el-Fiten 29.

[97] Tirmizî, el-Fiten 74.

[98] Tirmizî, el-Fiten 78.

[99] Ahmed b. Hanbel, 3/86.

[100] Ahmed b. Hanbel, 3/145; İbn Mâce, el-Mesacid 2; Nesaî, el-Mcsacid 2; Ebû Davud, Salâl 12; Darimî, Salât 123.

[101] Ahmed b. Hanbel, 3/494.

[102] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 43-45.

[103] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 45.

[104] Ahmed b. Hanbel, 1/99; Ebû Davud, el-Mehdî 1.

[105] Ahmed b. Hanbel, 1/84; İbn Mâce, el-Fiten 34.

[106] Allah bir gecede onun tevbesini kabui^decek, daha önce iyi yolda olmadığı halde onu iyi yola iletip ıslah edecektir. Doğrusu hidayetten ve tevfik-i ilahiden uzak olan Mchdî'nin bir gecede ansızm ıslah edilip sabahleyin iyiliğe çağıran ve ümmeti kurtaran bir insan haline getirilmesi hayret vericidir.

[107] Ebû Davud, el-Mehdî 1.

[108] Ebû Davud, el-Mchdî l.

[109] Ebû Davud. el-Mehdî I.

[110] Ebû Davud, ci-Mehdî ı. Ayrıca bk: Ahmcdb. Hanbel, 1/99.

[111] Ebû Davud, el-Mehdî 1; Ahmed b. Hanbel. 1/376; Tirmizî, el-Fiten 52.

[112] Tirmizî, d-Fiten52.

[113] Ebû Davud. Mehdî I.

[114] Ebû Davud, Mehdî 1; İbn Mâce, Fiten 34.

[115] Ebû Davud. Mehdî 1; Ahmed b. Hanbel, 6/316.

[116] Ebû Davud, Mehdî t.

[117] İbn Mâce. Fiten 34. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 45-47.

[118] İbn Mâce, Fiten 34.

[119] İbn Mâce, Fiten 34.

[120] Önceki .sayfalarda açıklanan bazı zayıf hadislerde anlatıldığı gibi Mehdi adında Allah'ın dinine davet edici birinin ortaya çıkacağına dair delaleti kat'î olan sahih bir delil yoktur burada. Bu nedenle biz Mehdî'nin, hak davetin batıl güdülere ve serlere karşı galip olacağı şeklinde bir rumuz ve sembol olduğu görüşüne meyletmekteyiz.

[121] Tirmizî, Fiten 79; Ahmed b. Hanbel, 2/365.

[122] ibn Mâce, Fiten 34.

[123] Tirmizî, Fiten 53.

[124] Ahmed b. Hanbel, 3/98.

[125] İbn Mâce, el-Fiten 34.

[126] ibn Mâce, el-Fiten 24.

[127] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 47-50.

[128] Buharı, Fiten 4, 28, Enbiya 7; Müslim, Fiten 1; Tirmizî, Fiten 23; İbn Mâce, Fiten 9; Ahmed b. Hanbel, 6/428.

[129] Buharî, Fiten 28; Ahmed b. Hanbel, 2/341.

[130] Buharî, Fiten 6; Ahmed b. Hanbel, 6/297; Mâlik, Muvatta, Libas 8 . İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 51.

[131] Buharî, Fiten 4; Müslim, Fiten 9.

[132] Buharî, Fitcn 5; Müslim, İlim 11: İbn Mâce, Fiten 26. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 51-52.

[133] Buharî, Fiten 6. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 52.

[134] Buharî, Filen 9; Müslim, Fıten 12. Ayrıca bk: Ah-med b. Hanbcl, 1/169; Ebû Davud, Fiten 12. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 52.

[135] Buharî, Rikak 35, Fiten 13; Müslim, İman 230; Tirmizî, Fiten 17; İbn Mâce, Fiten 27; Ahmed b. Hanbel, 5/383. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 52-53.

[136] Buharî, Fıten 16; Müslim, Fiten 45; Tirmizî, Fiten 79. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 53.

[137] Buharî, Fiten 22; Ahmed b. Hanbel, 2/236, 531. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 53.

[138] Buharî, Fiten 23; Müslim, Fiten 51. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 53.

[139] Buharî, Fıten 24: Müslim. Fiten 30; Ebû Davud,Melahim 13. Ayrıca bk: Tirmizî, Cenne 26; İbn Mâce, Fıten 25.

[140] Buharî, Fiten 24.

[141] Müslim, Fiten 29.

[142] Müslim, Fiten 32. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 53-54.

[143] Buharî, Fiten 25. Bk: Müslim, Fiten 17; Tirmizî. Fiten 23; İbn Mâce, Fiten 9; Ahmed b. Hanbet, 6/428.

[144] Bk: Ahmed b. Hanbel. 5/388.

[145] Kafiz, Iraklıların ölçeğidir.

[146] Müd, Şamlıların ölçeğidir.

[147] irdeb Mısırlıların öiçeğidir.

[148] Müslim, Fiten 33.

[149] Müslim, Fiten 1; Tirmizî, Fiten 67; Ahmed b. Hanbeî, 3/317.

[150] Müslim, Cenne 54; Ahmed b. Hanbel, 2/308, 323. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 54-55.

[151] Müslim, Cenne 52. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 55-56.

[152] Ahmed b. Hanbel, 3/187; İbn Mâce, Fiten 21. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 56.

[153] Ahmed b. Hanbel, 3/343. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 56.

[154] Ahmed b. Hanbel, 2/390, 391. Ayrıca bk: Tirmizî, Fiten 73. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 56.

[155] Ahmed b. Hanbel, 2/359. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 56-57.

[156] Ahmed b. Hanbel, 1/448, 449. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 57.

[157] Ebû Davud, Fiten 2. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 57-58.

[158] Ebû Davud, Fiten 2; Müslim, Fiten 13; Ahmed b. Hanbel, 5/39.

[159] Ebû Davud, Fiten 2.

[160] Ahmed b. Hanbel, 1/185; Tirmizî, Fiten 29.

[161] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 58.

[162] Ebû Davud, Fiten 2.

[163] Bu hadiste çok şeyler var. Çünkü İslâmın meşru kıldığı ve Hz. Peygamber'in de yapılmasını emrettiği, nefis müdafaası ilkesiyle çelişmektedir. Bu hadiste işaret edildiği şekilde zalim düşmanın ve saldırganın karşısında insanın canından olmasına yol açacak şekilde hareketsiz durmak, şer'an yasaklanmıştır. Bu durumda savunma yapmayan kişi, intihar etmiş sayılır. Zira yüce Aliah buyurmuş ki: "Size tecavüz edene, size tecavüz ettikleri gibi tecavüz edin. Allah'tan sakının ve Allah'ın sakınanlarla beraber olduğunu bilin" (Bakara, 2/194) "Zulüm gür-ükten sonra hakkını alan kimselere, işte onların aleyhine bir yol yoktur. İnsanlara zutmeden-lei'e, yeryüzünde haksız yere taşkınlık edenlere karşı durulmalıdır." (Şûra, 42/41) Yüce Peygamber de şöyle buyurmuştur: "Kanı uğruna öldürülen şehiddir." Bu nedenle biz bu hadiste uydurmanın eserini apaçık bir şekilde görmekteyiz.

[164] Ahmed b. Hanbel, 5/149; Ebû Davud, Fiten 2.

[165] Ebû Davud, Fiten 2. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 59-60.

[166] Ahmed b. Hanbel, 5/278: Müslim, Fiten 19; Ebû Davud, Filen 1; İbn Mâce, Fiten 9. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 60.

[167] Ahlas: Hıls kelimesinin çoğulu olup devenin sırtına konulan çul demektir. Bu adeta devenin sırtından ayrılmaz bir parça gibi kabul edildiğinden yukarıdaki fitneye bu adın verilmesi, o fitnenin, indikten sonra insanların yakasını bırakmayacağı anlamını vermek içindir. Hattabî, son derece karanlık olaylara gebe oldukları için bu fitnelerin, koyu siyah renkli deve çuluna benzetildiklerini söylemiştir.

[168] Ebû Davud. Filen 1.

[169] Ebû Davud, Melahim 17; İbn Mâce, Fiten 10; Ahmed b. Hanbel, 2/220, 221.

[170] Ebû Davud, Meiahim 17; Ahmed b. Hanbel, 1/212. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 60-61.

[171] Ebû Davud, Fiten 3.

[172] Tirmizî, Fiten 16; İbn Mâce, Fiten 12; Ahmed b. Hanbel, 2/212.

[173] Müslim, İmare 46; Ahmed b. Hanbel. 2/162. Ayrıca bk: İbn Mâce, Fiten 9; Ne-seî, Bey'at 25; Ebû Davud, Fiten 1.

[174] Ahmed b. Hanbel, 2/163, 190.

[175] Tirmizî,Fiten 21; İbn Mâce, Fiten 29; Ahmed b. Hanbel, 2/163.

[176] Ebû Davud, Fiten 3. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 61-62.

[177] Ahmed b. Hanbel, 2/186. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 62-63.

[178] Zcvf/'m a?.ra'da bir Ver adl o|up dünya cennetlerinden biri sayılırdı.

[179] Revhâ MI Jî* ^ Mescid-' Nebevî yanında bjr yer.

[180] Zevra Medine arasmda ve Medine'ye 30 ya da 40 mil mesafede bir yer.

[181] Bunda nübüuvvetın ruhu ve doğruluğunun yüceliği yoktur.

[182] Tezkire, 739 İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 63.

[183] Ahmed b. Hanbel, 2/174.

[184] Buharı, Cizye 15; İbn Mâce, Fiten 25; Ahmed b. Hanbel, 6/25. Bk: Heysemî, Mecmau'z-Zevâid, 7/321. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 64.

[185] Belki de içerisi dar olduğu için Avf bu soruyu sormuş.

[186] Ahmed b. Hanbel, 6/25.

[187] Ebû Davud, Melahim 6.

[188] Ahmed b. Hanbel, 5/228. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 64-65.

[189] Ahmed b. Hanbel, 2/407; Müslim, Fiten 128.

[190] Ahmed b. Hanbel, 2/372; Müslim, Fiten 129. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 65-66.

[191] İsa Peygamber şimdiye dek sağ kaldı mı? İnsanları Allah'ın dinine yeniden davet etmek için yeryüzüne inecek midir? Yoksa onun inişinden kasıt, hak dinin, Allah'a yönelen ve toplumu kötülüklerden arındırmaya çalışan ihlaslı eller tarafından güçlendirilip yeniden yayılması mıdır? Bu hususta iki görüş vardır. Alimlerin bir kısmı bu görüşü, bir kısmı da diğer görüşü benimsemiştir. Deccal hakkında da bu şekilde ihtilafa düşülmüş olup kimi onun bir şahıs olup fesadı yayacağım, kullan tehdid edeceğini; Hz. İsa'nın gelip onu öldürmesine dek dini bir yasak veya ahlaki bir müeyyideyle karşı! aşmaksızm korkutma, imrendirme ve ifsad araçlarına sahip olacağını söylemektedir. Kimi de Deccahn kötülüğü ve fitnenin yayılması, fazilet duygularının zayıflaması için bir sembol olduğunu, nihayet İsa rumuzunu taşıyan hayır rüzgarlarının ona karşı esip onu yok edeceğini söylemekledir. Bu hayır rüzgarları onu silip süpürecek, insanların elinden tutup onları hayır yoluna, adalet ve dindarlık caddesine götürecektir. Bu me-yanda hadiste değinilen ve insanları haşir yerlerine sevk edeceği, geceledikleri yerde onlara beraber geceleyeceği, dinlendikleri yerde onlarla beraber dinleneceği, onların geride kalanlarını yakıp yok edeceği söyİcnen

ateşten de bahsetmemiz uygun olacaktır. Bu, insanların dininin ve inançlarının sınanması anlamına gelmektedir. Bu, insanları her yerde gözetleyip onları hak ve hayırdan alıkoyan Bu ateşten kaçan kurtulur. Ama önlem almayanı, tembellik edip Önemsemeyeni; onun dinini ve inancını yakar. Onu şaşkınik ve kararsızlık gibi elem verici bir azaba maruz bırakır. Sonra o kişi Cenab-ı Allah'ın gazap ve intikamına maruz kalır. Böyle bir duruma düşmekten, âlemlerin Rabbine sığınırız.

[192] Ahmed b. Hanbel, 4/6; Müslim. Fiten 39. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 66.

[193] Ahmed b. Hanbe!,4/7. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 66.

[194] Ahmed b. Hanbel, 4/91.

[195] Ahmed b. Hanbel, 4/9!; Ebû Davud, Melâhim 2; İbn Mâce, Fiten 35.

[196] Buharî, Cizye 15.

[197] İbn Mâce, Fiten 25.

[198] Müslim, Fiten 37.

[199] Ahmed b. Hanbel, 6/25. Ayh-ca bk: Buharı, Cizye 15; İbn Mâce, Fiten 25, 35.

[200] Ebû Daud. Melahim 6; Ahmed b. Hanbel, 5/97.

[201] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 67-68.

[202] A'mâk ve Dabik: Halep yakınlarında iki yer.

[203] Müslim. Fiten 34. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 68-69.

[204] Müslim, Fiten 78. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 69.

[205] İbn Mâce, Fiten 35. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 69.

[206] Bundan kasıt Kıbrıs olmalı (Çeviren).

[207] Müslim. Fiten 38; Ahmed b. Hanbel, î/178. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 69-70.

[208] Müslim, Fiten 35; Ahmed b. Hanbel, 4/230. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 70.

[209] Müslim, Fiten 36.

[210] İbn Mâce, Fiten 38. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 70-71.

[211] Ahmed b. Hanbel. 5/245; Ebû Davud, Meiahim 3.

[212] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 71.

[213] Buharî, Medine 9, Fiten 27; Tîr-' Flten 61- Ayrıca bk; Buharî, Bed'ul'-Halk 7, Fiten 26; Müslim, Fiten 123.

[214] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 71-72.

[215] İhab, ya da Yehab: Medine yakınında bir yer.

[216] Müslim, Fiten 43.

[217] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 72.

[218] Tezkire-i Kurtubî, 636.

[219] Ahmed b. Hanbel, 2/390, 3/341.

[220] Müslim, Hac 499; Ahmed b. Hanbel, 2/234.

[221] Tezkİre-i Kurtubî, 636.

[222] Ebû Davud, Melahim 4; Tirmiî Fiten 58; İbn Mâce- F'ten 35; Ahmed b. Hanbel. 5/234.

[223] Ebû Davud, Melahim 4; İbn Mâce. Fiten 35; Ahmed b. Hanbel, 4/189.

[224] Tirmizî, Fiten 58.

[225] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 72-73.

[226] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 74.

[227] Müslim, İmare 10. Fiten 83; İbn Mâce, Fiten 9; Ahmed b. Hanbel, 2/429, 5/86, 87, 88.

[228] Buharî, Mena-kıb 25, Fiten 25; Müslim, Fiten 84; Tirmizî, Fiten 43; Ahmed b. Hanbel, 2/237.

[229] Müslim, Fiten 84; Ahmed b. Hanbel, 2/429.

[230] Ahmed b. Hanbel, 2/313.

[231] Ahmed b. Hanbel, 3/313.

[232] Ebû Davud, Melahim i6.

[233] Ahmed b. Hanbel, 2/429.

[234] Ahmed b. Hanbel, 2/349.

[235] Ahmed b. Hanbei, 2/95. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 74-75.

[236] Bk: Heysemî, Mecmau'z-Zevâid, 7/333.

[237] Ebû Ya'lâ ei-Mevsıîî, Müsned, 10/65.

[238] Ebû Ya'lâ ei-Mevsılî. Müsned, 1/349-350.

[239] Ebû Ya'lâ el-evsin, Müsned, 7/108.

[240] Ahmed b. Hanbel, 5/41.

[241] Ahmed b. Hanbel, 5/46.

[242] Ahmed b. Hanbel, 3/220.

[243] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 75-76.

[244] Ruhh: Yumuşak bir bitki. Duhh ise, duhan mucizesi anlamına gelebilir. Hülasa İbn Sayyad anlamsız bir şey söylemiştir. Kâhinlerin âdeti böyledir.

[245] Buhari, cihad 178, Edeb 97; Müslim, Fiten 95; Tirmizî, Fiten 63.

[246] Ahmed b. Hanbel, 2/149.

[247] Buharı, Fiten 26; Müslim, Fiten 95; Ahmed b. Hanbel, 2/149.

[248] Müslim, Fiten 95. Ayrıca bk: Buhari, Hac 30, Libas 68, Fiten 26, Tevhid 17; Müslim, İman 270. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 76-77.

[249] Buharı, Tevhid 17; Müslim, Fiten 100.

[250] Müslim, Fiten 101. Bk: Buharı, Enbiya 3.

[251] Müslim, Fiten 103; Ahmed b. Hanbel, 3/211, 249.

[252] Müslim, Fiten 105. Bk: Buharı. Enbiya 50.

[253] Âlimler bu hadiste geçen yazının gerçek mi yoksa Deccal'deki bazı emarelere delalet eden bir kinaye mi olduğu hususunda ihtilaf etmişlerdir. Onun alnında yazılı kâfir kelimesini okumaksa, mümin kişinin iman nuruyla aydınlanıp ilham bulması ve böylece hakikati şüpheye yer bırakmayacak şekilde görmesidir. Belki de bu tarif gerçeğe daha yakın ve yanlışlıktan uzaktır. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 77-78.

[254] Buharı, Enbiya 3; Müslim, Filen 109. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 78.

[255] Müslim, Fiten 94.

[256] Müslim, Fiten 98, 99. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 78.

[257] Bk: Müslim, Fiten 90.

[258] Ahmed b. Hanbel, 3/7p.

[259] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 78-79.

[260] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 79-80.

[261] Müslim, Fiten 119.

[262] Bu hadisin Üzerinde hayal ve uydurmacılık damgası vardır. Burada anlatılanları, her sözü ger-Çek olan ve kendi kafasından konuşmayan Hz. Peygamber'in söylemiş olması mümkün değildir. Hz. Peygamber büyük bir sahabe topluluğu karşısında minber üzerinde bunu irâd etmiş olsaydı mütevatiren nakledilmiş olmasf gerekirdi. Ve bunu nakleden ravilerin sözleri birbirini tutardı. İfadeler de, hidayete erdirici peygamberi hikmetin çerçevesinde ve hak olan Muhammedi sözlerin kapsamında kalırdı. Ama ne gezer... Bunlardan eser bile yok. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 80-81.

[263] Kocasının kendisine dönmesi mümkün olmayacak şekilde boşanan kadının iddet nafakasının düşmesi, ulemanın ittifak ettiği bir hüküm değildir. îmam Ebu Hanife, hamile olsa da olmasa da bu durumdaki kadına-kocasının, iddet beklemek için kendisine tahsis ettiği evden çıkmamış olması koşuluyla- her üç neviyle nafaka verilmesi gerektiği görüşündedir.

[264] Bu, Rasûlullahın şu hadisiyle çelişmektedir: Bir gün Rasûlullah'ın iki zevcesi yanmdayken İbn Ümmü Mektum yanına gelmişti. Rasûlullah, zevcelerine o mekândan kaikıp başka bir yere gitmelerini emretmişti. Zevceleri,

"Ya Rasülaîlah, o a'mâdır" deyince o, "siz de mi a'mâsımz?!" demişti. Bu nedenle biz, Falıma binti Kays'ın rivayet ettiği hadisin sahih olmadığı hususunda İmam Ebu Hanife'nin görüşüne katılıyoruz.

[265] Ahmed b. Hanbel, 6/373, 374; Ebû Davud, Talak 39.

[266] Ebû Davud, Meiahim 15.

[267] Ebû Davud, Meiahim 15.

[268] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 82-85.

[269] Duhh. Bununla Duhan suresine işaret edildiğini söyleyenler olmuştur. Gerçekte bu. deccalla-rın ve gözbağcılann insanları saptırmak ve şaşırtmak için söyledikleri anlamsız sözlerdendir.

[270] Son Peygamber (s.a.v)'in karşısında peygamberlik iddiasında bulunan böyle bir deccalm ahdi mi olur?! İfade ve içeriği, sahihliğini reddeden böyle bir sözün sahih hadis olmasını akıl, katiyetle reddediyor.

[271] Ahmed b. Hanbel, 3/368.

[272] Hakikaten var olduğunu farzetsek bile, yalanlarla yoğurulmuş bir çocuktan Rasûlullah (s.a.v) nasıl olur da endişe eder?!..

[273] İbn Sayyad denen çocuk mükellef miydi? Varolduğu iddia edilen böyle bir çocuğu Rasûlul-lah'ın karşına alıp ona böyle bir soru sorması, ona Önem vermesi aklen kabui edilebilir bir şey midir? Cevabını almak için beklemesi, peygamberlik iddiası içeren kâfirane cevabına müsamaha göstermesi akla muvafık mıdır? Aiiah, çocuk peygamber gönderir mi? Bunlar, dullarını doğru düşünceden soyutlamış olan kimselere, Öyle pek te ince sayılmayan bazı gerçekleri örtmüş olan tozları silkelemeleri için yöneltilen bazı sorulardır.

Doğrusu İbn Sayyad, bazı akıîlarca caiz görülen bir hurafedir. Bununla ilgili hikâye, Hz. Pey-gamber'e nispet edilen bazı kitaplarda geçiyor. Oysa Hz. Peygamber'den, hakikatin özünden başka bir söz çıkmış değildir. Bu hadisin esprisini, anlamını, maksadını ve ispatlamak istediği şeyi ciddiyet ve ibret gözüyle görüp anlamanın zamanı artık gelmiştir. İslâmî idrâklerimiz hatâ ve yanılgıdan kurtulsun diye bu hadisin senedini ve rivayet yolunu da ele aîmamız gerekiyor.

[274] Ahmed b. Hanbel, 1/457. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 85-87.

[275] Buharî, Fiten 26.

[276] Bu, Rasûlullah (s.a.v)'m söyleyeceği bir söz değildir. Onun böyle bir şeyi söylediğine dair iddiayı müsümanlann kabul etmemesi gerekir. Çünkü o, sadece hakkı ve gerçeğin özünü söyler. 9eı"Çeklerse akılla

uyum içinde olurlar. Onun böyle bir safsatayı söylemiş olması mumkun değildir. Bu hususta bize en sağlıklı ve en güzel yöntemi O gösteriyor:

[277] Ahmed b. Hanbel, 3/367, 368.

[278] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 87-88.

[279] Müslim, Fiten 110; Ahmed b. Hanbel, 4/182; Tir-mizî, Fiten 59; İbn Mâce, Fiten 33.

[280] Müslim,Fiten 113.

[281] ibn Mâce, Fiten 33.

[282] Dikenli bir ağaç.

[283] İbn Mâce, Fiten 33. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 88-93.

[284] Ahmcd b. Hanbel, 5/269. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 93.

[285] Müslim, Fiten 112.

[286] Bu büyük fitne karşısında yığınca insan durabilecek midir? Halkın gözü önünde öldürüp diriltiyor! Sonra da ona aldandıklan için Allah, insanları cehenneme atıyor. O, kullarını böylesine büyük bir belaya maruz bırakmayacak kadar merhametlidir. Çünkü buna, ancak büyük iman sahipleri karşı koyabilirler. Deccal; iman için tehlikeli bu büyük silahlarla donatılarak kullara musallat edilecek kadar kıymete sahip değildir,-Allah katında.

[287] Müslim, Fiten 113. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 93-94.

[288] Deccal'ın çıkış yeri ve zamanı ve Onun İbn Sayyad mı yoksa bir başkası mı olduğu hususunda muhtelif hadislerin rivayet edilmiş olması; Deccal'dan kastın, şerri işaret eden bir rumuz oduğunu gösteriyor. O şerrin güçleneceğini, zorba ve saldırgan olacağını, tehlikesinin her tarafa sıçrayacağım, zararının büyük olacağını, eza ve rahatsızlığının birçok araçlarla bir çok mekâna sirayet edeceğini, bazan belâ, fitne ve musibet haline geleceğini gösteriyor. Nihayet onun kötülük ateşi, hakkın ve Allah'ın kelimesinin egemen oluşuyla sönecektir. Doğrusu batıl yok olmaya mahkûmdur.

[289] Ahmed b. Hanbel, 1/4; Tirmizî, Fiten 57; İbn Mâce. Fiten 33.

[290] Ahmed b. Hanbel, 1/98.

[291] Ahmed b. Hanbel, 1/176.

[292] Tirmizî, Fiten 53; Ebû Davud, Sünne 26.

[293] Ahmed b. Hanbel, 5/123.

[294] Deccal'ın son peygamberin diliyle çirkin olarak tasvir edilmesi; onun davet ettiği şeyin apaçık bir sapıklık olduğunu kalbi olan veya bu hadisi dinieyipte kulak veren kimsenin anlaması içindir. Şayet onun biçimi düzgün olsaydı, işinin görünür yanı da düzgün olurdu. Bir adamın gözlerinden birinin parlak bir yıldız gibi olup diğerinin duvar üzerindeki balgam gibi oluşu kadar çirkin bir manzara düşünülemez.

[295] Ahmed b. Hanbel, 3/79.

[296] Ahmed b. Hanbel, 3/191; Müslim, Fiten 123.

[297] Hakka karşı savaş açan her davanın destekJenmesi için kalplerin ve nefislerin çabucak hastalanacaklarına işaret edilmektedir bu sözle.

[298] Yani onun çirkinliği iik bakışta göze çarpar. Davasının yalan ve batıl oluşu da, akıllı insanlar tarafından apaçık bir şekilde görülür.

[299] Ahmed b. Hanbel, 3/115.

[300] Ahmed b. Hanbel, 3/224.

[301] Ahmed b. Hanbel, 3/211,229.

[302] Ahmed b. Hanbel, 3/350. Ayrıca bk: Müslim, Fiten 95, 101.

[303] Buharî, Fiien 26; Müslim. Fiten 101; Ahmed b. Hanbel, 3/103.

[304] Bu, fitnelerin şiddetlendiği zamanda hak davetçilerinin bulunacağını gösteren bir rumuzdur.

[305] Ahmed b. Hanbel, 5/221,222.

[306] Efîk: Havran'a bağlı bir köy olup Şam'a bağlı gur yolunda ve boğazın baş kısmında yer almaktadır.

[307] Bk: Ahmed b.lanbel, 3/115.

[308] Zerre kadar iyilik yapanın, bu iyiliğinin karşılığını göreceği; zerre kadar kötülük yapanın da bu kötülüğünün karşılığını göreceği, İslâm'ın yerleşik kesin prensiplerindendir. Tanrılık iddiasında bulunanın çağrısını reddetmek yapılmasının gerekli olduğu bedihî olarak bilinen ödevlerdendir. Ama bu Ödevin yerine getirilmedi, kişinin tüm günahlarının yok edilmesi ve tüm kusurlarının örtülmesi sonucunu doğurmaz. Yalnız böyle birini yalanlamak, Deccal'a karşı yapılan bir cihad olarak telakki ediliyorsa o zaman bu, kişinin günahlarının bağışlanmasına vesile olur.

[309] Ahmed b. Hanbel, 5/16.

[310] Ahmed b. Hanbel, 5/13.

[311] Bk. Heysemî, Mecmau'z-Zevaid, 7/336.

[312] Ahmed b. Hanbel, 3/292.

[313] İbnEbi Şeybe, el-Musannef 7/488.

[314] Ahmed b. Hanbel, 3/333.

[315] Müslim, İman 247.

[316] Ahmed b. Hanbel. 1/240.

[317] Ahmed b.Hanbel, 1/374. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 94-99.

[318] Ahmed b. Hanbel, 4/20.

[319] Ahmed b. Hanbel, 4/19.

[320] Müslim, Fiten 126; Ahmed b. Hanbel. 4/21.

[321] Ahmed b. Hanbel, 4/20.

[322] Ahmed b. Hanbel, 2/67.

[323] Müslim, Fiten 95; Ahmed b. Hanbd, 2/149. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 99-100.

[324] Buharî, Menakıb 25; Müslim, Fiten 81.

[325] Ahmed b. Hanbel, 2/135.

[326] Ahmed b. Hanbel, 2/27.

[327] Ahmed b. Hanbe!, 2/199- bk: Ebû Davud, Cihad 3. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 100-101.

[328] Bk: Heysemî, Mecmau'z-Zevaid, 7/350.

[329] Bu hadisin metnindeki gariplik, senedindeki gariplikten daha büyüktür. İnsanları dinlerinden döndürüp fitneye düşürmek için bu derece şerli birini başlarına belâ etmeyi ve ancak az sayıdaki insanın karşı koyabileceği derecede büyük fitne sebeplerini ona vermeyi akıl kabul etmiyor. Bununla ilgili bir hadis önceki kısımlarda geçmişti.

[330] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 101-102.

[331] Ahmed b. Hanbel, 6/455,456.

[332] Dünyamızda insanın yemeden içmeden yaşamasının mümkün olmayacağına daha önce işaret etmiştik. Bu nedenle Hz. Peygamberimizin böyle bir şey söylemiş olmayacağına inanıyoruz.

[333] Ahmed b. Hanbel, 6/456.

[334] Ahmed b. Hanbel, 6/76.

[335] Ahmed b. Hanbel, 6/75. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 102-103.

[336] Ahmed b-_Hanbel, 6/241.

[337] Buharî, Kusûf 10

[338] Müslim, Fiten 125

[339] Bk. Heysemî, Mecma'uz-Zevâid, 7/351

[340] Deccal'in, zehirlerini saçmak için hıyanet ehli Vahudilerle şeytan tuzağı kadınlardan yararlanacağına işaret edilmektedir. Yahudiler var olduklarından beri, murdar emellerine ve kötü amaçlarına kavuşabilmek için kadınları araç olarak kullana gelmektedirler.

[341] Ahmed b. Hanbel, 4/216-217

[342] Kantura oğulları ile Türkler kastedilmiştir.

[343] Ahmed b. Hanbel, 5/44-45

[344] Ebû Dâvud, Melâhim 9

[345] Heysemî, Mecmauz-Zevâid, 10/328

[346] Heysemî, Mecma'uz-Zevâid, 7/350

[347] Heysemî, Mecma'uz-Zevâid. 7/339-340

[348] Ahmed b. Hanbel. 4/338 İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 103-106.

[349] Ahmed b. Hanbel, 4/338

[350] Garkad: Uzunluğu 1 ila 3 m. olan, gövdesi ve dalları beyaz bir ağaç.

[351] Ahmed b. Hanbel, 2/417

[352] Müslim, Fiten 65

[353] Ahmed b. Hanbel, 2/337.

[354] Bk. Ahmed b. Hanbel, 1/176. İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 107.

[355] Ahmed b. Hanbel, 2/483

[356] Ebû Dâvud, Melâhim, 14; Ahmed b. Hanbel, 5/324 İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 108.

[357] Buharî, Itk, 13; Megazi 67; Müslim, Fazâiü's-Sahabe 198

[358] Ebû Dâvud, Melâhim 1

[359] Ahmed b. Hanbel, 4/431

[360] Ahmed b. Hanbel, 4/444 İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 108.

[361] Müslim, Fiten 114; Ahmed b. Hanbel, 4/252.

[362] Deccal o kadar değersizdir ki; müminlerin kalberindeki iman temellerim sarsacak ve okullarını şaşırtacak harikalara Allah tarafından sahip kılınıpta destek görecek değildir.

[363] Müslim, Fiten 115

[364] Deccal hakkında nakledilen hadislerin tümünü reddetmek kabul edilir bir şey değildir. Çünkü bu hususta çeşitli yollardan gelen çok hadis vardır. Ancak kabul edilir ve makul olan, bu hadislerin bazısında yer alan ve hayatın tabiatı ile, beşerin maslahatıyla uyum sağlamayan ifadeleri reddetmektir. Kaldıki Deccal'ın; Allah'a yalan isnad eden, gerçekleri çarpıtan, amaçlarını gerçekleştirmek için cebir ve şiddet ile hayatın aldatıcı şeylerini kullanan şer davetçilerinin ortaya çıkacaklarına Hz. Peygamberin kullandığı işarî bir rumuz olması da mümkündür. Bu şer davetçilerine, iman kuvvetinden ve sağlam akideden pay almamış kimseier direnemezler. Bu deceallar, böylesi zayıf kimseleri ateşleriyle yakmak İçin, Önce bunlara (sahte) bir aydınlık gösterirler. İnsanları ateşe karşı koruyacak olan siper, ancak kalblerine yerleşmiş olan

sağlam ve kuvvetli imandır. Bu da İnsanların dünyasında kişinin arzu ve korku dalgalarında, hareketlerinde görünür.

[365] Taberanî, Mu'cemul-Kebir, l l/i 1712.

[366] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 108-111.

[367] Nefis, âyette geçen "ölmeden önce" sözüyle kitab ehli kimselerin kast edilmiş olduğundan yanadır. Arzu edilir ki kitab ehli kimseler1 bari can çekişirken, Ölmeden Önce işin gerçeğini anlasınlar da bir insan, peygamber ve Allah elçisi olarak Hz. İsa'ya iman etsinler. Bu semavi dinin de onayladığı bir imandır. Âyetin ifade ve akışından da anlaşılan budur.

[368] Nasıl böyle denebilir? Oysa Hz. Adem'in yaratılışdaıı kıyamete kadar Deccal'dan daha büyük bir fitne olmayacağına dair hadisler varid olmuştur. Şu halde en iyisi, Deccal kelimesi şer, bühtan ve iftira rumuzu olarak algılamalı değil midir? Böyle olunca da zaten Kur'an-ı Kerim ona tabi olmaktan onunla fitnelenmekten yasaklamıştır bizleri şu ayetlerle: "Ey Muhammedi Bundan böyle yalanlayanlara aldırma. Onlar sana indirilen âyetlerden beğenmediklerini bırakman .suretiyle senin kendileriyle uyuşmanı isterler. Böyle yapsan, seni överler. Diliyle iğneleyen, kovuculuk eden, iyiliği daima önleyen, aşırı giden, suç işleyen, çok yemin eden, alçak zorbaya, bütün bunlar dışında bir de soysuzlukla damgalanmış kimseye, mal ve oğulları vardır diye aldırış etrneyesin. Âyetlerimiz ona okunduğu zaman: "Öncekilerin masallaradır diyecektir. Onun havada olan burnunu yakında yere süreceğiz." (Kalem, 68/8-16.) "Yeryüzünü ıslah etmeyip bozgunculuk yapan beyinsizlerin emirlerine itaat etmeyin." (Şuarâ.26/150-152.) "İnkarcılara, iki yüzlülere itaat etme; eziyetlerine aldırma; Allah'a güven, güvenilecek olarak Allah yeter." (Ahzâb, 33/48)

[369] Müslim, Fadailu VSahabe 11; Ebû Davud, Sünne 11; Ahmed b. Hanbel, 6/144.

[370] Tirmizî, Fiten 55; Ebû Dâvud, Sünne 26; Ahmed b. Hanbel, 1/195.

[371] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 111-113.

[372] Buharı, Ezan 149.

[373] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 114.

[374] Müslim, Müsâfirin 257; Ebû Davud, Melâhim 14

[375] Tirmizî, Fedâilu'l-Kur'ân 6

[376] Ahmed b. Hanbel 6/446

[377] Ahmed b. Hanbel, 4/441 İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 114.

[378] Buharı, Fiten 27; Müslim, Hac 485

[379] Buharî, Fiten 26

[380] Buharî, Fiten 27; Tirmizî, Fiten 61

[381] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 114-115.

[382] Bu, hurafeden ibarettir. Bu sözlerde nütîüvvet aydınlığı ve gerçekliği yoktur.

[383] Bu, hurafeden ibarettir. Bu sözlerde nübüvvet aydınlığı ve gerçekliği yoktur.

[384] Bu da hurafe hadislerdendir.

[385] Tir-mizî, Fiten 63; Ahmed b. Hanbel, 5/40

[386] Tirmizi, Fiten 62; Ahmed b. Hanbel, 3/420

[387] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 115-117.

[388] Ahmed b. Hanbel, 4/20; 5/372

[389] Ahmed b. Hanbei, 2/291

[390] Bk. Heysemî, Mecme'uz-Zevâid, 7/340

[391] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 117-118.

[392] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 118-121.

[393] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 121.

[394] Bk. Kenzü'l-Ummâl, 14/314-316

[395] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 121-122.

[396] Taberî, Câmi'ul-Beyân, 4/18

[397] "Ölmeden Önce" sözüyle ehl-i kitabın kastedilmiş olması daha münasiptir.

[398] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 122.

[399] Hz. İsa'nın şu zamana kadar yaşadığı hususunda İslâm âlimleri ittifak etmiş değildirler. Bu hususta kesin bir nass yoktur. Şu halde Hz. İsa'nın şu anda Öldüğünü veya yaşadığını söylemek, müslümanın inanmakla yükümlü olduğu şeyler kapsamında değildir. Müslüman, bu iki kavilden dilediğine inanabilir. Bunu tartışma konusu yapmamaları gerekir. İnanılması vacib olan husus, onun öldürülmediği ve aşılmadığıdır. Çünkü bu husus Kur'anda bildirilmektedir. Şurada apaçık bir Kur'anî gerçek Üzerinde düşünmemiz gerekmektedir. Şöyleki: Kur'ân-ı Kerim, yükseltme (Ref) kelimesini bir istisna dışında hep manevi yükseltme şan, şeref ve kıymet yükselmesi anlamında kullanmıştır. O istisna da şu ayettedir: "İbrahim ve İsmail, Kabe'nin temellerini yükseltiyordu."(Bakara, 2/127) Kur'ân'ın lafzını tefsir edecek ve üslubunu anlatacak en iyi müfessir, yine Kur'ân'ın kendisidir. Bu nedenledir ki biz, Hz. İsa'nın maddeten değil de manen yükseltilmiş olduğuna inanı-yor ve bu görüşü tercih ediyoruz. Bu, Hz. İsa'nın

şan, şeref ve kıymetini daha da arttırır. Bu böyle olmalı ve böyle anlaşılmalı ki Hz. İsâ, Allah'ın peygamber ve elçileri arasında farklı ve türedi biri olmasın. Allah'ın kitabı, onun maddeten değil, manen yükseltildiğini anlatıyor. Maddi yükselme ile manevi yükselme arasında çok fark vardır.

[400] Taberî, Câmi'ul-Beyân, 4/18.

[401] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 122-123.

[402] Müslim, Fiten i 16 İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 123-124.

[403] Ahmed b. Hanbel, 2/482-483 İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 124.

[404] Buharı, Enbiyâ 49; Buyu1 102; Müslim, İman 242

[405] Bk. Heysemî, Mecma'uz-Zevâid, 8/5

[406] Ahmed b. Hanbel, 2/290

[407] Müslim, Hac 216; Ahmed b. Hanbel, 2/513 İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 124-125.

[408] Buharî, Enbiyâ 49; Ahmed b. Hanbel, 2/336

[409] Allah peySamberleri' şeriatlerinin ışığını -teferruatta farklı olsalar bile- aynı kaynak-ra <t<\rat 5 ar- Ama Şeriatlerindeki teferruatlar, insanların bulundukları ortam ve ihtiyaçla-rag«redeg,ş,k ve farklı olabilir.

[410] Abmed b. Hanbel, 2/437; Taberî, Câmi'u-Beyân, 4/22-23

[411] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 125-126.

[412] Buharî, Enbiyâ 48

[413] Buharî, Enbiyâ 48

[414] Ahmed b. Hanbel, 1/375; İbn Mâce, Fiten 33 İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 126-127.

[415] Buharî, Enbiyâ 48; Müslim, İman 272

[416] Buharî, Enbiyâ 48

[417] Buharî, Enbiyâ 48; Müslim, İman 274

[418] Buharî, Enbiyâ 48

[419] Müslim, Fiten 110

[420] Ebû Davud, Melâ-him 14; Ahbed b. Hanbel, 2/406

[421] Tezkire, 742

[422] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 127-129.

[423] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 130.

[424] Buharı, Enbiyâ 7; Müslim, Fiten 1 İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 131.

[425] Buharı, Fiten 4; Müslim. Fiten 3

[426] Ahmed b. Hanbel, 2/510-511; Tir-mizî, TefsirıT-Kur'ân 18; İbn Mâce, Fiten 33

[427] Ahmed b. Hanbel, 3/77; İbn Mâce, Fiten 33

[428] Ahmed b. Hanbel, 3/7

[429] Ahmed b. Hanbel, 4/182

[430] Ahmed b. Hanbel, 1/375

[431] Ahmed b. Hanbel, 5/271

[432] Bk. Buharî, Tefsiru'l-Kur'ân, 22-1; Müslim, İman 379

[433] Bu, kabul edilmesi caiz olmayan merdud bir sözdür. Çünkü ilim ve akılla tersleşmektedir. Bu, hiçbir bilgiye dayanmadan Allah'a yapılan bir iftiradır. İslâmiyet bunu kesinlikte yasaklamış ve katiyetle haram kılmıştır.

Bilgisizce söz söylemenin yasaklığıyla İlgili olarak Yüce Allah şöyle buyurmuştur: "Bilmediğin şeyin ardına düşme."(İsrâ, 17/36)

"De ki: "Rabbim sadece, açık ve gizli fenalıkları, günahı, haksız yere tecavüzü, hakkında hç bir delil indirmediği şeyi Allah'a ortak koşmanızı, Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır." (A'râf, 7/ 33)

[434] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 131-134.

[435] Bk. Heysemî, Mecmau'z-Zevâid, 8/6

[436] Bu ne hadistir, ne de Abdullah b. Amr'ın sözüdür.

[437] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 134-135.

[438] Enbiyâ, 21/96

[439] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 135.

[440] Buharî, Hac 47; Ahmed b. Hanbel, 3/28 İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 135.

[441] Buharî, Hac 47

[442] Bk. Kenzu'l-Ummâl, 14/223

[443] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 135.

[444] Ahmed b. Hanbel, 2/220.

[445] Ahmed b. Hanbel, 1/228; Buharı. Hac 49

[446] Müslim, Fiten 59

[447] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 136.

[448] Buharî, Menakıb 7; Müslim, Fiten 60

[449] Müslim, Fiten 52; Ahmed b. Hanbel, 2/329

[450] Ahmed b. Hanbel, 1/23 İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 136.

[451] Buharî, Fiten 27

[452] Ahmed b. Hanbel, 5/184, 187. 188

[453] Ahmed b, Hahbel, 1/20 İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 136-137.

[454] Bu yaratık ne diye lisan-ı kal ile değil de lisan-ı hal ile konuşmasın? Teklim kelimesinin, konuşmanın yanısıra bir anlamı da yaralamaktır. Âyeti bu şekilde anlamamıza ne engel var? Bu yaratıkla belki de insanı öldüren, ekin ve davarlarını telef eden mikroplar kastedilmiştir. Bu, insanın günah ve isyanına bir kısas ve misillemedir. Zararlı ve tehlikeli mikroplar, yer yüzünün her tarafım ve atmosferin her tabakasını işgal etmektedirler. Yaralayıp öldürmektedirler-ki bunda da -eğer kendilerini Allah'a yönelten kalblerî varsa- insanlar için öğüt vardır. Bu, onları terkettikleri doğru yola iletir. Şu*halde lisan-ı hal, lisan-ı kal'den daha da etkilidir.

Sahih hadisleri ve Kur'an ayetlerinin mantığa, realiteye ve hayatın doğasına uygun olarak yorumlayıp açıklamak, hayal atmosferinde yüzmekten çok daha faydalıdır.

[455] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 137-138.

[456] Müslim, Filen 39; Ebû Davud, Melâhim 12; İbn Mâce, Fiten 28; Ahmed b. Hanbel, 4/7

[457] Müslim, Fiten 129

[458] Müslim, Fiten 128; İbn Mâce, Fiten 28

[459] Bk. İbn Ha-cer el-Askalanî, el-Metâiibu'1-Âliye, 4/343-344

[460] ibn Mâce, Fiten 31

[461] Fitr: Baş parmakla işaret parmağı tam açıldığında arada meydana gelen mesafe (çeviren)

[462] Bu sahih midir? Hayır, ne sahihtir ne de sahihe yakındır.

[463] Birbirlerine zıt olmaları, Dabbetü'l-arzın insanları ve ürünleri yaralayıp hastalandıran ve tüketip telef eden zararlı mikroplar olduğuna dair görüşümüzü haklı çıkarmaktadır.

[464] Aklın böyle bir rivayeti doğrulaması nasıl mümkün olur? Zeka ve sağlam fıtrat Örneği dahi mümin, Hz. Ali (kerremelfahü vechehü) nasıl olur da böyle bir şeyi söyler?!

[465] Müslim, Fiten 118

[466] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 138-140.

[467] Tirmizî, TefsinTl-Kur'ân 6; Ahmed b. Hanbel, 3/31

[468] Buhari, Rikak 40; Müslim, İman 248; İbn Mâce, Fiten 32

[469] Buharî, Tefsir 6-9

[470] Müslim, Fiten 249; Tirmizî, Tefsir 6; Ahmed b. Hanbel, 2/445

[471] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 141.

[472] Müslim, Fiten 39; Ebû Davud, Melâhim 12; İbn Mâce, Fiten 28; Ahmed b. Hanbel, 4/7

[473] Müslim, Fiten 128; İbn Mâce, Fiten 28

[475] Bu-harî, Bed'u]-Halk4; Tefsir 36-1; Müslim, İman 250

[476] Ahmed b.Hanbei, 2/201

[477] Ebû Davud, Melâhim 12; İbn Mâce, Fiten 32

[478] Dâbbe kelimesini önceki sayfalarda, akıl ve hayat dini olan İslâm dininin sünnetine, akıl ve mantığa uygun bir şekilde açıklamıştık. Yine o sayfalarda işaret etliğimiz gibi Dabbeler yani mikroplar, insanların işledikleri günahlar nedeniyle çoğalıp etrafa yayılmışlardır. Dabbe, yürüyen her canlıdır. Yoksa gariplik ve tuhaflıklarla dolu belirli bir hayvan değildir. Bu, hayali aciz bırakacak şekilde gerçek olarak misâllendirilebilir.

[479] Bk. Heysemî, Mecma'uz-Zevâid, 8/8

[480] Abdullah b. Amr, dindar, akıllı, zeki ve takvalı bir kimse olduğundan ötürü onun böyle hurafeleri aktarmış olacağına ihtimal vermiyoruz.

[481] Güneşin batıdan doğması, insanların alışık oldukları âdetlere ve dünya hayatının kanunlarına muhalif olan ilk semavî kıyamet alâmetidir.

İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 142-144.

[482] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 144-145.

[483] Ahmed b. Hanbel, 1/192

[484] Tirmizî, Deavat 98; Ahmed b. Hanbel, 4/240

[485] En'âm suresinin 158. âyeti.

[486] Belki de kitab ehli kimseler kendileri Ölmeden önce Hz. İsa'ya imân edeceklerdir. Bu hususta ki açıklama önceki sayfalarda yapılmıştı.

[487] İbn Kesîr, Ölüm Ötesi Tarihi, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2001: 145-146.